

Giới thiệu Huyền Trần Đạo Đồ Convert

Truyện kể về quá trình tu hành của Luru Ngọc, một cái tam hệ tạp linh căn (tư chất bình thường), nhờ quan hệ mới vào được Hoàng Thánh tông tu luyện. Luru Ngọc là một cái rất bình thường người, điềm đạm hiền lành, có ân tất báo, làm việc tương đối cẩn thận nhưng không phải dạng tâm cơ thâm trầm, không nặng tình cảm nhưng cũng không lãnh khốc vô tình, hẳn rất bình thường! Có lẽ đặc biệt nhất trên người hẳn là một đạo tâm kiên định, một lòng truy cầu trường sinh.

Cái đáng chú ý của truyện này chính là xoay quanh quá trình tu hành của Luru Ngọc, tác giả còn đan xen rất nhiều chuyện xưa của các nhân vật phụ, mỗi nhân vật phụ đều có chính mình hoàn cảnh, chính mình suy nghĩ, chính mình con đường, vui có buồn có, có nhiều câu chuyện cảm động, làm tăng thêm rất nhiều giá trị cho bộ truyện. Không có chuyện nhân vật phụ chỉ xuất hiện để làm nền cho nhân vật chính như đa số các bộ sáng văn khác.

Truyện viết về tu hành cũng cực kỳ gian khổ, mỗi một cảnh giới tăng lên đều không dễ, phải dùng nhiều thời gian, tài nguyên, mạo hiểm để đổi lấy.

Nhất Giới Tàn Hải là một tác giả rất mới, nhưng viết rất ổn, các bạn nếu yêu thích thể loại tiên hiệp mà không phải chỉ biết đánh đánh giết giết, tăng lên tu vi cực khó, tu hành dài đằng đẵng thì có thể đọc thử bộ này.

* * * KHO TRUYỆN CONVERT CỦA NGAYTHODNG

<http://truyencv.com/truyen-dang-boi/90213>

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 01: Kim Biên hoa

Một trận hương gió thom phất qua, trăm mẫu hoa diên bên trong từ gần tới xa tạo nên trận trận kim sắc cuộn sóng, cực kỳ giống kim sắc đại dương mãnh mẽ.

Bên trong lương diên nở rộ một loại vô danh kim hoàng sắc ngũ giác hoa nhỏ, mép cánh hoa nhuộm một vòng kim sắc, tựa như dát lên một vòng kim phấn, dưới ánh mặt trời lấp lánh phát sáng, chói hoa mắt người đối diện, nhưng lại nhìn không được muốn nhìn, thật sự là rất đẹp.

Híp mắt nhìn xem đóa đóa nở rộ Kim Biên hoa, Luru Ngọc tâm tình đặc biệt thư sướng. Trong lòng không khỏi mặc niệm nói: "Rất cực kết thúc".

Một năm dốc lòng chăm sóc, nói chung không xảy ra lỗi lớn gì, sau đó không lâu là có thể hoàn thành sư môn nhiệm vụ, là thời gian cùng này cánh hoa hải nói lời từ biệt. Mấy hôm nay tuy hơi chút cô tịch và gian khổ, nhưng người không trung nhân nhậ mùi hoa, lại không khỏi sinh ra một tia vui mừng.

Luru Ngọc là Hoàng Thánh tông một tên phổ thông đệ tử, Hoàng Thánh tông lại là tiếng tăm lừng lẫy tu chân danh môn, Vân Châu tu chân giới bá chủ. Trong tông cao thủ nhiều như mây, rất có Kim Đan kỳ chân nhân tọa trận, thực lực hùng hậu, xây tông đã có lâu mấy ngàn năm.

Vô số tu chân giả nghĩ hết phương pháp, cũng muốn bá nhập Hoàng Thánh tông. Nhưng Hoàng Thánh tông thu đồ đệ cực kỳ khắc khe, chỉ có số ít kẻ thiên tư ưu việt mới có thể được cho phép gia nhập trong tông tu hành, trở thành Hoàng Thánh tông đệ tử.

Luru Ngọc tư chất tu tiên cực kỳ phổ thông, có thể may mắn trở thành Hoàng Thánh tông đệ tử, chỉ có thể nói là gặp may.

Luru Ngọc gia gia cũng là một tên tu chân giả, tên là Luru Lập. Luru Lập trước kia chẳng qua chỉ là một vị phổ thông giang hồ nhân sĩ, là gia tộc tiêu cực áp tiêu, là một tên giới giang tiêu sư.

Trong lúc ngẫu nhiên đạt được một bản tu chân bí kíp, tại không có cao nhân chỉ điểm xuống dĩ nhiên tu luyện thành công. Tuy rằng tu vi cực thấp, thế nhưng từ nay về sau cũng coi như bước trên con đường tu tiên.

Luru Lập vốn là hạng người ý chí kiên định, lúc đó 30 tuổi đầu hẳn đang tuổi tráng niên, dứt khoát ly khai trong nhà thế nhi lưu lạc khắp nơi, đi tìm cầu cơ duyên mờ ảo kia. Trong đó mấy lần tao ngộ nguy hiểm tính mạng, trải qua các loại hung hiểm, chỉ là vẫn không thu hoạch được gì.

Cho đến tuổi tri mệnh mới trở lại trong nhà, nản lòng thoái chí, lúc này mới hồi tâm dưỡng tính, nhận mệnh an hưởng tuổi già.

Cơ duyên chính là kỳ diệu như thế, trở lại trong nhà giúp đỡ áp tải Luru Lập, có một lần đêm khuya áp tiêu, đi qua một chỗ núi hoang rừng già lúc, lại cứ bị thương rất nặng, tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc Hoàng Thánh tông Trúc Cơ tu sĩ "Trương Vô Tâm".

Hoá ra Trương Vô Tâm tại đánh chết một vị cừu địch lúc, bị cừu địch sắp chết một kích đánh thành trọng thương. Tại bay trở về tông môn trên đường, đột nhiên thương thế phát tác pháp lực bỗng dưng biến mất, từ giữa không trung rơi rớt xuống, nếu không có pháp khí hộ thể, tại chỗ liền quăng thành bánh thịt.

Nhưng thương thể rất nặng không thể nhúc nhích, sau đó không lâu thì có mãnh thú nghe mùi máu tươi mà tới. Trương Vô Tâm mất thấy mãnh thú bỏ tới, hộ thể pháp khí tổn hại lại không nhắc nổi một tia pháp lực, chỉ có thể nhắm mắt chờ chết.

Lúc này, Lưu Lập đột nhiên xuất hiện đánh chết mãnh thú, cứu không còn hy vọng Trương Vô Tâm.

Trương Vô Tâm sau khi thương thể ổn định, vì báo đáp ân cứu mạng. Không chỉ có ban cho Lưu Lập đại lượng linh thạch và đan dược, còn để lại một khối cực kỳ trân quý Hoàng Môn lệnh.

Báo cho Lưu Lập, nếu như hậu nhân của hắn mang theo lệnh này, đến Hoàng Thánh tông. Tuổi tác trong khoảng mười tuổi, cũng có tư chất tu tiên, là có thể nhập Hoàng Thánh tông, trở thành Hoàng Thánh tông đệ tử.

Lưu Lập lúc lưu lạc ở bên ngoài, đối Hoàng Thánh tông nổi danh sớm có nghe thấy, tuân lệnh về sau mừng rỡ như điên.

Lưu Ngọc phụ thân hắn kia một đời tông cộng có tam huynh đệ, ba người tuổi còn trẻ, sau đó không lâu liền nhận được Lưu Lập từ lệnh, đó chính là nỗ lực tạo người.

Lưu Lập mấy năm sau liền nhiều ra không ít tôn bối, nhưng đều là thân thể phàm thai không có tư chất tu tiên. Lưu Lập tâm tình ngày qua ngày trở nên trầm trọng, tính tình cũng hết sức táo bạo, ngày thường đối ba nhi tử cũng không có sắc mặt tốt, nhưng sầu chết tam huynh đệ.

Thẳng đến Lưu Ngọc sinh ra, để Lưu Lập vui mừng như điên, giống như sống lại lần nữa. Lưu Ngọc có tư chất tu tiên, nói trắng ra thì là thân hoài linh căn, có linh căn là có thể hấp thu linh khí trong thiên địa tu hành. Linh căn vẫn trời sinh, trọng vạn tồn một. Trong mấy vạn người mới có một người có, hết sức thưa thớt.

Không có linh căn muốn hậu thiên hình thành kia là vọng tưởng, hiện nay trên đời đã mất phương pháp. Chỉ có Thượng cổ thời kỳ ngẫu có tin đồn, có người nghịch thiên sửa mạng, nhưng nhiều không thể tin.

Trăm mẫu ruộng tốt bên trong trồng Kim Biên hoa, là một loại linh dược hết sức trân quý, thật ra nó hẳn là xưng là Kim Biên thảo. Kim Biên thảo ít nhất muốn sinh trưởng 50 năm sau mới có thể nở hoa, đợi được cánh hoa nở rộ thành thực lúc, lập tức tháo xuống cánh hoa, không thể chờ nó kết quả.

Một là quả thực không có giá trị làm dược, muốn chính là cánh hoa; hai là Kim Biên thảo kết quả về sau sẽ héo rũ. Chỉ có tháo xuống toàn bộ cánh hoa, năm sau mới có thể lại nở hoa.

Cùng đại đa số linh dược đồng dạng, Kim Biên thảo sinh trưởng niên hạn càng cao, mở ra Kim Biên hoa dược hiệu càng tốt. Hoàng Thánh tông này một mảng lớn Kim Biên thảo sinh trưởng hơn 500 năm, hết sức khó được, phi thường quý hiếm.

Kim Biên hoa chỗ trân quý ở chỗ nó là luyện chế nhị phẩm linh dược "Kim Nguyên tán" chủ yếu nguyên liệu, "Kim Nguyên tán" là Luyện Khí trung kỳ tu luyện lương dược, nhất là chính mình Kim hệ linh căn tu sĩ, hiệu quả sau khi phục dụng phi thường rõ rệt. Một bình nhỏ Kim Nguyên tán liền giá trị hơn 100 khối linh thạch, tại trong phường thị thường thường cung không đủ cầu, giá cả thường thường sẽ thẳng tới cao hơn.

Lưu Ngọc ổn định tâm thần, ngồi xếp bằng tại ở giữa hoa điền, thân thể như bị kim sắc hải dương bao phủ, tiêu thất tại bụi hoa bên trong. Hai tay kết ấn, điều động tự thân pháp lực, thuận thực vận khởi "Mộc Khí Dưỡng Nguyên thuật", từ nhuận bốn phía Kim Biên hoa.

"Mộc Khí Dưỡng Nguyên thuật" đối với chính mình Mộc hệ linh căn tu chân giả mà nói phi thường đơn giản. Hiệu quả chẳng qua chỉ hấp dẫn hoa điền bốn phía tán mạn rời rạc Mộc linh khí, rất nhanh tụ tập, khiến Kim Biên hoa tắm rửa tại tương đối cao nồng độ Mộc linh khí bên trong, để rất tốt sinh trưởng.

Lưu Ngọc bản thân chính mình Mộc linh căn, hẳn là một cái tam hệ tạp linh căn tu sĩ, còn đựng Kim linh căn và Thổ linh căn, tư chất tu tiên hết sức phổ thông. Không giống đồng môn đệ tử khác trong tông, bọn họ đại đa số là song linh căn, thậm chí ưu tú hơn đơn linh căn. Đơn linh căn cũng được xưng là Thiên linh căn, ngụ ý phúc duyên thâm hậu, con cưng của trời ý nghĩa.

Tu tiên giả linh căn chỉ một loại, tư chất càng tinh thuần, tốc độ tu luyện lại càng nhanh, hiệu quả lại càng tốt, đây là tu chân giới mọi người đều biết.

Hoàng Thánh tông thu đồ đệ điều lệ bên trong quy định tư chất thấp nhất là song linh căn, cho nên muốn tiến nhập Hoàng Thánh tông, tư chất nhất định phải tốt. Đương nhiên còn có một chút cùng Lưu Ngọc đồng dạng cầm Hoàng Môn lệnh, có lẽ bởi vì nguyên nhân khác đi cửa sau tiến nhập đệ tử, nhưng số lượng cực ít.

Lưu Ngọc mỗi ngày đều phải đúng hạn thi pháp chăm sóc hoa điền, sớm tối đều một lần, mỗi lần vận hành "Mộc Khí Dưỡng Nguyên thuật" hai canh giờ.

Tuy nói "Mộc Khí Dưỡng Nguyên thuật" thi pháp đơn giản, nhưng một lúc sau liền phi thường tốn tinh lực, cũng đồng thời để lỡ thời gian tu luyện của bản thân. Nhưng đây là tông môn cắt cử nhiệm vụ, Lưu Ngọc không thể không dụng tâm đối đãi, chỉ hy vọng sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ.

Hoàng Thánh tông có quy định: Phạm là đạt đến Luyện Khí tầng bốn Luyện Khí kỳ đệ tử, đều phải đến Hoàng Nhật điện tiếp thu nhiệm vụ môn phái.

Đương nhiên tông môn cũng sẽ không để các đệ tử làm không công, khi hoàn thành nhiệm vụ tông môn, căn cứ hoàn thành nhiệm vụ khó dễ độ, không chỉ sẽ khen thưởng số lượng vừa phải điểm công hiến, còn có thể ban cho các loại tu hành vật tư, như linh dược, linh đan, pháp thuật vân vân.

Điểm công hiến nhưng hết sức quý hiếm, nếu như gom góp số lượng nhất định, có thể đến Hoàng Nhật điện đổi lấy các loại trân quý vật phẩm.

Như một kiện nhất phẩm pháp khí Thanh Quang kiếm, giá bán trong phường thị khoảng chừng 500 khối linh thạch, chỉ cần người gom góp 200 điểm công hiến, thì có thể đến Hoàng Nhật điện đổi lấy một kiện Thanh Quang kiếm, bởi vậy có thể thấy được giá trị của điểm công hiến.

Hấp dẫn nhất Lưu Ngọc không gì bằng "Trúc Cơ đan", Luyện Khí kỳ tu chân giả đạt đến Luyện Khí tầng mười đại viên mãn về sau, tại hướng về phía trước tấn chức chính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ. Muốn tấn cấp đến Trúc Cơ kỳ, liền không thể thiếu Trúc Cơ đan. Không có Trúc Cơ đan phụ trợ, muốn trực tiếp tấn cấp trở thành Trúc Cơ kỳ, có thể nói là người si nói mộng.

Đương nhiên nếu như phúc tinh cao chiếu có thể tìm được thượng cổ thiên địa kỳ trân như: Vạn Niên Cửu Khúc Huyền tham, vậy thì tình là chuyện khác. Nhưng đây càng là mò trăng đáy nước, chuyện khó có thể xảy ra.

Lưu Ngọc bảy tuổi liền bị đưa Hoàng Thánh tông, bắt đầu con đường tu tiên. Vẫn khắc khổ học tập, chuyên tâm tu luyện, thăng đến mười sáu tuổi tu vi mới đạt đến Luyện Khí tầng bốn. Tốc độ tu hành quả thực bình thường, này còn may mà gia gia hắn Lưu Lập, thỉnh thoảng mang đến cho hắn linh thạch, đan dược, cung cấp hắn tu luyện.

Cùng một thời gian nhập môn các sư huynh đệ, bởi vì tư chất ưu việt, tu vi sớm liền đạt đến Luyện Khí tầng bốn. Nhưng Lưu Ngọc cũng không có bởi vì tu hành chậm chạp, mà cảm thấy nản lòng, trong lòng vẫn cảm thấy hết sức may mắn.

Bởi vì Hoàng Thánh tông môn quy có lệnh: Phạm là Hoàng Thánh tông đệ tử, trước 18 tuổi còn không có đạt đến Luyện Khí tầng bốn người, giống nhau trực xuất tông môn.

Lưu Ngọc đã từng một cái bạn tốt tên là Ngải Nguyên Mộc, so với Lưu Ngọc sớm nhập môn hơn mười ngày, chẳng qua chỉ so với hắn lớn hơn 2 tuổi, cùng hắn bằng vào Hoàng Môn lệnh, mới có may mắn trở thành đệ tử trong tông, cũng là tam hệ tạp linh căn. Bởi vì hai người tình hình tương đồng, lại đều bị đệ tử khác kỳ thị, liền thành hảo bằng hữu.

Hai năm trước bởi vì tu vi không có đạt đến Luyện Khí tầng bốn, bị cưỡng chế trực xuất tông môn. Lưu Ngọc vĩnh viễn quên không được kia mặt trời chiều hạ một màn, Ngải Nguyên Mộc trong mắt chất chứa nước mắt bước từng bước đi xuống dưới chân núi, đi đi thường gian nan, thỉnh thoảng còn ngã sấp xuống, nhìn qua là như thế bất lực.

Trước đây Lưu Ngọc cho tới bây giờ không thấy qua Ngải Nguyên Mộc rơi lệ, ngày thường hắn hết sức coi mở, vô luận chuyện gì cũng sẽ không tính toán. Nhưng lần đó Ngải Nguyên Mộc té trên mặt đất khóc thét, hai tay móc tiền bùn trong đất, hướng trong tông quân sự dập đầu đau khổ khẩn cầu, để hắn tiếp tục lưu lại trong tông tu hành. Sau cùng, bị chấp pháp đệ tử đỡ người đứng dậy, khiêng xuống Hoàng Thánh sơn.

Mỗi khi nghĩ đến tình cảnh lúc đó, Lưu Ngọc liền sẽ không khỏi rơi lệ, cảm thấy vô cùng khổ sở. Cùng Ngải Nguyên Mộc ở chung tu hành trong cuộc sống, hắn tựa như đại ca đồng dạng, trông nom bản thân, là Lưu Ngọc tại Hoàng Thánh sơn bên trong duy nhất bạn thân. Lưu Ngọc tự biết Ngải Nguyên Mộc tu luyện so với hắn còn phải khắc khổ, chẳng qua chỉ hắn so với chính mình thiếu một vị tốt gia gia.

Nếu như không có gia gia thỉnh thoảng đưa tới linh thạch, hắn cũng cùng Ngải Nguyên Mộc đồng dạng sẽ bị trực xuất tông môn. Cho nên từ đó về sau Lưu Ngọc càng thêm quý trọng, nỗ lực gấp đôi, đạo tâm cũng càng phát ra kiên định.

Lưu Ngọc phân đến nhiệm vụ môn phái, chính là chăm sóc này mảng lớn Kim Biên thảo một năm, cho đến Kim Biên thảo nở hoa. Chờ trong tông phái chuyên gia tới thu hoạch thành thực Kim Biên hoa về sau, nhiệm vụ liền coi như hoàn thành.

Nhiệm vụ lần này, không chỉ có khen thưởng 100 điểm công hiến, còn có mười khối linh thạch, hồi báo coi như phong phú. Chẳng qua chỉ nhiệm vụ này tốn thời gian hơi dài, nhưng hai năm trước hoàn thành nhiệm vụ môn phái đạt được điểm công hiến, thêm đến cùng nhau cũng mới hơn 90 điểm. Khi đó nhận được tông môn nhiệm vụ đều là thời gian ngắn, khen thưởng phi thường thấp.

Phải biết rằng đổi lấy một viên Trúc Cơ đan, tại Hoàng Nhật điện phải hao phí 5000 điểm công hiến, theo như bây giờ thu hoạch điểm công hiến tốc độ đến xem, phải chờ tới 50 năm sau mới có thể đổi lấy. Nghĩ vậy Lưu Ngọc liền cảm thấy đau đầu, vô vô hạ y, đứng lên kết thúc lần này thi pháp, chậm rãi đi hướng cách đó không xa phòng cỏ tranh, dự định nghỉ ngơi một hồi.

Ngày thường Lưu Ngọc sẽ ngủ ở này đơn sơ phòng cỏ tranh bên trong, chăm sóc hoa điền, như thế thời gian đã gần tròn một trăm.

Vân Châu ở vào Đông Nguyên đại lục một góc, tới gần Thiên Nam hải vực, khí hậu dễ chịu, phong cảnh tú lệ. Nhiệt độ không khí vừa phải, thường thì mưa nhỏ, vẫn nghỉ hè qua mùa đông tốt địa phương.

Địa thế bằng phẳng, đa số bình nguyên, trong đó núi nhỏ chiếm đa số, chỉ có bắc bộ sát biên giới hờ ra một tòa hùng vĩ núi lớn, tên là Hoàng Thánh. Cả tòa núi lớn như một cây trụ trời, xuyên thẳng tận trời, ở ngoài ngàn dặm cũng có thể trông thấy.

Truyền thuyết Thượng cổ thời kỳ trên núi có tiên nhân ở lại. Có hay không tiên nhân ở lại hiện đã không thể khảo chứng, nhưng trên núi có một đại phái tu tiên, thế nhân đa phần biết được.

Lưu Ngọc chậm rãi đi tới phía trước, trong tay loạng choạng một lục sắc tiểu bố đại. Đường nhỏ do toàn bộ tảng đá từng bậc từng bậc lát liền mà thành, tảng đá mặt ngoài nhiều chỗ có phủ rêu xanh, lại trong khe hở mọc ra vô danh cỏ nhỏ. Đường nhỏ hai bên dựng thẳng chặt chẽ che trời đại thụ, giữa trưa dương quang bị nồng đậm lá cây sở ngăn cản, một tia cũng không chiếu xuyên được.

Gió nhẹ lướt qua mặt, Lưu Ngọc tỏ vẻ hết sức thích ý.

Mấy ngày trước đây, Kim Biên hoa thành thực về sau, tông môn liền phái chuyên gia tới hái, nhiệm vụ môn phái coi như là hoàn thành. Vừa rồi đến

Hoàng Nhật điện giao tiếp, bởi vì Luru Ngọc tỉ mỉ chăm sóc duyên có, Kim Biên hoa phẩm chất phi thường cao, lại thu hoạch so với năm rồi tốt.

Cho nên nhiệm vụ hoàn thành độ bầu thành ưu tú. Sớm định ra nhiệm vụ khen thưởng bất biến dưới tình huống, nhiều cho Luru Ngọc một túi Kim Biên thảo hạt giống.

Tuy nói Luru Ngọc là không có thời gian đi trồng, nhưng bắt được phường thị đi bán, đến cũng là một bút linh thạch. Luru Ngọc lúc này đang muốn đi bái kiến sư phó của hắc Đường Hạo, một vị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ. Bởi vì nhiệm vụ môn phái trì hoãn, có chút thời gian không có đi bái kiến, xuất phát từ lễ nghi, muốn trước đi qua thỉnh an, mặt khác có chút tu hành nghi vấn cũng muốn hướng hắc lão nhân gia thỉnh giáo.

Hoàng Thánh tông truyền thừa mấy nghìn năm mà trường thịnh không suy, theo nó nghiêm cẩn, chính thống, hệ thống truyền đạo có trách nhiệm, cũng có thể nhìn sơ qua một ... hai .... Trong tông Luyện Khí tầng bốn dưới đệ tử, toàn bộ đều ở tại giữa chân núi Sơ Nguyên điện bên trong, sinh hoạt các phương diện đều có chuyên gia chăm sóc, nhưng an tâm học tập cùng tu hành.

Luru Ngọc bảy tuổi nhập môn về sau, cũng ở tại Sơ Nguyên điện. Mỗi ngày muốn đi các đại học đường học tập, biết chữ, đọc kinh, trúc thể vân vân, thời gian dài đến hơn mười canh giờ.

Nhận thức chính là hơn mười loại thượng cổ văn tự, đọc chính là các loại mật mờ khó hiểu cổ kinh, mỗi ngày một lần ngâm tắm được là vì trúc thể, nhưng tư vị cũng không tốt, mỗi lần ngâm hết tắm được, toàn thân đỏ bừng, thật giống như toàn thân da đều phải bóc ra đồng dạng.

Ba năm trước, trong tông sẽ không truyền thụ bất luận cái gì tu luyện pháp quyết, chỉ biết dạy bảo một ít cơ sở tri thức, hơn nữa sẽ có khảo hạch, người không hợp cách thì tiếp tục học tập, thẳng đến thông qua khảo hạch.

Bắt đầu tu luyện pháp quyết về sau, cũng là từ dễ đến khó. Đọc cổ kinh thì càng ngày càng nhiều, nội dung cũng càng ngày càng thâm ảo, lại đồng thời muốn tu luyện võ công bí kíp trong thể tục. Thăng đến tu vi đạt đến Luyện Khí tầng bốn, đồng thời thông qua tông môn khảo nghiệm về sau, thì có thể bái một vị trong tông Trúc Cơ kỳ tu sĩ vi sư.

Hoàng Thánh tông đối tân đệ tử tu hành giáo lý là hậu tích bạc phát, đại đa số danh môn chính phái dạy bảo môn hạ đệ tử cũng đều là như vậy. Tuy rằng có điều khác biệt, nhưng chẳng qua chỉ là na ná như nhau, đều là vì rất tốt bồi dưỡng tân đệ tử, đánh tốt cơ sở tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 02: Sư phụ Đường Hạo

Luru Ngọc vốn muốn tu vi đến Luyện Khí tầng bốn về sau, liền bái Trương Vô Tâm vi sư. Lúc trước gia gia hắc cảm Hoàng Môn lệnh, dẫn hắc đi tới Hoàng Thánh tông lúc, Trương Vô Tâm còn tự mình tiếp đãi qua, cũng tại chỗ biểu thị sau đó sẽ thu Luru Ngọc làm đồ đệ.

Này nhưng đề gia gia hắc mở cờ trong bụng, phải biết rằng Trương Vô Tâm là một tên Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, hơn nữa đã đại viên mãn đang ở xung kích Kim Đan kỳ, tại Hoàng Thánh tông địa vị cũng không tầm thường, đã là Hoàng Thánh tông thành viên hạch tâm. Có như vậy một vị chỗ dựa vững chắc, rõ ràng Luru Ngọc bái sư sau đó, tu chân tài nguyên sẽ hết sức sung bên ngoài thông thuận.

Chỉ là không sao tính được số trời, có thể là Luru gia vận may đến cuối. Lại Luru Ngọc bái nhập Hoàng Thánh tông năm thứ sáu, Trương Vô Tâm tại một lần môn phái nhiệm vụ bên trong lại bất ngờ vắng. Lúc đó thế nhưng một kiện oanh động đại sự, đệ tử trong tông xôn xao đủ chuyện, trực tiếp xúc động trong tông vài vị bề quan trường lão, tự mình điều tra.

Kết quả điều tra cụ thể sau cùng cũng không có công bố, theo thời gian trôi qua, chậm rãi cũng liền không giải quyết được gì. Mỗi khi nghĩ đến chuyện này, Luru Ngọc thì có một loại cảm giác mất mát khó hiểu, đem chứa Kim Biên thảo hạt giống lục sắc tiểu bố đại, bỏ vào động ở phiêu gian trong túi trữ vật, vận khởi "Ngự Phong thuật" như một trận cuồng phong, hướng đỉnh lưng chừng núi gia tốc chạy đi.

"Ngự Phong thuật" là nhị phẩm phụ trợ pháp thuật, chính như kỳ danh thi triển về sau tự thân tốc độ gia tăng trên diện rộng, nhanh như cuồng phong. Đại đa số tu vi thấp đệ tử đều sẽ tu luyện, vô luận là chạy đi, vẫn gặp nạn chạy trốn đều phi thường thực dụng.

Hoàng Thánh tông đại đa số trúc cơ tu chân giả, ở tại chủ phong đỉnh lưng chừng núi chỗ, nơi nào linh khí nồng đậm đã thành trạng thái sương mù. Càng đi đỉnh núi đi, nồng độ linh khí càng cao.

Có tin đồn nói Hoàng Thánh sơn chỗ đỉnh núi có một chỗ thiên địa linh tuyến, cũng không biết thật hay giả. Nhưng từ chỗ đỉnh núi liệt vào cấm địa tông môn, phổ thông đệ tử không được đi vào, bởi vậy có thể thấy được tin đồn có độ tin cậy cực cao.

Lưu Ngọc xem qua một bản cổ thư, mặt trên ghi chép thiên địa linh tuyến vẫn tự nhiên trời sinh, là ít càng thêm ít bảo vật. Tương truyền tuyến khẩu linh khí như nước chảy tuôn mạnh ra ngoài, kéo dài không ngừng. Linh tuyến tuyến thủy diệu dụng vô cùng, tu chân giả sau khi uống, đề thăng cực lớn tự thân tu vi. Linh tuyến phân cửu đẳng, đẳng cấp càng cao, linh tuyến tuyến thủy công hiệu càng thần kỳ.

Cụ thể công hiệu trong sách cũng không có ghi chép, Lưu Ngọc cũng không được biết. Nhưng mỗi khi một chỗ thiên địa linh tuyến bị phát hiện, tu chân giới liền sẽ dẫn phát một trận gió tanh mưa máu, vô số tu chân giả tại tranh đoạt bên trong bỏ mạng.

Nhìn cúi đầu đứng thẳng tại phía dưới, thân mang thanh bạch sắc đạo bào tướng mạo thanh tú đệ tử, Đường Hạo trong lòng cảm thấy một tia kinh ngạc.

Tên đồ đệ này tình hình hẳn lý giải rất rõ ràng, tên là Lưu Ngọc, tư chất bình thường. Không bối cảnh, một vị tán tu sau đó, dựa vào quan hệ mới có may mắn tiến nhập tông môn, đây cũng chính là nguyên nhân bản thân thu hút làm đồ đệ. Không nghĩ tới hai năm thời gian trôi qua tu vi lại lên một tầng, đạt được Luyện Khí tầng năm, tốc độ tu hành còn không tính quá chậm.

Đường Hạo tự hỏi thái độ làm sư tôn xác thực có chút thất trách, bởi vì bản thân không có ban cho hẳn chút ít tài nguyên tu tiên. Chỉ là thỉnh thoảng giúp hẳn giải đáp một chút, trong tu luyện gặp phải nghi hoặc, đơn giản dẫn khi tu luyện chú ý chuyện hạn.

Đường Hạo bản ý cũng không nghĩ như vậy, dư danh tiếng của bản thân, nhưng hẳn cũng có nỗi khổ tâm khôn kể.

Đường Hạo bản thân là một, hòa song linh căn, tư chất tu tiên tốt. Tuy nói sinh ra tại một cái gia tộc tu chân, nhưng gia tộc quy mô rất nhỏ, tu hành 58 cái năm đầu về sau, thành tựu Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, đã là người sở hữu tu vi cao nhất trong gia tộc, gian khổ trong đó là không cho người ngoài biết.

Hiện song tu bầu bạn còn kẹt tại luyện khí đại viên mãn, cũng chính là Luyện Khí tầng mười. Trước đây ít năm dùng Trúc Cơ đan xung kích bình cảnh bất hạnh thất bại, tạo thành thân thể kinh mạch bị hao tổn, dùng nhiều loại dược liệu quý hiếm mới bảo trụ tu vi, một mực điều dưỡng ở giữa. Sinh có một nữ hiện Luyện Khí tầng năm, tam hệ tạp linh căn, thường ngày tu luyện nhu cầu linh thạch cũng không phải số lượng nhỏ.

Mặt khác chính là bản thân tiến giai Trúc Cơ sơ kỳ không lâu sau, cần ngay đan dược củng cố cảnh giới. Những... này đều tạo nên Đường Hạo bản thân tài nguyên tu tiên cực thiếu, phải nghĩ chút biện pháp, vượt qua những... này cửa ải khó khăn.

Nguyên lai Hoàng Thánh tông có tông quy: Trong tông trúc cơ tu chân giả giáo thụ một tên đệ tử, dốc lòng dạy bảo một năm sau, căn cứ đệ tử tu vi tình hình cấp cho nhất định khen thưởng.

Tọa hạ đệ tử tu vi thấp nhất là Luyện Khí tầng bốn lúc, một năm khen thưởng 50 điểm công hiến. Luyện Khí tầng năm là 60 điểm, Luyện Khí tầng bảy là 80 điểm, đệ tử tu vi càng cao thì khen thưởng càng cao. Cao nhất là Luyện Khí tầng mười đệ tử, hàng năm sư phụ được khen thưởng 400 điểm công hiến, hết sức dày.

Này một tông quy là vì xúc tiến tông môn truyền thừa, thúc đẩy trong tông Trúc Cơ tu sĩ cẩn thận tỉ mỉ dạy bảo luyện khí đệ tử, như vậy tông môn mới không gặp phải hiện tượng không người kế tục, bảo đảm tông môn lâu dài phồn vinh, cường thịnh.

Đường Hạo hiện thu có đệ tử 13 tên, đệ tử tổng số tại trong tông cùng thế hệ bên trong cũng coi như cầm cờ đi trước. Nhưng tọa hạ đệ tử tu vi cũng không cao, cao nhất cũng chỉ Luyện Khí tầng tám.

Bởi vì Đường Hạo thu đồ đệ mục đích, chẳng qua chỉ là vì hàng năm tông môn khen thưởng, thu đều là những hạng người tư chất bình thường, người không bối cảnh. Áp dụng truyền thụ phương thức cũng là không quan tâm, thuận theo tự nhiên.

Như vậy liền khiến Đường Hạo tại trong tông danh tiếng hết sức bê bối, thường xuyên bị cùng thế hệ chế nhạo. Đường Hạo trong lòng tuy rằng ảo não, nhưng vì thế nữ, cũng không còn cách nào. Đối với lời đồn nhảm nhí, chỉ có thể vờ cảm giả điên, bỏ mặc.

"Không sai, đã Luyện Khí tầng năm, có thể thấy được mấy hôm nay tu luyện chưa từng buông lỏng, vì sư rất là vui mừng." Đường Hạo thân thiết mà mở miệng nói ra.

"Tạ ơn sư tôn khen, đệ tử thực sở may mắn, trên tu vi mới có chút tiến tới, còn phải cảm tạ sư tôn thường ngày dốc lòng dạy bảo." Lưu Ngọc ngẩng đầu, chấp hai tay lại khề bái tới trước nói.

"Lần này tông môn nhiệm vụ hoàn thành làm sao, có chỗ nào cần vi sư trợ giúp?" Đường Hạo sau một lát nói ra, chính hắn trong lòng rõ ràng Lưu Ngọc theo như lời chẳng qua là khách khí nói, nghĩ một đằng nói một nẻo.

"Tạ ơn sư tôn quải niệm, nhiệm vụ hoàn thành coi như thông thuận. Chỉ bất quá đệ tử vừa đột phá không lâu sau, trên tu hành vẫn có chút chỗ không rõ, còn khẩn cầu sư tôn giải thích nghi hoặc." Lưu Ngọc càng thêm cung kính nói ra.

Kế tiếp, Lưu Ngọc đem trên tu hành gặp phải không rõ, không thông chỗ toàn bộ hướng Đường Hạo thỉnh giáo, mà Đường Hạo thì kiên trì nhất nhất đưa ra giải đáp, cũng chỉ ra sau đó tu hành phải chú ý chuyện hạn. Sau mấy canh giờ, Lưu Ngọc mặt mang dáng tươi cười thoả mãn từ Đường Hạo động phủ đi ra.

Lưu Ngọc không nghĩ tới, này tiện nghi sư phụ chẳng biết tại sao, đột nhiên dễ nói chuyện lên. Trước đây đều là xa cách, thỉnh giáo chút vấn đề cũng là thật không kiên nhẫn, sau khi nói sơ qua liền sẽ đuổi người. Lưu Ngọc đều làm tốt nhiều chạy vài lần chuẩn bị tâm lý, tư dưới các sư huynh đệ không thiếu nghị luận, đại thể bất mãn, lại nói chút đại nghịch bất đạo nói.

Đã biết sư phụ đối bọn họ đến làm được công bình không thiên vị, đều là xa cách, chưa từng có ban cho qua vật gì vậy. Thấy đồng môn đệ tử khác,

theo sự phụ gia đạt được chút được liệu, thậm chí là linh thạch. Tuy nói không nhiều lắm, nhưng vẫn để các sư huynh đệ tâm sinh bất mãn, rất nhiều câu oán hận, Luru Ngọc bản thân cũng là như vậy, không thiếu âm thầm oán giận.

Luru Ngọc không nghĩ ra Đường Hạo vì sao đột nhiên đổi tính, biến thông tình đạt lý đứng lên. Vận khởi pháp lực hướng dưới chân núi chạy vội đi, nghĩ nhanh chút trở lại lưng chừng núi nơi ở, chỗ tu luyện không rõ đã rộng mở trong sáng, khẩn cấp muốn vận công tu luyện cảm thụ một chút, chắc hẳn tốc độ tu hành sẽ có chút nhanh hơn.

Kỳ thực trước đây ít năm Đường Hạo song tu bầu bạn, cũng chính là Luru Ngọc sư nương trúc cơ thất bại, bị thương kinh mạch tình hình vẫn rất không ổn định, Đường Hạo tâm tình cực độ trầm thấp, tính tình vội vàng xao động. Thu đệ tử chỉ bất quá vì có thêm chút điểm cống hiến, đối Luru Ngọc những... này các sư huynh đệ, đâu có thiện ý.

Ngay mấy tháng trước, Luru Ngọc sư nương nói chung là khỏi hẳn, Đường Hạo khẽ thở phào nhẹ nhõm, linh thạch tuy rằng vẫn khan hiếm, nhưng không còn khẩn thiết như thế, tâm tình tự nhiên trở nên nhẹ nhõm.

Đường Hạo có một đồ đệ tên là Yến Nghị Hành, Luyện Khí tầng bảy tu vi, mộc, thủy song hệ linh căn, tư chất tốt, là Đường Hạo đồ đệ bên trong chỉ có hạt giống tốt.

Một tháng trước lại sửa bài đến đồng tông một vị Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ môn hạ, hung hăng mà rơi xuống Đường Hạo mặt, để hẳn tại trong tông trở thành một cái trò cười, nhìn thấy cùng thế hệ đều có chút không ngẩng đầu lên nổi.

Hoàng Thánh tông xác thực có quy định: Đệ tử như đối hiện sư tôn bất mãn, nhưng khác bài đồng môn cái khác tiền bối vì sư. Đường Hạo nghĩ đến thường ngày bản thân đối môn hạ đệ tử các loại, rất sợ lại có đệ tử khác bài người khác vì sư, lại trở thành trò cười. Cho nên đối với môn hạ đệ tử thái độ lúc này mới trở nên hiền lành chút, lúc này mới để đã tập quán Luru Ngọc cảm thấy không khỏe.

Luru Ngọc chỗ ở ở vào Hoàng Thánh sơn chủ phong chỗ chân núi Dưỡng Nguyên viện, Hoàng Thánh tông đạt được Luyện Khí tầng bốn đệ tử, liền từ Sơ Nguyên điện chuyển đến Dưỡng Nguyên viện, chân chính trở thành một tên Hoàng Thánh tông đệ tử.

Vào cư trú tông môn an bài một gian phòng ốc, thẳng đến tu vi đạt được Luyện Khí tầng mười, dùng Trúc Cơ đan về sau xung kích Trúc Cơ kỳ. Thành công tiến giai làm một tên Trúc Cơ tu sĩ về sau, cũng có thể đến chủ phong đỉnh lưng chừng núi chỗ tìm một chỗ động phủ bỏ trống, hoặc tự xây một chỗ động phủ tiếp tục tu hành.

Từ đỉnh lưng chừng núi đến Dưỡng Nguyên viện, cho dù Luru Ngọc trên đường thi triển "Ngự Phong thuật", tiến lên tốc độ đã rất nhanh, vẫn dùng hơn nửa canh giờ mới đến kịp, có thể thấy được Hoàng Thánh sơn cao ngất nhường nào.

Luru Ngọc đi tới bản thân phòng ốc trước, cửa trúc bên cạnh treo một môn bài, mặt trên khắc có: Mộc nguyên thanh tự số 18, trong đó mộc nguyên là chỉ Mộc Nguyên viện. Dưỡng Nguyên viện chẳng qua chỉ là một cái cách gọi, nó là do Kim Nguyên viện, Mộc Nguyên viện, Thủy Nguyên viện, Hỏa Nguyên viện, Thổ Nguyên viện ngũ đại viện khu tạo thành.

Hoàng Thánh tông căn cứ luyện khí đệ tử công pháp chủ tu tới an bài chỗ ở, chủ tu mộc thuộc tính công pháp đệ tử đều ở tại Mộc Nguyên viện, Mộc Nguyên viện xây tại Hoàng Thánh sơn chủ phong chân núi.

Do hơn 2000 gian sắp hàng có thứ tự Thanh Trúc phòng tạo thành, mỗi gian Thanh Trúc phòng đơn giản mà không nhiễm một hạt bụi, thanh nhã tự nhiên tương ứng đạo pháp tự nhiên ngụ ý. Gian phòng xung quanh trồng vô số Lục Diệp tùng, Lục Diệp tùng tứ quý như xuân, nhiều năm sinh trưởng xanh um tươi tốt, thân cây trắng kiện thành công đường kính một người ôm, thân cây thẳng tắp như một thanh trường thương dựng thẳng.

Từ không trung nhìn lại tựa như một mảnh lục hải, hết sức đẹp. Không chỉ có khiến người ta vui tai vui mắt, mà còn che gió chắn mưa. Tối huyền diệu chỗ là Lục Diệp tùng đầu tháng sẽ tự nhiên trăn ra đại lượng tinh thuần Mộc linh khí, đối chủ tu mộc thuộc tính công pháp tu sĩ, tu luyện phi thường hữu ích.

Này phiến Lục Diệp tùng lâm hình thành thế nhưng không dễ dàng, vừa mới bắt đầu ở chỗ này phát hiện Lục Diệp tùng mới mười cọng. Hoàng Thánh tông vì xúc tiến Lục Diệp tùng rất nhanh sinh sôi nảy nở, mở rộng số lượng hình thành quy mô nhất định. Không tiếc sử dụng nhiều loại thủ đoạn cực kỳ hao tổn tài nguyên, như dùng một loại hết sức quý trọng Hắc Nham Chân Thủy, tới cải thiện nguyên bản cấu tạo và tính chất của đất đai, để càng thích ứng Lục Diệp tùng sinh trưởng.

Như đối thành linh thạch nói, đơn này một loại thủ đoạn liền tổn hao sắp tới hơn mười vạn khối linh thạch. Này thành phiến Lục Diệp tùng, tạo nên Mộc Nguyên viện Mộc linh khí phá lệ nồng đậm, cũng biểu hiện ra Hoàng Thánh tông cường đại nội tình.

Hoàng Thánh tông cái khác chung quanh Dưỡng Nguyên viện trạng huống cũng không sai biệt lắm, đều xây tại địa vực đặc thù, chỉ một thuộc tính linh khí phá lệ nồng hậu. Như Hỏa Nguyên viện xây tại Hoàng Thánh sơn bên cạnh phong Viêm Thiên phong đỉnh núi, Viêm Thiên phong bản thân chính là một chỗ hỏa sơn, đỉnh núi càng là miệng núi lửa, Hỏa linh khí tự nhiên dị thường sinh động.

Mộc nguyên thanh tự số 18, trong đó thanh tự hàm nghĩa, là chỉ Luru Ngọc gian phòng vị trí này một loạt tương liên phòng ở danh hiệu. Mộc Nguyên viện do là do như vậy một loạt bài trúc phòng tạo thành, tổng cộng có hơn 100 chỗ. Mỗi bài do 20 gian tiểu trúc phòng tương liên tổ hợp mà thành, mỗi một bài đều có một bản thân danh hiệu.

Số 18 thì biểu thị Luru Ngọc gian phòng, ở vào này bài danh hiệu là "Thanh" tự trúc trong phòng gian thứ 18. Những... này đánh dấu rõ ràng biến số nhà, là tông môn vì thuận tiện hơn quản lý đệ tử trong tông sở thiết.

Lưu Ngọc sở cư gian phòng hiển hết sức đơn giản, thanh nhã. Không nhỏ không gian bên trong chỉ bày biện lác đác mấy cỗ mộc chế gia cụ, bên cửa sổ bày biện một cái bàn dài bằng gỗ tử đàn, hai cái lễ hoa mộc chế ghé dựa phân biệt tựa ở hai mép, ngoài ra trong phòng chỉ còn lại có một cái giường bên bằng thanh trúc. Trên giường trúc bày biện một tinh xảo bồ đoàn, bồ đoàn dùng cành liễu, hương thảo, vải bông tỉ mỉ bện thành.

Vào nhà về sau Lưu Ngọc tiên đốt lên lư hương đặt trên bàn gỗ, lư hương bên trong là phổ thông hương thảo. Sau đó liền xếp bằng ngồi ở trên bồ đoàn, khẽ nhắm hai mắt, thả lỏng toàn thân, bình tâm tĩnh thần, chỉ chốc lát trong phòng liền tràn ngập nhàn nhạt hương thơm. Sau khi bình tâm tĩnh thần, Lưu Ngọc liền chậm rãi vận khởi công pháp, hấp thu linh khí trong thiên địa. Linh khí do chỗ mũi hút vào trong cơ thể, tại vận công dẫn nhập đan điền.

Vòng đi vòng lại, mấy canh giờ rất nhanh liền trôi qua, trải qua Đường Hạo chỉ bảo kỹ càng tỉ mỉ về sau, linh khí hấp thu quả nhiên thông thuận không ít.

Lưu Ngọc tu luyện công pháp tên là "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công", là một bộ mộc thuộc tính Huyền phẩm hạ cấp công pháp, công pháp chia làm mười tầng, phân biệt đối ứng Luyện Khí kỳ mười tầng.

Trước đó không lâu vừa mới tu luyện đến tầng thứ năm, có thể nói có chút sở thành, nhưng với toàn bộ con đường tu tiên mà nói, vừa mới cất bước. Nhưng là không cần nổi giận, đường đi ngàn dặm bắt đầu từ bước đầu tiên, chỉ cần vẫn về phía trước, tổng có thể đạt thành suy nghĩ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 03: Ngũ đại chủ kinh mạch

Công pháp tu hành trong tu chân giới quý hiếm nhất, tương tự cũng quan trọng nhất. Từng tu chân giả tại lúc tuyển chọn công pháp chủ tu, đều sẽ tỏ vẻ cẩn thận từng li từng tí, phá lệ cẩn thận tỉ mỉ, bởi vì công pháp là căn cơ tu hành của tu chân giả.

Tu chân giả khổ tâm tu luyện, không phải vì công thành về sau tác oai tác phúc, hưởng thụ vinh hoa phú quý. Hấn căn bản ở chỗ truy cầu trường sinh, bất tử bất diệt, thọ cùng thiên địa.

Chỉ là nghịch thiên sửa mệnh lại nói nghe thì dễ, người thường thọ mệnh chẳng qua 70, Luyện Khí kỳ tu sĩ cũng chỉ trăm tuổi, nhưng Trúc Cơ kỳ tu sĩ có thể đạt tới 300 số lượng, cao hơn Kim Đan kỳ tu sĩ có thể có 1000 năm thọ nguyên.

Trong tu chân giới cảnh giới pháp tu chính thống, nhưng chia làm Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ kỳ, Kim Đan kỳ, Linh Anh kỳ, tại hướng trên cảnh giới cũng rất ít có người biết được, bởi vì có thể đạt được Nguyên Anh kỳ tu chân giả ít càng thêm ít.

Linh Anh kỳ tu sĩ thọ mệnh có thể đạt tới vạn năm, tu chân giả muốn thọ mệnh lâu dài chỉ có chuyên tâm tu hành, mà công pháp tu hành ưu khuyết, trực tiếp ảnh hưởng tới tu sĩ có thể đột phá bản thân hay không, đạt được tu vi cảnh giới cao hơn.

Công pháp tu hành trong tu chân giới, án ưu khuyết chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng tứ phẩm, mỗi phẩm lại phân thượng, trung, hạ tam đẳng. Trong đó Thiên phẩm cao nhất, Địa phẩm thấp hơn, Huyền phẩm thấp hơn nữa, Hoàng phẩm thấp nhất.

Một bộ công pháp đẳng cấp phân chia, chủ yếu căn cứ công pháp cảnh giới, uy lực, bình cảnh, kinh lạc, bốn điểm quan trọng này tới quyết định.

Một bộ công pháp "Cảnh giới", chỉ chính là toàn bộ nội dung của bộ công pháp này, cao nhất có thể tu luyện đến loại cảnh giới nào, cũng chính là tu chân giả thông qua tu luyện công pháp này, là có thể đạt được Trúc Cơ kỳ, hoặc là đến Kim Đan kỳ. Bình chọn Địa phẩm công pháp yêu cầu thấp nhất, do là có thể tu luyện đến Kim Đan sơ kỳ.

Như Hoàng Thánh tông công pháp trấn phái "Hoàng Thánh Vệ Đạo Kinh" Thiên phẩm hạ đẳng công pháp, cao nhất có thể tu luyện đến Kim Đan hậu kỳ, là Hoàng Thánh tông lập phái chi căn bản.

Một bộ công pháp "Uy lực", tên như ý nghĩa chỉ chính là bản thân công pháp mang uy lực pháp thuật mạnh yếu, hiệu quả pháp thuật có hay không tinh diệu.

Như "Hậu Thổ Hộ Thân Quyết" Huyền phẩm hạ đẳng công pháp, bộ pháp quyết này chỉ có thể tu luyện đến luyện khí đại viên mãn, cũng chính là Luyện Khí tầng mười.

Phải biết rằng Huyền phẩm công pháp giống nhau đều có thể tu luyện đến Trúc Cơ kỳ, nhưng "Hậu Thổ Hộ Thân Quyết" tu luyện đại thành lúc, bản thân công pháp mang tam phẩm cao cấp pháp thuật Hậu Thổ thuần, thi triển thì từ mặt đất thu lấy đất bùn kết thành hộ thuẫn, lực phòng ngự kinh người, Luyện Khí kỳ tu sĩ hầu như không người có thể đánh bại. Bộ công pháp này liền bởi do tự mang uy lực pháp thuật cường đại, mới đề thăng đẳng cấp của nó.

Một bộ công pháp "Bình cảnh", là tứ đại yếu điểm bên trong ảnh hưởng nhất công pháp đẳng cấp phân chia một điểm, tương tự là bộ phận tu chân giả quan tâm nhất.

Pháp tu chính thống tu luyện chú ý từ từ mà vào, nước chảy thành sông. Nhưng tu chân giả đi chính là con đường nghịch thiên, gian khổ trong đó người thường không thể biết. Theo tu vi từng bước làm sâu sắc, bình cảnh cũng tùy theo mà tới.

Như tu chân giả tu luyện tới Luyện Khí kỳ đại viên mãn, xung kích Trúc Cơ kỳ lúc, liền đối mặt ác mộng bình cảnh. Trong tu chân giới có vô số tu chân giả, liền kẹt ở chỗ này, nửa bước không tiến, trường sinh vô vọng, chết già cả đời, có thể thấy được đột phá bình cảnh gian nan bao nhiêu.

Tu chân giả tu luyện công pháp khác nhau, lúc đột phá bình cảnh gặp trắc trở cũng có chỗ khác nhau. Có chút công pháp uy lực cường đại, nhưng gặp bình cảnh nhiều lại tương đối trắc trở. Có chút công pháp tuy rằng uy lực bình đẳng, nhưng lúc đột phá bình cảnh có hơi dễ một ít.

Bởi do bản chất của tu chân giả là truy cầu trường sinh, cho nên đại đa số tu chân giả, thường thường vui vẻ tại lựa chọn những cái pháp thuật uy lực mặc dù không lớn, nhưng bình cảnh ít, cũng dễ đột phá công pháp.

Như Đông Nguyên đại lục trung bộ tu chân cự phái, Hạo Nhiên môn công pháp chủ tu "Hạo Nhiên Thư Kinh", bộ công pháp này tu luyện bao gồm uy lực pháp thuật thực bình thường, cũng coi như là cực yếu. Nhưng bộ công pháp này tại trong tu chân giới được gấp bội truy cầu, là một bộ công nhận Thiên phẩm thượng đẳng công pháp. Vô số tu chân giả xua như xua vịt, liền bởi do bình cảnh ít, lại cực dễ đột phá.

Tu chân giả tu luyện công pháp khác, từ Luyện Khí kỳ đột phá đến Trúc Cơ kỳ cơ duyên là trong vạn có một, một vạn cái tu chân giả khả năng có một người thành công. Mà tu luyện "Hạo Nhiên Thư Kinh" tu chân giả, trăm người bên trong thì có một người nhưng thuận lợi tiến giai, có thể nói có khả năng nghịch thiên, khiến nhân tâm sinh hướng tới.

Tốc độ tu luyện của một bộ công pháp nhanh chậm, liền nhìn công pháp tứ đại yếu điểm bên trong "Kinh lạc".

Mọi người đều biết pháp tu tu luyện căn bản ở chỗ đan điền, từ Luyện Khí kỳ đến Trúc Cơ kỳ quá trình, mới bắt đầu chẳng qua chỉ là từ thiên địa bên trong hấp thu linh khí, chuyển hóa là linh lực tích trữ tại đan điền. Theo linh lực trong đan điền càng ngày càng nhiều, dung lượng linh lực đã đến cực hạn không chứa thêm nữa lúc, liền thông qua cải tạo, xây dựng thêm đan điền, để có thể chứa đựng càng nhiều linh lực.

Từ thiên địa bên trong hấp dẫn linh khí, dẫn đạo tiến nhập đan điền cũng chứa đựng, dựa vào chính là kinh mạch kết nối trên đan điền. Nhân thể đan điền bên ngoài quần quanh lấy vô số kinh mạch, tựa như bộ rễ cây già, rắc rối phức tạp quay quanh cùng một chỗ.

Chủ yếu nhất dùng để tu hành chính là ngũ đại chủ kinh mạch, phân biệt là Đan Khí mạch, Đan Nguyên mạch, Đan Tinh mạch, Đan Mệnh mạch, Đan Dương mạch.

Đại bộ phận công pháp tu luyện, đều là thông qua này ngũ mạch tới hấp thu linh khí, tốc độ tu hành của mỗi bộ công pháp, cũng chính là hấp thu linh khí hoặc nhiều hoặc ít đều không giống nhau. Căn bản ở chỗ lúc tu luyện bộ công pháp này, vận dụng đã đến ngũ đại chủ kinh mạch bên trong bao nhiêu căn, lại có bao nhiêu căn kinh mạch nằm ở trạng thái rảnh rỗi.

Lưu Ngọc bản thân tu hành "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công", chủ tu chính là Đan Mệnh, Đan Nguyên, Đan Khí tam đại chủ mạch, lúc tu luyện liền chỉ có này tam đại chủ mạch hấp thu linh khí, Đan Tinh, Đan Dương hai đại mạch hoang phế, rảnh rỗi không hấp thu linh khí. Mà Hoàng Thánh tông công pháp trấn phái "Hoàng Thánh Vệ Đạo Kinh", lúc tu luyện ngũ đại chủ mạch đồng thời tại hấp thu linh khí. Hai bộ công pháp tốc độ tu luyện nhanh chậm, liền vừa xem hiểu ngay.

Tuy nói "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" chỉ tu tam đại chủ mạch, nhưng tốc độ tu luyện đã không chậm. Đều là Huyền phẩm hạ đẳng công pháp "Hậu Thổ Hộ Thân Quyết" liền chỉ chủ tu Đan Khí, Đan Nguyên hai mạch, khác phụ tu một cái trắc kinh mạch. So sánh hai bên, đơn tốc độ tu luyện thượng so với "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" ít nhất chậm hai thành. Nhưng luận công pháp uy lực lại khác nhau, mạnh đến nỗi không chỉ nhỏ tí tẹo.

Lưu Ngọc sở dĩ chọn môn học "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công", do là coi trọng tốc độ tu luyện của công pháp này, phải biết rằng "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" tự mang pháp thuật, "Hoàng Mộc Bồi Nguyên thuật" chỉ qua là nhị phẩm trung cấp pháp thuật, vẫn loại phụ trợ pháp thuật chữa thương, căn bản không có uy lực gì đáng nói, đồng thời hiệu quả chữa thương cũng thực bình thường.

Chỗ đan điền ngoại trừ ngũ đại chủ kinh mạch bên ngoài, còn có vô số trắc kinh mạch, nhưng hấp thu linh khí.

Trong tu chân giới đại thể công pháp sở dĩ tuyển dụng ngũ đại chủ kinh mạch, là bởi vì làm cho này ngũ mạch thô to, kiên cố, ổn định. Kinh mạch thô to, ý nghĩa lúc tu luyện hấp thu lượng lớn linh khí, trực tiếp ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện. Kiên cố, ổn định ý nghĩa an toàn, nên biết vị trí đan điền nơi yếu hại của nhân thể, không thể có bất cứ tổn thương gì, có chút sai lầm liền có nguy hiểm tính mạng.

Trắc mạch không chỉ có thật nhỏ, hấp thu linh khí còn cực kỳ hữu hạn, chủ yếu nhất là không ổn định, dễ thụ thương.

Kinh mạch hơi bị hao tổn liền rút giây động rung, nhẹ thì ảnh hưởng tu hành, nặng thì đi đời nhà ma. Nhưng tu chân giả vốn chính là người nghịch thiên, đại đa số người bởi do bản thân linh căn ban tặng, tư chất bình thường, công pháp chủ tu phẩm cấp thấp, dẫn đến tốc độ tu luyện chậm chạp. Bất đắc dĩ trong lòng không cam, liền sẽ bí quá hoá liều, dĩ cường ép tu luyện không biết trắc kinh mạch.

Chỉ là kết cục của không theo quy tắc thường này, đại đa số không được chết già, chết bất đắc kỳ tử, chỉ có số rất ít người may mắn, có thể thành công mở trắc kinh mạch, gia tăng tốc độ tu luyện.

Những người này đem kinh nghiệm tâm đắc ghi thành công pháp đặc thù, lưu cho hậu nhân. Nhưng lại bởi do nhân thể thể chất đều không như nhau, hậu nhân luyện tập tương tự nguy hiểm, đại thể tương tự chết bất đắc kỳ tử. Trải qua vô số tu chân giả không sợ sinh tử đi thực tiễn, vô số kinh nghiệm xương máu tổng kết, mới có thể thành công tìm được một cái trục kinh mạch ổn định có thể tu luyện.

Có thể thấy được mỗi một bộ công pháp phía sau đều là xương trắng chất đồng, tu hành nương theo hung hiểm có thể thấy được đốm. Nhưng trục kinh mạch hấp thu linh khí hết sức hữu hạn, trăm đầu trục kinh mạch đồng thời hấp thu linh khí, khả năng còn không bằng một cái chủ kinh mạch hấp thu linh khí lượng.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 04: Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công

Lưu Ngọc tự thân tam hệ tạp linh căn, người mang kim, mộc, thổ tam thuộc tính linh căn, tư chất tu chân bình thường. Thế nhân cũng biết chỉ có người mang linh căn mới có thể tu tiên, nhưng linh căn chỉ vật gì, đa phần không người biết hiểu.

Kỳ thực linh căn chỉ chính là kinh mạch, nhưng kinh mạch người người đều có, cho nên xác thực nói, chỉ chính là kinh mạch đặc thù. Như thế nào "Đặc thù", thông tục mà giảng chính là kinh mạch có thể hấp thu linh khí. Kinh mạch trong cơ thể phạm nhân hấp thu không được linh khí, chứ nói chỉ tới chứa đựng linh khí, cho nên sẽ không có thể tu tiên.

Linh căn phân kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, ngũ đại cơ bản thuộc tính, ngũ hành thuộc tính tương sinh tương khắc. Tu chân giả người mang loại linh căn nào, lúc tu luyện liền có thể hấp thu linh khí thuộc tính tương ứng, Lưu Ngọc liền có thể thông qua hấp thu kim, mộc, thổ tam thuộc tính linh khí tu hành.

Người mang linh căn thuộc tính càng nhiều, có thể hấp thu linh khí chủng loại càng nhiều. Nhưng vì sao tu chân giới đối tu hành tư chất ưu khuyết phân định, lại là linh căn chỉ một loại, tư chất càng trác tuyệt, này liền muốn từ linh căn tương sinh tương khắc nói lên.

Lưu Ngọc tu hành công pháp "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" là Mộc thuộc tính công pháp, trong đan điền chứa đựng linh khí đều là Mộc linh khí. Khi mà Lưu Ngọc tĩnh tâm tu luyện, thông qua kinh mạch hấp thu linh khí bên ngoài, trong thiên địa tự do kim, mộc, thổ tam thuộc tính linh khí, tự nhiên mà vậy tràn vào trong cơ thể.

Bởi vì Lưu Ngọc có này tam hệ linh căn, lúc tu luyện Lưu Ngọc một bên muốn dẫn đạo Mộc linh khí tiến đan điền, một bên còn phải xua tan trong kinh mạch đồng thời hút vào Kim, Thổ linh khí, như vậy liền cực đại chậm lại Mộc linh khí hấp thu, làm lỡ tốc độ tu luyện.

Giả như Lưu Ngọc là Mộc hệ đơn linh căn nói, như vậy chỉ cần một lòng hấp thu trong thiên địa tự do Mộc linh khí tu hành, mà không cần phân tâm xua tan Kim, Thổ linh khí, đây chính là lợi ích của đơn linh căn.

Còn có độ tinh thuần của linh căn cũng là một chuyện, độ tinh thuần của linh căn càng cao, lực tương tác với linh khí lại càng cao, tu hành thì hấp thu linh khí liền càng nhanh hơn.

Nếu như Mộc hệ Thiên linh căn tu chân giả, cùng Lưu Ngọc như nhau tu luyện "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công". Hai người đồng thời hấp thu Mộc linh khí, Thiên linh căn tu sĩ hấp thu Mộc linh khí tốc độ, ít nhất nhanh hơn Lưu Ngọc trên gấp ba, có thể thấy được độ tinh thuần của linh căn đối tu hành tầm quan trọng.

Nếu như Lưu Ngọc lúc tu luyện không xua tan kinh mạch đồng thời hút vào Kim, Thổ linh khí, cũng đang dẫn đạo tiến đan điền, như vậy có hay không cũng thật to nhanh hơn tự thân tu hành? Nếu thật sự như vậy, không chỉ có sẽ không gia tăng tốc độ tu luyện, thậm chí sẽ khiến đan điền bị hao tổn, nhẹ thì tu vi giảm xuống, nặng thì tính mệnh đáng lo.

Bởi vì thiên địa ngũ hành linh khí, có tương sinh tương khắc tính chất đặc biệt.

Ngũ hành tương sinh: Kim nước lã, thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, hỏa đất mới, thổ sinh kim.

Ngũ hành tương khắc: Kim khắc mộc, mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa, hỏa khắc kim.

Lưu Ngọc nếu như thông qua kinh mạch hấp thu Kim, Thổ hai thuộc tính linh khí, dẫn nhập đan điền, như vậy tương có vận phần nguy hiểm.

Bởi vì linh khí thổ sinh kim tính chất đặc biệt, Thổ linh khí sẽ tăng mạnh hút vào trong đan điền Kim linh khí uy lực. Lưu Ngọc tu luyện "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công", trong đan điền vốn là chứa đựng đại lượng Mộc thuộc tính linh lực. Lại bởi do kim khắc mộc, mộc khắc thổ, ba loại linh khí sẽ bài xích lẫn nhau, xung kích lẫn nhau, sản sinh kịch liệt chấn động, đồng thời sẽ càng ngày càng mãnh liệt.

Nếu như trong đan điền chỉ là hút vào chút ít Kim, Thổ linh khí, như vậy xung đột sở toả ra năng lượng, sẽ chấn thương đan điền và kinh mạch. Nếu như trong đan điền tràn vào đại lượng Kim, Thổ linh khí, Lưu Ngọc bản thân sẽ bạo thể mà chết.

Căn cứ Lưu Ngọc tam hệ linh căn thuộc tính đặc điểm, tu hành Kim, Thổ song hệ công pháp là tối hợp. Thế nhưng song hệ công pháp hết sức quý hiếm, Lưu Ngọc chỉ qua là một tên phổ thông đệ tử, căn bản không có tư cách tu luyện.

Công pháp phẩm cấp càng cao, liền càng tinh diệu, đồng dạng cũng khó gặp.

Tu chân giả tu hành tứ đại yếu điểm pháp, lý, tài, địa, pháp là đệ nhất yếu điểm, có thể thấy được một bộ công pháp tốt là căn bản của tu hành.

Lưu Ngọc sở dĩ tu luyện Mộc hệ công pháp "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công", mà không chọn trong tông uy lực cường đại Kim thuộc tính công pháp, hoặc phòng ngự tuyệt hảo Thổ thuộc tính công pháp. Chính là hướng về phía "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" tốc độ tu luyện hơi nhanh một bậc, mong muốn sinh thời có thể đi vào giai Trúc Cơ kỳ, thậm chí cảnh giới cao hơn.

Lưu Ngọc từ trong trạng thái tu luyện tỉnh lại, đẩy ra cửa phòng, lúc này đã tới đêm khuya. Sờ sờ bụng, liền muốn đi Mộc Nguyên viện bên cạnh thiện đường dùng cơm, hơn mười canh giờ tu luyện, bụng sớm đã trống không, đói quá khó nhịn.

Lưu Ngọc tu vi chỉ có Luyện Khí kỳ tầng năm, còn không có thể tích cốc. Mặc dù không cần thường nhân một ngày ba bữa, nhưng mỗi ngày nhất định phải ăn cơm một bữa. Không phải không chỉ có thân thể sẽ cảm thấy đói quá, còn có thể ảnh hưởng tu hành. Tu chân giả chỉ có tu luyện đến Kim Đan kỳ, mới chính thức đạt được tích cốc không cần ăn uống, không cần ăn cơm đỡ đói.

Hoàng Thánh sơn thượng ngoại trừ mấy nghìn tên tông môn đệ tử, còn có mấy nghìn tên phổ thông phạm nhân, Hoàng Thánh tông đệ tử sinh hoạt thường ngày, đều là do những phạm nhân này tới chăm sóc. Hoàng Thánh sơn thượng xây dựng đại thiện đường trăm chỗ, chính là do những phạm nhân này tại quản lý.

Mấy trăm chỗ thiện đường ngày đêm không tắt bếp, thời khắc chuẩn bị lấy các kiểu thức ăn tinh xảo, cung cấp Hoàng Thánh tông đệ tử hưởng dụng. Bởi vì đệ tử trong tông dùng cơm thời gian phiêu hốt bất định, khác biệt với phạm nhân một ngày ba bữa.

"Lưu sư đệ, đi đâu a!" Bên cạnh số 17 trúc phòng, mở rộng cửa đi ra một thân mặc bạch sắc đạo bào cao gầy tu sĩ. Nghĩ đến là nghe được Lưu Ngọc mở rộng cửa thanh, cố ý ra ắc.

"Là Lý sư huynh a! Tiểu đệ đang muốn đi thiện đường dùng cơm, sư huynh không có nhiệm vụ trong người sao?" Lưu Ngọc mới bán ra vài bước, nghe được thanh âm xoay người trả lời.

Cao gầy tu sĩ tên là Lý Sâm, Luyện Khí tầng bảy tu vi. Cha hắn tại trong thế tục quý là Việt quốc vương gia, hắn chính là thế tử, gia thế bối cảnh có thể nói bất phàm. Theo lý sẽ không để ý tới Lưu Ngọc loại đệ tử phổ thông này, nhưng hắn lại cam tâm tình nguyện cùng Lưu Ngọc bắt chuyện, là Lưu Ngọc số lượng không nhiều lắm bằng hữu có thể nói chuyện đôi câu một trong.

"Ta cũng đói bụng, cùng đi sao!" Lý Sâm vỗ vỗ bụng, liền cất bước chân đuổi kịp Lưu Ngọc nói ra.

"Hắc hắc, trước đó vài ngày sư huynh bị phân đến Hoàng Ngọc điện trông cửa, thế nhưng tăng thêm không ít kiến thức, đợi lát nữa ngồi xuống cùng người hảo hảo nói một chút. Lưu sư đệ, lần trước người không phải nói đang bảo vệ được điện sao?" Lý Sâm vừa đi vừa khoa tay múa chân mà nói ra.

"Đã không cần đi, nhiệm vụ hoàn thành." Lưu Ngọc thuận miệng trả lời.

Tùng dây trúc ốc, chỉ có vài gian đèn sáng hóa, đại đa số để đó không dùng. Chủ nhân đa phần bởi do môn phái nhiệm vụ bốn ba bên ngoài, không có cư ngụ tại đây. Ánh trăng bị tầng mây ngăn trở, khiến cho bốn phía đen kịt một mảnh. Đêm khuya thanh vắng, xa xa thỉnh thoảng truyền đến các loại điều thủ tiếng kêu, còn hồ không biết tên tiếng còn trùng kêu.

Hai người nói chút nhàn thoại, không lâu sau liền đã đến thiện đường. Thiện đường đến là ngọn đèn dầu sáng sủa, xa xa liền có thể nhìn thấy. Bởi vì khoát lên Mộc Nguyên viện bên cạnh, này thiện đường liền chủ yếu chăm sóc Mộc Nguyên viện chỗ ở đệ tử ăn uống, tên là Mộc Nguyên đường.

Mộc Nguyên đường do tảng đá cùng cỏ tranh dựng mà thành, quy mô có thể nói không nhỏ, nội đường bày biện hơn trăm trương bàn dài, nhưng cung cấp ngàn người đồng thời cùng ăn.

Lúc này lẽ loi rời rạc ngồi 20 hơn người, hai ba người làm một bàn, ít có nói, lộ vẻ đặc biệt thanh tĩnh. Lưu Ngọc hai người tìm một bàn dài gần cửa sổ ngồi xuống, không lâu sau một vị thân mang hắc sắc mặc áo trung niên đại nương, liền bưng một ấm trà nóng đi tới.

"Tiên trưởng, muốn ăn thứ gì, tiểu nhân phải đi chuẩn bị!" Ngâm vào nước hảo trà về sau, phụ nhân từ bưng bàn bên trong xuất ra một cái thực đơn làm từ giấy tuyên, lật đặt ở trên bàn dài, sau đó cúi đầu đứng ở bên cạnh chờ.

"Thanh chung hồng lý, du hương lộc nhục, bạch thảo hạc huyết thang, sư đệ! Người gọi những gì." Lý Sâm thuận miệng liền nói ra, có thể thấy được hết sức con đường quen thuộc.

"Lại thêm một bàn thanh chung cầm tước đàn." Lưu Ngọc đối này tên món ăn trên thực đơn cũng không xa lạ, Cầm Tước đàn hương thơm sáng phẩm, vừa vào miệng liền tan ra. Lưu Ngọc có chút thời gian không có hưởng qua, có chút thòm thèm.

"Đứng đứng đứng, Cảm Tước đàn, thiếu chút nữa đều đã quên! Hắc hắc!" Đối diện Lý Sâm thần tình kích động lập tức nói theo nói. Chỉ thấy Lý Sâm cầm lấy chén trà uống mấy chén, mặt mang mỉm cười, đôi mắt nhỏ con người trắng trẻo nhiều. Lưu Ngọc trong lòng trầm xuống, kể nhiều chuyện này lại bắt đầu thao thao bất tuyệt.

Lưu Ngọc trong lòng rõ ràng Lý Sâm cam tâm tình nguyện kết giao hẳn, bộ phận rất lớn là vì bản thân có thể kiên nhẫn lắng nghe hẳn nói nói.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Lạc Hà Tiên Tử

Lý Sâm dựa vào thân phận, theo lý không thiếu bằng hữu, thật nhiều hữu tâm nhân cũng vui vẻ ý kết giao. Chỉ là bản thân hẳn lớn lên trông quá mức quái dị, khiến người ta khó thân cận. Lý Sâm thân hình cao thẳng, hơi gầy. Thân mang hoa lệ cảm ỷ, từ trên bóng lưng tỏ vẻ khí độ bất phàm.

Nhưng khuôn mặt sinh quá mức kỳ lạ, gương mặt đặc biệt dài như mặt ngựa, hai mắt không chỉ có nhỏ, còn đặc biệt tròn. Lúc nói chuyện với người, con người thỉnh thoảng chuyển động, ánh mắt phiêu hốt, tỏ vẻ hết sức hèn mọn, khiến người ta một loại xấu xa cảm giác, khiến nhân tâm sinh chán ghét, không muốn gặp gỡ hẳn.

Mặt khác người này là tên nhiều chuyện, nói nhiều, không chịu nổi tịch mịch. Lúc không ai nói chuyện, thường xuyên thấp giọng lẩm bẩm, cả người trông có hơi thần kinh hề hề.

Lý Sâm quý là thể tử, cùng đệ tử khác có chút khác biệt, từ nhỏ cũng không tại trên Hoàng Thánh sơn tu hành, ba năm trước đây mới lên núi, khi đó tu vi đã là Luyện Khí tầng sáu. Tại trong thế tục hẳn còn có người hầu nhưng nghe hẳn lời nhải, sau khi lên núi trong tông không cho phép tự mang tôi tớ. Bởi do lớn lên quái dị, không ai nguyện ý tiếp cận, không ai lời nhải giải buồn nhưng ghen phá hủy hẳn.

Lưu Ngọc bởi do không bối cảnh, tư chất bình thường, cũng không ai nguyện ý thân cận, rất ít nói chuyện với người. Ngẫu nhiên hai người quen biết, Lý Sâm phát hiện Lưu Ngọc năng lực tính khí nghe bản thân lời nhải, cũng không như người khác vậy chán ghét. Từ nay về sau hẳn liền thường xuyên tìm đến Lưu Ngọc "Giao lưu", hai người cũng tựu thành bạn tốt.

". . . Biết không? Mỗi ngày đều phải đứng ở kia góc nửa ngày, không thể nói chuyện, cũng không thể động. Ai! Miệng lại khát, chân lại tê dại. Ai! Có lúc còn. . . ." Lý Sâm không ngừng oán giận bị phân phối môn phái nhiệm vụ.

Hắn bị phái đến Hoàng Ngọc điện canh gác, cũng chính là nhìn đại môn. Hoàng Ngọc điện tại chủ phong bán phiêu chỗ, vẫn Hoàng Thánh tông nơi tiếp đãi khách quý, cũng là nơi cao tầng trong tông thương nghị mọi chuyện, có lúc còn cử hành một ít tông môn nghi thức địa điểm.

"A! Thế sao? Sư huynh." Lưu Ngọc kẹ lên một mảnh đồ bưng lộc nhục nói cho có lệ, cứ như vậy vẫn nghe Lý Sâm thần tình kích động mà lí do thoái thác.

"Biết Linh Băng cung sao?" Lý Sâm không ở oán giận, cúi người về phía trước tới gần chút hỏi.

"Linh Băng cung? Sư huynh chỉ chính là Thiên Tuyết sơn mạch tu tiên đại phái Linh Băng cung sao?" Lưu Ngọc đến là thật nghe nói qua Linh Băng cung, Linh Băng cung cùng Hoàng Thánh tông, Đại Hoang Kiếm tông, Vạn Dược cốc tứ phái quan hệ tốt, lại đều là liên minh. Cùng nhau đối kháng Bạch Hắc sơn Linh Thủ tông và Cán Bắc thảo nguyên Thiên La Mật tông.

Bởi do tứ phái tại Bạch Hắc sơn hướng nam được xưng là Sơn Nam tứ tông. Linh Băng cung thực lực tại trong tứ phái cường đại nhất, nghe đồn Linh Băng cung trong cung có Nguyên Anh kỳ tu sĩ tọa trấn.

"Đúng vậy! Ngoại trừ Thiên Tuyết sơn mạch Linh Băng cung còn có ai, hắc hắc! Nghe nói Linh Băng cung bên trong đa phần đệ tử là nữ tử, tất cả lớn lên đều như chim sa cá lặn, thướt tha nhiều vẻ." Lý Sâm gần kề Lưu Ngọc tỏ vẻ nói ra, một cái mặt ngựa hưng phấn mà run run. Còn nương theo hèn mọn mỉm cười, thân thể chậm rãi hướng Lưu Ngọc dựa tới.

"Thế sao?" Lưu Ngọc bị như vậy một khuôn mặt nhìn chăm chăm, tức khắc sinh ra khác thường, muốn ăn cũng không được, không khỏi nhích ra phía sau.

"Ban đầu sư huynh cũng không tin, coi như lớn lên không sai, cũng so ra kém chúng ta Mộc Nguyên viện Mộ Dung Vũ. Tại sư huynh xem ra Mộ Dung Vũ đã thiên hạ ít có tuyệt đại mỹ nhân, thế nhưng ngay tại tháng trước, Linh Băng cung phái người tới tông môn báo phòng, sư huynh coi như tin thật." Nghe ra Lưu Ngọc nghi vấn, Lý Sâm kích động đứng nói ra.

"Nói rất hay, lần trước Linh Băng cung người được phái đến. Tiểu đệ cũng có may mắn tại xa xa nhìn thấy, tất cả đều thân mang bạch y yếu điệu nhiều vẻ, tò vẻ quyến rũ động lòng người. Chỉ vì quá xa không thấy rõ dung mạo của các nàng, đáng tiếc a!" Một vị ngồi ở cách đó không xa, khuôn mặt thanh tú trẻ tuổi đệ tử nói tiếp lời, hiển nhiên là nghe được Lý Sâm lí do thoái thác.

"Vị sư đệ này cũng ở tại đó? Lúc đó vị huynh đứng ở trước cửa Hoàng Ngọc điện, nhìn thể nhưng rõ ràng. Sư đệ không thấy rõ, kia thực sự là tiếc nuối a! Những đệ tử Linh Băng cung kia, các người biết xuất hiện ra sao sao?" Có người tiếp lời, Lý Sâm không khỏi hưng phấn mà đứng lên, thanh âm cũng to lên.

"Làm sao tới, thật đúng là không có trông thấy." Vừa vị kia thanh tú đệ tử trả lời, lúc này thiện đường bên trong đệ tử dùng cơm cũng có hơi tò mò, hướng bên này nghiêng tai lắng nghe.

"Lúc đó trong tông mấy tên chấp sự, đứng ở Hoàng Ngọc điện ngoài điện, hình như tại chờ ai đó, sư huynh đệ canh gác cũng so với bình thường hơn vài lần. Tại hạ đứng ở kia thể nhưng thờ mạng cũng không dám, cứ như vậy đợi một hồi lâu, đột nhiên các chấp sự đồng thời ngẩng đầu phóng mắt nhìn đằng xa, tại hạ cũng theo nhìn lại, các người sai nhìn thấy gì." Lý Sâm cảm lấy chén trà trên bàn uống một ngụm, giả bộ thần bí hỏi.

"Nói mau a! Nhìn thấy gì?" Có người chờ thua, lăm bầm nhất cú.

"Hắc hắc! Tại hạ lúc đó liền liếc trộm một cái, cái gì cũng không thấy. Nhưng sau đó không lâu liền thấy có một chiếc thuyền lớn từ trên trời bay tới, kia là một chiếc đại thuyền toàn thân do bạch ngọc tạo thành, thân thuyền điêu khắc các loại chim bay cá nhảy, cho tới bây giờ chưa thấy qua, rất đẹp." Lý Sâm kích động mà hồi ức nói, ánh mắt mê ly, dừng lại nói tới, trầm tĩnh tại trong hồi ức.

"Đừng ngừng a! Kể tiếp thế nào?" Lại có người hiểu chuyện xen mồm nói.

"Đại thuyền dừng tại Hoàng Ngọc điện phía trước trên quảng trường, sau đó từ trên thuyền nói đuôi nhau xuống, có mười mấy tên thân mang cung trang lụa trắng tuổi thanh xuân nữ tử từ phía trên xuống tới. Đi tuốt đằng trước một vị thân mang từ sắc cẩm y, về phía sau ngọc thủ nhất chiêu, đại thuyền liền từ lớn biến thành nhỏ, bay vào trong đầu ngón tay đi." Lý Sâm là càng nói càng kích động, hai mắt tỏa ánh sáng.

"Nữ tử lĩnh đội kia là tu vi gì a?"

"Đại thuyền kia chẳng lẽ là pháp bảo sao!" Lúc này thiện đường nổ tung oa, bảy miệng tám lưỡi thảo luận sôi nổi.

"Nghe chấp sự bàn môn gọi vị nữ tử lĩnh đội kia 'Lạc Hà Tiên Tử', tu vi tương tất là. . ." Lý Sâm còn chưa nói hết, liền bị người cao giọng cắt đứt.

"'Lạc Hà Tiên Tử' tiểu đệ biết, nghe đồn là Sơn Nam tứ tông đệ nhất mỹ nữ. Nữ tử này tư thái ngàn vạn, dung mạo như thiên tiên, tu vi càng là kinh người, đạt được Trúc Cơ hậu kỳ, nghe nói rất nhanh sẽ tiến thăng Kết Đan kỳ. Các người biết 'Lạc Hà Tiên Tử' cái này xưng hào làm sao tới sao?" Bàn đầu tiếp lời thanh tú đệ tử, đứng lên cướp đáp.

"Là 'Lạc Hà Tiên Tử' a! Tại hạ cũng nghe nói qua, vốn tên là Trương Tôn Dung. Nghe đồn vị tiên tử này ở lâu Linh Băng cung bên trong, rất ít ra ngoài hành tẩu, nhưng người trông thấy đều đều cảm thán, nữ tử này chỉ có ở trên trời, đều kinh là thiên nhân." "Lạc Hà Tiên Tử" xưng hô làm sao tới, tại hạ còn thật không biết hiểu. " Một vị sư huynh lớn tuổi cũng mở miệng nói ra.

"Trương truyền 'Lạc Hà Tiên Tử' hạ sơn trải qua Lạc Hà lúc, gặp Lạc Hà cảnh trí ưu mỹ, tính đi qua du ngoạn. Vừa lúc đông đảo phạm nhân tại tế điện Lạc Hà thân, trông thấy dung nhan đều cho là tiên nhân hiển linh, cho rằng là thượng cổ tiên tử 'Lạc Thần', cứ như vậy 'Lạc Hà Tiên Tử' liền truyền ra." Thanh tú đệ tử có chút tự đắc nói tiếp.

"Thì ra là thế a! Vị sư đệ kia, người không phải ở đây sao? Thực sự giống như trong lời đồn, dung mạo như thiên tiên sao?" Sư huynh lớn tuổi thần tình quay sang hướng Lý Sâm hỏi.

"Đúng vậy! Sư huynh nói nhanh lên a!" Thanh tú đệ tử cũng truy hỏi, thiện đường bên trong đệ tử đều nhìn về phía Lý Sâm, chờ đáp lời.

"Ai! Tại các nàng trải qua lúc, tiểu đệ cũng ngẩng đầu trộm nhìn thoáng qua. Nhưng này 'Lạc Hà Tiên Tử' mặt mang thanh sa, che khuất khuôn mặt. Nhưng này đôi mắt như làn thu thủy, trong suốt thâm thúy, đến nay còn đang hiện lên trước mắt ta. Tại hạ nhìn này nghe đồn có thật không, dưới lớp thanh sa kia nhất định. . ." Lý Sâm còn không có cảm thán hết, đột nhiên bị cắt đứt.

"Dưới lớp thanh sa, nói không chừng khuôn mặt xấu xí, không thể gặp người. Hừ!" Trần ngập tức giận giọng nữ tử từ cửa truyền đến.

Nguyên lai có năm tên nữ đệ tử, vừa lúc cũng tới thiện đường dùng cơm, thiện đường bên trong chính nói đến thích thú, không có một người phát giác. Vài tên nữ tử đi tới cửa, vừa lúc nghe được người ở bên trong ba hoa khoác lác. Nói 'Lạc Hà Tiên Tử' hình như thực sự giống như thiên tiên, trong lòng cảm giác rất khó chịu.

Chương 06: Vạn Vụ đường

Lưu Ngọc cũng bị các sư huynh sở nói ra hiểu rõ nghe đồn, thật sâu hấp dẫn. Trong lòng không khỏi cảm thán, nếu ai may mắn và vị này "Lạc Hà Tiên Tử" kết thành đạo侶, kia thật đúng là diễm phúc không cạn.

Đột nhiên truyền đến giọng nữ quát lớn lại thanh thúy, đem Lưu Ngọc cả kinh một cú sốc. Quay đầu theo đoàn người cùng nhau nhìn hướng cửa, chỉ thấy vài tên nữ đệ tử chính hướng bên trong chậm rãi đi tới.

Đi tuốt đằng trước chính là một vị cao gầy nữ tử, thân mang đạo bào màu đen, một đầu tóc xanh phi tới phiêu gian. Trắng nõn đoan trang trên mặt mang mỉm cười, chính hướng bên cạnh thân mang hồng sắc váy dài thiếu nữ khuyên bảo cái gì, mộc mạc đạo bào, thế nào cũng ngăn không được vóc dáng lồi lõm rõ rệt kia, thấy Lưu Ngọc hô hấp nặng thêm, vội vã nhìn qua hướng khác.

"Đường Chi, muốn ăn chút gì không, tức giận làm gì kia." Mộ Dung Vũ cười khổ nói.

"Mộ Dung tỷ tỷ, những người này thật ghê tởm. Cái kia cái gì "Lạc Hà Tiên Tử" có thể có thật tốt nhìn, cũng liên tu vi cao thâm một điểm, luận đẹp thế nào cũng so ra kém sư tỷ người." Đường Chi nghe đến những lời của những người này thì lại tức giận, ủy khuất mà nói ra.

"Đúng vậy! Những người này thật đáng ghét!" Ba vị nữ đệ tử khác cũng đồng ý mà nhỏ giọng nói ra.

Vị thiếu nữ oán giận kia, thân mang hồng sắc váy dài ngang gối, mọc ra một cái mặt búp bê hơi chút non nớt, tên là Đường Chi. Đúng là Lưu Ngọc tiện nghi sư phụ Đường Hạo nữ nhi, xuân xanh 17, nhưng tu vi cùng Lưu Ngọc như nhau đều là Luyện Khí tầng năm, có thể thấy được Đường Hạo tại trên người nàng tổn không ít linh thạch.

Trước nhất thân mang đạo bào màu đen nữ tử tên là Mộ Dung Vũ, Mộc hệ Thiên linh căn, tư chất ưu việt. So với Lưu Ngọc sớm nhập môn một năm, hiện tu vi đã đạt đến Luyện Khí tầng bảy. Tức thì bị người hiểu chuyện, trêu xung là Mộc Nguyên viện đệ nhất mỹ nữ. Theo Lưu Ngọc, nữ tử này xác thực là Mộc Nguyên viện diễm lệ nhất trong số nữ tử đã gặp, nói là đệ nhất cũng không quá đáng.

Theo vài tên nữ đệ tử đến, thiên đường bên trong bầu không khí chợt giảm xuống. Cũng không có người tại dám cao giọng đàm luận, không lâu sau liền đều đứng lên, ly khai thiên đường.

Lưu Ngọc cũng tìm một cái cố, từ Lý Sâm, trở lại trong phòng của mình tiếp tục tu luyện. Lý Sâm thì thông dong ung dung mà đứng ở thiên đường không muốn rời đi, con người thỉnh thoảng len lén ngắm hướng mấy vị vui cười nữ đệ tử.

Hoàng Nhật điện xây tại Hoàng Thánh sơn chủ phong, Hoàng Nhật phong chân núi, lấy ngọc thạch làm cơ sở, phi thúy là ngôi xây mà thành, dưới ánh dương quang ánh sáng ngọc loá mắt, xanh vàng rực rỡ. Cả tòa đại điện phi thường khổng lồ, khí thế bàng bạc, chia làm Hoàng Nguyệt đường, Vạn Vụ đường, Hoàng Bảo đường.

Hoàng Nguyệt đường, chính là nơi cấp phát lương mỗi tháng trong tông. Phàm là đệ tử trong tông tu vi đạt đến Luyện Khí tầng bốn, mỗi tháng tông môn liền sẽ phát xuống một bút linh thạch và ngân lượng, làm như phúc lợi của đệ tử, đệ tử trong tông xưng là lương tháng.

Số lượng hoặc nhiều hoặc ít theo tu vi cao thấp mà định, Lưu Ngọc hiện Luyện Khí tầng năm, mỗi tháng nhưng lĩnh sáu khối đệ cấp linh thạch, và mười lượng bạc. Hoàng Nguyệt đường tại Hoàng Thánh tông bên trong là địa phương rất được các đệ tử ưa thích, đồng thời không có một trong.

So sánh với Hoàng Nguyệt đường, bên cạnh Vạn Vụ đường, khiến đệ tử trong tông sinh lòng không ưa. Vạn Vụ đường là nơi cấp phát nhiệm vụ môn phái trong tông, Hoàng Thánh tông đệ tử chỉ cần tu vi đạt đến Luyện Khí tầng bốn, liền phải đến nơi đây nhận nhiệm vụ.

Tuy nói sau khi hoàn thành sẽ có khen thưởng, nhưng đồng dạng sẽ làm lỡ tu luyện, hơn nữa có chút nhiệm vụ cũng không dễ hoàn thành. Hoàng Thánh tông cấp cho nhiệm vụ môn phái, thứ nhất là bởi vì trong tông các hạng sự vụ muốn do người đi chấp hành, thứ hai có thể tốt rèn luyện môn hạ đệ tử tâm tính, thứ ba như thế có thể gia tăng lực ngưng tụ của tông môn.

Hoàng Bảo đường cũng đồng dạng chịu đệ tử yêu thích, Hoàng Bảo đường là nơi sử dụng điểm công hiến đổi vật phẩm trong tông. Tại Hoàng Bảo đường chỉ cần điểm công hiến đầy đủ, có thể đổi lấy các loại vật tư tu luyện. Vô luận là đan dược, pháp khí, hay là công pháp, pháp thuật.

Cho nên Hoàng Bảo đường đệ tử trong tông vừa yêu vừa hận, vui chính là dùng điểm công hiến có thể đổi lấy vật tư tu luyện, hận chính là điểm công hiến thật sự là quá khó kiếm được, chỉ có thể mất mở trường trường mà nhìn, người khác đem từng kiện pháp khí, từng bình đan dược đổi đi.

Lưu Ngọc sáng sớm liền đi tới Hoàng Nhật điện, bởi vì hôm nay chính là ngày phát lương tháng, còn có chính là thuận tiện nhìn, bị phân phối đến nhiệm vụ gì.

Thấy Hoàng Nguyệt đường bên trong đã có rất nhiều đệ tử, tại xếp hàng lĩnh lương tháng, từ đại đường bên trong đều xếp tới cửa đại môn. Lưu Ngọc liền đi trước vào Vạn Vụ đường, Vạn Vụ đường bên trong đệ tử thưa thớt, chỉ có lác đác mấy người.

Từ trong túi trữ vật xuất ra ngọc bài tông môn, Lưu Ngọc đi hướng một cái cửa sổ. Ngọc bài tông môn trình hình vuông, bên trên ngọc bài khắc lại

"Hoàng Thánh tông Lư Ngọc" mấy chữ. Ngọc bài tông môn từng đệ tử đều có, ngọc bài ghi chép tin tức cá nhân của đệ tử.

"Sư huynh, tiểu đệ tới đón nhận nhiệm vụ." Lư Ngọc hướng cửa sổ bên trong trực ban sư huynh nói ra, cũng hướng bên trong chuyển ngọc bài. Bên trong sư phụ huynh tiện tay tiếp nhận ngọc bài, cắm vào cửa sổ trên mặt bàn một chỗ lõm hình vuông, trên bề cửa sổ treo một khối thanh sắc tứ phương ngọc bích, lập tức sáng lên, biểu hiện ra Lư Ngọc tin tức.

Tính danh Lư Ngọc sư phụ Đường Hạo

Linh căn thuộc tính kim, mộc, thổ

Tu vi Luyện Khí tầng năm

Nơi ở Mộc Nguyên viện thanh tự số 18

Chức vụ phổ thông đệ tử

Điểm cống hiến 193

"Chờ." Bên trong vị kia nhìn lướt qua tin tức, liền xoay người hướng bên trong đi đến, chắc là đi lấy nhiệm vụ quyền trực.

"Cầm." Sau đó không lâu vị kia trở về, hướng ngoài cửa sổ đưa qua một quyền trực, không kiên nhẫn nói ra.

Tiếp nhận quyền trực về sau, Lư Ngọc liền đi hướng một góc. Nơi đó có hơn mười trương bàn dài, cung cấp chỗ nghỉ ngơi cho người. Nhìn đặt ở trên mặt bàn hoàng sắc quyền trực, Lư Ngọc trong lòng có loại dự cảm chẳng lành.

Hoàng Thánh tông nhiệm vụ bởi do độ khó chia làm ngũ đẳng, phân biệt dùng ngũ sắc phân chia: Xích, tử, hoàng, lam, lục.

Theo trình tự, xích sắc quyền trực độ khó lớn nhất, thông thường là nhiệm vụ giết chóc, có nguy hiểm tính mạng. Lục sắc quyền trực độ khó nhỏ nhất, thông thường đều là chút việc không quan trọng.

Lư Ngọc tiếp nhận nhiệm vụ môn phái khó nhất chính là lam sắc, cũng chính là lần trước chăm sóc Kim Biên hoa hoa diễm. Xích, tử hai sắc nhiệm vụ do Trúc Cơ kỳ tu sĩ hoàn thành, hoàng sắc nhiệm vụ phân phối cho Luyện Khí hậu kỳ đệ tử hoàn thành.

Lư Ngọc bản thân tu vi không cao, dĩ nhiên phân phối đã đến hoàng sắc nhiệm vụ. Mang tâm tình lo âu, Lư Ngọc triển khai nhiệm vụ quyền trực.

Nhìn quyền trực, Lư Ngọc thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, không nghĩ tới dĩ nhiên nhận được ngoại phái nhiệm vụ. Nhiệm vụ để Lư Ngọc đến Cao Thương quốc Viêm Nam thành nhậm chức, xuất nhậm "Thiên Sư" chức. "Thiên Sư" là một chức quan trọng quốc gia phạm nhân, Cao Thương quốc là Hoàng Thánh tông quản hạt quốc gia bên trong, một quốc gia phạm nhân xa nhất.

Xa cũng không phải khiến Lư Ngọc chỗ khổ não, mà là nhiệm vụ thời gian quá dài, trọn vẹn phải nhậm chức mười năm.

Ngoại phái nhiệm vụ là môn phái đệ tử không muốn tiếp nhận nhất, bởi vì ngoại phái nhiệm vụ muốn hạ sơn, đi đến nơi phạm nhân sinh hoạt. Thông thường đều là nơi linh khí mỏng manh, so với Hoàng Thánh sơn bên trong, nồng độ linh khí không được một phần trăm. Tu vi đem rất khó tiến bộ, cho nên đệ tử trong tông nghe được ngoại phái nhiệm vụ đều nghe đến đã sợ.

Lư Ngọc từ Hoàng Nguyệt đường bên trong lĩnh lương tháng, liền vội vã hướng trên núi chạy đi. Từ sau khi tiếp nhận nhiệm vụ môn phái, Lư Ngọc liền đứng ngồi không yên, suy đi nghĩ lại, trong lòng khổ não không biết làm sao cho phải. Nhiệm vụ môn phái phân phối về sau, hầu như sẽ không thay đổi. Lư Ngọc muốn đi thỉnh giáo một chút tiện nghi sư phụ Đường Hạo, dù sao cũng là Trúc Cơ tu sĩ, mong muốn có thể có phương pháp giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 07: Tuyên Kiên

Chạng vạng, Lư Ngọc nằm thẳng tại trên giường, nhìn chăm chăm nóc phòng, cũng không có như bình thường đồng dạng tu luyện. Đi một chuyến sư tôn kia, đem tình hình tỉ mỉ nói ra. Đường Hạo nghe xong cũng là một trận trầm mặc, hiển nhiên cũng là không có biện pháp.

Sau lại Đường Hạo đến là cho Lư Ngọc phân tích tỉ mỉ, ngoại phái nhiệm vụ chỗ lo lắng. Cũng báo cho Lư Ngọc, đem toàn hạ toàn bộ điểm cống

hiển, đến Hoàng Bảo đường đổi thành đan dược, nếu như trong tay có linh thạch, cũng đi phường thị tiêu hết mua đan dược, không có đan dược phụ trợ tu hành muốn tại bên ngoài đột phá tu vi, vạn phần gian nan.

Tại Lưu Ngọc lúc gần đi, lại nhắc nhở Lưu Ngọc thế tục người lừa ta gạt, nhân tâm hiểm ác đáng sợ, hành sự nhất định phải cân nhắc.

Tại Đường Hạo xem ra chính mình đồ đệ này rất cuộc phé đi, phái đến trong thế tục mười năm, trong túi ngưng ngưng, điểm công hiến cũng không nhiều, tu vi tất nhiên trì trệ không tiến. Lăng phí mười năm này, coi như sau đó tu luyện đến đại viên mãn. Tuổi tác cũng nhất định rất cao.

Nên biết tuổi tác càng lớn, khả năng trúc cơ thành công lại càng thấp, có thể hay không tu luyện đến đại viên mãn vậy còn phải khác nói.

Nhẹ nhàng vuốt ve túi trữ vật, bên trong có Lưu Ngọc toàn bộ gia sản. Linh thạch có hơn 3100 khối, túi trữ vật bản thân cũng đáng hơn 500 khối linh thạch. Một bả xích sắc trường kiếm, tên là Xích Mộc kiếm, là một kiện nhất phẩm trung cấp pháp khí. Thân kiếm do trăm năm xích mộc điêu khắc mà thành, hoàng kim là chuỗi, giá thị trường khoảng chừng 500 khối linh thạch.

Một cái tam phẩm trung cấp Kim Giáp phù, phóng ra này phù về sau, nhưng chống đối mấy lần Luyện Khí tầng mười tu sĩ công kích, giá trị xa xỉ, giá thị trường khoảng chừng 1000 khối linh thạch. Còn lại chính là chút đồ dùng sinh hoạt, y phục, ngân lượng các loại.

Nhưng từ những... này tổng giá trị hơn 5100 khối linh thạch đến xem, tu vi chỉ có Luyện Khí tầng năm Lưu Ngọc, không thể nói không giàu. Hiển nhiên Đường Hạo, đánh giá quá thấp Lưu Ngọc thân gia.

Mấy thứ này đều là gia gia hấn Lưu Lập để lại cho hấn, Lưu Ngọc tuổi nhỏ sau khi lên núi, mỗi cách mấy tháng, Lưu Lập đều sẽ lên núi tới thăm, mỗi lần đều mang đến dược liệu quý báu và linh thạch. Lưu Ngọc trong trí nhớ gia gia hấn vĩnh viễn đều là một bộ khuôn mặt tươi cười, với hấn hòa ái dễ gần, ngoan ngoãn phục tùng.

Ba năm trước đây, kia là gia gia hấn sau cùng một lần lên núi, sau đó không lâu liền truyền lại Lưu Lập qua đời tin tức. Lưu Ngọc rõ ràng nhớ kỹ, gia gia thần tình nghiêm túc mà dẫn hấn đi tới một nơi góc núi hẻo lánh, mặt không biểu tình mà cho hấn cái túi trữ vật này.

Nói trong túi trữ vật có một phần địa đồ, trên bản đồ tiêu ký một nơi, nơi đó có một tòa động phủ, vẫn là một vị Trúc Cơ kỳ tu sĩ tọa hóa nơi, trước động phủ có pháp trận thủ hộ. Để Lưu Ngọc tu vi đạt đến Luyện Khí hậu kỳ thì có thể ném thử phá trận, cũng nhắc nhở chuyện này không thể báo cho ngoại nhân, thế tục hiểm ác đáng sợ, cẩn thận dẫn họa trên thân.

Sợ Lưu Ngọc không tin, không hiểu được nhân tâm khó lường, liền nói cho một kiện để Lưu Ngọc khiếp sợ trọn mắt há mồm, đến nay khó có thể tin chuyện.

Năm đó Lưu Lập lưu lạc khắp nơi, tìm kiếm cơ duyên bên trong kết bạn một tên tán tu, tên là Tuyên Kiên. Hai người cộng trong một tòa tửu lâu, không hiểu quán vào một lần thăm liệc sông mái với nhau bên trong, hai người đồng lòng giết ra khỏi vòng vây, lúc đó hết sức hung hiểm có chút sai lầm, hai người liền sẽ táng mạng tại chỗ.

Từ nay về sau hai người kết bạn mà đi, cộng đồng tìm kiếm cơ duyên phiêu miểu kia, trong đó mấy lần xuất sinh nhập tử, hai người đều cứu tính mạng lẫn nhau, bởi do tuổi tác xấp xỉ liền kết làm huynh đệ khác họ.

Tuyên Kiên lớn hơn ít tuổi, nhận làm anh cả. Hai người không có gì giấu nhau, có thể nói cùng chung hoạn nạn. Hoá ra Tuyên Kiên công pháp tu hành là gia truyền, là một gia tộc tu chân cực nhỏ. Truyền tới Tuyên Kiên lúc, trong gia tộc cũng chỉ thừa lại Tuyên Kiên bản thân là tu chân giả. Những người khác đều không có linh căn, mất thấy gia tộc tu chân sẽ trở thành phàm tộc, gia đạo sa sút.

Tuyên Kiên bản thân cũng lo lắng trọng trọng, thường xuyên than thở. Hơn hai mươi cái năm đầu chẳng có mục đích lưu lạc khắp nơi, hai người cũng không quá lớn thu hoạch. Năm tháng trôi qua, tuổi tác cũng càng lúc càng lớn, liền đều tự trở lại trong nhà. Nhưng vẫn liên hệ thư, liên hệ cũng không có gián đoạn.

Có lần Lưu Lập áp tải đi ngang qua Tuyên Kiên phủ đệ, liền đăng môn bái phỏng. Hai người chia lìa có hơn mười năm, sau khi gặp lại cảm thấy rất thân thiết, cầm đuốc soi nói chuyện trong đêm. Lưu Lập đem vô ý cứu trợ Trúc Cơ tu sĩ Trương Vô Tâm việc báo cho Tuyên Kiên, khiến Tuyên Kiên cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Một bên là Lưu Lập mừng đến cơ duyên, lại tôn bói thân có linh căn, tu chân có người kế tục mà cảm thấy vui mừng. Một bên là nhà mình hậu bối đều không tư chất tu chân, gia tộc suy sụp mà cảm thấy bất đắc dĩ. Từ lần kia về sau, hai người tại cũng không có gặp lại, thư cũng cực ít. Bởi do Lưu Lập một lòng là Lưu Ngọc tài nguyên tu chân mà bốn ba, mà Tuyên Kiên cũng vì gia tộc thời gian tới nghĩ biện pháp.

Ba năm trước đây, Lưu Lập đột nhiên thu được Tuyên Kiên một phong thư đến, trong thư hỏi Lưu Lập trong tay có hay không pháp khí có uy lực lớn, hoặc là pháp phù các vật phẩm khác.

Lưu Lập kiểm tra thư đến, cho rằng lão hữu gặp phải phiền phức gì khó giải quyết, hết sức lo lắng. Lập tức liền khởi hành đi đến tương trợ, suốt đêm chạy đi, dãi gió dầm sương một khắc cũng không dám để lỡ, trải qua hơn mười ngày bốn ba mới chạy tới.

Tuyên Kiên thấy lão hữu Lưu Lập phong trần mệt mỏi đuổi tới, trong lòng hết sức cảm kích, cảm thán có bạn như thế, cuộc đời này không tiếc.

Hoá ra Tuyên Kiên cũng không có gặp phải chuyện khó giải quyết, chỉ là tuổi thọ đã cao, gần đây cảm thấy dương thọ sắp hết, không lâu sau liền muốn buông tay đi.

Nhưng trong nhà hậu bối đến nay vẫn không một người thân hoài linh căn, sợ tự mình sau khi chết, gia tộc không người dựa vào, gia đạo suy bại. Càng sợ sau khi chết, gia tộc xuất hiện người thân hoài linh căn, không người khai đạo, không tài nguyên tu chân, chịu khổ mai một, gia tộc không được phục hưng.

Tuyên Kiên gia tộc lịch đại đều tồn tại tu chân giả, tuy rằng tu vi cũng không cao, nhân số cũng không nhiều, nhưng vẫn truyền thừa đến nay, đã kéo dài hơn 800 năm.

Tuyên Kiên lúc sinh ra, trong gia tộc còn có một vị tu chân giả, chính là phụ thân hấn Tuyên Trung Nhị. Tại Tuyên Kiên sau khi thành niên, Tuyên Trung Nhị tại một lần cùng người tranh đoạt linh thảo bên trong bị người đánh chết. Tuyên Kiên gia tộc truyền có một cái địa đồ thần bí, làm như bí mật lớn nhất trong gia tộc, miệng miệng tương truyền, cũng không báo cho ngoại nhân.

Địa đồ tiêu ký một tòa động phủ, là nơi một Trúc Cơ tu sĩ tọa hóa, trước động phủ có pháp trận thủ hộ. Lịch đại Tuyên Kiên tộc nhân đều có đi ném thử mở động phủ, nhưng đều bởi do tu vi quá thấp, phá không được pháp trận. Tuyên Kiên gia phá bên trong ghi chép lịch đại tộc nhân tu vi, cao nhất là Luyện Khí tầng bảy.

Mấy năm trước gặp nhau, Tuyên Kiên biết được Lưu Lập vô ý cứu trợ Trúc Cơ tu sĩ, sau chiếm được phong phú đáp tạ. Lúc đó Tuyên Kiên đã muốn hỏi, trong tay có hay không pháp khí uy lực cực mạnh, muốn mượn tới đánh bại pháp trận, lấy ra bảo vật lưu lại trong động phủ. Nhưng sau cùng cũng không có nói ra khỏi miệng, bởi vì gia tộc bí truyền, không thể đơn giản nói cho ngoại nhân nghe.

Mà không báo cho Lưu Lập bí truyền, coi như Lưu Lập trong tay có pháp khí uy lực cường đại, cũng không nhất định sẽ cho mượn. Lúc đó Tuyên Kiên thân thể cũng không lo ngại, nghĩ nếu như xuất hiện hậu nhân thân hoài linh căn, liền đem địa đồ truyền cho hấn. Nhưng hiện nay Tuyên Kiên dương thọ sắp tới, thật sự là chờ không được, liền viết thư hướng Lưu Lập hỏi, trong tay có hay không có pháp khí uy lực cường đại.

"Hiện đệ, ngươi có thể đuổi tới, vì huynh rất là vui mừng, lão ca trước tạ ơn qua. Hiện đệ, ngươi trong tay có hay không có cao cấp pháp khí? Vì huynh có trọng dụng."

Tuyên Kiên, Lưu Lập hai người ngồi ở bên trong mật thất, đều đã đến tuổi bảy mươi, đầu đầy tóc bạc. Tuyên Kiên sắc mặt tái nhợt, u sầu đầy mặt. Nhưng Lưu Lập sắc mặt hồng nhuận, không hiện lão thái. Sau một lúc nói chuyện phiếm, Tuyên Kiên thân thiết hỏi.

"Đại ca, sao lại hỏi như thế, rốt cuộc gặp phải chuyện gì." Lưu Lập suy nghĩ một chút nhẹ giọng mà trả lời.

"Lão đệ, vì huynh có nỗi niềm khó nói a!" Tuyên Kiên tràn đầy nếp nhăn trên mặt hiện ra một tia hổ thẹn, tại trước khi chưa xác định, không muốn tiết lộ chuyện địa đồ.

"Đại ca, tiểu đệ trong tay mặc dù không cao cấp pháp khí, nhưng có một cái tam phẩm cao cấp pháp phù "Bạo Viêm Liên Châu", uy lực thật lớn." Khá châm chọc chỉ chọc lắt, Lưu Lập liền trả lời. Đây trương pháp phù Lưu Lập hết sức quý trọng, hấn nghĩ lưu cho bản thân tồn trữ Lưu Ngọc.

"Tam phẩm cao cấp pháp phù? Uy lực làm sao?" Tuyên Kiên lập tức hỏi, kích động không ngớt, tái nhợt trên mặt hiển lộ ra một tia huyết sắc.

"Vị trúc cơ tiền bối kia tặng cho thì nói, uy lực tương đương Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ một kích, để ta thận trọng sử dụng." Lưu Lập nói đúng sự thật, đối lão đại ca cũng không có giấu diếm.

"Lão đệ ngươi hãy nghe ta nói..." Tuyên Kiên liền đem bí văn gia tộc tinh tế báo cho Lưu Ngọc, cũng thỉnh hấn xuất thủ cùng nhau phá trận. Nếu như thành công phá vỡ trận pháp, động phủ đoạt được tặng cho Lưu Lập một phần. Sau đó, hai người tại trong mật thất trọn vẹn thương nghị một đêm.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 08: Bí sự trong núi

Khuya ngày thứ ba, Lưu Lập hai người đứng dậy xuất phát. Động phủ kia trong thâm sơn ở ngoài thành, hai người vận khởi công pháp, vài giờ đồng hồ về sau mới chạy tới. Động phủ nhập khẩu cổ đại mọc thành bụi lại bị loạn thạch vùi lấp, loạn thạch là người gia tộc Tuyên Kiên gây nên, như thế động phủ sẽ rất khó bị người khác phát hiện.

Hai người chuyển mở loạn thạch, lộ ra cái sơn động cao cỡ một người, động phủ liền xây tại bên trong. Vào sơn động hơn mười bước lại có pháp trận bảo hộ, hai người dừng lại bắt đầu điều tức, khôi phục pháp lực.

"Lão đệ, chúng ta trước sử dụng pháp khí công kích, trước tiêu hao pháp trận phòng hộ lực. Đợi được pháp lực chúng ta nhanh hao hết về sau, ngươi

sau cùng liền sử dụng trương pháp phù kia." Tuyên Kiên biên điều tức biên thận trọng nói ra.

"Đại ca, tất cả đều nghe lời người, yên tâm đi!" Lưu Lập cũng thận trọng trả lời

Sau đó không lâu hai người liền xuất ra tự thân pháp khí, bắt đầu công kích pháp trận. Lưu Lập trong tay cầm một thanh trường thương, trường thương hình thức phổ thông, nhưng hướng trong đó rót vào pháp lực về sau, phát ra nhàn nhạt bạch quang, đây là một kiện nhất phẩm trung cấp pháp khí "Bạch Thủy Thương".

Tuyên Kiên trong tay nắm một bả xích sắc trường kiếm, là một kiện nhất phẩm trung cấp pháp khí, thanh pháp khí này cùng Lưu Ngọc trong túi trữ vật Xích Mộc kiếm, trông giống nhau như đúc.

Bởi vì hai người tu vi cũng không có đạt đến Luyện Khí tầng sáu, linh thức yếu ớt, còn chưa thể khu sử pháp khí lăng không công kích. Hai người chỉ có thể cầm trong tay hướng trước mặt không trung mãnh liệt. Hư không chỗ bị công kích, phát sinh một trận ánh sáng nhạt, không trung hiển hiện ra một tầng thủy sắc màng mỏng.

Hai kiện pháp khí đâm vào mặt trên, cũng không có thể đâm vào mây may, màng mỏng tựa như mặt nước chẳng qua chỉ tạo nên vài tia rung động. Nhưng hai người sớm đoán được sẽ là như thế, cũng không có nhụt chí, mà là liên tiếp huy động pháp khí trong tay, vận khởi pháp lực nhanh hơn công kích.

Sau một khắc, hai người đều mồ hôi nhễ nhại, pháp lực khô kiệt. Cùng nhìn nhau về sau, liền đều rời khỏi sơn động.

"Lão đệ, bắt đầu đi! Thành bại tại một lần này." Tuyên Kiên thở hổn hển nói ra

Lưu Lập cũng không nói nhiều, trong tay xuất hiện một cái hồng sắc pháp phù, trên phù vẽ đầy pháp văn, chú văn, đây chính là kia trương tam phẩm cao cấp pháp phù "Bạo Viêm Liên Châu".

Lưu Lập vận khởi tự thân pháp lực chú nhập trong phù, kích phát uy lực của pháp phù. Chỉ thấy pháp phù phát sinh chói mắt hồng quang, Lưu Lập nhắm ngay trong động, ném ra pháp phù trong tay. Chỉ thấy pháp phù hóa thành mười cái hỏa cầu khổng lồ, hướng trong động lần lượt bắn.

"Oanh" mấy tiếng, trong động cát bay đá chạy, đại lượng bụi bặm chặn tầm nhìn, không biết bên trong trạng huống ra sao. Hai người đều nhìn chăm chăm bên trong động, khi bụi bặm chậm rãi tán đi. Đạo kia phát ra nhàn nhạt bạch quang màng mỏng vẫn như cũ tồn tại, hai người đều đặt móng ngồi dưới đất, cực độ thất vọng.

"Ai! Lão đệ! Lăng phí người một cái tốt phù a!" Tuyên Kiên chật vật trên mặt trần ngáp thất lạc, áy náy nói ra.

"Tại sao có thể như vậy!" Lưu Lập ngây ngẩn cả người, tại hắn xem ra một tòa Trúc Cơ tu sĩ bố phòng hộ pháp trận, trải qua nghìn năm về sau, phòng hộ lực phải nên thật to yếu ớt. Mà bản thân trong tay "Bạo Viêm Liên Châu" pháp phù, uy lực thể nhưng hàng thật giá thật, lần này phá trận phải nên nắm chắc. Nhưng không nghĩ tới sau cùng sẽ thất bại, không công lãng phí giá trị 1000 khối linh thạch pháp phù.

"Lão đệ, lần này thất bại, vi huynh sẽ không khiến người không công lãng phí linh thạch. Vi huynh đã sớm nghĩ được rồi, nếu như lần này thất bại, phải đi tìm tứ phái bên trong dựa vào là trụ Trúc Cơ tu sĩ xuất thủ, trong động đoạt được, vẫn phân người một phần." Tuyên Kiên đứng lên bắt đầu chuyển đá khối, một lần nữa ngăn chặn cửa động.

"Đại ca, thỉnh Trúc Cơ tu sĩ xuất thủ, lấy ra thứ tốt, chúng ta khẳng định không bảo đảm a! Trong động đoạt được sẽ giảm thật nhiều, nếu không thì suy nghĩ phương pháp khác." Lưu Lập lấy lại tinh thần chần chờ nói ra, cũng giúp đỡ Tuyên Kiên chuyển đá khối chắn cửa động.

"Ai! Không còn cách nào, ít một ít cũng tốt hơn không có, " hiển nhiên Tuyên Kiên hạ quyết tâm, nhất định phải phá vỡ trận pháp, là gia tộc lưu lại đầy đủ tài nguyên tu chân, là gia tộc phục hưng đánh hạ căn cơ.

Lưu Lập nghe được Tuyên Kiên ngữ khí kiên định như thế, nhìn chăm chăm trong tay cự thạch, trong lòng không khỏi sản sinh một cái ý nghĩ điên cuồng.

Từ pháp trận phòng hộ lực đến xem, động phủ này bên trong nhất định có bảo vật cực kỳ trân quý. Bản thân cuộc đời này tu hành đã đến đầu cùng, trường sinh vô vọng. Nhưng bản thân có cái bảo bối tôn tử, nếu như hắn chiếm được vật phẩm trong động, tương lai nhất định là một đại trợ lực. Đem thay bản thân đi lên con đường trường sinh đẳng đẳng kia, nhất định sẽ so với hắn phải đi càng xa hơn.

"Những... này muốn lưu cho Ngọc nhi, đúng, nhất định phải lưu cho Ngọc nhi!"

"Không! Bản thân không thể thương tổn đại ca, bản thân đang suy nghĩ cái gì? Làm sao sẽ như thế đại nghịch bất đạo ý nghĩ, kia thể nhưng kết bái đại ca."

"Nếu như thỉnh Trúc Cơ tu sĩ xuất thủ, bản thân có thể phân đến thứ tốt gì, bản thân sau khi chết, Ngọc nhi tại tu chân giới khốc liệt này làm sao đặt chân." Các loại ý nghĩ hiện lên tại trong lòng Lưu Lập, nội tâm phiến giang đảo hải. Chính diện nhìn lại Lưu Lập lúc này hai mắt đỏ bừng, ôm đá khối hai tay, gân xanh nổi lên, kẻ khác cực sợ.

Sau cùng Lưu Lập chính miệng nói cho Lưu Ngọc, tại trong thâm sơn hắc cốc sau cùng đánh lên Tuyên Kiên. Giết chết Tuyên Kiên về sau, sợ có người truy tra chuyện này, liền lụy Lưu Ngọc, liền đêm khuya tàn sát Tuyên Kiên toàn gia, ngay cả tiểu hài tử cũng không có buông tha, để cạnh nhau hỏa thiêu Tuyên phủ.

Lưu Lập đem việc này nói cho Lưu Ngọc, chính là để Lưu Ngọc thật sâu nhớ kỹ nhân tâm khó lường, không thể dễ tin người khác, trong thế tục chất chứa dơ bẩn, nhất định phải cẩn thận.

Lúc đó chuyện này đối Lưu Ngọc mà nói không khác kinh thiên sét đánh, trong lòng hiển linh gia gia, dĩ nhiên là cùng hung cực ác cội tử thù, táng tận thiên lương ác ma. Sau đó không lâu Lưu Lập tin qua đời liền truyền lại, còn sai người đưa tới một phong Lưu Lập để lại cho hẩn thư tự tay viết.

Trong thư nói ra hẩn mấy năm nay phòng ngu khó an, ác mộng quần thân, lương tâm được gấp bội khiến trách, chỉ có tự sát tới chuộc tội.

Sau cùng ghi nói "Ngọc nhi, đường trường sinh đằng đẳng thiên nan vạn hiểm, ngươi nhất định phải thủ vững tín niệm, vĩnh viễn không buông bỏ, gia gia tại dưới cửu tuyền ngày này vì ngươi cầu khẩn."

Lưu Tiên trấn tọa lạc tại Hoàng Thánh sơn chân núi cách đó không xa, hết sức phồn hoa, trên đường phố người đến người đi, ngựa xe như nước, mỗi ngày đều có đại lượng du khách mộ danh đi đến.

Hoàng Thánh sơn thượng có môn phái tu tiên, đa phần du khách đều muốn thấy một lần tiên gia môn phái phong thái, khác nghĩ đụng chạm cơ duyên, xem có thể hay không muốn bái tại tiên gia môn hạ tu hành tiên pháp. Đây đều tạo nên Lưu Tiên trấn tiếng người ồn ào, chủ quán tụ tập.

Lưu Tiên trấn bên trong không chỉ có có phạm nhân khai mở tử lâu, cửa hàng, còn có tu chân giả xây dựng phường thị. Lưu Tiên trấn phía nam chính là Hoàng Thánh tông khai mở phường thị, không chỉ có đệ tử trong môn tới đây mua linh đan, pháp khí, công pháp các loại tài nguyên tu chân. Đệ tử môn phái khác, tán tu cũng tới đây giao dịch, những... này đều khiến Lưu Tiên trấn dị thường phồn hoa, thanh danh truyền xa.

Chính giữa phường thị có một tòa cung điện đồ sộ, tên là Hoàng Thạch điện. Hoàng Thạch điện trước, hai tòa tháp kim cự sư thật lớn đứng vững tại cửa điện trái phải hai bên. Cả tòa cung điện cũng dùng kim chuyên và đá cẩm thạch hỗn hợp xây mà thành, cung điện chia làm hai tầng, hạ tầng là phòng khách, mặt đất trải lên cả khối noãn ngọc, trên noãn ngọc trải lên hồng sắc thảm.

Noãn ngọc mặc dù không phải tài liệu luyện khí gì, nhưng là hết sức khó được. Bởi vì noãn ngọc có đông ám hạ mát công hiệu, nhưng đặt ở trong phòng dùng để điều tiết nhiệt độ, khiến người thân thanh khí sáng. Như thế một khối noãn ngọc lớn thế nhưng không gấp nhiều, dùng để lát sàn nhà thực sự là quá lãng phí.

Phòng khách hết sức rộng rãi, có thể đồng thời dung nạp mấy trăm người. Đại sảnh trang trí các loại bảo thạch trân quý, khiến cho cả tòa cung điện xa hoa cực kỳ.

Hoàng Thạch điện là chỗ ký gửi trao đổi linh thạch, tu chân giả linh thạch thật nhiều không dễ mang theo, bởi vì linh thạch cùng ngọc thạch rất giống nhau, hàng trăm hàng ngàn khối mang theo bên người, cho dù có túi trữ vật cũng rất bất tiện. Như không có nhu cầu sử dụng ngay cũng có thể chứa đựng ở chỗ này, đổi thành linh phiếu, tiện mang theo, cùng cấp phạm nhân bên trong tiền trang, tên là linh trang.

Hoàng Thánh linh trang là do Hoàng Thánh tông khai mở linh trang, tại Hoàng Thánh tông quản hạt mười cái phạm nhân quốc gia chủ yếu thành trì đều có phân trang. Tín dự vô cùng tốt, bằng linh phiếu tùy thời nhưng đến phân trang bên trong đổi lấy đổi ứng linh thạch.

Sơn Nam địa khu cái khác ba phái cũng có bản thân linh trang, phân biệt là Đại Hoang linh trang, Huyền Băng linh trang, Vạn Dược linh trang. Đây tứ đại linh trang phát ra linh phiếu nhưng đồng giá trao đổi, tại Sơn Nam địa khu thông dụng tính cực cao.

Chỉ cần tứ phái vẫn chương quản Sơn Nam địa khu, phát ra đi linh phiếu liền vĩnh viễn hữu hiệu. Tán tu cũng rất thích ý đem linh thạch đổi thành linh phiếu, không chỉ có thuận tiện, hơn nữa an toàn, vì tại không ngoài lộ, không đổi khiến cho kẻ bất cớ rình.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hoàng Thạch điện

Trong đại sảnh Hoàng Thạch điện có mấy trăm người, đang tại xếp hàng chờ đợi đổi lấy linh thạch. Đại sảnh rất rộng rãi, bên trái là khu nghỉ ngơi, bày biện hơn mười trương bàn hồng mộc, và một ít bộ đồ trà tinh mỹ, trà bánh. Cửa chính đối diện chính là bàn làm việc, do tám bộ cửa sổ tạo thành, trước mỗi bộ cửa sổ đều xếp hàng dài, nhưng một chút cũng không lộ vẻ ảm ỉ, tỏ vẻ ngay ngắn trật tự.

Phải biết rằng này Hoàng Thạch điện là Hoàng Thánh linh trang tổng trang, có Kim Đan kỳ tu chân giả tọa trấn, không ai dám ở đây gây rắc rối.

Lưu Ngọc trong tay cầm một trương linh phiếu, đang tại trong Hoàng Thạch điện xếp hàng chờ đổi lấy linh thạch. Lưu Ngọc trong tay linh phiếu, là một

trương lam sắc hình chữ nhật lá phù, hấn mặt trái in một tòa núi lớn cao ngất trông rất sống động, cực kỳ giống Hoàng Thánh sơn. Chính diện thì in một ít chữ sô và pháp văn, nhìn qua hết sức tinh xảo.

Hoàng Thánh linh trang tổng cộng phát hành bốn loại linh phiếu, phân biệt dùng từ, hoàng, lam, lục bốn màu tới phân chia.

Lục sắc linh phiếu tương đương với 100 khối đề cấp linh thạch, lam sắc linh phiếu giá trị làm một 1000 khối đề cấp linh thạch, hoàng sắc linh phiếu càng thêm trân quý giá trị một vạn khối đề cấp linh thạch.

Từ sắc linh phiếu hết sức hiếm thấy, cực ít xuất hiện, mỗi lần xuất hiện đều sẽ khiếp sợ Sơn Nam tu chân giới. Từ sắc linh phiếu giá trị trăm vạn khối đề cấp linh thạch, tương đương với một cái loại nhỏ linh thạch khoáng chứa đựng lượng, hầu như không ai sẽ chứa đựng nhiều như vậy linh thạch đến linh trang.

Phẩm chất của linh thạch cũng có phân chia, phổ biến nhất chính là đề cấp linh thạch. Ngoại trừ đề cấp linh thạch, còn có trung cấp linh thạch và cao cấp linh thạch hai loại.

Đề cấp linh thạch và trung cấp linh thạch tốt phân chia, bởi vì đề cấp linh thạch không chỉ có ẩn chứa linh khí ít, nhan sắc cũng chỉ có bạch sắc một loại. Mà trung cấp linh thạch phân kim, lục, bạch, hồng, hoàng năm loại, mỗi một loại nhan sắc đối ứng ngũ hành linh khí thuộc tính.

Như Hòa hệ trung cấp linh thạch toàn thân hiện lên hòa hồng sắc, linh thạch bên trong ẩn chứa đại lượng Hòa linh khí, không có thuộc tính linh khí khác, độ tinh thuần cao. Hòa linh căn tu chân giả nhưng trực tiếp rất nhanh hấp thu dùng để bình thường tu hành, hiệu quả phi thường rõ rệt, so với một ít linh đan, bí dược còn phải tốt.

Đề cấp linh thạch sở dĩ hiện lên bạch sắc, là vì bên trong bao gồm linh khí hết sức lộn xộn. Đề cấp linh thạch bên trong ẩn chứa năm loại thuộc tính linh khí, hàm lượng cũng rất khác nhau có nhiều có ít, trực tiếp hấp thu dùng để tu hành, hiệu quả cực kém.

Cho nên thường thường tu chân giả sẽ dùng đề cấp linh thạch trong tay, đi phường thị đổi mua đan dược, thông qua dùng đan dược tới tu hành, đề cao hiệu quả tu luyện.

Trong phường thị một khối trung cấp linh thạch có thể đổi lấy 500 khối đề cấp linh thạch, có thể thấy được trong đó chênh lệch. Hơn nữa cũng không có bao nhiêu người, sẽ dùng trung cấp linh thạch trong tay đi đổi thành đề cấp linh thạch. Bởi vì trung cấp linh thạch không chỉ có dùng để hiệu quả tu luyện tốt, hơn nữa tại luyện khí, pháp trận vân vân phương diện khác cũng hết sức trọng yếu, cũng không phải đề cấp linh thạch có thể so sánh.

Cao cấp linh thạch liền càng thêm thưa thớt, Lưu Ngọc cho tới bây giờ chưa thấy qua, cũng sẽ không biết có chỗ gì thần kỳ. Nhưng chắc hẳn ẩn chứa linh khí sẽ tương đương kinh người, nghe nói có đủ loại thần kỳ công hiệu.

"Giúp ta đổi thành linh thạch, cảm ơn!" Rốt cục xếp tới Lưu Ngọc về sau, cầm trong tay linh phiếu, chuyển hướng ngồi ở cửa sổ bên trong linh trang tiếp đãi viên.

"Vị đạo hữu này, thỉnh chờ." Ngồi sau bệ cửa sổ chính là một vị khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, thân mang hồng sắc lễ phục nữ tử trẻ tuổi, mỉm cười tiếp nhận linh phiếu về sau, dùng chim hoàng oanh thanh thúy thanh âm trả lời, không khỏi làm Lưu Ngọc sinh lòng hảo cảm.

Vị này nữ tử trẻ tuổi mặt mỉm cười, cũng là Hoàng Thánh tông đệ tử, chắc là bởi vì nhiệm vụ môn phái, bị phân phối đến đó làm linh trang tiếp đãi viên.

Lưu Ngọc không khỏi cảm thán, đồng dạng là đệ tử trong tông, đãi ngộ sao khác biệt rõ rệt như thế. Bản thân dĩ nhiên sẽ bị sung quân đến nơi chim không thêm ỉa, đi làm cái quỷ gì "Thiên Sư". Đến nay Lưu Ngọc đều không thể tin được, cảm thấy như thế không chân thực.

Linh trang bệ cửa sổ tiếp đãi viên đây chính là chức vị tốt, nhẹ nhõm mà lại an nhàn. Mỗi ngày nhiệm vụ thời gian không dài, nhưng khen thưởng môn phái điểm công hiến cũng không ít, đề thật nhiều đệ tử trong tông ước ao không ngớt. Nhưng chức vị này yêu cầu khắc khe, chỉ cần nữ tử, lớn lên muốn mỹ mạo động lòng người, thanh âm còn phải thanh thúy êm tai.

Những yêu cầu này đề vớ số nam đệ tử cảm thấy tức giận bất bình, nhưng lại không còn cách nào. Nhất là Lưu Tiên trấn Hoàng Thánh linh trang tổng trang, yêu cầu dành cho nữ đệ tử hết sức xoi mói. Những yêu cầu này cũng không phải không có lý, bởi vì nữ tử trẻ tuổi mỹ mạo, sẽ khiến khách hàng vui vẻ thoải mái, bởi vậy đối linh trang sản sinh hảo cảm. Đồng thời nữ đệ tử làm việc cẩn thận tỉ mỉ, tại linh trang làm việc muốn tâm thần chuyên chú, cũng không thể có chút sai lầm.

Chỉ thấy hồng y nữ tử tiếp nhận linh phiếu về sau, đặt ngang tại bệ cửa sổ trên một miếng ngọc. Miếng ngọc hiện lên hình vuông hết sức khinh bạc, cả khối là ánh bạch sắc, phát sinh nhàn nhạt ánh quang. Linh phiếu sau khi đặt lên, miếng ngọc tứ giác liền phát sinh lục sắc quang mang.

Hoá ra đây là kiện phân biệt linh phiếu thật giả phụ trợ pháp khí, tên là Giám Phiếu Ngọc Bàn. Bởi vì có chút lưu manh vì kiếm lời, sẽ đặc chế một ít linh phiếu giả rất thật, cho nên cố ý chế tác loại pháp khí này.

Nữ tử nhìn kỹ nhìn miếng ngọc, sau đó hướng bên trong hô: "Lý sư đệ, cầm 1000 đề cấp linh thạch lại đây."

"Sư huynh, tại viện nào tu hành, bình thường hình như không có gặp qua?" Nữ tử thấy Lưu Ngọc thân mang Hoàng Thánh tông đạo bào, liền mở miệng dò hỏi.

Hoàng Thánh tông đạo bào tiêu chí rất rõ ràng, chính là trước ngực thêu một cái thật to kim sắc "Thánh" tự, hết sức bắt mắt.

"Sur huynh không làm nổi, tại hạ tên là Luru Ngọc, đang tại Mộc Nguyên viện tu hành, ngày thường không thường đi lại." Luru Ngọc đang ở tuổi chớm yêu, bị đối diện vị nữ tử từ mỹ mạo thanh âm ngọt ngào này hỏi, không lưỡng lự liền trả lời.

Luru Ngọc ngày thường rất ít có cơ hội cùng nữ tử trẻ tuổi nói chuyện với nhau, lúc này trong lòng có một ít kích động.

"A! . . ." Đối diện nữ tử vừa muốn nói gì, phía sau vài nam đệ tử trong tông đang bùng bàn ngọc đi tới. Trên bàn ngọc chính tề bày biện từng dãy linh thạch. Một khối sơ cấp linh thạch chỉ có nửa đoạn ngón út lớn nhỏ, hiện lên hình chữ nhật ngọc hình. Từng dãy linh thạch phát sinh hơi ánh quang, tỏ vẻ đặc biệt mê người.

"Sur huynh, linh thạch của người đều tại đây, người điểm một chút." Chờ năm khối bàn ngọc tất cả đều đặt tại trên bệ cửa sổ, nữ tử liền khách khí nói ra.

"Tốt!" Luru Ngọc rất nhanh kiểm kê một chút. Mỗi khối trên bàn ngọc chính tề bày biện 200 khối đệ cấp linh thạch, vừa xem hiểu ngay, không khó kiểm kê, sau khi kiểm kê hết Luru Ngọc liền chậm rãi cất vào túi thân túi trữ vật.

Phuong Lan Lan nhìn xem trước mặt đang hướng túi trữ vật trang linh thạch thanh tú nam tử, trong lòng phỏng đoán đây là thân truyền đệ tử của vị trưởng lão nào trong tông, hoặc là hậu đại của vị tiền bối nào, làm sao ngày thường chưa thấy qua.

Luyện Khí kỳ đệ tử có thể có 1000 khối linh thạch, có thể nói tài đại khí thô, không thể không dẫn người mơ màng. Bên cạnh quan khán đệ tử đều tại suy đoán Luru Ngọc rốt cuộc là người phương nào, đối Luru Ngọc ước ao không ngớt. Làm sao cũng nghĩ không ra Luru Ngọc chính là cái người không có bối cảnh, thậm chí sau đó không lâu liền sẽ bị sung quân đến trong thế tục đi.

Phuong Lan Lan tư chất ưu tú là Thủy hệ Thiên linh căn, sau khi lên núi tu hành hơn mười năm, năm nay xuân xanh 25, tu vi đạt đến Luyện Khí tầng bảy.

Xuất thân bình thường, phụ mẫu đều là phàm nhân. Dựa vào tự thân nỗ lực, tốc độ tu hành coi như không chậm. Nhưng đã đến Luyện Khí tầng bảy về sau, tu vi tiến triển trở nên hết sức chậm chạp, chủ yếu nhất là linh thạch cấp thiếu, trên người linh thạch chẳng qua trăm khối, ngay cả đệ cấp túi trữ vật cũng không có. Thấy Luru Ngọc so với chính mình tu vi thấp, lại chính mình nhiều như vậy linh thạch. Trong lòng không khỏi cảm thán bản thân xuất thân nghèo khó, không chỗ nào dựa vào.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Được Hương các

"Sur huynh, không có sai sao!" Phuong Lan Lan thấy Luru Ngọc đem linh thạch, đều bỏ vào túi trữ vật liền thanh âm ngọt ngào hỏi.

"Vừa lúc, kia, kia, người bận bịu." Luru Ngọc có chút nói năng lộn xộn, liền cúi đầu lui ra. Thật ra hắn muốn hỏi đối diện nữ tử phương danh, nhưng lại thật sự là không mở miệng được.

"Sur huynh, đi thông thả!" Phuong Lan Lan nghe Luru Ngọc nói có chút câu nệ, không khỏi có chút kỳ quái. Đây cũng không như thân truyền đệ tử khác trong tông, như thế vênh vào hung hăng, không ai bì nổi. Nhưng chuyện này cũng không có để ở trong lòng, mỉm cười bắt đầu tiếp đãi khách quen tiếp theo.

Luru Ngọc đi ra Hoàng Thạch điện về sau, liền muốn đi mua đan dược. Trong phường thị người thật nhiều, rộn ràng nhộn nhạo, tiếng người hỗn tạp. Vừa đi vừa quan sát hai bên san sát cửa hàng, Luru Ngọc muốn tìm gian cửa hàng quy mô lớn một chút. Tuy rằng giá cả khả năng quý một ít, nhưng đan dược chất lượng tương đối có bảo đảm.

"Được Hương các" thấy góc bên trái gian cửa hàng này, Luru Ngọc dừng lại cước bộ."

Được Hương các" là một tòa ba tầng nhà lầu, nặt lầu chạm rồng điêu khắc kỳ hoa hoa cỏ, tỏ vẻ hết sức bắt mắt. Đại môn dùng gỗ lim điêu khắc tỉ mỉ mà thành, đang có không ít khách hàng ra ra vào vào, nhìn ra cửa hàng này sinh ý không sai.

Luru Ngọc cất bước đi vào "Được Hương các", chính đường bên trong toàn bộ mộc chế tạo, lộ vẻ cổ kính. Gắn bên trong tường là một loạt giá dược lớn, giá dược bên trong phóng đầy các kiểu dược liệu. Đang có rất nhiều người đang trước chọn mua.

"Tiên sư, muốn xem thứ gì, trong điểm các loại dược liệu có đủ tất cả, vô luận là dược liệu khô, hay là dược thảo tươi mới. Bản điểm giá cả vừa phải, hàng thật giá thật." Một cái khôn khéo hóa kẻ thấy Luru Ngọc tiến đến về sau, liền tiến lên bắt chuyện.

Trong điểm hóa kẻ đại bộ phận đều là như tên hóa kẻ này, đồng dạng phàm nhân, bọn họ có thể buông tư thái, để khách hàng cảm thấy tài trí hơn người

cảm giác, thuận tiện làm việc.

"A! Trong điểm có thể có được hoàn bán ra." Lư Ngọc không khách khí hỏi.

"Có, tiên sư, bản điểm được hoàn tại lâu hai bán ra, mời đi bên này." Tên hỏa kế này lập tức trả lời, tại hắn xem ra là gặp người mua lớn. Bởi vì được liệu giá trị không cao, nhưng được hoàn liền không đồng dạng.

"Tiên sư, cần được hoàn công hiệu nào, cần hay không tiêu nhân cho người giới thiệu một chút." Đem Lư Ngọc dẫn lên lầu hai, hỏa kế lại nịnh nọt hỏi thăm.

" "Mộc Xuân Hoàn", trong điểm có thể có?" Lư Ngọc đã sớm định tốt muốn mua được hoàn, "Mộc Xuân Hoàn" nhị phẩm sơ cấp Mộc thuộc tính đan dược, sau khi phục dụng thông qua hấp thu, không chỉ có hướng trong đan điền rót vào linh khí để thăng tu vi, đồng thời còn săn sóc ăn cần kinh mạch.

Thật ra "Mộc Xuân Hoàn" Lư Ngọc trước đây cũng không có dùng qua, cũng không quen thuộc. Nhưng lần trước thỉnh giáo sư phụ Đường Hạo lúc, Đường Hạo cực lực đề cử "Mộc Xuân Hoàn", nói đúng cho tu vi mới Luyện Khí tầng năm Lư Ngọc mà nói, "Mộc Xuân Hoàn" tại cực kỳ phù hợp. Chủ yếu nhất là "Mộc Xuân Hoàn" giá cả vừa phải, sẽ không quá mức sang quý.

" "Mộc Xuân Hoàn", có, tiên sư! Ngồi bên này trước ngồi lại, uống chén trà thơm, chờ một chút." Hỏa kế đem Lư Ngọc thỉnh đến một góc trong gian phòng nhỏ, pha nước dâng trà, liền cúi đầu lui ra.

Sau đó không lâu, hỏa kế kia liền dẫn một cái trung niên nam tử đi tới. Hỏa kế hướng về phía Lư Ngọc bên này chỉ chỉ liền đi ra. Trung niên nam tử kia thân mang thanh sắc đạo bào, trên đầu kết búi tóc, mỉm cười đi tới.

"Đạo hữu, chào người, bản nhân Hà Lương, là quản sự trong cửa hàng, nghe hỏa kế nói, đạo hữu muốn mua "Mộc Xuân Hoàn"?" Trung niên nam tử kia đi tới bên cạnh Lư Ngọc cung kính nói ra.

"Không sai, có thể hay không để tại hạ xem trước một hồi." Lư Ngọc gặp Hà Lương ngồi xuống liền nói ra.

"Kia là đương nhiên, cho!" Hà Lương từ ngực móc ra một bình ngọc, cũng từ trong bình đảo ra một hạt lục sắc dược hoàn, đưa cho Lư Ngọc.

"Đây là "Mộc Xuân Hoàn"?" Lư Ngọc tiếp nhận lục sắc dược hoàn, đặt tại dưới mũi nhẹ nhàng ngửi xuống, một cỗ nhàn nhạt thanh thảo u hương hút vào trong mũi, khiến người chấn động trong lòng, thần thanh khí爽. Dược hoàn như đậu xanh lớn nhỏ, toàn thân hiện lên thanh lục sắc.

"Không sai, không biết đạo hữu cần bao nhiêu?" Hà Lương mặt mang mỉm cười nhẹ nhàng mà hỏi.

"Này "Mộc Xuân Hoàn" một hạt chào giá hoặc nhiều hoặc ít?" Lư Ngọc cũng không có tiếp Hà Lương.

"Nếu như đạo hữu chỉ cần chút ít, một hạt "Mộc Xuân Hoàn" bản điểm bán bốn khối đề cấp linh thạch." Hà Lương nhấp một ngụm trà trả lời.

"A! Kia đại lượng nói như thế nào?" Lư Ngọc không chút hoang mang hỏi thăm.

"Nếu như đạo hữu mua 80 hạt trở lên, một hạt nhưng xuống đến ba khối đề cấp linh thạch." Hà Lương không lưỡng lự nói ra.

"Nếu như mua 300 hạt đây?" Lư Ngọc nhíu mày, suy tư chỉ chốc lát hỏi.

Ban đầu vẫn bình thản ung dung Hà Lương, ánh mắt không khỏi run rẩy xuống, hiển nhiên Hà Lương không nghĩ tới Lư Ngọc sẽ mua nhiều như thế. Hắn bản thân là Trúc Cơ tu sĩ, nhìn ra Lư Ngọc mới Luyện Khí tầng năm, trên người phải không nên có thật nhiều linh thạch, nội tâm cho rằng Lư Ngọc tối đa sẽ mua hơn mười hạt.

"Giá cả đã thấp nhất không thể tại xuống, như thế bản điểm khác miễn phí tổng xuất 20 hạt, đạo hữu người xem thế nào." Hà Lương thoáng lo lắng, liền vừa cười vừa nói.

Lư Ngọc cũng không tại nhiều lời, bắt đầu từ trong túi trữ vật xuất ra linh thạch, đặt lên bàn. Thật ra "Mộc Xuân Hoàn" giá cả Lư Ngọc sớm hướng người hỏi thăm qua, xác thực Hà Lương cho giá cả coi như công đạo.

"Đây là 900 khối linh thạch, người kiểm kê một chút." Lư Ngọc xuất ra linh thạch về sau liền nói ra.

"Đạo hữu, thực sự là người sáng khoái a! Đây là đi lấy linh dược cho người, chờ một chút." Hà Lương thu hồi linh thạch, liền đứng dậy đi lấy đan dược.

Lư Ngọc từ Dược Hương các đi ra về sau, liền vô sự tại trong phường thị đi dạo. Nhìn thiên kì bách quái pháp khí, cũng len lén thưởng thức trên đường mỹ mạo nữ tu sĩ, Lư Ngọc đã thật lâu không có hạ sơn du ngoạn.

Chạng vạng, Lư Ngọc mới trở lại nơi ở. Xuất ra nhiệm vụ quyền trục ti mi lại nhìn một lần, nhiệm vụ địa điểm Cao Thương quốc Viêm Nam thành. Từ Hoàng Thánh sơn xuất phát, cười khoái mã muốn gần hai tháng mới có thể đến, có thể thấy được lộ trình có bao nhiêu xa xôi.

Hiện tại Lư Ngọc tu vi thấp, sẽ không ngự khí phi hành. Chạy đi thì Ngự Phong thuật cũng không thể thời gian dài thi triển, chỉ có thể cưỡi ngựa. Nhiệm vụ bên trong quy định đến thời gian là ba tháng về sau, như thế Lư Ngọc còn nhiều ra một tháng thời gian rảnh rỗi.

Lưu Ngọc dự định tại trên núi khổ tu một tháng sau lại xuất phát, Hoàng Thánh sơn thượng lĩnh khí sung túc, chắc hẳn tu vi sẽ hơi có tăng trưởng. Nhưng trong lòng lại còn có một cái ý nghĩ khác, tại trong đầu không lái đi được.

Lưu Ngọc nghĩ nhân cơ hội về nhà một chuyến, từ bảy tuổi tiến nhập Hoàng Thánh tông tu hành, liền chưa bao giờ trở lại trong nhà, "Nhà" với hắn mà nói hết sức xa lạ. Nhiệm vụ lần này thời gian càng là mười năm, Lưu Ngọc nghĩ trở lại một lần, bái kiến một chút phụ mẫu.

Tuy rằng Lưu Ngọc đã nhớ không rõ dung mạo của song thân, thật ra khi còn bé Lưu Ngọc cùng phụ mẫu tiếp xúc thời gian cũng không nhiều, Lưu Ngọc là gia gia hắn Lưu Lập một tay nuôi lớn, rất nhỏ liền mang theo trên người, là tiến nhập Hoàng Thánh tông tu hành mà sớm học tập.

Lưu Ngọc ngồi xếp bằng tại trên bồ đoàn, nhưng nội tâm thủy chung không thanh tĩnh được. Trong lòng hiện lên hai cái mơ hồ không rõ khuôn mặt, vừa xa lạ vừa quen thuộc. Lưu Ngọc mở hai mắt, yên lặng lâm bảm: "Trở về đi! Còn có bao nhiêu cái mười năm?" Quyết định về nhà một chuyến về sau, Lưu Ngọc rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, bắt đầu thu nạp lĩnh khí tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cửu Chính Tam Hồ

Mấy ngày kế tiếp, Lưu Ngọc trông có hơi vội vội vàng vàng. Đầu tiên là đi chân núi Thuận Quy các, đăng ký hành tung, cho thấy sắp sửa hạ sơn đi tới trong thế tục nhậm chức.

Hoàng Thánh tông đệ tử không thể tùy ý ly khai Hoàng Thánh sơn, đệ tử ly khai thời gian dài muốn đến Thuận Quy các đăng ký nguyên do, đệ tử tự ý hạ sơn, sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc, thậm chí sẽ khu trục ra tông môn.

Tiếp theo đi bái biệt sư phụ Đường Hạo, Đường Hạo lại căn dặn một phen, để Lưu Ngọc không nên nản lòng, chuyên tâm tu luyện. Câu cửa miệng nói: "Ông trời đền bù cho người cần cù", người tu đạo thời khắc đều phải nỗ lực.

Sau đó chính là chuyện quan trọng nhất, đi chủ phong Vạn Pháp các sao duyệt "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công" tầng thứ sáu và tầng thứ bảy tu luyện công pháp, tại trong thế tục nếu như đột phá tu vi, Lưu Ngọc tốt tiếp tục tu luyện, sẽ không để lỡ tu hành.

Ban đầu theo quy định chỉ có thể sao duyệt tầng thứ sáu công pháp, nhưng bởi do Lưu Ngọc tiếp nhận nhiệm vụ môn phái đặc thù, tốn thời gian quá dài, liền cho phép sao duyệt tầng thứ bảy công pháp. Hết bận những chuyện quan trọng này về sau, Lưu Ngọc liền thở phào một hơi, tùy thời nhưng chuẩn bị hạ sơn, đi lịch luyện trong thế tục.

"Ai! Lão gia, vậy phải làm sao bây giờ a! Vừa rồi Đức Ký được hành lại phái người tới hỏi." Ngồi ở trên chiếc ghế hoa hiệu trang phụ nhân, cau mày lo lắng lo lắng quay, đang tại đường bên trong bồi hồi trung niên nam tử nói ra.

Lưu Thanh không có tiếp thê tử, Đức Ký được hành Trương chương quỹ đã vài lần ngay mặt chất vấn qua hắn, hắn chỉ có thể mơ hồ suy đoán, lần nữa kéo ra sau.

Mấy hôm nay phát sinh chuyện để Lưu Thanh chân tay luống cuống, đến nay khó tin tưởng. Ngay tại mấy ngày trước đây truyền lại tin tức, ra tiêu bên ngoài đại ca, nhị ca lọt vào sơn phi tập kích, kể cả mấy vị thân chất con trai tất cả đều chết một cách bi thảm.

Vừa mới bắt đầu Lưu Thanh nhận định đây là tin đồn nhảm, bản thân đại ca Lưu Khiếu nội công thâm hậu đã bước vào hàng ngũ nhất lưu cao thủ, người giang hồ xưng "Phích Lịch Hồ", tuyệt kỹ Đại Bi Thủ càng là uy lực to lớn, ít có địch thủ.

Nhị ca Lưu Kiệt đồng dạng thân thủ bất phàm, cũng đã bước vào hàng ngũ nhất lưu cao thủ, một cây Phá Ngọc Thương khiến xuất thần nhập hóa, người giang hồ xưng "Thiên Quân Hồ". Tại hơn nữa đi theo đông đảo tiêu sư, tất cả đều đều là chiến sĩ tinh nhuệ kinh nghiệm phong phú.

Áp tải bên ngoài, gặp phải sơn phi tập kích cũng là chuyện thường, nhưng ít có thương vong. Sau đó không lâu tiêu sư trở lại, chính miệng chứng thực tin tức cũng không phải là tin đồn. Lúc đó Lưu Thanh nghe được tiêu sư nói về sau, trong đầu thoáng cái trống không, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Theo tiêu sư trở lại nói, Lưu Vân tiêu cục mọi người áp tải hàng hóa, ly khai Cửu Chính huyền thành về sau, vài ngày trước đều bình an vô sự. Nhưng trải qua Ma Hồ sơn lúc, bị một đám được xưng Hắc Hồ trại sơn tặc phục kích.

Vừa mới bắt đầu nhóm sơn tặc này cũng không có chiếm được bất luận cái gì tiện nghi, trái lại thương vong thảm trọng. Lưu Vân tiêu cục mọi người không hốt hoảng chút nào, kết thành trận hình, tổng tiêu đầu Lưu Khiếu và nhị tiêu đầu Lưu Kiệt áp trận, che ở trước trận, Hắc Hồ trại căn bản không

xông phá trận hình, từ thương không ít.

Nhưng sau đó không lâu đánh tới một tay nắm trường kiếm bạch y kiếm khách, trên mặt mang theo một đen thui mặt nạ, phía sau lưng, cồng chửi vài bộ bao bọc trường hình trụ vũ khí, có cao nửa người, hết sức quái dị.

Kiểm khách quái dị này kiểm pháp cực nhanh, khiến người ta hoa cả mắt, căn bản không chỗ chống đỡ. Lưu Khiếu hai huynh đệ liên thủ cũng liên tiếp thụ thương, sau cùng đều chết một cách bí hiểm trong tay người này. Kiểm khách quái dị này võ công hiển nhiên đã bước vào tiên thiên chi cảnh, hồn nhiên thiên thành. Nhưng chẳng biết tại sao vào rừng làm cướp, dựa vào một thân tuyệt học, nếu như báo đáp triều đình, quan to lộc hậu không nói chơi.

Lưu Vân tiêu cục tại Cửu Chính huyện thành không người không hiểu, thanh danh truyền xa, đã xây dựng hơn 200 năm. Tiêu cục bên trong cao thủ nhiều như mây, trong hơn 10 năm chưa từng có mất qua tiêu hàng.

Lưu Vân tiêu cục trước tổng tiêu đầu Lưu lão gia tử, ba năm trước đây chết bệnh, liền do Lưu gia tam hỷ chương tiêu. Lưu lão gia tử tên là Lưu Lập, sinh có ba người con, phân biệt là Lưu Khiếu, Lưu Kiệt, Lưu Thanh.

Này ba tử khi còn trẻ tuổi tại trong chốn giang hồ lưu lạc, có chút danh tiếng, người giang hồ xưng chỉ ba người là "Cửu Chính Tam Hỷ". Mà Lưu lão gia tử tại trong chốn giang hồ càng là nghe tiếng xa gần, sớm đã đi vào hàng ngũ tiên thiên cao thủ. Một bà Thanh Long Thương khiến kinh thiên động địa, khiến vô số người nghe tin đã sợ mất mật.

Lưu Vân tiêu cục chính là Lưu Ngọc gia tộc khai mở, tổ truyền cơ nghiệp. Nguyên bản náo nhiệt phi phạm, vui tươi phồn vinh tiêu cục hậu viện, lúc này lộ vẻ đáng vẻ căn cổ nặng nề, trong viện rất ít có người đi lại. Trên cửa sổ đều trang trí bạch sắc vải, lui tới hạ nhân cũng đều thân mang bạch sắc tổ y, cúi đầu hành tấu, không dám ồn ào.

"Lão gia, uống một ngụm trà sao!" Hiếu trang phụ nhân là Lưu Thanh vợ cả, họ Ngải, tên Hiếu Lan. Xuân xanh 18 lúc, liền gả vào Lưu gia, đã tại Lưu gia vượt qua 30 cái năm đầu.

"Phụ nhân, nên nghỉ ngơi trước đi sao! Mấy ngày nay khổ cực người." Lưu Thanh tiếp nhận thê tử đưa qua trà, nhẹ giọng nói ra.

"Lão gia, ta tại đây cùng người sao! Lần này đã đánh mất Đức Ký được hành hàng, phải bồi thường cho Trương lão bản bao nhiêu bạc?" Phụ nhân vẻ mặt uể oải lo lắng hỏi thăm.

"Phụ nhân, lần này tiêu hàng quá mức quý trọng, đền không dậy nổi a! Nếu như không tìm về được, phải bồi thường trên hơn mười vạn lượng bạc, tiêu cục cũng liền xong." Lưu Thanh đem trong lòng khổ não nói cho thê tử.

Cửu Chính huyện chỗ hẻo lánh, bách tính nghèo khó, nhưng trong núi sinh trưởng một loại dược thảo cực kỳ trân quý, tên là Phiêu Hương thảo.

Cây cỏ này có thể tản mát ra trận trận hương thơm, nhưng chế thành đặc thù hương liệu, loại hương liệu này rất được quan to quý tộc yêu thích. Cửu Chính huyện bên trong có rất nhiều người hái dược đều dựa vào thu thập Phiêu Hương thảo mà sống.

Lần này Lưu Vân tiêu cục áp tải hàng, chính là đại lượng Phiêu Hương thảo. Những Phiêu Hương thảo này là Đức Ký được hành ủy thác cho Lưu Vân tiêu cục, vận hướng Việt quốc đô thành. Như thế tiêu thật ra hàng năm đều có một lần, mỗi lần Lưu Vân tiêu cục đều thuận lợi hoàn thành, tiêu cục cũng có thể đạt được một tuyệt bút tiền thuế.

"Lão gia, trong nhà cầm không ra nhiều bạc như vậy sao? Nếu không, ta hiện tại về nhà mẹ đẻ đi mượn chút" phụ nhân nghe được đền nhiều như vậy bạc, dọa không nhẹ a.

"Phụ nhân, bạc không cần người lo lắng, trong nhà hay là cầm đi ra, chỉ là như thế, ngày sau trong nhà chi tiêu cũng rất chật." Lưu Thanh còn lời cũng không nói ra khỏi miệng, sợ thê tử lo lắng. Lưu Vân tiêu cục lần này cần là không truy trở lại hàng hóa, tin dự đem nghiêm trọng bị hao tổn.

Trong huyện thành thương gia một đoạn thời gian thật dài, sẽ không tìm Lưu Vân tiêu cục thác tiêu, dù sao trong huyện thành tiêu cục không chỉ Lưu Vân tiêu cục một nhà. Đến lúc đó Lưu Vân tiêu cục liền danh nghĩa, Lưu gia này một đại gia sinh ký cũng sẽ không có tin tức, ngày sau sinh hoạt sẽ trở nên rất gian nan.

Từ trong viện truyền lại tiếng khóc, cũng nương theo tiếng âm ỉ. Lưu Thanh phụ phụ đứng lên, hướng ra phía ngoài đi đến nhìn xem phát sinh chuyện gì. Còn không có bước ra ít bước, cửa liền tràn vào một đám phụ nhân. Là Lưu Thanh đại tẩu người một nhà, còn thêm nhị tẩu người một nhà, đều đỏ hồng cả mặt.

"Tam thúc, người nên vì đại ca người báo thù a!" Lưu Thanh đại ca chỉ thê Vương thị, vào nhà khóc nói ra. Vương thị hiện đã hơn 50 tuổi, đầu đầy tóc bạc, diu diu nàng chính là nàng ba thân sinh nữ nhi.

"Tam thúc, đại ca cùng nhị ca người không thể chết không minh bạch. Hiện trong nhà chỉ có người có thể làm chủ, người nhất định phải trả thù cho bọn hần a!" Lưu Thanh nhị ca chỉ thê Tống thị đồng dạng rung rung nước mắt nói ra.

Tống thị hiện 50 ra mặt, cũng đã lộ vẻ già nua, nàng hai nữ nhi đồng dạng vây quanh tại bên cạnh.

"Đại tẩu, nhị tẩu, nhanh ngồi xuống nói." Lưu Thanh vội bước tới trước nghênh đón nói ra.

"Đúng vậy! Đại tẩu, nhị tẩu, ngồi xuống chậm rãi nói." Lưu Thanh thê tử cũng khuyên nhủ.

"Tam thúc, đại ca người chết thật thảm a! Người nhất định trả thù cho hân." Vương thị đột nhiên thoát mở mọi người đến đỡ, quỳ trên mặt đất.

"Đại tẩu, mau đứng lên, ta nhất định sẽ vì đại ca báo thù." Lư Thanh vội vã nâng dậy Vương thị, dịu dờ để nàng ngồi vào trên ghế.

Chính đường bên trong một đám phụ nhân càng trò chuyện càng thương tâm, đều khóc thành một mảnh, Lư Thanh cũng khuyên không được, bản thân cũng nhịn không được rơi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Lư Vân tiêu cục

Lần này không chỉ có đại ca nhị ca hai người gặp nạn, còn thêm bọn họ hai người thân sinh nhi tử, Lư Thanh năm thân diệt tử Lư Thụ, Lư Thần, Lư Dự, Lư Lỗi, Lư Hưng.

Mấy năm chính là đại diệt tử Lư Thụ đã thành hôn, sinh có một con trai. Nhị diệt tử Lư Thần không con trai nhưng có một nữ, tam diệt tử Lư Dự, thế tử đã có mang thai, hiện có tám tháng đại, cũng coi như có hậu sinh. Lư Lỗi, Lư Hưng còn trẻ cũng không có cưới vợ.

Hôm nay Lư gia nam đinh thừa thót, Lư Thanh đi xuống này một đời, cũng chỉ thừa lại bản thân hải nhi Lư Ngọc, cũng là rất nhỏ liền ly khai trong nhà, đã hơn mười năm không có gặp lại.

Thù này Lư Thanh là nhất định phải báo, nhưng căn cứ tiêu sư trốn trở lại nói, cừu gia quá mức cường đại. Lư Thanh tuy rằng cũng là nhất lưu cao thủ, người giang hồ xưng "Bạch Diện Hồ", một tay Quân Tử Kiếm chiêu thức âm hiểm, chiêu chiêu đoạt mệnh. Nhưng cừu gia đã là tiên thiên cao thủ, Lư Thanh tự nhận không phải đối thủ.

Mấy ngày này Lư Thanh đã cân nhắc qua chuyện trả thù, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có phái người đi tới Hoàng Thánh sơn, thỉnh bản thân thân sinh hải nhi Lư Ngọc hạ sơn tương trợ.

Lư Thanh mặc dù không rõ ràng lắm Lư Ngọc tu vi, nhưng lão phụ Lư Lập tự sát trước có ý chiêu gặp Lư Thanh, căn dặn hân nếu như trong nhà không có xuất hiện đại biến cố, không nên đơn giản quấy rối Lư Ngọc tu hành.

Trong nhà nếu như xuất hiện không vượt qua được cửa ải khó khăn, liền phái người đi Hoàng Thánh sơn xin giúp đỡ Lư Ngọc. Cũng báo cho tôn nhi Lư Ngọc tu vi đã tại hân trên.

Nghĩ vậy Lư Thanh hạ quyết tâm, qua trận này bản thân liền đi tới Hoàng Thánh sơn một chuyến. Nhớ tới bản thân lão phụ, Lư Thanh con mắt lại tuôn ra nước mắt, đến nay hân cũng không rõ ràng lắm, phụ thân vì sao sẽ đột nhiên tự sát.

Ngày mùa hè nắng hè chói chang, trên quan đạo người đi đường thưa thớt, trong một tiệm trà ven đường, ngồi bảy, tám cái ở đây nghỉ tạm lữ khách.

Trong đó có một nam tử trẻ tuổi, một người ngồi một mình một bàn, thân mang hắc sắc trang phục, đầu đầy tóc đen do một trắng nõn ngọc dải ở phía sau nạo chỗ bó buộc thành hình đuôi ngựa, tư thế oai hùng hiên ngang. Nhìn qua như một vị giang hồ nhân sĩ, nhưng cũng không có mang theo binh khí. Lại nam tử khuôn mặt trắng nõn, thân thái thân nhiên, không giống giang hồ nhân sĩ như thế người lạ chó gần.

Người này chính là Lư Ngọc, nửa tháng trước ly khai Hoàng Thánh sơn, cười khoái mã hướng về Cửu Chính huyện chạy đi, đi ngang qua tiệm trà, khát nước liền xuống ngựa, kêu âm tốt nhất Long Tinh xuân trà, hơi làm nghỉ ngơi.

"Chủ quán nghe nói, phía trước Ma Hồ sơn xuất hiện một đám tội phạm, tên là Hắc Hồ trại. Gần nhất cướp bóc mấy cái đại thương đội, giết không ít người?" Dựa vào quan đạo một trương bàn trà bên cạnh, ngồi bốn cái nông gia hân tử, một chiếc đồ đầy lâm sản xe bò, liền dừng bên người, bốn người ở giữa tối khôi ngô trắng hân, lớn tiếng hướng điểm chủ hỏi.

"Đừng vậy! Gần nhất nơi này là không yên ổn, quan quân tới tiêu diệt qua vài lần, nhưng nghe nói không tìm được đám thổ phi kia, liền lại đi trở về." Chủ quán là một hơn 50 tuổi lão đầu, bên cạnh hút thuốc lá hút tẩu bệnh cạnh trà lời.

Lão đầu cũng đang vì thế sự phiền nhiễu, sau khi xảy ra chuyện, trên quan đạo lui tới người đi đường là càng ngày càng ít, tiệm trà sinh ý cũng là càng ngày càng thảm đạm.

"Vương đại ca, này, này, này nên làm thế nào cho phải a!" Bốn người bên trong một thấp gầy nam tử bối rối hỏi. Bốn người đều ra một thôn, là thôn dân

đề cử ra, cùng nhau đi tới huyện thành bán toàn bộ thôn lâm sản.

"Ai! Chúng ta nếu không về trước trong thôn đi, lâm sản cũng không thể đâu." Khôi ngô tráng hán cẩn thận đề ý nói.

"Cứ như vậy trở lại, làm sao hướng trong thôn ăn nói."

"Nếu như đụng tới sơn tặc, mạng đều nếu không có." Bốn người ý kiến khác nhau, bắt đầu tranh cãi kịch liệt đứng lên.

"Hậu sinh, các ngươi cứ yên tâm đi qua núi đi. Nhóm sơn tặc này gần nhất hình như chỉ cướp bóc đại hàng, rất ít cướp bóc người đi đường. Vài ngày trước một cái đại tiêu cục áp tải hơn mười xe tiêu hàng, lúc qua núi vừa mới bị đoạt. Các ngươi lúc này qua núi, hẳn là không có thật nhiều nguy hiểm." Lão chủ quán gặp mấy người hậu sinh phát sinh tranh chấp, liền mở miệng khuyên nhủ.

"Lão chủ quán nói chính là lời nói thật, tại hạ quanh năm bên ngoài chạy thương, thường thường qua lại Ma Hồ sơn. Nhóm sơn tặc này thật ra đã sớm chiếm giữ tại Ma Hồ sơn, trước đây chỉ cướp bóc người đi đường, hoặc thương đội ít thủ vệ. Nhưng là rất ít đã thương người, gần nhất chẳng biết tại sao trở nên hung hãn như thế." Một ... khác bàn một cái vân du bốn phương thương nhân trang phục nam tử ra nói ra.

"Chủ quán, thu tiền." Lư Ngọc nghiêng ngoi đầy đủ, liền đứng dậy chuẩn bị xuất phát.

"Khách quan, tổng cộng 80 văn đồng tiền." Lão chủ quán đi tới, vừa cười vừa nói.

"Không cần thôi lại." Lư Ngọc lấy ra một lượng bạc, nhưng tại trên bàn trà, hướng xuyên tuần mã đi đến.

"Công tử, tuy nói hiện là chính giữa ngo, gặp phải sơn phi khả năng không lớn, nhưng ngài cũng phải cẩn thận một ít." Lão chủ quán thiện ý nhắc nhở vị này xuất thủ rộng rãi công tử.

Lư Ngọc lên ngựa, chạy như bay tới phía trước, đối lão chủ quán mắt diếc tại ngo. Trong lòng cười lạnh nói, nhóm sơn tặc này hay nhất hay là không nên tới quấy rối bản thân.

"Lư Vân tiêu cục" bốn cái đại tự ánh vào trong mắt, Lư Ngọc không khỏi thấp giọng lầm bầm: "Là này sao?".

Chạy mấy ngày đường, rốt cục đến Cửu Chính huyện thành. Tuy nói Lư Ngọc sinh ra tại đây, nhưng rất nhỏ liền ly khai, bởi vậy hẳn cũng không nhận ra quay về Lư Vân tiêu cục đường.

Thông qua mấy lần hỏi người qua đường, mới tìm tới nơi này. Lư Vân tiêu cục đại môn hai bên, dựng thẳng đứng hai cụ đại thạch sư, một chất đại môn bao vây lấy hậu hậu sắt lá, tỏ vẻ hết sức uy vũ.

Toàn bộ tiêu cục nhìn qua chiếm diện tích rất lớn, chắc hẳn bên trong rất rộng rãi. Lư Ngọc nhớ mang máng, khi còn bé bản thân tại nội viện học tập biết chữ lúc, ngoại viện truyền lại trận trận tiêu sư luyện võ thanh, hết sức vang dội. Lúc đó Lư Ngọc tổng tìm cơ hội muốn đi ngoại viện chơi đùa, nhưng gia gia luôn luôn không cho.

Xuống ngựa về sau, Lư Ngọc thật lâu không có tiến lên đi gõ cửa, trong lòng có chút thấp thỏm, không biết ra sao đối mặt. Khi rời rạc ánh mắt liếc gặp "Lư Vân tiêu cục" bốn chữ đại biển phía trên, trang trí dùng bạch hổ bên đại hoa lúc, trong lòng hiện ra bất an, lẽ nào tiêu cục tại tổ chức tang sự?

Buông ra cương ngựa, Lư Ngọc đi lên trước cầm lấy kẻ đập cửa, nặng nề mà khấu tại trên cửa.

"Công tử, người có việc sao?" Sau đó không lâu đại môn mở một góc, một cái hơn 50 tuổi lão bộc người lộ ra nửa thân thể hỏi.

"Xin hỏi Lư Thanh phụ có hay không ở trong phủ?" Lư Ngọc nhướng mày lập tức hỏi.

"Công tử tìm tam lão gia có chuyện gì, công tử lại là người phương nào? Lão nô tốt đi bẩm báo." Dương Phát tại Lư Vân tiêu cục làm hơn ba mươi năm người hầu, vẫn coi đây là quang vinh. Nhưng tiêu cục mấy ngày này phát sinh kinh thiên biến cố, mắt thấy sẽ xuống dốc.

Gần nhất lão Dương trong lòng hết sức khó chịu, lúc tiếp đãi khách nhân, cũng là phá lệ cẩn thận từng li từng tí, rất sợ cho Lư Vân tiêu cục thêm nữa phiền phức.

"Người trước nói cho ta biết Lư Thanh phụ tại quý phủ sao?" Lư Ngọc lại hỏi, ngữ khí cũng càng thêm gấp.

"Tam lão gia và phu nhân đều ở đây! Ngài có chuyện gì, lão nô đây cho người đi thông báo." Dương Phát trông cửa bên ngoài vị này tuần lã thanh niên, nhìn qua cũng không như ác nhân, tựa như thực trả lời.

"A!" Lư Ngọc nghe được phụ mẫu mạnh khỏe, cũng liền yên lòng.

"Lão nhân gia, người bẩm báo thì đã nói 'Ta là Lư Ngọc'." Cũng đem miếng ngọc bội này giao đi tới." Lư Ngọc suy nghĩ một chút, liền tháo xuống ngọc bội trên cổ đưa qua đi nói ra.

Ngọc bội cũng không phải bảo vật gì, hết sức phổ thông. Chẳng qua chỉ là Lư Ngọc ly khai thì mẫu thân hẳn cho, để hẳn thời khắc mang theo trên người. Lư Ngọc cũng vẫn treo tại trên cổ, đơn giản không tháo xuống.

"Cái gì, người, người là nhị công tử." Dương Phát nghe được đáp lời, ngăn cả người.

Tam lão gia sinh có một con trai một nữ, đại nữ nhi gọi Lư Oánh, hiện đã lập gia đình. Nhị công tử tên là Lư Ngọc, trước kia đi phương xa cầu học đi, Dương Phát tại Lư Vân tiêu cục là nô bộc nhiều năm, tự nhiên sẽ hiểu chuyện này. Hoá ra Lư Ngọc bên trên Hoàng Thánh tông tu hành, cũng không có đối ngoại công khai. Đối ngoại thì nói đi phương xa cầu học, thì đầu công danh.

"Nhị công tử, ta cái này đi bắt bả, người chờ một chút." Dương Phát tuy rằng không nhận ra Lư Ngọc thật hay giả, nhưng chuyện này can hệ trọng đại, nhất định phải thỉnh tam lão gia tự mình tới xác nhận. Cẩm ngọc bội, bay đồng dạng hướng trong phủ chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Tiểu Thư Ngốc

"Lão gia, tại ăn nhiều một chút sao! Mấy ngày này người chưa từng hào hào dùng qua cơm. Này nói hạt thông quế ngư thể nhưng người ngày thường thích ăn nhất." Thấy Lư Thanh đặt tại bát đĩa, Ngải phu nhân thấp giọng khuyên nhủ.

"Phu nhân, người ăn đi! Vì phu ăn no." Lư Thanh nào có ăn uống, đại ca, nhị ca thì thể đến bây giờ cũng không có tìm được, ngày kia chính là đầu bảy.

Ngày mai nếu như tại tìm không được, cũng chỉ có thể sử dụng mộ chôn quần áo và di vật, trước tổ chức tang sự mờ yên mã đẹp.

"Lão gia, ngày mai sẽ tổ chức tang sự, gọi người phái người đi thông tri Oánh nhi, làm sao Oánh nhi còn chưa tới a! Người phái người đi không có?" Ngải phu nhân khuyên nói không được, liền hỏi một ... khác cái để nàng lo lắng chuyện.

Bản thân gả ra ngoài đại nữ nhi, Lư Oánh làm sao còn chưa tới, mắt xem ngày mai quý phủ sẽ làm tang sự.

"Sớm bảo người đi thông tri, khả năng có chuyện gì trì hoãn, buổi chiều sẽ đến sao! Oánh nhi hài tử này biết nặng nhẹ, người không cần quan tâm vớ vẩn." Đại nữ nhi Lư Oánh, năm kia gả cho Lâm huyện tổng bộ đầu con trai.

Ngày lễ ngày tết cũng đều gặp qua tới kính hiếu đạo, hết sức nhu thuận hiểu chuyện, Lư Thanh cũng không quá lo lắng nữ nhi nhà mình.

"Lão gia, phu nhân. . ." Lư Thanh phụ phụ thấy lão nô bộc Dương Phát, bên cạnh hướng bên trong chạy bên cạnh cao giọng hô. Điều cảm thấy vô cùng kinh ngạc, này Dương Phát tại tiêu cục là nô bộc vài thập niên, vẫn làm việc ổn trọng, chẳng biết tại sao bối rối như thế.

"Chuyện gì a!" Lư Thanh cau mày hỏi, cho rằng lại có cái gì tai họa.

"Lão gia, nhị công tử đã trở về" Dương Phát bên trên khí không tiếp hạ khí nói ra, cũng cầm trong tay ngọc bội hai tay đưa cho Lư Thanh.

"Người nói cái gì?" Lư Thanh một chút không có hiểu được, gạt lại.

Ngải phu nhân lập tức đứng lên, vội vàng vòng qua bàn ăn, tiếp nhận lão nô bộc trong tay ngọc bội, tỉ mỉ quan sát. Khi thấy toàn thân trắng nõn ngọc bội trên có khắc "Lư Ngọc" hai tự lúc, kích động quay đầu lại đối Lư Thanh nói: "Lão gia, là Ngọc nhi, Ngọc nhi đã trở về."

Lư Thanh phục hồi lại tinh thần, tiếp nhận ngọc bội hướng Dương Phát hỏi: "Ngọc nhi ở đâu?"

"Lão gia, tại cửa đại môn. ." Dương Phát còn chưa nói hết, Lư Thanh phụ phụ liền hướng ra phía ngoài chạy chậm ra.

Lư Ngọc đứng ở trước đại môn, nỗ lực hồi ức, trong trí nhớ song thân kia không rõ khuôn mặt, trong lòng đã kích động, lại có chút hoảng loạn. Đồng thời lại có chút lo lắng, không biết tiêu cục phát sinh biến cố gì.

"Ngọc nhi!"

Lư Ngọc theo tiếng nói mà nhìn, từ bên trong cánh cửa tuôn ra một đám người, đi tuốt đằng trước chính là một thân mặc bạch sắc đồ tang trung niên phụ nhân, trắng nõn trang trọng trên mặt, đang rơi giọt nước mắt. Theo sát phía sau, một toàn bộ bạch nho trang trung niên nam tử, uy nghiêm khuôn mặt lúc này kích động khó nhịn, lại phía sau lại là một đám thân mang tổ y nô bộc.

"Ngọc nhi! Ta là mẫu thân a! Để vi nương hảo hảo nhìn người." Ngải phu nhân sau khi lại gần, nắm lên Lư Ngọc tay đặt tại lòng bàn tay, cẩn thận tỉ mỉ Lư Ngọc.

"Ngọc nhi! Ngươi đã trở về." Lư Thanh nhất thời cao hứng không biết nói sao cho phải.

Vài chục năm không gặp, hài nhi nhà mình đã trưởng thành. Đồng thời tuần tú lịch sự, khí vũ hiên ngang. Nhớ năm đó Lư Ngọc rời nhà lúc, chẳng qua chỉ bảy tuổi. Phu nhân nhà mình thế nhưng khóc một lúc lâu.

"Phụ thân, mẫu thân, hài nhi bất hiếu." Lư Ngọc bị Lư Thanh phu phụ vây quanh, cảm thấy rất thân thiết. Đối hai người quý xuống hành lễ, lấy bày tỏ bản thân nhiều năm không thể tại phụ mẫu bên người bất hiếu.

"Ngọc nhi, mau đứng lên." Lư Thanh phu phụ vội vã nâng dậy Lư Ngọc.

"Tam đệ, đây là Ngọc nhi?" Lúc này nghe nói về sau đuổi tới đại phu nhân Vương thị, nhị phu nhân Tống thị, hướng Lư Thanh hỏi.

Hai người nghe nô bộc báo lại, nói là tam thúc hài nhi đã trở về, liền vội vã chạy tới. Lư Ngọc đi Hoàng Thánh sơn tu hành tiên pháp, các nàng không phải ngoại nhân, tự nhiên là biết đến.

"Đại tẩu, đúng vậy, chính là con ta Lư Ngọc." Ngai phu nhân kích động trả lời.

"Ngọc nhi, đây là đại bá mẫu, đây là nhị bá mẫu." Lư Thanh chỉ vào Vương phu nhân và Tống phu nhân giới thiệu nói.

"Đại bá mẫu tốt, nhị bá mẫu tốt." Lư Ngọc vội vã hướng hai vị bá mẫu, khom lưng hành lễ.

"Tốt, tốt, tốt" Vương thị và Tống thị sau khi lại gần vỗ vỗ Lư Ngọc, lộ ra mỉm cười, mấy ngày này nghe đúng là tin dữ, hai người đều khóc thành lệ nhân. Nói chung có cái chuyện khiến người vui vẻ, nặng nề trong lòng vui đi một ít.

Tiếp theo Lư Thanh lại bắt đầu hướng Lư Ngọc, giới thiệu cái khác ở đây thân nhân. Có Vương phu nhân và Tống phu nhân mấy người nữ nhi, cũng chính là Lư Ngọc các biểu tỷ. Còn thêm hai vị phu nhân tức phụ, cũng chính là Lư Ngọc các tẩu tẩu.

Người một nhà liền nói ra, qua lại vô sự người đi đường, bắt đầu vay lại xem náo nhiệt, nghe tin mà tới trong phủ nô bộc, cũng đều thảo luận sôi nổi.

"Mẫu thân." Đột nhiên từ xa xa truyền lại một tiếng gọi. Ba con khoải mã đang chạy vội mà tới.

Trước nhất chính là một thân mặc màu đỏ thắm cầm bảo, tay cầm thanh sắc trường kiếm điểm lệ nữ tử. Theo sát phía sau một già một trẻ hai tên nam tử, trong tay đều nắm trường đao. Lớn tuổi thân mang hôi sắc trường bào, hai tóc mai hơi trắng, nhưng sắc mặt hồng nhuận, không hiện già nua. Còn trẻ thân mang lam sắc trang phục, mặt chữ quốc, mắt hồ mày rậm, cao to uy mãnh.

"Là Oánh nhi, lão gia." Ngai phu nhân thấy điểm lệ nữ tử, liếc mắt liền nhìn ra là nữ nhi nhà mình.

Phía trước nhất là Lư Thanh nữ nhi Lư Oánh, phía sau hai vị là Lư Oánh trượng phu Điều Nhân và Điều Nhân chi phụ thân Điều Nhất Thiên.

Điều Nhất Thiên hiện thân là Ma Nguyên huyện tổng bộ đầu, quan bá lục phẩm. Một tay Cuồng Phong Phá Lăng Đao sớm đã tại trong chốn giang hồ truyền ra, trước kia từng một người tiêu diệt một đám bọn cướp đường. Cùng Lư Thanh tam huynh đệ vẫn là quen biết cũ, về sau Lư Oánh gả cho Điều Nhân về sau, hai người trở thành thân gia, hữu nghị càng thêm thâm hậu.

Lần này Điều Nhất Thiên trì hoãn công vụ trên người, cùng lại đây, chính là biết Lư Vân tiêu cục đang cần nhân thủ, đặc biệt tới trợ quyền. Đây cũng là vì sao Lư Oánh nhận được thông tri về sau, chậm chạp không có đuổi tới Lư Vân tiêu cục.

Ba người rất nhanh liền đến, ghim chặt trong tay dây thừng để khoải mã dừng lại. Chỉ thấy tuần mã chưa dừng ổn, Lư Oánh liền thả người nhảy, rơi xuống đất về sau chạy hướng Ngai phu nhân.

Lư Thanh đón nhận trước, ôm tay nói ra: "Điều huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, ngươi có thể đuổi tới, tiểu đệ vạn phần cảm kích.", Lư Thanh lúc gọi người thông báo, chỉ để Lư Oánh về nhà một chuyến, cũng không muốn cho thân gia cũng tới lợi vũng nước đục này.

"Hiền đệ, ngươi khách khí vậy." Điều Nhất Thiên xuống ngựa đến gần Lư Thanh vừa cười vừa nói.

"Nhạc phụ đại nhân, xin nhận tiểu tể cúi đầu." Mâu da có hơi đen thui Điều Nhân hành lễ nói ra

"Nhân nhi, không cần đa lễ, đi qua cho ngươi giới thiệu Oánh nhi đệ đệ, con ta Lư Ngọc." Lư Thanh nâng dậy Điều Nhân nói ra.

"Hiền đệ, ngươi là nói ngươi kia xuất ngoại cầu học hài nhi đã trở về." Điều Nhất Thiên rất sớm đã biết Lư Thanh có một con trai, nhưng chưa từng có gặp mặt qua, nói là rất nhỏ đã đưa ra bên ngoài cầu học.

"Nương, các ngươi tự tại đây làm gì, chẳng lẽ là nghề nghiệp ta." Lư Oánh ôm Ngai phu nhân tay, vừa lay vừa hỏi.

"Ngươi a! Không biết xấu hổ không biết thẹn." Ngai phu nhân đối nữ nhi nhà mình này bướng bỉnh quý là không hề biện pháp.

Từ nhỏ nha đầu kia liền hiếu động, không giống nữ tử khác, đối cảm kỳ thư họa một chút cũng không cảm thấy hứng thú. Cả ngày múa đao xách thương, không thiếu chịu Lư Thanh đánh, nhưng không biết hối cải, sau lại cũng liền quản không được.

"Ngọc nhi, đây là tỷ người, còn nhớ không." Ngải phu nhân mỉm cười chỉ vào Lư Oánh nói ra

"Tỷ tỷ!" Lư Ngọc khom lưng, hai tay ôm quyền hướng thân tỷ tỷ hành lễ.

Nhà mình vị đại tỷ này, Lư Ngọc nhưng thật ra có chút ánh tượng, hình như bản thân khi còn bé không thiếu bị khi dễ.

"Tiểu Thư Ngốc?" Lư Oánh nghe xong mẫu thân cũng ngây ngẩn cả người.

Nàng nhìn thấy mẫu thân về sau tâm tình hết sức vui vẻ, căn bản không có chú ý tới mẫu thân bên người, còn nhanh đứng một vị xa lạ nam tử, càng thêm nghĩ không ra vị nam tử thanh tú này, sẽ là bản thân rời nhà nhiều năm đệ đệ. Nghĩ đến khi còn bé tiểu đệ nhà mình, mỗi ngày đại môn không ra, công trong không bước, tại thư phòng đọc sách tập viết. Khiến bản thân hết sức không thích, liền cấp cho hắn cái biệt hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Nói chuyện trong đêm

"Mẫu thân, thật là 'Tiểu Thư Ngốc' sao? Lúc nào trở về?" Lư Oánh lúc đó tuổi nhỏ, người trong nhà cũng chỉ báo cho Lư Ngọc đi nơi khác cầu học, che giấu chân tướng.

Lư Oánh không nghĩ tới tiểu đệ nhà mình đi nơi khác cầu học, vừa đi chính là vài chục năm, còn không có quay trở về nhà. Thường xuyên cũng hướng mẫu thân hỏi thăm Lư Ngọc trạng huống, nhưng mẫu thân luôn luôn không nói, bỗng nhiên thoáng chốc xuất hiện, để nàng có điểm không thể tin được.

"Cái gì 'Tiểu Thư Ngốc', nha đầu nhà người, ai! Đây là tiểu đệ người Lư Ngọc." Ngải phu nhân trừng liếc mắt Lư Oánh nói ra.

"Ngọc nhi, tới gặp mặt tỷ phu người." Lư Thanh mang theo Điều Nhân và Điều Nhất Thiên đi tới.

"Tỷ phu, tiểu đệ Lư Ngọc." Lư Ngọc vội vã hành lễ, tỷ phu nhà mình này đến là sinh cao to khôi ngô, so với chính mình muốn cường tráng thật nhiều.

"Ta là Điều Nhân, hắc hắc!" Điều Nhân hàm hậu đáp lễ nói.

Điều Nhân đổi vị này cho tới bây giờ chưa thấy qua cậu em vợ cũng là hết sức hiếu kỳ, lớn lên da mịn thịt mềm, đến thực sự là cái thanh tú thư sinh.

"Được rồi tam đệ, để thân gia vào nhà trước, lại chậm rãi trò chuyện sao!" Đại phu nhân Vương thị nhìn xem người vậy xem, càng tự càng nhiều lần hướng Lư Thanh nói ra ý nghĩ.

"Đại tẩu nói đúng lắm, Điều huynh, mời vào trong!" Lư Thanh gấp hướng lão hữu nói ra.

"Đi, để trù phòng chuẩn bị rượu thịt ngon, đem sương phòng quét tước sạch sẽ." Tiếp theo lại phân phó hạ nhân bày tiệc rượu, an bài nơi nghỉ ngơi, vậy xem nô bộc liền đều đi bận việc.

Lư Thanh dẫn cửa nói chuyện phiếm một đám người, đi vào trong tiêu cục, không khí trầm lắng "Lư Vân tiêu cục" bắt đầu khôi phục ngày xưa huyền ảo.

Nhàn nhạt ánh trăng chiếu vào Lư Vân tiêu cục hậu viện trên nóc nhà, khiến xanh biếc ngói lưu ly phát ra có chút ánh quang. Đã đến đêm khuya, trong sân bởi do thân nhân đoàn tụ khiến cho huyền ảo, cũng yên tĩnh lại, chỉ có mấy chỗ rải rác gian phòng lộ ra ánh đèn, tất cả mọi người nghỉ ngơi đi ngủ.

Trong viện một chỗ bố trí trang nhã trong phòng ngủ, Lư Ngọc đang ngồi xếp bằng tại trên giường tu luyện "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công".

Trở lại trong nhà thân nhân đợi hắn đều rất thân thiết, cũng không có cảm giác xa lạ. Tại huyền ảo yến hội về sau, phụ mẫu dẫn hắn đến thanh tĩnh thư phòng, tỉ mỉ hỏi mấy năm nay tại Hoàng Thánh sơn tu hành sinh hoạt, trạng huống ra sao, có hay không bị khổ. Lư Ngọc từ song thân thân thiết hỏi bên trong cảm thấy trần trần ấm lòng, cảm nhận được trên núi cho tới bây giờ cũng không có qua thân tình.

Lư Ngọc mở mắt ra, đứng dậy đình chỉ tu luyện, đi tới bàn gỗ bên cạnh ngồi xuống rót chén thanh trà, trong lòng có chút khó chịu.

Bởi vì nơi tục nhân ở lại, nồng độ linh khí trong ngoại giới thật sự là quá loãng, không được Hoàng Thánh sơn một phần trăm. Tương đương với tại nơi tục

nhân ở lại khổ tu trăm ngày, mới chống được với tại Hoàng Thánh sơn Đường Nguyên viện thanh tu một ngày đêm

Trách không được trong tông ngoại phái nhiệm vụ khiến đệ tử nghe đến đã sợ, nghĩ vậy Lư Ngọc liền phiền muộn, bản thân làm sao xui xẻo như thế, liền phân đến nhiệm vụ môn phái trở lại như thế.

"Ngọc nhi, đã ngủ chưa?" Ngoài cửa truyền lại phụ thân Lư Thanh tiếng đập cửa.

"Phụ thân, mời vào trong!" Lư Ngọc vội vã đứng lên, mở rộng cửa đem Lư Thanh mời đến phòng.

"Ngọc nhi, tu vi hiện tại của ngươi, có thể hay không đấu qua tiên thiên cao thủ trong giới võ lâm." Lư Thanh ngồi xuống về sau, nhìn hài nhi của mình trầm mặc một hồi.

Lư Thanh biết tu chân giả pháp lực cao cường, lên trời xuống đất không gì làm không được. Nhưng tự thân đối tu chân giả lại hiểu biết rất ít. Đối với Lư Ngọc có thể hay không lực áp cửu địch, vị tiên thiên cao thủ trong sơn tặc kia, trong lòng không rõ cho lắm, cho nên mới có này hỏi, hẳn không muốn để hài nhi nhà mình đi mạo hiểm.

"Phụ thân, những tiên thiên cao thủ trong võ lâm này, vào không được hài nhi thân, trong vòng mười chiêu liền có thể đem hắn đánh bại." Lư Ngọc tuy rằng rất kỳ quái phụ thân vì sao hỏi chuyện này, nhưng hay là rất nhanh liền trả lời.

Cao thủ võ lâm trong thế tục, tu luyện chính là võ học chân khí, võ học chân khí chẳng qua chỉ là nhân thể thông qua ẩm thực sản sinh một loại năng lượng.

Nhân sĩ võ lâm thông qua tu luyện đem loại võ học chân khí này chứa đựng tại trong đan điền, cùng tu chân giả tu hành hết sức tương tự. Nhưng cùng tu chân giả tu luyện ngũ hành linh khí so sánh với, cái gọi là võ học chân khí căn bản không đáng nhắc tới, uy lực quá yếu.

Hoàng Thánh tông đệ tử tại trước khi tu luyện công pháp tu chân, đều phải tu luyện võ học bí kíp, đồng thời muốn thông qua khảo hạch. Hoàng Thánh tông đối đệ tử khảo hạch yêu cầu thấp nhất, chính là võ học tu vi muốn đạt đến cái gọi là tiên thiên, trở thành tiên thiên cao thủ như nhân sĩ võ lâm nói tới.

Hoàng Thánh tông sở dĩ đề môn hạ đệ tử tu luyện thế tục võ học, là vì tu chân giả lúc đầu thủ đoạn công kích cũng không nhiều. Tu chân giả thường luôn dùng ngũ khí công kích muốn đến Luyện Khí tầng sáu mới có thể thi triển, Lư Ngọc trong tay tuy rằng có một kiện pháp khí "Xích Mộc kiếm", thế nhưng tu vi chỉ có Luyện Khí tầng năm, không thể ngũ khí công kích, chỉ có thể cầm trong tay, sử dụng như vũ khí bình thường.

Đang nói pháp thuật, tu chân giả lúc đầu thật nhiều pháp thuật đều không thể tu luyện. Cho dù có thể tu luyện pháp thuật cũng thật nhiều là phụ trợ pháp thuật, lúc đắc số ít công kích pháp thuật, tốc độ thi pháp cũng chậm, rất khó bắn trúng mục tiêu.

Tỷ như Lư Ngọc hiện Luyện Khí tầng năm tu vi, tu luyện pháp thuật đa phần là phụ trợ pháp thuật, như "Mộc Khí Dưỡng Nguyên thuật", "Ngũ Phong thuật", một cái công kích pháp thuật cũng không có. Còn có một phòng ngũ pháp thuật "Linh Mộc trảo", thi triển thì hao tổn tự thân linh khí, kết thành một hình bầu dục pháp trảo, bảo hộ thân thể.

Cho nên trong tu chân giới đại môn phái, đều sẽ đề tân tiến đệ tử tu luyện thế tục võ học, tu hành lúc đầu làm như phòng vệ thủ đoạn.

Trong thế tục nhất lưu cao thủ tiến giai đến tiên thiên, chẳng qua chỉ là thông qua tự thân hùng hậu võ học chân khí, mạnh mẽ thu nạp trong thiên địa một tia ngũ hành linh khí, cầm tù tại bên trong đan điền. Tại lúc đối địch, đánh ra võ học chân khí trộn lẫn ngũ hành linh khí, đề cao võ học chân khí uy lực.

Bởi do phạm nhân thân thể không chứa linh căn, đan điền không thể chứa đựng ngũ hành linh khí, cho nên những tiên thiên cao thủ phổ thông này, trong đan điền cầm tù ngũ hành linh khí phi thường ít. Đồng thời những tiên thiên cao thủ trong thế tục này, lần đầu tiên cầm tù ngũ hành linh khí hết sức nguy hiểm, một khi thất bại liền sẽ tạo thành thương tổn to lớn với thân thể.

Người nhẹ đan điền bị hao tổn, một thân võ học tu vi mất hết, không bao giờ ... nữa có thể tu luyện võ học, trở thành một người bình thường ốm yếu. Người nặng đánh mất tính mạng, cho dù không có tại chỗ tử vong, cũng tất nhiên trọng bệnh quần thân, thời gian không nhiều lắm.

So với người thường tới nói, tu chân giả thân có linh căn nghĩ trở thành tiên thiên cao thủ, liền hết sức dễ, không có bất cứ nguy hiểm gì. Đối với tu chân giả tới nói trở thành tiên thiên cao thủ, chẳng qua chỉ là đặt cơ sở cho sau này tu hành.

Lư Ngọc trước kia tại Hoàng Thánh sơn bên trong tu luyện ba bộ võ học: "Thượng Thiên Thê", "Chân Nguyên Tâm Pháp", "Cửu Bộ Đoạt Mệnh Kiếm".

"Thượng Thiên Thê" là môn võ học khinh công, Lư Ngọc hiện vận khởi linh khí thi triển này khinh công có thể đạp khoảng không hướng về phía trước lên trăm xích.

"Chân Nguyên Tâm Pháp" là môn võ học tâm pháp, Lư Ngọc sớm đã không tu luyện bộ võ học tâm pháp thế tục này, hiện tu hành tu chân công pháp "Hoàng Mộc Bồi Nguyên Công".

"Cửu Bộ Đoạt Mệnh Kiếm" là môn võ học kiếm pháp, kiếm pháp này xuất kiếm cực nhanh, âm ngoan vô cùng. Kiếm pháp chỉ có chín chiêu, một bước nhất chiêu, chiêu chiêu đoạt mệnh. Bằng Lư Ngọc Luyện Khí tầng năm tu vi, thi triển kiếm pháp này càng thêm quý dị, đừng nói tiên thiên cao thủ trong thế tục, chính là đồng dạng Luyện Khí tầng năm cái khác tu chân giả đều rất khó chống đỡ, cho nên Lư Ngọc mới có thể không lưỡng lự liền đáp.

"Ngọc nhi, ngươi thật có nắm chắc lớn như thế?" Lư Thanh nghe được trả lời có chút không tin.

"Phụ thân, hài nhi cũng không có nói quá. Trong nhà xuất hiện biến cố gì?" Luru Ngọc đưa ra bản thân nghi vấn.

"Nếu nói như thế, phụ thân liền xin nhờ người một việc." Luru Thanh liền đem "Luru Vân tiêu cục" tao ngộ sự việc bi thảm tình tế báo cho Luru Ngọc.

"Phụ thân, ngài là để hài nhi trả thù cho bá phụ?" Luru Ngọc sau khi nghe xong, không khỏi nhớ tới về nhà đi ngang qua Ma Hồ sơn, tại tiệm trà nghe thấy.

Thầm nghĩ trong lòng: "Nếu như sớm vài ngày trở về, nói không chừng vừa lúc ở Ma Hồ sơn có thể gặp phải "Luru Vân tiêu cục", mấy vị thân nhân cũng cũng sẽ không bị giết hại."

"Ngọc nhi, thù này Luru gia chúng ta nhất định phải báo." Luru Thanh ánh mắt sắc bén bị phần nói ra.

"Phụ thân, ngài yên tâm, hài nhi nhất định sẽ không bỏ qua tặc tử kia." Luru Ngọc thấy phụ thân bi thống như thế, trong lòng không khỏi tuôn ra một cổ tức giận.

Sau đó hai phụ tử lại hàn huyên thật lâu, thẳng cho tới sáng canh năm, Luru Thanh mới về phòng của mình đi nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đưa tang

Ngày thứ hai, "Luru Vân tiêu cục" trên dưới đều vội vàng vì ngày mai tang lễ bận rộn, Luru Ngọc không hiểu thế tục, không thể giúp được gì, liền tại trong phòng tu luyện.

Sau lại bị Ngải phu nhân gọi đến bên người, tâm sự gia trưởng. Ở giữa với Luru Ngọc tại Hoàng Thánh sơn tu tiên sinh hoạt, rất là hiếu kỳ, nhiều lần muốn hỏi. Luru Ngọc với hòa ái mẫu thân, cũng là hỏi gì đáp nấy.

Ban đêm, Luru Thanh mang theo Luru Ngọc đi linh đường tế bái, cũng giao cho ngày mai đưa tang chú ý công việc.

Sắc trời chưa sáng, giờ mẹo Cửu Chính huyền thành cửa thành tây, truyền ra trận trận nhạc tang thanh âm, "Luru Vân tiêu cục" Luru gia đang tại đưa tang.

Thật dài linh đội đang dừng tại chỗ chuẩn bị, linh đội trung gian là "Bát Tiên đội", bày biện bảy khẩu tử đàn đại quan tài. Trong quan cũng không có thi thể, chỉ có bình thường ăn mặc quần áo và đồ dùng hàng ngày và luyện võ sở dụng binh khí.

Mỗi miệng mộc quan tài bên cạnh đứng tám cái thân mang bạch sắc vải bố áo khoác tang nam tử, đây chính là trong thế tục "Bát tiên". Trước nhất một cái tóc bạc bát tiên linh đội, bắt đầu cao giọng vịnh xướng tế văn:

"Tiên quân! Thiên địa khai trương, ngày tốt giờ lành. Tổ tiên cả đời phúc đức tốt, hôm nay vượt hạc lên thiên đường, hiếu nam cầm trong tay chủ tang trượng, đốt giấy để tang túc trực bên linh cửu; hiếu nữ hiếu tức mặc tang phục, nghĩ thân muốn đời thực khó quên. Các vị bát tiên cùng đem xe tang đóng, lực thưởng hoa tại trên kim quan, bạch hạc giương cánh quan tài đầu lập, phiên kỳ phiêu phiêu phía trước phương. Thân bằng thích hữu tới đưa tang, hộ tống tiên thể nhập tiên hương. Bát tiên bát tiên, nghe ta ngôn chương. Uống đồng gia phù trọng tửu, vai nâng xe tang muốn ổn định; chớ nói phụ mẫu của người khác, cũng xem như phụ mẫu mình. Vòng vào quanh co, đoàn người thương lượng; trên đê dưới núi, chớ có bối rối; khóa câu quá khuyết, cẩn thận đề phòng, an toàn đưa đến ngư miên, kim quan tài rơi tại chính giữa. Phong thủy bảo địa phúc nhân đăng, tử tôn hạnh phúc dài vạn năm! Hiếu tử hiền tôn phía trước dẫn đường đi, các vị bát tiên đồng tâm giờ lên tới! Ôi——!"

Kìa tóc bạc linh đội mỗi hát hết một câu, còn thừa chúng bát tiên thì lên tiếng trả lời phụ họa "Ôi!" Sau cùng theo một tiếng giọng cao "Ồ!" thanh âm. Bát tiên liền đá đến đồ băng ghế gỗ dưới quan tài, giờ lên quan tài bắt đầu lên đường.

Luru Ngọc làm như gia tộc còn sót lại niên kỷ trưởng tôn bối phận, thân mang vải bố thuần trắng tang phục, tay cầm bạch sắc to lớn "Dẫn Hồn phiến" đi ở linh đội phía trước nhất.

Phía sau vài tên xa xôi thân thích tử tôn tay cầm "Chiêu Hồn trướng" theo sát ở phía sau. Lại phía sau chính là Luru Thanh mang đội thân bằng hảo hữu, thân hữu đội bên trong nữ tính thân bằng ngập tràn nước mắt, khóc thét, trong đó Vương phu nhân và Tống phu nhân thịnh nhất, hai người tại nữ nhi nhà mình nâng hạ, chậm rãi đi trước.

"Bát Tiên đội" phía sau theo khua chiêng gõ trống đội nhạc tang, sau đó chính là đông đảo nô bộc nâng vòng hoa, hương nến, giấy xếp cung điện, tuần

mã, châu báu, vàng bạc, mặt sau cùng theo bốn vị nô bộc tại vùng tiền giấy.

Toàn bộ linh đội như một cái bạch sắc cự long, tại Lư Ngọc đài lĩnh hạ hướng thành tây Thiên Táng pha đi đến, đi tuốt đằng trước Lư Ngọc bị bầu không khí đau thương cực độ này cảm nhiễm, khóe mắt có chút đỏ lên.

Không khỏi trong đầu nghĩ đến, nếu như bản thân tu hành không có kết quả, sau trăm tuổi cũng sẽ bị thân nhân giống như hiện tại đưa tang, nghĩ đến bản thân băng lãnh nằm ở mộ quan tài bên trong bị người nâng hướng mộ địa, một cỗ hàn khí do trong lòng tuôn ra, khiến Lư Ngọc không khỏi toàn thân run run một chút. Hoặc có lẽ cùng người tranh đấu bên trong, chết không có chỗ chôn.

"Không, ta nhất định sẽ không giống phàm nhân chết đi như thế, vô luận con đường trường sinh có bao nhiêu khúc chiết hung hiểm, dù cho thi cốt vô tồn, cũng không thể ngăn trở bản thân đi hái trường sinh đạo quả." Lư Ngọc cắn răng trong lòng hạ quyết tâm, muốn đi phần đầu kia mở một tiền duyên.

Linh đội đến Thiên Táng pha về sau, liền bắt đầu hạ táng, toàn bộ nghi thức trang trọng, rắc rối, tốn thời gian lâu dài.

Ở giữa Lư Ngọc tranh thủ hồi phụ thân về sau, đi tới cách đó không xa một tòa phần mộ. Nhìn xem tòa phần mộ thể lượng này, Lư Ngọc trong lòng vạn phần bi thống.

Cả tòa phần mộ chiếm diện tích rất lớn, do thanh sắc thổ chuyên xây thành đồi núi nhỏ hình dạng. So với bên cạnh một ít ụ đất nhỏ phần mộ, tỏ vẻ hết sức phong cảnh. Nhưng đất mộ bốn phía mọc ra chút cỏ dại, tỏ vẻ rất hoang vắng. Phần mộ trước tạo một khối to lớn mặc sắc tấm bia đá, tấm bia đá trên có khắc: Từ phụ Lư Lập chi mộ

Thân con trai Lư Khiếu, Lư Kiệt, Lư Thanh lập

Lư Ngọc về phía trước quỳ xuống, cầm trong tay trường hương cắm ở trước mộ phần, sau đó cúi đầu quỳ lạy. Trong lòng mặc niệm nói: Gia gia! Tôn nhi Lư Ngọc phát thệ, nhất định không phụ ngài kỳ vọng cao, bước trên con đường trường sinh đằng đằng, vĩnh viễn không buông bỏ.

Quỳ lạy về sau, Lư Ngọc chậm rãi đứng dậy, thanh lý phần mộ bốn phía cỏ dại.

Hạ táng hoàn thành về sau, đã đến chính ngọ, Lư gia chúng thân hữu chạy về Lư Vân tiêu cục. Lư Vân tiêu cục trên quảng trường bày biện hơn trăm bàn cơm nước, mở tiệc chiêu đãi thân hữu và hàng xóm. Tang lễ cử hành cả ngày, thẳng đến đêm khuya mới kết thúc. Đêm khuya vắng vẻ trong viện, vẫn truyền lại linh tinh tiếng khóc.

Tang lễ qua đi vài ngày, Lư Thanh liền bắt đầu bắt tay vào làm vì báo thù chuẩn bị. Hai phụ tử thương nghị về sau, quyết định làm bộ lần thứ hai áp tiêu, đi ngang qua Ma Hồ sơn. Thanh thề so với lần trước muốn càng thêm lớn, dụ dỗ Hắc Hồ trại đến đây cướp tiêu. Bởi vì nhóm sơn tặc này rất là giáo hoạt, quan phủ đều tìm không được cứ điểm của bọn hắn, chỉ có thể dụ rấn ra khỏi hang.

Mấy ngày kế tiếp, Lư Thanh thăm viếng Lư Vân tiêu cục dưới cờ còn thừa các tiêu sư, mời bọn họ áp tiêu, thế nhưng đại bộ phận tiêu sư đều tìm kiếm các loại lý do từ chối.

Lư Thanh trong lòng không khỏi mắng to những bạch nhãn lan này, Lư Vân tiêu cục vẫn cung ứng bọn họ giàu có sinh hoạt, vừa có nguy hiểm đều thành rùa đen rút đầu. Những người này sợ Hắc Hồ trại bên trong tiên thiên cao thủ, cho rằng này đi là tìm cái chết vô nghĩa.

Cho dù Lư Thanh báo cho hải nhi của mình Lư Ngọc cũng là tiên thiên cao thủ, những người này vẫn cứ từ chối, hiển nhiên bọn họ không tin, này nhưng chọc tức Lư Thanh. Bởi vì lần này áp tiêu nhân số nếu như quá ít, thanh thế nhỏ bé liền không đạt được hiệu quả dụ rấn ra khỏi hang.

"Phụ thân, hải nhi tuổi còn trẻ, bọn họ không tin cũng bình thường, ngài ngày mai mời bọn họ tới Lư Vân tiêu cục gặp nhau, đến lúc đó hải nhi ngay mặt xuất thủ, chắc hẳn bọn họ cũng sẽ không tại từ chối." Nghe nói phụ thân tố khổ, Lư Ngọc suy tư một hồi liền nói ra.

"Được rồi! Ngày mai ta liền phái người đi thỉnh bọn họ tới, Ngọc nhi, làm khó dễ người." Lư Thanh nghe được Lư Ngọc nói, suy nghĩ một chút cũng chỉ có như thế.

"Lý Thiết huynh, người cũng tới." Một cái thân mang trang phục tiêu sư trung niên nam tử, đối bên cạnh một vị đầu trâu mặt hổ tráng hán ân cần thăm hỏi nói.

"Vương Minh huynh, người không phải cũng tới sao? Ta cũng liền đến xem náo nhiệt, ít khi chúng huynh đệ tụ họp." Này tráng hán thô thanh âm trả lời.

"Lý huynh, nói không sai, ta xem tiêu cục cũng nhanh giải tán. Lư tiêu đầu thổi tiêu công tử nhà mình là tiên thiên cao thủ, hắc hắc! Trước đây không phải nói là cái thư sinh sao?" Bên cạnh một vị ôm trường kiếm tiêu sư, âm lãnh đáp.

"Ta cũng không tin, nhưng quyền khi cho Lư tiêu đầu một cái mặt mũi. Thành nam Võ Uy tiêu cục Hoắc tiêu đầu, mời ta gia nhập bọn họ, các người có nơi tốt nào không, nếu không mà nói, Võ Uy tiêu cục bên kia hiện tại cũng còn thiếu người." Họ Vương tiêu sư cười gian nói.

Lư Vân tiêu cục trên quảng trường, tụ hơn mười vị tiêu sư, xôn xao đủ chuyện hết sức ảm ỉ, hiển nhiên không thể nào đem Lư Thanh cái này tổng tiêu đầu để vào mắt. Lư Ngọc nhìn xem phía dưới này lộn xộn tràng diện, tâm không khỏi có chút khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16 : Lập uy

Mắt thấy mọi người đến khá đông đủ, Luru Thanh đứng lên lớn tiếng nói: "Các vị huynh đệ, Luru Thanh tại đây trước tạ ơn các vị có thể đến đây. Hôm nay mời các vị đến đây để làm gì, mọi người hẳn cũng muốn biết rõ."

Nghe thấy những lời này của Luru Thanh thì mọi người mới yên tĩnh lại, cùng nhìn về Luru Thanh.

"Mang lại đây." Luru Thanh hô ra bên ngoài.

Chỉ thấy ở ngoài cửa lớn, mười tên nô bộc cường tráng khiêng một cái chuông đồng, chậm chạp đi vào trong trường, sau cùng đặt ở phía trước bên trái quảng trường.

Chuông đồng cao cỡ nửa người, mặt đồng tỏa ra ánh đồng, hiển nhiên là một bộ chuông đồng mới đúc không lâu. Mọi người thấy chuông đồng được khiêng ra thì thấp giọng nghị luận không hiểu tại sao.

"Các vị huynh đệ, trước hết mời tản ra." Luru Thanh từ trên đài cao đi xuống, bảo cho mọi người tản ra, Luru Ngọc cũng cùng đi theo xuống đài cao.

"Đây là tiểu nhi Luru Ngọc, học thành tài trở về, hiện tại muốn phô diễn một ít sở học thường ngày trước mặt các vị huynh đệ." Luru Thanh thấy mọi người tản ra thì chỉ sang Luru Ngọc nói ra, sau khi nói xong thì lùi lại vài bước, khoanh tay đứng.

Mọi người đều nhìn sang Luru Ngọc, Luru Ngọc trong sân cũng không nói gì, giơ "Xích Mộc kiếm" trong tay lên, vận chuyển pháp lực quán chú trong kiếm.

Mọi người chỉ thấy Luru Ngọc trong tay trường kiếm màu đỏ, phát ra tia sáng chói mắt, càng ngày càng chói mắt. Mấy hơi thở sau Luru Ngọc lảng không chém ra một kiếm tới trước, một đạo xích sắc kiếm quang chợt lóe lên tới trước, trong nháy mắt xuyên thủng chuông đồng. Chỉ thấy chuông đồng nửa phần trên bị nghiêng cất ra, "Phanh" một tiếng, nện trên mặt đất, kích khởi một đoàn đất bụi.

Mọi người trừng lớn hai mắt, trong ánh mắt lộ ra vẻ khó tin tưởng. Ngán ngại yên tĩnh về sau, mọi người liền "Hô" một tiếng, phóng tới tiến đến cẩn thận nhìn một cái, lúc này trong tràng đều nghị luận.

Đòn đại tiên thiên cao thủ mở bia đá vụn, tay không đoạn dao, cực kỳ kinh khủng. Nhưng cái chuông lớn khổng lồ ba tấc bằng đồng này lại không như tờ giấy mỏng manh trước lưỡi dao. Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có vị tiên thiên cao thủ nào, một đạo kiếm khí nhẹ nhõm gọt đoạn ba tấc thiết bản. Có thể thấy được vị thiếu tiêu đầu này thật là võ nghệ siêu quần, tiên thiên cao thủ hàng thật giá thật.

Điều này khiến cho những tiêu sư này sợ ngây người, cùng tám tám lấy làm kỳ lạ. Đại đa số người sau khi hoàn hồn có chút thấp thòm bất an, hồi hận không kịp. Những người này thật nhiều kiên quyết cự tuyệt, Luru Thanh áp tiêu thỉnh cầu, cho rằng lần này áp tiêu nhất định là đỡ nhiều lạnh ít.

Trong đó có mười mấy người sắc mặt có chút tái nhợt, hết sức hồi hận, cái này mười mấy người không chỉ có ở trước mặt cự tuyệt Luru Thanh thỉnh cầu, càng là tuyên bố phải ly khai Luru Vân tiêu cục.

Hiện tại xem ra có vị thiếu tiêu đầu tuổi còn trẻ đã là tiên thủ cao thủ này, Luru Vân tiêu cục sợ sẽ càng thêm thanh danh truyền xa. Hồi hận bản thân mạo muội làm ra quyết định, mắt thấy tại Luru Vân tiêu cục sẽ phải chờ không nổi nữa, càng có chút ít lo lắng cái này Luru tiêu đầu, có thể hay không tìm bản thân phiên toái.

"Các vị huynh đệ, Luru muốn vì tiêu cục chết đi nhiều người huynh đệ báo thù, ngày mai áp tiêu sẽ đi gặp cái kia Ma Hồ sơn Hắc Hồ trại. Đến lúc đó tiểu nhi cũng sẽ đi theo, khẩn cầu nhiều người huynh đệ ra quyền hỗ trợ." Luru Thanh nhìn trong tràng mọi người lộ ra rung động chi sắc, liền song quyền đi về phía trước lễ nói.

"Luru tiêu đầu nói quá lời, đoàn người đều là Luru Vân tiêu cục tiêu sư, ra tiêu vốn chính là phần bên trong sự tình. Nhiều người huynh đệ cái chết không mình bạch, thù này ta Lý Thiết nhất định phải tìm Hắc Hồ trại hảo hảo tính tính toán toán, ngày mai áp tiêu tính ta Lý Thiết một cái." Trong mọi người một tràng hân phóng khoáng cao giọng trả lời.

Lý Thiết này nhìn qua là người thô hào, nhưng tâm tư tinh tế tỉ mỉ. Lần trước Luru Thanh đi tin tưởng mời, hắn liền lấy cớ từ chối, cũng nhận thấy Luru Vân tiêu cục muốn tản ra, sau lưng cũng ở đây tìm ra đường, nhưng lúc này nhìn thiếu tiêu đầu như thế dũng mãnh phi thường, Luru Vân tiêu cục đãi ngộ lại một thẳng coi như không tệ, liền lập tức mở miệng đón ý nói hòa.

"Lý Thiết huynh đệ nói cũng đúng, cũng tính ta một người",

"Còn có ta "

Mọi người nhao nhao tỏ thái độ, mặt đỏ tới mang tai, sợ người khác không biết.

Lưu Thanh dẫn người này đến hậu viện, cẩn thận sau khi thương nghị thiên ra tiêu sự tình nghi.

Lưu Ngọc tại phát ra một đạo kiếm khí về sau, sẽ không có hấn chuyện gì, vốn định trở về phòng bên trong tu luyện, nhưng bị tính tình nhanh chóng tỷ tỷ Lưu Oánh một chút kéo đến phòng trong. Lưu Oánh bị cái này cái gốc một sách làm sợ ngây người. Không nghĩ tới cái này một sách đệ đệ lợi hại như vậy, những năm này không thấy, thoáng cái biến thành tiên thiên cao thủ, so với chính mình đều lợi hại.

"Ta là tỷ tỷ của ngươi, nhớ đấy sao? Khi còn bé ta trả lại cho ngươi mua đồ ăn đấy!" Lưu Oánh lời kéo Lưu Ngọc đến phòng trong, làm cho hấn ngồi xuống, chớp mắt đã nói đạo

"Tỷ, ngươi kéo ta đến cái này cái gọi là chuyện gì?" Lưu Ngọc bị vị này cười xấu xa lấy tỷ tỷ một nhắc nhở. Nhớ tới khi còn bé vị tỷ tỷ này, đến là thường xuyên lừa gạt trong tay mình đồng tiền, lấy cớ chính là giúp mình lấy tốt đồ ăn, nhưng mua về đồ vật chung quy vẫn là không đúng mấy.

Ví dụ như băng đường hồ lô đến tay mình lúc, một chuỗi tổng là chỉ có cái cuối cùng quả mận bắc, có khi sau cùng bên ngoài một cái quả mận bắc bên ngoài đường phèn đều bị thè lưỡi ra liếm không còn.

"Tiểu đệ, ngươi ở đâu bái thầy, như thế lợi hại như vậy a! Có thể hay không dạy dạy tỷ tỷ." Lưu Oánh tò mò mở to hai mắt nhìn hỏi,

"Tỷ, ta học không phải là bình thường võ học, ngươi học không được." Lưu Ngọc nhìn ra Lưu Oánh cũng không biết mình chuyện tu tiên, liền hàm hồ nói.

"Hừ! Có gì đặc biệt hơn người, nhìn ngươi tiểu khí đây, ta đi tìm cha hỏi đi." Lưu Oánh theo chiếc ghế trên hồ mà đứng lên, vẻ mặt mất hứng, nổi giận đừng đừng nói.

"Tỷ, ngươi ngồi xuống trước, hãy nghe ta nói, nghe nói qua tu tiên giả sao?" Mắt thấy Lưu Oánh liền đi ra ngoài, Lưu Ngọc liền quyết định nói ra tình hình thực tế, kỳ thật cũng không coi vào đâu đại sự.

"Tu tiên giả", tiểu đệ chẳng lẽ ngươi là?" Lưu Oánh nhận thấy cái này con một sách cố ý giấu giếm, tức giận không muốn cùng hấn nói chuyện, nhưng nghe đến "Tu tiên giả", liền lại tò mò hỏi

"Tỷ, tiểu đệ những năm này ở phía xa Hoàng Thánh sơn, tu hành pháp thuật, bái tại Hoàng Thánh tông môn hạ." Lưu Ngọc cũng không biết nói như thế nào lên, liền đơn giản nói.

"Ngươi nói là phía đông cái kia tu tiên môn phái Hoàng Thánh tông?" Lưu Oánh trừng mắt tròn vo ánh mắt, thẳng nhìn chăm chăm vào Lưu Ngọc hỏi, hiển nhiên nàng cũng đã được nghe nói Hoàng Thánh tông.

Nơi này cách Hoàng Thánh sơn, khoái mã cũng liền nửa tháng lộ trình, nghe nói qua cũng bình thường.

"Đúng vậy, năm đó chính là gia gia nói ta có tu tiên tư chất, dẫn ta lên Hoàng Thánh sơn." Lưu Ngọc nhấp một ngụm trà chi tiết nói ra.

"A! Nguyên lai là như vậy. Hừ! Mẫu thân cũng không nói cho ta." Lưu Oánh lần nữa ngồi xuống, trong nội tâm oán trách cha mẹ lừa gạt nàng.

"Cái kia tu tiên chơi được không a! Ta nghe nói tu tiên giả có thể trường sinh bất tử, đằng vân giá vũ di chuyển cực nhanh, có phải thật vậy hay không." Lưu Oánh tiếp cận tới đây tò mò hỏi, vị này đã kết hôn nữ tử bát quái chi tâm, còn là nặng như vậy.

Cả ngày Lưu Ngọc liền bị lão tỷ này quẩn đĩnh tại bên người, hỏi lung tung này kia, làm không biết mệt. Các loại kỳ lạ hi hữu cổ quái vấn đề, làm cho Lưu Ngọc đầu đau không thôi.

Ví dụ như tu tiên giả có thể hay không lấy vợ sinh con, Tu Tiên giả có hay không tam cấp vân vân.

Về sau Lưu Ngọc bên người lại thêm vị theo đuôi, chính là kia tỷ phu Điều Nhân. Lưu Ngọc nhiều lần ánh mắt ý bảo vị tỷ phu này đem Lưu Oánh mang đi, vị tỷ phu này nhìn qua uy mãnh, không nghĩ tới lòng hiếu kỳ cũng rất nặng, căn bản là cho rằng không có trông thấy. Ngược lại cùng theo Lưu Oánh phía sau cái môn, không đi.

Không có biện pháp, Lưu Ngọc chỉ có thể nhẫn nại tính tình, đem ngày thường tại Hoàng Thánh sơn buồn tẻ tu hành sinh hoạt, một năm một mười nói cho Lưu Oánh nghe.

Chương 17 : Tào Khắc

"Phu nhân, ngủ đi! Đã rất muộn." Lưu Thanh nhìn xem ngời ở bên cạnh bàn Ngải phu nhân nói ra.

"Lão già, Ngọc nhi nói hần bị sư môn phái hướng Cao Thương quốc, muốn tại kia nghỉ ngơi mười năm, như vậy xa, nhưng làm sao bây giờ a! Thật vất vả trở về lại muốn đi, đề ta làm sao ngủ." Ngải phu nhân nắm lấy Lưu Thanh tay, mang theo giọng nghẹn ngào nói ra.

"Phu nhân, Ngọc nhi đã trưởng thành, đi chính hần tuyến đường, chúng ta là quân không tới được, theo hần đi thôi! Ta tin tưởng Ngọc nhi có thể chiếu cố tốt bản thân." Lưu Thanh ôm phu nhân nhà mình, vỗ nàng phía sau lưng nhẹ nhàng mà nói ra.

"Lão già, người nói tu tiên thực sự tốt như vậy sao? Ngọc nhi đều nhanh 20, bình thường người ta đã sớm kết hôn sinh con." Ngải thị tựa ở Lưu Thanh trong lòng nhẹ giọng hỏi.

"Phu nhân, theo hần đi thôi! Tốt xấu Ngọc nhi tự biết, chúng ta không nên kéo hần chân sau, đề hần lo lắng là được." Lưu Thanh an ủi nói ra, nghĩ đến lão phụ thân nhà mình qua đời, lão nhân gia hần thể nhưng cực lực mong muốn Ngọc nhi có thể tu thành chính quả.

"Lão già, ta đã biết." Ngải thị nắm trong tay xích ngọc, kiên định nói ra.

Trong tay xích ngọc hiện lên hình tứ phương, ở giữa có khắc huyền ảo pháp văn. Nắm trong tay lại có một cổ dòng nước ấm, truyền vào trong cơ thể, khiến người ta hết sức thoải mái.

Ngày mai sẽ áp tiêu, Lưu Ngọc dự định theo tiêu cục báo thù về sau, liền trực tiếp đi đến Cao Thương quốc nhậm chức, không hề quay về Lưu Vân tiêu cục.

Cơm tối về sau liền đến phụ mẫu trong phòng, báo cho chuyện này. Gây cho Ngải thị không khỏi rơi lệ, Lưu Ngọc trong lòng cũng hết sức xót xa, nhưng hần biết con đường tu tiên, đã định trước bản thân không thể kính đến bốn phận làm con ứng với kính hiếu đạo.

Tại Hoàng Thánh tông hạ sơn lúc, Lưu Ngọc liền mua hai khối xích sắc noãn ngọc. Loại này xích sắc noãn ngọc bản thân liền đựng một cổ ám áp ngọc khí, tại hần bên trên chữ khắc vào đồ vật pháp văn, chế nên pháp khí, tuy nói là bất nhập lưu phụ trợ pháp khí, với tu chân giả bản thân tác dụng không lớn, nhưng với phổ thông phàm nhân tới nói có ích vô cùng. Trường kỳ phối mang không chỉ có thể cải thiện thể chất, bách bệnh không xâm, càng có thể kéo dài tuổi thọ.

Loại noãn ngọc pháp khí này tên là "Trường Thọ ngọc", giá cả cũng không tiện nghi, hai cái tổng cộng bỏ ra 200 khối đề cấp linh thạch. Lưu Ngọc xuất ra "Trường Thọ ngọc" giao cho nhị vị chí thân, cũng báo cho chi "Trường Thọ ngọc" công hiệu, đề phụ mẫu nhiều năm thiếp thân phối mang. Ba người cho tới đêm khuya, Lưu Ngọc mới trở lại trong phòng của mình.

"Lưu Vân tiêu cục, tứ hải xương bình." Cưỡi ngựa đi ở tiêu đội trước nhất Lý Thiết cao giọng hô khẩu hiệu, Lý Thiết người cao tráng kiện, trung khí mười phần, hô hào thanh âm rất là vang dội. Phía sau bốn người nâng thanh la lớn, Lý Thiết mỗi kêu một tiếng, bên cạnh thanh la thủ liền gắng sức gõ thanh la, "Đồng" một tiếng, ngoài nữa dặm liền có thể nghe.

Toàn bộ tiêu đội do hơn 50 chiếc xe ngựa, mấy trăm người tạo thành. Mỗi chiếc xe ngựa hoá trang đầy hàng hóa, dùng mười cái rương tiêu lớn chứa, rương tiêu dán giấy niêm phong, bốn thốt cao to tuần mã lôi kéo cũng có chút cật lực.

Toàn bộ tiêu đội cờ thường phiêu phiêu, đi tới thì cẩn thận tỉ mỉ. Quan đạo hai bên du khách, thấy lớn như vậy tiêu đội, đều dừng lại cước bộ sang bên nhường cho, tại trong lòng suy đoán, tiêu cục này hộ tống vật phẩm quý giá gì. Trận thế làm cho lớn như vậy, thực sự là không gặp nhiều.

Thật ra rương tiêu bên trong đều là chút đá khối, không đáng một đồng. Lưu Vân tiêu cục ra chính là giả tiêu, tại dụ rấn ra khỏi hang.

"Phụ thân, người nói đám ăn cướp kia sẽ rút lui sao?" Lưu Oánh ăn mặc thanh sắc trang phục tiêu sư, trông có hơi nhỏ nhắn xinh xắn, cười tại một thốt tảo sắc lương mã bên trên hướng Lưu Thanh hỏi.

"Oánh muội, Hắc Hồ trại chắc chắn rút lui, cho rằng tiêu đội áp tải tiêu hàng quý trọng, đám ăn cướp này vào nhà cướp của, không ác không làm, thịt đưa tới cửa, sao không ăn. Yên tâm đi!" Bên cạnh thân hình cao to Điều Nhân lập tức trả lời.

"Oánh nhi, rương tiêu bên trên dán quan ngân giấy niêm phong, hữu tâm nhân vừa nhìn, rất khả năng làm nhận thức cho chúng ta áp tiêu, là quan ngân." Làm như Ma Nguyên huyện tổng bộ đầu Điều Nhất Thiên, nói muốn tiêu diệt sơn tặc, hướng Ma Nguyên huyện khiến cầu tới những... này quan ngân giấy niêm phong.

"Oánh nhi, đã đến Ma Hồ sơn, coi như kẻ cấp không hơn lục, tới cướp giết tiêu, chúng ta cũng sẽ đi tìm bọn họ sào huyệt, định vì người bá phụ báo thù." Lưu Thanh thân mang hắc sắc tổng tiêu đầu kinh phục, tỏ vẻ hết sức uy nghiêm. Trong tay nắm ba thước Quân Tử Kiếm, cười một thốt cao to hắc sắc tuần mã bên trên chính sắc nói ra.

"Vậy là tốt rồi, đến lúc đó thân thủ làm thịt kia bang kẻ cấp, nợ máu trả bằng máu, tiểu đệ đến lúc đó người cũng không thể nương tay." Lưu Oánh ruồi

ngựa đi tới Lưu Ngọc bên cạnh, tàn bạo nói ra.

"Yên tâm đi!" Lưu Ngọc thân mang trang phục tiêu sư, xen lẫn trong tiêu đội đứng trọng tâm nhất định trả lời.

"Tiêu đầu, sắc trời cũng nhanh muốn ngằm hạ tới, chúng ta ngày hôm nay liền ở phía trước Quan Cương trấn đặt chân sao!" Một vị tinh nhuệ tiêu sư hướng Lưu Thanh nói ra ý nghĩ,

"Thông tri các huynh đệ nhanh hơn cước bộ, đêm nay liền tại Quan Cương trấn qua đêm." Lưu Thanh nhìn một chút sắc trời liền đồng ý nói.

Mặt trời chiều ngã về tây, xa xa tầng mây bị nhuộm thành hồng sắc, trông rất đẹp mắt.

Ma Hồ sơn bên trong một chỗ ẩn mật sơn động, chính là Hắc Hồ trại sào huyệt. Cửa động không tính quá lớn, vền vền cao bằng một người, rộng cỡ hai người, ngoài động nhiều sinh cỏ dại, cây cối, không dễ bị người phát hiện.

Đi qua chỗ động khẩu, sau đó không lâu liền sáng tỏ thông suốt, trong động hình thành một cái khổng lồ động quật. Động quật hai bên cạnh trên thạch bích mở rất nhiều thạch thất cung cấp người cư trú, trong động thập phần lờ mờ, chỉ có thạch bích hai bên cạnh cắm hơn mười bó đuốc, phát ra lấy hơi hơi mà lộ ra ánh sáng.

Lúc này trong động quật rất là náo nhiệt, bọn sơn tặc ngồi trên mặt đất, miệng lớn uống rượu, miệng lớn ăn thịt, khoác lác đánh cái rầm tốt không vui.

Cao cao ngồi ở trên bệ đá Tào Khắc, nhìn xem phía dưới nhiều người huynh đệ vui cười, tâm tình khoan khoái dễ chịu, tiện tay cầm lấy trên bàn bát trắng, nhấp một hớp mùi hương đậm đặc "Nữ Nhân Hồng".

Tào Khắc chính là Hắc Hồ trại đại trại chủ, về mặt tràn đầy dư tôn thập phần mập mạp, áp dưới mông đất trước mặt ghé trúc "Chi ... chi" rung động. Khiến cho vũ khí là cần trầm trọng Hắc Thiết Lang Nha Bông, thân thủ miên cường coi như là nhất lưu.

Hơn mười năm trước liền tại Ma Hồ sơn vào rừng làm giặc cướp, đem làm nổi lên Sơn Đại Vương. Một mực tiểu dã tiểu nháo, trốn đông núp tây, dưới tay sơn tặc tiểu đệ tối đa lúc cũng liền trăm người, khi nào có bực này phong quang. Tào Khắc nghĩ vậy, không khỏi hướng động quật sau cùng nắm chắc cái gian phòng kia thạch thất nhìn lại, chỗ đó ở hắc quý nhân, bị Tào Khắc xưng là Trình trưởng lão một gã thần bí nhân.

Tào Khắc nhớ tới đó là ba tháng trước một ngày, một cái công đeo dùng vải bố che phủ cực lớn dài trụ đồ vật, mặt mang ngăm đen mặt nạ quái nhân tìm tới cửa nói muốn gia nhập sơn trại.

Sau đó nhẹ nhõm một kiếm liền đem trước mặt bàn đá, chẻ thành hai nửa. Tào Khắc nhìn người này công lực thâm hậu, liền không chờ đợi lo lắng đáp ứng xuống. Tào Khắc căn cứ tự mình biết rõ, đem trại chủ vị trí chấp tay nhường cho hắn, nhưng vị thần bí nhân này cự tuyệt. Nói là tại trong trại chờ không được bao lâu, sau đó không lâu liền sẽ rời đi.

Sơn trại gia nhập một gã tuyệt đỉnh cao thủ, Tào Khắc là gan cũng theo đó biến lớn. Trước kia chỉ dám cướp bóc tiểu thương đội hoặc một cái người đi đường, bắt đầu ném thử cướp giết đại thương đội qua lại trên đường.

Thần bí nhân kiếm pháp siêu quần, làm thương đội hộ vệ tử thương vô cùng nghiêm trọng, nhẹ nhõm liền bắt lại thương đội. Thắng ngay từ trận đầu Hắc Hồ trại sau đó liên tục ra tay, mấy lần cướp bóc lui tới đại thương đội, đều đầu nhanh đắc thủ, cuối cùng liền qua lại đại tiêu cục, đều không buông tha rời.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hắc Hồ trại

Hắc Hồ trại trong khoảng thời gian này đoạt đông đảo quý trọng hàng hóa, không chỉ có các sơn tặc trong trại, qua có kết có vị, Hắc Hồ trại cũng là danh tiếng kêu to, nơi khác sơn tặc đông bọn đều tới đầu, đến nay Hắc Hồ trại thủ hạ sơn tặc, đã có hơn 800 người, đã trở thành một phương đại trại, điều này làm cho Tào Khắc thể nhưng phong quang vô hạn.

Chỉ là Tào Khắc trong lòng hay là có chút bất an, bởi vì thần bí nhân này hành sự hết sức quỷ dị, hắn không cho các huynh đệ hòa thiêu thi thể sau khi giết, trái lại để cho người ta chuyển trở lại trong động, nói có chỗ hữu dụng khác.

Mỗi cách hai ngày, liền để cho người ta nâng một bộ thi thể hoàn chỉnh, đến hắn ở lại thạch thất bên trong đi, thuận tiện chuyển ra một bộ sứt mẻ thi thể đi ra.

Tào Khắc vài lần tỉ mỉ quan sát tàn thi, rõ ràng phát hiện thi thể cái bụng mở rộng ra, nội tạng trong bụng đều đã biến mất không thấy. Điều này làm cho đồng đạo son tặc trong trại sồn tóc gáy, thấp thỏm lo âu. Điều phỏng đoán này nội tạng đi đâu, trường lão thần bí này sẽ không là lão ma ăn thịt người đi.

Chuyện này rất nhanh bị Tào Khắc đề xuống, không cho mọi người nói bậy nói bạ. Nhưng đám son tặc ngày thường đều cách xa nhất bên trong gian thạch ốc kia, không dám tới gần. Hoàn hảo ngoại trừ chuyện này, không có quái sự khác phát sinh, đám son tặc lúc này mới thoáng an tâm.

Bọn son tặc ăn uống thanh âm ồn ào, truyền vào trong thạch ốc, không hề ảnh hưởng được Trình Chấn Toàn tu hành. Trình Chấn Toàn ngồi xếp bằng tại bên trên giường đá, toàn tâm toàn ý hấp thu linh khí mỏng manh trong không khí.

Trình Chấn Toàn là tên tán tu, tư chất tu tiên kém bất ngộ, ngũ hệ tạp linh căn, tu luyện tổ truyền một bộ Hoàng phẩm trung đẳng công pháp "Viêm Quang Quyết". Tu hành hơn 30 năm, mới chỉ vừa đạt đến Luyện Khí tầng ba tu vị, gian khổ trong đó không cho người ngoài biết.

Trong thạch ốc tỏ vẻ hết sức âm u, ngoại trừ giường đá bên ngoài cũng chỉ có một trương bàn gỗ. Trong phòng phêu tán một cỗ nồng đậm mùi hôi thối, khiến người nôn mửa.

Giường đá chân giường bên cạnh trên mặt đất dĩ nhiên bày biện một bộ tử thi, tử thi bụng cao cao hở ra, cái bụng có lúc không hiểu nhúc nhích, tỏ vẻ hết sức quỷ dị. Bụng tử thi bị người tận lực xé ra một cái miệng nhỏ, thỉnh thoảng chảy ra nước đục, hết sức buồn nôn.

Đột nhiên từ miệng vết thương bò ra một chỉ thanh sắc trùng tử, đã lớn hai người ngón tay lớn nhỏ. Đứng ở cái bụng bên trên nghỉ ngơi một lát sau, dĩ nhiên triển khai cánh mỏng chậm rãi bay lên, nhìn kỹ quái trùng này như một chỉ ong vô vẽ, chẳng qua chỉ so với ong vô vẽ lớn hơn nhiều.

Quái trùng sau cùng bay vào đầu giường dựa vào vật hình trụ dài. Lúc này trong phòng mùi hôi tử thi càng thêm nồng đậm, nhưng ngồi xếp bằng tại bên trên giường đá Trình Chấn Toàn, tựa hồ mất đi khứu giác, vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích chuyên tâm tu luyện, có thể thấy được ý chí hết sức kiên định.

Trải qua vài ngày bốn ba, "Lưu Vân tiêu cục" mọi người rốt cục đi tới Ma Hồ sơn, đoàn người thần thái nghiêm túc, mặt không biểu tình. Trên quan đạo đã mất cái khác người đi đường, tỏ vẻ đặc biệt vắng vẻ. Tiêu đội hô hào thanh âm tỏ vẻ càng thêm vang dội, tại vắng vẻ sơn lâm bên trong truyền rất xa.

"Tào ca, phía trước huynh đệ truyền lại tin tức, kia tiêu đội đã tiến nhập trong núi, rất nhanh liền đến nơi đây, đây chính là đầu cá lớn." Nhị tặc chủ Không Mễ thân hình thấp bé lớn lên lăm lăm lét, đề sát vào mặt Tào Khắc nịnh nọt nói ra.

"Là kia quan ngân "Lưu Vân tiêu cục" sao?" Tào Khắc béo phệ ngồi ở trên cỏ, hướng Không Mễ hỏi.

"Tào ca, chính là kia "Lưu Vân tiêu cục", mấy ngày hôm trước chúng ta ở bên ngoài huynh đệ liền theo dõi, không có sai." Không Mễ híp mắt lại thật nhỏ khẽ cười nói.

"Này "Lưu Vân tiêu cục" không phải là lần trước chúng ta đoạt cái kia tiêu cục, còn dám tới, không có dối trá sao! Tào ca!" Bên cạnh thân mang bạch y tam tặc chủ Âu Dương Mậu, sầm mặt lại hỏi.

"Có dối trá thì phải làm thế nào đây, có Trình trưởng lão tại, bọn họ chính là tự tìm tử lộ, hừ!" Không Mễ hết sức bất mãn vị này tân tiến tam tặc chủ, võ công cũng liền cao hơn tự mình một điểm, cả ngày âm cái khuôn mặt trang cái gì cao thủ, lập tức phản trách mắng. Nói xong nhìn xem ngồi xếp bằng ở phía sau trong rừng cây nghỉ ngơi, mặt mang mặt nạ Trình trưởng lão.

"Âu Dương huynh, không cần lo lắng, lần trước này "Lưu Vân tiêu cục" liền đưa cho ta môn hơn mười xe Phiêu Hương thảo, người mua đã liên hệ được rồi, bọn họ ra tám vạn hai bạc, qua trận sẽ lấy hàng."

"Hắc hắc! Này "Lưu Vân tiêu cục" cũng có chút năng lực, lần trước tổn thương không ít huynh đệ, sau cùng dựa vào Trình trưởng lão xuất thủ, mới bắt. Lúc này áp vận quan ngân, lại hướng chúng ta đưa hậu lễ tới, ha ha!" Tào Khắc nói xong không khỏi vui vẻ lớn tiếng cười nói.

Nghe xong đại tặc chủ, bên cạnh một ít tiểu đầu mục cũng đều cười ra tiếng.

Tào Khắc với Âu Dương Mậu hay là rất coi trọng, Âu Dương Mậu này đây trước Bạch Vân trại đại đương gia, thủ hạ huynh đệ có hơn bốn trăm người, cũng là một phương đại son trại. Âu Dương Mậu bản nhân một tay nhuộm kiếm khiến âm hiểm độc ác, so với bản thân cũng không thua bao nhiêu.

Vài ngày trước dẫn dắt son trại trên dưới cùng nhau gia nhập Hắc Hồ trại, này nhưng nhạc phá hủy Tào Khắc. Bản thân Hắc Hồ trại hôm nay trở nên binh hùng tướng mạnh, đến lúc đó Trình trưởng lão coi như ly khai, chắc hẳn thời gian cũng sẽ qua không sai, không giống như trước đồng dạng trốn đông trốn tây.

Tiêu đội chậm rãi tiến lên, đi vào một chỗ nồng đậm trong rừng cây. Quan đạo hai bên mọc ra cao nửa người cỏ dại, cao to cây cối che khuất ánh dương quang, trông có hơi âm u.

Lưu Ngọc cảm thấy hai bên trong rừng cây mai phục không ít người, vừa định nhắc nhở phụ thân Lưu Thanh cẩn thận chút.

Lưu Thanh liền nhỏ giọng nói ra: "Đoàn người cẩn thận, kẻ cấp tới."

Tiêu đội trên dưới nhận được tin tức về sau, đều nắm chặt trong tay vũ khí, đại chiến hết sức căng thẳng. Lưu Thanh dẫn theo chúng tiêu đầu đi tới phía trước nhất, vương thiết đình chỉ hô hào, tiêu đội cũng không ở gờ thanh la.

Tiêu đội về phía trước chuyển qua một cái cong gác, liền nhìn xem thấy phía trước trên quan đạo, bày biện cự mã che nói, một đám sơn tặc chiếm phía trước phương. Lúc này từ bốn phía trong rừng cây lao ra mấy trăm sơn tặc đem "Lư Vân tiêu cục" vây lên, cắt đoạn đường lui.

"Hắc Hồ trại ở đây chờ hầu đã lâu, ngoan ngoãn lưu lại hàng hóa, liền lưu các người một cái mạng nhỏ." Không Mễ tay cầm một bả loan đao, chỉ vào tiêu đội khinh thường nói ra.

"Các người chính là Hắc Hồ trại? Lần trước chúng ta tiêu cục hàng liền là các người đoạt?" Lư Thanh sắc mặt tái nhợt giục ngựa về phía trước một bước, cực lực áp chế lửa giận lớn tiếng hỏi.

"Đúng thì thế nào? Ta còn nói cho người, lần trước hàng chính là gia gia người đây đoạt, làm sao? Không cảm thấy được đều đã thành vong hồn dưới đao, làm sao còn muốn báo thù?" Không Mễ vênh vào tự đắc trả lời. Nói xong liền cười ha ha đứng lên, dẫn tới sơn tặc trong đám người cũng phát ra một mảnh tiếng cười.

"Một đám quy tôn tử, sắp chết đến nơi còn không biết, phụ thân không nên theo chân bọn họ nói nhảm nhiều." Lư Oánh bị tức mặt xanh đỏ bưng về phía trước nổi giận mắng.

"Hắc Hồ trại? Tốt, tốt, tốt, ta muốn các người nợ máu trả bằng máu." Lư Thanh rút ra kiếm trong tay, nói xong liền phi thân về phía trước giết qua.

"Lư Vân tiêu cục" mọi người đều cầm lấy trong tay vũ khí hướng sơn tặc giết qua. Lư Ngọc theo sát tại Lư Thanh phía sau, bảo hộ hần an toàn.

Đám sơn tặc gặp tiêu đội người xung phong liều chết lại đây, cũng không cam lòng xem yếu, đều rút binh khí trong tay ra nghênh đón đi. Hắc Hồ trại có hơn 800 tên sơn tặc, người đông thể mạnh, lại nhiều là tại đao kiếm đồ máu kẻ liều mạng, hết sức hung hãn.

Nhưng thật nhiều võ công không cao, chỉ biết chút đơn sơ ẩu đả thuật. Mà Lư Vân tiêu cục tuy chỉ có hơn 300 người, nhưng trong đó có trăm vị đều là tinh nhuệ tiêu sư, võ lực phi phàm, đều là hảo thủ trong giang hồ. Hơn nữa Lư Thanh, Điều Nhất Thiên hai vị nhất lưu cao thủ tham chiến. Song phương tiếp chiến hậu, Hắc Hồ trại cũng không có nếm đến bất cứ ngon ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Bị diệt

Lư Thanh trong tay Quân Tử kiếm, như một cái độc xà tà hữu du động, không một chiến chi địch, bốn phía sơn tặc chỉ cảm thấy trước mắt kiếm quang chọi lóe, liền cảm thấy cổ họng đau xót, sau đó nhiệt huyết tuôn mạnh ra ngoài.

Hoá ra cổ họng bị lợi kiếm cắt, chỉ thấy đám sơn tặc hai tay che vết thương, té trên mặt đất thống khổ gầy dựa. Bên kia Điều Nhất Thiên Phá Lăng đao đại khai đại hợp, đao đao bị mất mạng.

Chỉ thấy Điều Nhất Thiên bốn phía tàn chi bay loạn, đầu, đoạn chi tàn mất một mảnh, khiến người sợ hãi.

Lư Oánh tuy là một nữ tử, nhưng xông xáo giang hồ nhiều năm, hạng người gian tà chết dưới tay không phải số ít. Xuất thủ không lưu tình chút nào, một kiếm đem trước mặt một tên kẻ cắp đâm thủng, rút ra về sau lại hướng một vị khác sơn tặc giết qua. Mà Điều Nhân thì bảo hộ tại Lư Oánh bên cạnh, trong tay trường đao cũng là liên tiếp xuất thủ, với muốn tập kích Lư Oánh tặc tử thế nhưng không khách khí.

Chỉ chớp lát Hắc Hồ trại liền tử thương vô cùng nghiêm trọng, mấy trăm sơn tặc hồn quy thiên bên ngoài."Lư Vân tiêu cục" có chuẩn bị mà đến, nhiều người tiêu sư vứt bỏ tiêu xa không đề ý, buông tay buông chân chém giết, Hắc Hồ trại những thứ này sơn đã mang phụ sao là địch thủ.

Tào Khắc cầm trong tay cao cờ nửa người Lang Nha Bổng tại nhiều người tinh nhuệ sơn tặc hộ vệ dưới hướng về phía sau nhanh chóng thoái lui, thờ hồng hộc, trong lòng run sợ. Lúc ban đầu Tào Khắc nhận thấy lần này đoạt tiêu, sơn trại sẽ có tổn thương, liền đã có chuẩn bị tâm lý. Nhưng không nghĩ tới hội như vậy khó giải quyết, hiện nay dưới tay các huynh đệ đã thương vong hơn phân nửa, không hề tái chiến chi ý nhao nhao bại lui.

"Lư Vân tiêu cục" sao sẽ bỏ qua cái này sơn tặc, đuổi sát không buông. Hắc Hồ trong trại ngăn tại cuối cùng là tam trại chủ Âu Dương Mậu, cầm trong tay một chút màu bạc nhuộm kiếm, mười ba đường bản xà kiếm đau khổ chèo chống lấy Điều Nhất Thiên phá sóng đao.

Nhị trại chủ Không Mễ vốn là nói khoác võ mộng ngựa người, võ nghệ đầu tính nhị lưu, vì lập uy dẫn đầu công kích, vốn định tiếp chiến sau mấy chiêu sau liền lui về sơn tặc trong trận, nhưng đối với trên tức giận Lư Thanh, bất quá ba chiêu liền bị một kiếm gạt qua yết hầu sớm chết.

"Trình trưởng lão cứu mạng a!" Tào Khắc một thân thịt mỡ chạy loạn chẳng quan tâm mặt mũi, vừa lui bên cạnh hồ lớn nói.

Trình Chấn Toàn đứng ở sau một chỗ trong rừng cây, xem nhìn về phía trước phát sinh hết thảy. Hắc Hồ trại mọi người cực kỳ nguy hiểm, cao giọng kêu cứu. Trình Chấn Toàn nhìn "Lưu Vân tiêu cực" trong Lưu Thanh, Điều Nhất Thiên hai người võ công đã tiến bộ vào cao thủ nhất lưu liệt kê, những tiêu sư khác cũng là thân thủ bất phàm, Hắc Hồ trại đại bại tại hợp tình lý, nhìn cũng không mặt khác cao thủ xuất hiện.

Trình Chấn Toàn vận khởi pháp lực về phía trước nhẩy ra, tiến đến tiếp ứng Tào Khắc các loại còn sót lại son tặc. Trình Chấn Toàn che giấu tu chân giả thân phận, xen lẫn trong son tặc ở bên trong, làm việc cũng là khắp nơi cẩn thận, chính là không muốn khiến cho tu chân giả khác chú ý.

Lưu Ngọc một mực đi theo Lưu Thanh sau lưng, ít có ra tay, cảnh giác bốn phương, tìm kiếm tên kia Hắc Hồ trong trại tiên thiên kiếm khách, nhưng chẳng biết tại sao chậm chạp không thấy kia hiện thân.

Chợt thấy phía trước một công đeo cực lớn dài trụ đồ vật, mặt mạng ngăm đen mặt nạ quái nhân, cầm trong tay trường kiếm hướng bên này cấp tốc chạy đến.

Hắc Hồ trại nhiều người tâm thần người chấn động, kinh hãi muôn phần. Mất thấy thần bí Trình trưởng lão đã đến đến, nhao nhao ổn định bước chân cùng "Lưu Vân tiêu cực" đám người chém giết ra, có thể thấy được bọn son tặc đối với Trình Chấn Toàn là tin tưởng mười phần. Hiện nhưng còn sống son tặc có thể nói tinh nhuệ, người người có mấy tay áp rương võ nghệ nơi tay, thập phần khó chơi.

Đại trại chủ Tào Khắc tự mình đối với trên Lưu Thanh, trong tay Lang Nha Bổng từng chiêu bảo vệ thân thể chỗ hiểm, tuy rằng võ công không bằng Lưu Thanh, nhưng là có thể ngăn cản một lát. Nhất thời Hắc Hồ trại tại đại trại chủ Tào Khắc, cùng tam trại chủ Âu Dương Mậu dưới sự dẫn dắt ổn định đầu trận tuyến.

Mất thấy cái kia Hắc Hồ trại son tặc, cái gọi là Trình trưởng lão càng ngày càng gần, rất nhanh liền phải sát nhập trong trận.

Lưu Ngọc cầm trong tay thiết kiếm tiện tay bắn ra, trường kiếm đâm thủng một gã độc nhân son tặc phần cổ, cũng mang theo thi thể bay rớt ra ngoài. Theo trong túi trữ vật lấy ra pháp khí Xích Mộc kiếm vận khởi pháp lực, thi triển khinh công "Thượng Thiên Thê" đạp không theo bọn son tặc đỉnh đầu, phóng qua nghênh tiếp tên kia cổ quái kiếm khách, toàn lực chính tay đâm này son tặc.

Trình Chấn Toàn nhìn gần đón thanh niên kiếm khách, trong tay màu đỏ trường kiếm phát ra ba tác kiếm quang, cấp tốc hướng bản thân đánh tới, cảm thấy từng trận bất an. Không biết cái này đang mặc màu xanh tiêu sư trang phục thanh niên kiếm khách, vì sao che giấu thân thủ, nhưng không suy nghĩ được nhiều người đã đến trước mắt, trường kiếm trong tay càng là hướng bản thân đâm tới.

Trình Chấn Toàn thi xuất thể tục tuyệt học kiếm pháp Chân Âm kiếm nghênh đón địch, đem làm trường kiếm trong tay đụng phải đối phương màu đỏ trường kiếm lúc, lại bị một kiếm gọt đoạn, Trình Chấn Toàn hoảng sợ muôn phần hướng về phía sau nhanh lùi lại.

Trình Chấn Toàn trường kiếm trong tay tên là Hồng Yến, do huyền thiết chế tạo mà thành, là thể tục trong hiếm có tuyệt thể hảo kiếm. Không muốn vừa đối mặt liền bị gọt đoạn, Trình Chấn Toàn lập tức ý thức được trước mắt thanh niên kiếm khách cùng bản thân giống nhau là tu chân giả, trong tay màu đỏ trường kiếm hiển nhiên là đem pháp khí, đã mất chiến ý muốn thoát khỏi đào tẩu.

Lưu Ngọc thấy Trình Chấn Toàn lui về phía sau, càng là đúng lý không buông tha người, "Cửu Bộ Đoạt Mệnh Kiếm" một bước một chiêu hướng Trình Chấn Toàn sử dụng ra, Trình Chấn Toàn vận khởi sở học khinh công cố hết sức né tránh, nhưng mấy chiêu sau càng ngày càng khó tại thoát khỏi.

Chỉ thấy Trình Chấn Toàn một lần lông tóc tránh thoát chỉ mạng một kiếm, kéo ra khoảng cách. Nhưng cũng không có toàn thân trở ra, phía sau lưng bị kéo lê một đường thật dài vết rách, máu tươi ứa ra.

Lúc này Trình Chấn Toàn chẳng quan tâm xử lý miệng vết thương, theo trước ngực móc ra một trương pháp phù, rót vào pháp lực hướng Lưu Ngọc bắn ra, pháp phù trên không trung hóa thành một đoàn hỏa cầu không lồ hướng Lưu Ngọc bay tới.

Đây là trương nhất phẩm trung cấp pháp phù "Bao Viêm Hỏa Cầu" uy lực thực không nhỏ, trong phường thị một trương gấp sáu mươi khối cấp thấp linh thạch. Thấy hỏa cầu bay tới Lưu Ngọc không dám khinh thường, lập tức thi triển phòng ngự pháp thuật "Linh Mộc Trảo", chỉ thấy Lưu Ngọc thân thể bị bao phủ tại một màu xanh hình cầu vòng sáng ở trong, đồng thời hướng bên cạnh toàn lực né tránh.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn, hỏa cầu kè sát Lưu Ngọc bên trái bay qua, kích ở hậu phương trên mặt đất. Bùn đất văng khắp nơi, tại mặt đất nổ ra cái hố nhỏ.

Trình Chấn Toàn thấy mình pháp phù cũng không có trúng mục tiêu, lại từ trong lòng móc ra một trương pháp phù thi triển về sau, cũng không có hướng ra phía ngoài ném ra, mà là dán tại bản thân nơi hông, quay người hướng về phía sau chạy trốn.

Tiếp nhận mấy chiêu về sau, Trình Chấn Toàn liền biết bản thân tu vi thấp hơn, đối diện vị này thần bí tu chân giả, xa không phải là đối thủ. Thấy mình pháp phù không có đạt hiệu quả, liền móc ra "Thần Hành Phù" hướng trong rừng cây chạy thực mạng.

"Thần Hành Phù" có thể nói tu chân giới thượng lưu hành nhất pháp phù, nhất phẩm trung cấp phụ trợ pháp phù. Thi pháp sau giảm bớt bản thân sức nặng, cũng thật lớn đề cao di chuyển tốc độ, vô luận chạy đi hành tẩu, còn là trốn tránh chạy trốn, sâu sắc đồng đạo cấp thấp tu chân giả yêu thích.

Nhưng giá cả cũng không tiện thích hợp, một trương "Thần Hành Phù" muốn tám mươi khối cấp thấp linh thạch. Lưu Ngọc thấy Trình Chấn Toàn dán pháp phù về sau, hướng trong rừng cây chạy tới, tốc độ cực nhanh. Lập tức thi triển nhị phẩm trung cấp phụ trợ pháp thuật "Ngư Phong Thuật", hướng Trình Chấn Toàn rất nhanh đuổi theo, sợ bị cái này tặc tử đào tẩu.

Lưu Ngọc cùng Trình Chấn Toàn giao thủ về sau, "Lưu Vân tiêu cục" cùng Hắc Hồ nhét song phương chém giết, liền không có ở đây đem hết toàn lực, chỉ dùng trên năm thành công lực. Khóe mắt nhao nhao liếc về phía hai người giao thủ chỗ.

Lưu Thanh đám người lo lắng Lưu Ngọc an nguy, Hắc Hồ trải những người này thấy tiêu cục che giấu cao thủ cùng Trình trưởng lão đấu cùng một chỗ, cũng thập phần chú ý. Không nghĩ một mực không ai địch nổi Trình trưởng lão, lại như thế mấy chiêu ở trong liền bị thương, làm cho bọn son tặc đám hải hùng khiếp vía.

Nhưng sau đó xuất hiện hòa cầu không lồ, làm song phương đều ghen hòng nhìn trần trời, các loại mọi người phục hồi tinh thần lại, liền thấy kia Trình trưởng lão chạy trời chết.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20 : Truy kích

Cái này từ Hắc Hồ trại nhưng nổ tung nổi, tại không chiến ý chung quanh trốn xuyên."Lưu Vân tiêu cục" sao lại bỏ qua ra sức đánh chó xuống nước chuyện tốt, đều toàn lực xuất thủ.

Ban đầu thoáng ổn định Hắc Hồ trại, lòng tin đánh mất, thương vong lần thứ hai thảm trọng. Tam trại chủ Âu Dương Mậu, vốn chính là đau khổ chống đỡ Phá Lăng đao của Điều Nhất Thiên, khổ đấu đến nay trên người vết thương nhỏ đã có hơn mười chỗ, thân thể cũng là một bờ hơi tai, lòng tin một mất liền bị Điều Nhất Thiên tìm được một chỗ kẻ hở, một đao lột bỏ đầu người trên cổ.

Điều Nhất Thiên đánh gục Âu Dương Mậu về sau, liền và Lưu Thanh cùng nhau vây công đại trại chủ Tào Khắc, Tào Khắc lúc này không còn hy vọng, sắc mặt tái nhợt, thờ dờ như ngư, một cây Lang Nha bổng trên dưới tung bay, đau khổ chống đối Lưu Thanh và Điều Nhất Thiên giáp công, chiêu chiêu cực kỳ nguy hiểm.

Bỗng nhiên Tào Khắc chỉ cảm thấy ngực đau xót, sau đó liền mất đi tri giác. Hoá ra Tào Khắc đầu tiên là bị Lưu Thanh một kiếm đâm thủng ngực, sau đó liền bị Điều Nhất Thiên chém tới bên đầu. Hồng bạch vật tuôn ra đỉnh đầu, chết tương thảm liệt.

Trình Chấn Toàn dẫn Thần Hành phù, vận khởi khinh công cực nhanh tại trong rừng cây chạy trốn. Lưu Ngọc tuy rằng không có Thần Hành phù, nhưng thi triển pháp thuật Ngự Phong thuật, tốc độ cũng không chậm, hai người cứ như vậy một cái trốn một cái truy.

Hai người tốc độ tương đương, cự ly không có bị kéo ra, cũng không có tới gần, nhất thời thành cục diện bế tắc. Từ này nhưng liền nhìn ra tán tu gian khổ, nếu như Trình Chấn Toàn sư xuất danh môn, tất nhiên cũng có thể tu luyện phổ thông Ngự Phong thuật. Như thế tại Thần Hành phù gia trì hạ, cũng có thể đem Lưu Ngọc xa xa bỏ qua, cũng sẽ không có hiện tại loại cục diện này.

Trình Chấn Toàn lúc này lòng nóng như lửa đốt, tại trong rừng cây rậm rạp rất nhanh bồn tẩu, trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày bị cành cây bụi cây cắt vài chỗ, hết sức chật vật.

Về phía sau nhìn lại, phát hiện kia cầm kiếm thanh niên theo sát ở phía sau, cũng không có bị bỏ qua. Trong lòng kêu khổ không ngừng, phải biết rằng Thần Hành phù là có thời gian hạn chế, thời gian một qua liền mất đi hiệu quả, đến lúc đó tốc độ giảm xuống bị đuổi theo nhất định khó thoát khỏi chết.

Trình Chấn Toàn lấy ra trong lòng sau cùng một trương pháp phù, kích phát hết liền về phía sau bắn ra, pháp phù hóa thành một đạo ba thước băng thứ, hướng Lưu Ngọc cấp tốc phóng tới.

Lưu Ngọc toàn lực thi triển lấy Ngự Phong thuật, hai tai sinh gió, hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm vào chạy thực mạng Trình Chấn Toàn. Thấy pháp phù hóa làm băng đâm ở trước mặt kích xạ mà đến, chỉ có thể tránh đi phong mang, hướng bên cạnh trốn tránh.

Băng đâm theo Lưu Ngọc bên cạnh lướt qua, bắn trúng đằng sau đại thụ, cao ngắt hoa mộc bị đánh cho hai đoạn. Đây là trương nhất phẩm trung cấp công kích pháp phù "Băng Kiếm phù", uy lực bất phàm.

Làm trễ nải nháy mắt về sau, Trình Chấn Toàn đã theo Lưu Ngọc trong mắt biến mất, Lưu Ngọc lập tức thi triển thể tục tuyệt học khinh công "Thượng Thiên Thê", lẳng không trên hướng bước ra vài chục bước, lên tới rừng cây phía trên, từ trên cao đi xuống hướng bốn phía nhìn quanh.

Chỉ thấy trái phía trước vài trăm thước bên ngoài cái kia son tặc chính vong mệnh trốn chui như chuột, Lưu Ngọc lập tức hóa thành đại bàng giống như hướng phía dưới cấp tốc lướt đi, đuổi theo hướng người phía trước hình ảnh.

Trình Chấn Toàn ném ra ngoài trên thân cuối cùng một trương pháp phù, liền toàn lực về phía trước chạy trốn, cũng không biết "Băng Kiếm phù" có hay không trúng mục tiêu.

Chốc lát sau hướng về phía sau nhìn quanh, quả nhiên không thấy thanh niên kia thân ảnh, chắc hẳn bị bản thân pháp phù làm cho ngăn cản, nhất thời đuổi không kịp đến, Trình Chấn Toàn trong lòng vui vẻ. Trong rừng cây rậm rạp này, nếu muốn tại đuổi theo bản thân có thể đã khó khăn.

Tiếp theo Trình Chấn Toàn trong lòng lại là đau xót, trên người mình chỉ vẹn vẹn có ba trương pháp phù đều sử dụng, trở nên một nghèo hai trắng, phải biết rằng làm như tán tu Trình Chấn Toàn, cái này ba trương pháp phù có thể là không dễ.

Nhưng nghĩ đến có thể thoát khỏi đằng sau vị này sát thần cũng đáng giá, hướng về phía sau sờ lên trên lưng trụ hình dáng đồ vật, Trình Chấn Toàn trong lòng lại là vui vẻ, chỉ cần không mất đi vật ấy, cần thận bồi dưỡng, qua chút ít năm bản thân liền có thể trở mình, chính là ba trương cấp thấp pháp phù lại được coi là cái gì.

Lưu Ngọc toàn lực thi triển Ngự Phong thuật, phối hợp với khinh công, rút cuộc tại một khắc đồng hồ về sau, lần nữa đuổi theo Trình Chấn Toàn, rất xa có thể nhìn thấy đến Trình Chấn Toàn chặt vật thân ảnh.

Lúc này Lưu Ngọc lại không vui, trong lòng ngược lại thập phần lo lắng, bởi vì trong đan điền chứa đựng pháp lực, trải qua trong khoảng thời gian này truy đuổi, đã tiêu hao hơn phân nửa. Bản thân tối đa có thể kiên trì nữa nửa canh giờ, liền theo không kịp tốc độ hội truy tìm, bị kẻ tặc trốn kéo.

Tu chân giả hấp thu ngoại giới linh khí, thông qua công pháp chuyển biến hoàn toàn khổng lồ, chứa đựng ở đan điền ân cần săn sóc, những thứ này đặc thù linh khí bị gọi pháp lực hoặc linh lực.

Nếu như bởi vì đánh nhau đem trong đan điền linh lực hao hết, lúc này tu chân giả cùng phạm nhân liền không có bao nhiêu khác nhau, cho dù là cấp thấp tu chân giả. Tu chân giả linh lực hao hết thập phần nguy hiểm, hao hết sau chỉ có thể một lần nữa hấp thu linh khí chuyển hóa thành pháp lực, vì vậy thường thường tu chân giả cũng sẽ không hao hết pháp lực của mình.

Trình Chấn Toàn nghe phía sau cuồng phong thổi ồ ồ tay áo "Vù vù" thanh âm, không khỏi tóc gáy đứng thẳng, kinh hoàng biến sắc. Quay đầu hướng về phía sau liếc qua, quả nhiên thanh niên kia kiếm khách lại đuổi theo tới, trong lòng không khỏi kêu khổ thấu trời.

Thật vất vả bỏ qua, không nghĩ tới tại đây cảnh là rậm rạp trong rừng rậm, còn có thể đuổi theo. Trên thân đã không có pháp phù rồi, bản thân tu vi lại so với đối phương thấp, nếu như bị đuổi tới bên cạnh chỉ có chỉ còn đường chết. Tuy nói nhất thời cũng không đáng lo, đối phương cũng đuổi không kịp bản thân.

Nhưng Trình Chấn Toàn cảm thấy mình đã nửa chân đạp vào quỷ môn quan, bởi vì "Thần Hành phù" là có thời gian hạn chế đây, một trương "Thần Hành phù" chứa đựng pháp lực không nhiều lắm, tối đa có thể kiên trì một canh giờ trái phải. Thời gian vừa qua, bản thân tốc độ hạ, rất nhanh sẽ hội bị đối phương đuổi theo.

Không lâu sau cái này trương "Thần Hành phù" đã mất đi hiệu quả, Trình Chấn Toàn màu đen dưới mặt nạ sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh ứa ra. Chứng kiến phía trước cây cối thưa thớt, chợt hiện ra một mảnh không bãi cỏ. Trình Chấn Toàn cắn răng một cái, toàn lực gia tốc vọt tới trên đất trống, quay người dừng lại.

Rất nhanh dõ xuống trên lưng hình trụ vật thể, thả trên mặt đất, giật ra che phủ vải bố, toát ra một cỗ hình trụ hình dáng cao cỡ nửa người màu xám kỳ quái đồ vật.

Vật ấy không phải vàng không phải đồng hai đầu hơi nhỏ, ở giữa phình lớn, và lại vật thể phần giữa bốn phía mở ít ỏi cái lỗ thủng. Không biết vật ấy có tác dụng gì chỗ, buông vật ấy về sau, Trình Chấn Toàn lại nhắm mắt lại, xếp bằng ở trên cỏ.

Lưu Ngọc chứng kiến tặc tử không có ở đây chạy trốn, cũng làm ra một ít kỳ quái cử động, trong lòng không khỏi đề cao cảnh giác. Sau đó không lâu, Lưu Ngọc liền đuổi theo đến bãi cỏ chỗ, thả chậm bước chân đứng ở Trình Chấn Toàn trăm bước lúc trước.

Chứng kiến Trình Chấn Toàn vẫn không nhúc nhích xếp bằng ở trên đồng cỏ, phía trước còn để đó một cỗ kỳ dị hình trụ hình dáng đồ vật.

Lưu Ngọc suy tư một lát sau, trước thi triển pháp thuật "Linh Mộc trảo", một đạo thanh sắc màn hào quang bảo vệ toàn thân về sau, liền rút kiếm cẩn thận chậm rãi về phía trước tới gần.

Đi đến khoảng cách Trình Chấn Toàn năm mươi bước lúc, chỉ nghe một hồi "Ồng ồng" thanh âm, theo màu xám hình trụ hình dáng vật thể trong bay ra hơn mười đầu kỳ dị phi trùng, này phi trùng thập phần giống như dã phong (ong mật), nhưng lại không hoàn toàn giống nhau.

Trùng này chính thể so với dã phong lớn hơn nhiều, nhất là phần đuôi, chiếm cả trùng hơn phân nửa, phù lên như muốn nổ tung giống như. Này quái trùng nhìn qua thập phần công kênh, nhưng bay nhanh quả thực không chậm, nhao nhao hướng Lưu Ngọc rất nhanh chạy như bay mà đến.

Mấy hơi thở gian, quái trùng liền tiếp cận Lưu Ngọc. Lưu Ngọc hướng gần nhất quái trùng chém ra một đạo thanh sắc kiếm khí, kiếm khí ở giữa trùng thân."Phanh" một tiếng, không nghĩ quái trùng bị đánh trúng sau tự nhiên lẳng không bạo tạc nổ tung, nổ tung một hồi hắc khí.

Lưu Ngọc bị nổ tung lực đánh vào hướng về phía sau đẩy ngã, hộ thể "Linh Mộc trảo" đã bị bạo tạc nổ tung trùng kích một thoáng liền bị đánh tan, Lưu Ngọc chỉ cảm thấy bộ ngực một cỗ khó chịu, khí huyết sôi trào, chịu nội thương nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21 : Huyền Âm Bạo Phong thuật

Nghĩ đến đằng sau nhưng có hơn mười chỉ quái trùng, chính hướng bản thân bay tới, Lư Ngọc không để ý thương thế lập tức móc ra một trường màu vàng pháp phù, rót vào linh lực về phía trước ném ra. Màu vàng pháp phù tuôn ra một hồi màu vàng, hóa thành một mặt màu vàng cự thuẫn bảo vệ tại Lư Ngọc ngay phía trước.

Màu vàng cự thuẫn vừa hình thành, sau đó bay tới quái trùng liền từng con một đụng ở phía trên, phát ra từng đợt "Phanh" "Phanh" thanh âm, liên hoàn bạo tạc nổ tung chấn màu vàng cự thuẫn một hồi loạn chiến, tuôn ra hắc khí bao phủ Lư Ngọc chỗ, nhất thời thấy không rõ, cũng không biết có hay không ngăn lại cái này một hồi công kích.

Sau đó không lâu, hắc khí tán ra, chỉ thấy màu vàng cự thuẫn cũng không có tiêu tán, chỉ là âm đạm biến sắc, như có như không.

Trình Chấn Toàn tại sai khiến quái trùng công kích Lư Ngọc sau liền đứng lên, thần sắc khẩn trương chú ý tình hình chiến đấu. Thấy mình đòn sát thủ cũng không có đạt hiệu quả, lập tức công lên trên đất hình trụ hình dáng vật thể, quay người hướng về phía sau chạy trốn, một khắc cũng không dám dừng lại.

Con thứ nhất quái trùng bạo tạc nổ tung liền đem Lư Ngọc "Linh Mộc tráo" đánh bại, càng là đem Lư Ngọc hướng về phía sau đẩy ra vài bước, khí huyết không thông bị nội thương. Hoàn hảo phản ứng nhanh chóng, đem đặt tại bên hông tam phẩm trung cấp kim thuẫn phù rót vào linh lực, kích phát sau thả ra mới giữ được tính mạng.

Nếu hơi chậm nửa hơi, sẽ hội bị đằng sau ngay sau đó xông tới quái trùng, nổ thịt nát xương tan.

Đồng thời Lư Ngọc lập tức ngừng thở, sợ đem tuôn ra màu đen thể khí hút vào trong cơ thể, không cần nghĩ cái này quái trùng tuôn ra hắc khí đích thị là có độc chi vật, độc tính mạnh yếu, Lư Ngọc cũng không dám lấy thân thử nghiệm, nhưng theo bốn phía đã khô héo bãi cỏ, là được nhìn ra độc tính không kém.

Cái này tam phẩm trung cấp kim thuẫn phù, có thể ngăn cản mấy lần Luyện Khí mười tầng tu sĩ công kích, giá trị xa xỉ, giá thị trường ước là sáu trăm khối đề cấp linh thạch. Ngăn cản cái này trận quái trùng công kích về sau, pháp phù uy năng liền toàn bộ dùng hết, màu vàng cự thuẫn không lâu liền tiêu tán trên không trung. Lư Ngọc lúc này hoảng sợ không thôi, vừa rồi một cái sơ sẩy liền muốn chết không toàn thây.

Ngăn lại cái này sóng quái trùng tập kích, cũng không có làm cho Lư Ngọc an tâm, trong lòng vẫn như cũ thập phần khủng hoảng, nếu lại tới một lần đồng dạng công kích, bản thân lấy cái gì để ngăn cản.

Tại màu vàng cự thuẫn còn không có tiêu tán trước, Lư Ngọc liền làm tốt hướng về phía sau trốn chạy chuẩn bị, màu đen sóng khí sau khi biến mất, chứng kiến đối diện kẻ tặc không chỉ có không có lần nữa công kích, ngược lại chạy trốn chết.

Lư Ngọc sững sờ một chút, sau đó minh bạch vừa rồi công kích, đích thị là kẻ trộm áp rương thủ đoạn, cuối cùng dựa vào, đồng đẳng với vùng vẫy gãy chết. Thi triển qua sau liền không còn cách nào, tại không khác lợi hại thủ đoạn, bằng không thì như thế nào đào tẩu. Lư Ngọc nghĩ thông suốt về sau, liền về phía trước gia tốc đuổi theo mau, cái này kẻ trộm suýt nữa lấy đi của mình tính mạng, như thế nào đơn giản buông tha hắn.

Trình Chấn Toàn sợ hãi muôn phần, toàn lực về phía trước chạy trốn. Bản thân đòn sát thủ cũng không có đạt hiệu quả, làm cho hắn đánh mất cuối cùng may mắn chi tâm. Chỉ có vong mệnh chạy trốn, hy vọng có thể may mắn chạy ra thắng thiên.

Trình Chấn Toàn thờ dốc hồng học, tinh bí lực tấn, cúi đầu chính về phía trước nhanh chóng chạy, đột nhiên cảm thấy ngực đau xót, về phía trước chạy ra vài bước về sau, liền mới ngã xuống đất, sau đó liền lâm vào vô tận trong bóng tối.

Nguyên lai Trình Chấn Toàn dán "Thần Hành phù" mất đi hiệu quả, chạy trốn tốc độ tự nhiên biến tri hoãn, nhưng bản thân hắn ở vào hoảng sợ bên trong, cũng không có chú ý tới. Ở phía sau đuổi sát Lư Ngọc rất nhanh liền bắt kịp, tiếp cận một kiếm do phía sau lưng đâm thủng ngực mà qua, đâm xuyên qua Trình Chấn Toàn trái tim.

Sau đó đuổi kịp vài bước, hướng ngã quy Trình Chấn Toàn, phát ra một đạo kiếm khí, chém vào phần cổ, làm Trình Chấn Toàn trong nháy mắt thi thể chia riêng, do phần cổ đứt gãy chỗ phun ra vài luồng máu tươi, bắn ra vài thước bên ngoài, đầu lâu càng là lăn ra mười bước xa, tử trạng thảm liệt.

Lư Ngọc nhìn bị chém tới đầu lâu thi thể, trên mặt đất giầy giụa co quắp vài cái, liền không còn động tĩnh. Hơi chờ giây lát đi lên trước, dùng trường kiếm chớp chớp thi thể, thấy kẻ trộm đều chết hết. Liền đi ra phía trước, vơ vết một thoáng thi thể, nhìn có thể hay không tìm ra chút ít hữu dụng manh mối.

Một tu chân giả không an lòng tu luyện, tại sao phải tại Ma Hồ sơn chiếm núi làm vua, trở thành một danh sơn kẻ trộm. Còn giấu đầu lộ diện, không dám lấy bộ mặt thật gặp người, việc này khắp nơi lộ ra kỳ quái. Cái này kẻ trộm đến cùng là người nào, mình giết hẳn có thể hay không chọc phiền toái.

Dưới một cây đại đồng cao ngất, Lưu Ngọc ngồi trên mặt đất, trước mặt bày biện mấy thứ vật phẩm, sắc mặt âm trầm bất định, lâm vào trầm tư.

Lưu Ngọc trước mặt bày biện một quyển màu đen sách cổ, một túi nhỏ linh thạch, một ít ngân phiếu, còn có cái kia căn cao cỡ nửa người màu xám hình trụ hình dáng đồ vật, rất là dễ làm người khác chú ý. Những thứ này đều là theo Trình Chấn Toàn trên thân tìm ra đây, linh thạch không nhiều lắm chỉ có hai mươi mấy khối để cấp linh thạch.

Ngân phiếu đến không ít, đều là Việt Quốc hoàng gia tiền trang, phát hành Đại Việt ngân phiếu, mệnh giá một vạn ngân phiếu tự có chín cái, tăng thêm khác mệnh giá ngân phiếu, cùng đi có hơn mười vạn lượng.

Trước mắt thân bí màu đen cổ bản, liền để cho Lưu Ngọc lâm vào trầm tư nguyên nhân chính. Lưu Ngọc lật xem về sau, phát hiện quyển sách này là dùng cổ việt văn tự ghi, ghi chép lấy một môn tên là "Huyền Âm Bạo Phong thuật" tà thuật.

Hủ Thi phong là tu chân giới thông thường một loại yêu thú, số lượng to lớn đại, thường sinh tồn tại dã ngoại trong rừng rậm. Cùng phổ biến ong mật so sánh với, chỉ bất quá thân thể lớn trên gấp mấy lần.

Phổ biến ong mật lấy phấn hoa, mật hoa là thức ăn, Hủ Thi phong cũng có thể dùng ăn phấn hoa, mật hoa, nhưng yêu thích nhất nhưng là động vật từ vong sau hủ hóa sinh ra thi thể dịch thể. Hủ Thi phong trời sinh khứu giác, có thể rất xa liền nghe đến thi thể thối, ưa thích cả đàn cả lũ hút thỏa thích thi thể dịch thể.

"Hủ Thi phong" danh tiếng cũng là vì này mà đến. Hủ Thi phong đuôi châm đưng rất nhỏ thi độc, tuy vậy Hủ Thi phong độc tính đối với người bình thường mà nói rất mạnh. Nhưng đối với tu chân giả mà nói lực công kích thập phần có hạn, uy hiếp không lớn.

"Huyền Âm Bạo Phong thuật" chính là môn thông qua phức tạp mà lại máu tính bồi dưỡng phương pháp, đến đào tạo Hủ Thi phong tà thuật.

Bước đầu tiên là thi triển thông linh thuật, khống chế một cái Hủ Thi phong phong hậu, tại do phong hậu sinh sản đại lượng Hủ Thi phong. Nhỏ Hủ Thi phong sinh ra vài ngày sau, thông qua dưỡng chung phương thức đem ấu phong thả cùng một chỗ, kích thích chúng nó tàn sát lẫn nhau. Cuối cùng còn sống sót đích thực Hủ Thi phong, mới bắt đầu phức tạp bồi dưỡng.

Trong đó bồi dưỡng trong quá trình là quan trọng nhất hạng nhất khâu, chính là mỗi ngày cần người thi thể dịch thể tới dứt dưỡng, tốt nhất là trong cơ thể con người nội tạng sinh ra thi thể dịch thể. Như vậy huyết tinh phương pháp bồi dưỡng hai năm về sau, Hủ Thi phong liền sơ bộ thành hình.

Lúc này Hủ Thi phong ngoại hình kỳ dị, phần đuôi mập mạp, chiếm cả người hai phần ba, nhìn qua sẽ phải nổ tung giống như, thập phần buồn nôn.

Bồi dưỡng giả lúc này liền có khống chế Hủ Thi phong tự bạo đến công kích, một cái Hủ Thi phong tự bạo uy lực, tương đương với Luyện Khí tăng tám tu chân giả một kích toàn lực. Bồi dưỡng thời gian càng dài tự bạo uy lực cũng lại càng lớn, mạnh nhất lúc tương đương với Luyện Khí mười tăng tu chân giả, một kích toàn lực.

Một khi bị một đám như vậy tự bạo phong vây lên, hậu quả không dám tưởng tượng. Lưu Ngọc nghĩ vậy không khỏi một trận hoảng sợ, nếu không có một trương kim thuẫn phù hộ thân, mới vừa rồi bị công kích kết quả thiết tưởng không chịu nổi.

Theo vừa rồi Hủ Thi phong nổ tung uy lực đến xem, những thứ này Hủ Thi phong bồi dưỡng thời gian cũng không dài, tối đa hai năm thời gian. Bằng không thi bằng một trương tam phẩm trung cấp kim thuẫn phù, có thể ngăn không được, một đám thời gian dài tỉ mỉ nuôi nấng, hoàn toàn thành thực kỳ tự bạo phong công kích.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22 : Trăm vạn ngân lượng

Trước mắt cao cỡ nửa người hình trụ hình dáng đồ vật, Lưu Ngọc rốt cuộc biết nó là cái thứ gì. Đây cũng không phải là cái gì kỳ lạ bình khí, là dùng để mang theo Hủ Thi phong công cụ.

"Huyền Âm Bạo Phong thuật" có ghi chép, loại này công cụ gọi là "Phong Oa", do trúc đầu, thiết mộc các loại tài liệu dựa theo tổ ong kết cấu chế tạo mà thành, bên trong trống rỗng là Hủ Thi phong chủ yếu hoạt động nơi cùng nghỉ lại chỗ, bốn phía mở có lỗ thủng, thuận tiện Hủ Thi phong rất nhanh ra vào.

Lúc này Lưu Ngọc trước mắt cái này "Phong Oa", cũng chỉ thừa một cái đang ngủ say lộ ra hết sức mập mạp phong hậu, trừ lần đó ra tại không còn khác Hủ Thi phong.

Căn cứ "Huyền Âm Bạo Phong thuật" miêu tả theo như lời, lúc này cái này phong hậu ngủ say, liền đem muốn để trúng dấu hiệu, chờ phong hậu theo trong lúc ngủ say sau khi tỉnh lại liền bắt đầu để trúng. Thông qua dài dòng buồn chán bồi dưỡng về sau, liền có thể sinh ra một đồng uy lực cường đại tự bạo phong.

Lưu Thanh dẫn theo Lưu Vân tiêu cục đội ngũ, đuổi giết trốn chạy khắp nơi Hắc Hồ trại sơn tặc, sau đó không lâu ngoại trừ bắt làm tù binh mấy cái, dùng để dẫn đường sơn tặc, còn lại không lưu tình chút nào đều ngay tại chỗ hành quyết.

Nhất thời quan đạo hai bên cạnh thân ngang khắp đồng, huyết nhục đầm đìa. Các tán ra liên tục xác định có không người sống về sau, liền quét sạch một thoáng chiến trường, chủ yếu là vơ vét một thoáng thi thể, tìm ra vàng bạc chi vật bỏ vào trong túi, những thứ này lẽ tề tiền vật không dùng nộp lên trên.

Hắc Hồ trại sơn tặc gần nhất làm vài bút đại sinh ý, ra tay đã đoạt nhiều cái đại thương đội, các loại phú chảy mỡ. Cái này có thể vui sướng hồng mắt tiêu sư đám, vơ vét đặc biệt cẩn thận. Lực soát xong sau, mỗi người trong túi eo nhiều ra tới mấy trăm lượng bạc ngân, các loại tươi cười rạng rỡ. Nên biết có bức này chỗ tốt, mới sớm ứng với đến đây tiêu diệt.

Tiêu cục thanh lý chiến trường về sau, liền đề nặng tù binh hướng Hắc Hồ trại hang ổ xuất phát. Toàn bộ tiêu cục cao thấp lộ ra vui sướng hớn hở, cười nói nói tốt náo nhiệt. Nhưng cười ngửa đi ở phía trước tổng tiêu đầu Lưu Thanh, lại vẻ mặt vẻ lo lắng, thỉnh thoảng bốn phía nhìn ra xa, lộ ra lo lắng lo lắng.

"Lão đệ, Ngọc nhi hẳn võ lực phi phàm, người liền không cần lo lắng rồi." Điều Nhất Thiên nhìn ra lão hữu tâm tư, hiển nhiên là tại lo lắng Lưu Ngọc, liền mở miệng khuyên bảo.

Lưu Ngọc lúc trước biểu hiện cũng kinh ngạc đã đến Điều Nhất Thiên, theo cái kia bao phủ toàn thân màu xanh vòng bảo hộ, hãy nhìn ra lão hữu cái này nhiều năm bên ngoài cầu học nhi tử, nhất định không chỉ là tiên thiên cao thủ đơn giản như vậy.

"Vì sao lâu như vậy còn chưa có trở lại, hội không có việc gì?" Lưu Thanh lo lắng mà trả lời, trước đây không lâu một phen chém giết, làm cho vốn tao nhã Lưu Thanh, nhìn qua có chút chật vật, lúc này trong lòng vô cùng lo lắng.

"Lão đệ, theo vừa rồi Ngọc nhi cùng cái kia tặc tử đánh nhau đến xem, cái kia tặc tử căn bản không phải đối thủ, bất quá mấy chiêu liền chống đỡ không được. Chỉ là cái kia tặc tử chạy đến phải không chậm, nghĩ đến muốn đuổi kịp một hồi, rất nhanh sẽ phản hồi." Điều Nhất Thiên suy nghĩ một chút, nói ra cái nhìn của mình.

"Đúng vậy a! Cha, tiểu đệ hẳn thế nhưng là đuổi theo tên cầu tặc kia đánh chính là, không có việc gì. Tên cầu tặc kia thế nhưng là không chạy thoát được đâu, hừ!" Bị các loại trêu chọc hắc hắc cười không ngừng Lưu Oánh, nghe được phụ thân nói chuyện, liền đứng lên đến thở phì phì nói.

"Oánh muội nói không sai, cha, người liền không nên lo lắng, nói không chừng rất nhanh liền đuổi theo chúng ta." Điều Nhân thần tình trấn định cũng cùng theo nói ra.

"Ai! Chỉ hy vọng như thế." Lưu Thanh thở dài một hơi nói ra.

Tiêu cục đội ngũ áp giải tù binh, rất nhanh liền tới sơn tặc hang ổ, tiêu diệt đóng giữ mấy cái tôm tép nhãi nhép, không uống phí lực lượng chút sức lực liền chiếm lĩnh sơn động.

Theo trong sơn động không chỉ có tìm ra, lần trước tiêu cục bị cướp hơn mười rương phiêu hương thảo, còn tìm ra đại lượng vàng bạc tài vật.

Trong đó bao hàm hơn mười rương bạc ngân, hai rương hoàng kim, nghìn tấm lạng la tơ lụa, hơn mười rương trân quý dược liệu, cũng không có thiếu quý hiếm bạc ngọc, mã não, phi thúy các loại quý trọng vật phẩm. Những vàng bạc này tài vật thô sơ giản lược tính ra ít nhất giá trị trăm vạn lượng bạc ngân.

Theo trong động lần lượt kéo ra những thứ này tài vật, lẽ tề bày ở cửa động, nhất thời bảo khí bắn ra bốn phía, sáng chói chói mắt. Từ nơi này hãy nhìn ra cái này sơn tặc hung tàn, tham lam. Không biết có bao nhiêu người vô tội bình dân chết ở tàn sát dưới đao, một nho nhỏ sơn trại có thể tụ họp nhiều như vậy bất nghĩa chi tài, Hắc Hồ trại có thể nói phát rồi, tội ác ngập trời.

Tiêu cục tiêu sư đám thần tình hết sức kích động, mặt đỏ tới mang tai. Tiêu sư đám chạy nam chạy bắc, cũng coi như kiến thức bất phàm, nhưng này trăm vạn món tiền không lồ bày ở trước mắt, vàng bạc ánh sáng sáng rõ hoa mắt, quả thật bình sinh không thấy chỉ cảnh.

Nếu không có Lưu Thanh, Điều Nhất Thiên hai vị cao thủ nhất lưu tọa trấn, bọn này vết đao thè lưỡi ra liếm máu, tính tình bừa hãn tiêu sư đám khó tránh khỏi sinh ra ý đồ xấu, nói không chừng liền xung đột vũ trang, đánh đập tàn nhẫn.

Thấy bốn phía tiêu sư kích động không thôi, khó tự kiềm chế, nghị luận vân vân. Lưu Thanh cùng Điều Nhất Thiên yên lặng nhìn nhau, hai người điều hướng một bên thanh tĩnh chỗ. Hiển nhiên nhìn thêm hào khí không đúng, sợ ra cái gì nhiễu loạn, thương nghị đối sách. Hai người lời nói nhỏ nhẹ thương nghị sau đó không lâu, liền thần sắc nghiêm túc mà đi quay về đám người, chắc hẳn hai người đã có đối sách.

"Các huynh đệ! Lúc này Lưu mỗ tạ ơn các vị, Hắc Hồ trại nhiều người sơn tặc đã diệt, đại thù được báo, ta huynh Lưu Khiếu cùng rất nhiều huynh đệ đã chết, trên trời có linh thiêng được tại nghỉ ngơi." Lưu Thanh vẻ mặt tràn đầy lòng cảm kích, đứng ở trên đá lớn, ôm quyền hướng bốn phía nói to.

"Tổng tiêu đầu, quá khách khí, cái này nguyên bản chính là chúng ta phần bên trong sự tình." Dài đầu hổ ngưu nhần trắng hán Lý Thiết, vừa chấp tay thô lên tiếng nói.

"Đúng vậy a! Nhiều người huynh đệ uống mạng, ta các loại vì bọn họ báo thù, chính là đạo lý hiển nhiên! Tổng tiêu đầu, khách khí."

"Cái này ác son tặc táng tận thiên lương, ta đám huynh đệ trừ đi, chính là vì dân trừ hại. Tổng tiêu đầu, khách khí "

"Đúng vậy a! Đúng a!"

...

Nhiều người tiêu sư nhao nhao trả lời, nhất thời tình cảnh đông đặc.

"Luru mỡ cũng không tại nhiều nói, các vị huynh đệ tình nghĩa ôn hòa khắc trong tâm khảm. Hiện Hắc Hồ trại đã diệt, tìm ra rất nhiều tang vật, ta đã phái tiểu tể Điều Nhân tiến về trước Ma Nguyên huyện báo quan, chắc hẳn sau đó không lâu quan quân sẽ trước tới tiếp thu." Luru Thanh các loại mọi người thanh âm nhỏ dần về sau, lần nữa ôm quyền hướng bốn phía quát.

Không đợi Luru Thanh nói xong, nhiều người tiêu sư liền nổ tung nôi, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, mọi người đều phân vân, đều cho rằng làm như vậy thật sự thiếu sót. Kỳ thật nhiều người tiêu sư phần lớn chân thật ý tưởng, là thu được tiền tài kéo về tiêu cực chia đều được rồi, nhưng lại không tiện mở miệng.

Lý Thiết cùng một ít giao hảo tiêu sư tụ họp cùng một chỗ, lời nói nhỏ nhẹ. Những người này sớm liền có chút ý kiến, chỉ bắt quá trở ngại Luru Thanh cùng Điều Nhất Thiên, hai đại cao thủ nhất lưu ở đây, không tốt có chỗ động tác.

Sau đó chính là Luru Ngọc lúc trước đánh nhau, làm cho bày ra vô lực cũng phát ra nổi uy hiếp tác dụng, coi như là hiện tại động thủ cướp được tài bảo, nhưng trở mặt về sau, bị tiên thiên cao thủ đuổi giết thời gian cũng không hay qua.

Hiện lại nghe Luru Thanh nói quan quân muốn tới, thì càng thêm không thể xuất thủ.

"Mọi người yên lặng một chút, những thứ này tang vật số lượng rất nhiều, tốt nhất còn là giao cho quan phủ hẳn làm, làm cho quan phủ đi tìm nguyên chủ. Trong đó đại bộ phận nhìn qua liền là vật có chủ, ví dụ như được liệu này, tơi lựa các loại, những thứ này không thể động."

"Nhưng những thứ này hoàng kim, bạch ngân vô danh không họ, đến phải không hảo giao tại quan phủ. Coi như là nộp lên, chắc hẳn những thứ này tham quan nhất định trung gian kiếm lời túi tiền riêng. Còn không bằng kéo về tiêu cực, đến lúc đó chúng huynh đệ chia đều, cũng coi như các vị huynh đệ vất vả phí. Các vị huynh đệ nghĩ như thế nào?" Luru Thanh không chờ mọi người quá nhiều nghị luận, tiếp theo lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23 : Trình Chấn Toàn

"Tổng tiêu đầu, nói có lý a! Những thứ tang vật này nhất định là một ít thương gia ở huyện lân cận, vật bị đánh cướp, nộp lên tại quan phủ không còn gì tốt hơn rồi." Lý Thiết đang tự hỏi một lát sau, liền cao giọng trả lời.

Lý Thiết trong lòng nghĩ đến trở mặt động thủ, đoạt chút ít tài vật mạo hiểm quá lớn, coi như là đắc thủ, muốn gặp phải quan phủ cùng tiên thiên cao thủ cùng chung đuổi theo, đó cũng là cửu tử nhất sinh. Hiện thành thành thật thật trở lại tiêu cực, có thể phân được không ít ngân lượng, liền bỏ ý xấu trong lòng.

"Nói rất hay, huynh đệ chúng ta đến đây tiêu diệt, vốn cũng không phải là vì vàng bạc chi vật. Chỉ bắt quá nộp lên cho những cái kia tham quan, còn không bằng chúng huynh đệ phân ra." Một tay nắm trường cung tinh trắng thanh niên tiêu sư, chính khí lâm liệt nói

"Đúng vậy a! Đúng a!"

...

Nghe xong Luru Thanh một phen lời nói, nhiều người tiêu sư lộ ra cao hứng bừng bừng, nhao nhao lên tiếng ủng hộ, có tiền cầm ai có thể mất hứng.

"Nếu như chúng huynh đệ đều đồng ý rồi, như vậy chúng ta một bộ phận huynh đệ, trước hết lôi kéo truy hồi Phiêu Hương thảo, cùng những thứ này vô chủ vàng bạc đến Quan Cương trấn đặt chân, một bộ khác phận huynh đệ cùng theo Điều bổ đầu, tại nơi này đợi quan quân đến đây tiếp nhận. Mọi người bắt đầu động thủ làm việc đi! Nếu đi chậm bị quan quân gặp gỡ, cũng có chút phiền phức." Lư Thanh các loại mọi người đã nói qua sau một lúc, liền tiếp theo lớn tiếng nói.

Tiếp theo nhiều người tiêu sư liền không tại nhiều nói, bắt đầu chứa lên xe. Đem Phiêu Hương thảo cùng vàng bạc rương hòm đưa lên lên xe ngựa, tất cả mọi người là lão luyện, tay chân lanh lẹ, rất nhanh liền sửa sang lại tốt đoàn xe.

Tiêu cục một nhóm người ngựa tại Lư Thanh dưới sự dẫn dắt, hướng Quan Cương trấn xuất phát. Xuất phát trước Lư Thanh dẫn dò lão hữu, nếu như Lư Ngọc đuổi theo, làm cho hấn đến Quan Cương trấn Như Ý khách sạn gặp mặt.

Điều Nhất Thiên dẫn đầu một nhóm người ngựa, tại sơn trại hang ổ chờ đợi quan phủ người tới. Ma Hồ sơn ở vào Ma Nguyên huyện cùng Cửu Chính huyện trong lúc, quanh năm thuộc về việc không ai quản lý chi địa, phía trên vẫn trách lúc, hai huyện huyện lệnh đều là lẫn nhau từ chối.

Điều Nhất Thiên là Ma Nguyên huyện tổng bộ đầu, quan ở bát phẩm. Lần này tiêu diệt Hắc Hồ trại rốt cuộc giải quyết cái này nghi hoặc khó, cũng coi như một cái công lớn, sinh thời quan chức trở lên một tầng cũng có nhiều khả năng.

Nghĩ vậy Điều Nhất Thiên không khỏi mỉm cười, bản thân đã đến hiểu số mệnh con người chi niên, đối với quyền thế sớm đã mất đi truy đuổi chi tâm. Ngược lại là Nhân nhi tại Ma Nguyên huyện còn là một gã bình thường bộ khoái, mặc dù có chính mình ở bên chiêu cố, nhưng khổ nỗi không có công lao bên người, đến nay còn không có quan hàm.

Lần này tiêu diệt Nhân nhi cũng coi như lập nhiều đại công, muốn là mình cao thấp đi đi lại lại, tiến đến chuẩn bị một phen, nói không chừng có thể được trao tặng một quan nửa chức, được cái cứu phẩm bộ đầu không khó lắm.

Chỉ là tiến đến chuẩn bị, cần thiết ngân lượng cũng không phải là số lượng nhỏ. Bản thân thân là tổng bộ đầu, làm quan thanh liêm, bình thường không đi làm những cái kia vơ vét mồ hôi nước mắt nhân dân sự tình, nhất thời cũng cảm không ra những thứ này ngân lượng. Nhưng bỏ qua cơ hội lần này, lần sau sẽ không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Điều Nhất Thiên từ từ nhắm hai mắt xếp bằng ở cửa động một chỗ gốc cây già xuống, mặt mang khuôn mặt u sầu. Suy nghĩ một lúc lâu sau nghĩ ra duy nhất có thể thực hiện phương pháp, liền là mình không nê mặt mặt, hướng thân gia mượn trước chút ít ngân lượng, các loại về sau đang từ từ trả nợ.

Điều Nhất Thiên mở mắt ra chậm rãi đứng lên, vì Nhân nhi tiền đồ, quyết định kéo mặt mo hướng Lư Thanh vay tiền. Nghĩ thông suốt sau Điều Nhất Thiên cảm thấy toàn thân buông lỏng, thấy bốn phía đại đa số tiêu sư ở trên mặt đất ngồi ở cửa động bên cạnh, chỉ có rất ít người bên ngoài cảnh giới, liền cảm lấy đề ở một bên phá sóng đao, đi ra ngoài, bốn phía xem xét một phen, không muốn xảy ra điều gì đường rẽ.

Lư Ngọc công đeo cao cổ nửa người "Phong Sào", tay mang theo dùng vải bố bao lấy Trình Chấn Toàn đầu lâu, vận khởi Ngự Phong Thuật hướng trở về đường, sợ bản thân lộ khai, tiêu cục bên kia tái sinh biến cố.

Cái này "Phong Sào" trong có vật còn sống, không thể thả vào túi trữ vật chỉ có thể công đeo. Bên cạnh chạy đi bên cạnh suy nghĩ cái này tặc đến cùng là người nào, không hảo hảo tu luyện, vì cái gì vào rừng làm giặc cướp.

Trình Chấn Toàn liền là một gã tán tu, không chỗ nương tựa, bốn phía du đãng, hơn ba mươi tuổi mới Luyện Khí tầng hai, tại tu chân giới có thể nói tu vi thấp, không đáng giá nhắc tới. Nhưng ở thế tục trong võ lâm xem như tuyệt thế cao thủ, có một lần một vị võ lâm hảo hữu, một phương núi lớn trại Lạc Vân trại chủ Lục Chí Hà, mời hấn trợ quyền.

Lục Chí Hà quả thật luyện võ kỳ tài, bốn mươi tuổi ngoài liền đi vào tiên thiên cao thủ cảnh giới. Một tay "Hóa Cốt thủ" sử dụng chính là xuất thần nhập hóa, khó lòng phòng bị, người giang hồ xưng "Hóa Cốt Lang Quân".

Chỉ là người này không vào chính đạo, hung ác xảo trá, ở rể Lạc Vân trại, đem làm trước một đời trại chủ "Lạc Vân lão ma" con rể tốt. Chờ thêm một đời trại chủ "Lạc Vân lão ma" chết bệnh về sau, tự làm lên đại đương gia đã thành Lạc Vân trại trại chủ. Giang hồ càng là đồn đại cái này "Lạc Vân lão ma" cũng không là chết bệnh, là bị Lục Chí Hà hạ độc hạ độc chết đây.

Lục Chí Hà mời Trình Chấn Toàn cùng nhau truy giết, một gã nhất danh cao thủ "Thiết Quyền Thần Quân" Đặng Nghiệp Hậu, thù lao chính là tám khối đề cấp linh thạch. Cái này tám khối đề cấp linh thạch là Lục Chí Hà ngẫu nhiên cướp bóc một chi thương đội, vơ vét mà đến.

Trình Chấn Toàn trợ giúp Lục Chí Hà đánh gục "Thiết Quyền Thần Quân" Đặng Nghiệp về sau, tại trên người hấn đã nhận được một quyển ghi chép lấy "Huyền Âm Bạo Phong thuật" tà thuật sách cổ. Đạt được cuốn sách này Trình Chấn Toàn mừng rỡ như điên, tại cẩn thận đọc sách cổ về sau, liền quyết định tu luyện cái này "Huyền Âm Bạo Phong thuật".

Vốn là tiêu phí nhiều năm tích góp từng tí một linh thạch, tại phường thị mua một cái đề cấp yêu thú Hủ Thi phong sau. Nếu không phải Hủ Thi phong sau lực công kích thấp, lại không có cái gì tác dụng, phường thị giá bán cực thấp, chỉ bằng Trình Chấn Toàn thân gia, cũng muốn mua sắm yêu thú?

Phải biết rằng một cái hơi có lực công kích nhất giai đề cấp yêu thú, ít nhất giá trị nghìn khối đề cấp linh thạch. Cái này Hủ Thi phong sau chỉ bất quá hai trăm khối đề cấp linh thạch, liền giao dịch tới tay, có thể nói quá mức giá rẻ. Chính là chỗ này hai trăm khối đề cấp linh thạch, cũng là Trình Chấn Toàn toàn bộ gia sản, mua sắm sau tâm đầu nhứt không thôi, đêm không thể say giấc.

Bồi dưỡng Hủ Thi phong cần tới một ít dược liệu, ở thế tục có ít ngân lượng liền có thể mua sắm. Tuy nói những dược liệu này thập phần đắt đỏ, nhưng Trình Chấn Toàn không thiếu ngân lượng, dùng hết sau lại chém giết một ít phú thương thế tục là được.

Bồi dưỡng Hù Thi phong mỗi ngày đều cần hù thối người thi thể, cái này đã có chút ít khó giải quyết. Cũng không thể mỗi ngày giết người đi! Tuy nói giết một phạm nhân đối với Trình Chấn Toàn mà nói hết sức dễ dàng, không cần tốn nhiều sức. Giết nhiều mấy cái phạm nhân Trình Chấn Toàn cũng chút nào không ngại, tiện tay mà thôi.

Nhưng tu chân giới có một cái quy định bất thành văn, tu chân giả không thể tùy ý đồ sát phạm nhân, như người vi phạm, người người chi giết.

Đối với đồ sát phạm nhân tu chân giả, như có phát hiện, lại sự tình ra không thể không có nguyên do. Cái kia đích thị là tà ma ngoại đạo, tu chân giới đem làm hợp nhau tấn công, trở thành chuột chạy qua đường người người hô đánh. Nhất là những danh môn chánh phái kia, hội phát ra lệnh truy nã, phái chuyên người xuống núi truy kích và tiêu diệt.

Trình Chấn Toàn cũng không phải là không có tàn sát qua phạm nhân, chết trong tay phạm nhân ít nhất trên trăm, nhưng làm được hành động bí mật, sau đó theo không lưu người sống.

Chỉ là mỗi ngày giết một gã phạm nhân, cứ thế mãi, tổng sẽ lộ ra chân tướng, bị người nhìn chăm chăm vào. Cái gọi là sinh trường ở bờ sông đi, nào có không ầm ụt giây. Đến lúc đó liền ngổ lỏi oanh đình, bước vào vạn kiếp bất phục cảnh giới. Vậy được không bù mất, hối tiếc không kịp.

Tạm ở Lạc Vân trại Trình Chấn Toàn, cả ngày mặt mày ủ rũ, rầu rĩ không vui. Đối với như thế nào giải quyết thối nát thi thể nơi phát ra một buồn mạt triển, không biết như thế nào cho phải.

Một ngày chứng kiến ra ngoài cướp bóc Lạc Vân trại sơn tặc, đề nặng tù binh cùng nhà mình chết trận huynh đệ thi thể quay về trại, đột nhiên linh quang lóe lên, sau đó ha ha phá lên cười. Trình Chấn Toàn không khỏi khẽ lắc đầu, cười thầm tự giễu: Minh bình thường lạnh lợi tài trí đều đi đâu, như thế ngu như thế đần.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vào rừng làm cướp

Bồi dưỡng Hù Thi phong cần thi thể thối nát, lại không nhất định phải bản thân tự mình động thủ giết người. Chỉ cần là tử thi, cũng có thể lợi dụng.

Lạc Vân trại là địa phương nào, đây là một ổ thổ phi hung danh bên ngoài. Toàn bộ Lạc Vân trại hảo thủ như mây, chỉ bình thường sơn tặc tụ có hơn 5000 người. Trong võ lâm có thể nói tiếng xấu rõ ràng, nguy hại một phương. Như vậy một cái ăn tươi nuốt sống nhân gian địa ngục, còn sợ tìm không thấy thi thể.

Chỉ cần cẩn thận giấu kín tại Lạc Vân trại, không hiện biểu lộ bản thân tu chân giả thân phận, còn sợ bị người nhìn chăm chăm vào. Nghĩ vậy Trình Chấn Toàn thật muốn chèn chèn một bình lão tửu ăn mừng một thoáng, chủ ý này thật tốt quá, lại an toàn, lại có thể an tâm bồi dưỡng Hù Thi phong.

Đội đến lúc Hù Thi phong thành hình về sau, mình ở tu chân giới sẽ không ở là mặc cho người định đoạt, nhân thủ vô hại tiểu nhân vật. Trước kia hữu tâm vô lực, trong lòng suy nghĩ sự tình có thể có hành động.

Trình Chấn Toàn tư chất bình thường, công pháp nhưng gia truyền, gia tộc suy bại, đã mấy đời không có xuất hiện tu chân giả. Nhưng Trình Chấn Toàn tâm tính kiên định cũng không có nản chí, tự học tu thành công pháp về sau, liền ra ngoài lưu lạc tìm kiếm tiên duyên.

Nhưng sự thật tàn khốc, bốn phía vấp phải trắc trở, nhiều lần bị nhục. Tu chân giới người lừa ta gạt, Trình Chấn Toàn chỉ có thể đau khổ giãy giụa, khe hở cầu sinh, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới buông tha.

Tu chân giới giết người đoạt bảo chính là chuyện bình thường, cũng là tu chân tài nguyên đường về phương pháp nhanh nhất. Chỉ bất quá Trình Chấn Toàn pháp lực yếu ớt, không có bị đoạt, đã là phúc phận vạn phần. Nhưng một mực sinh ra hâm mộ, hữu tâm vô lực.

Nghĩ đến bằng vào bồi dưỡng thành hình hù thi tự bạo phong, giết người đoạt bảo, liễm tụ hợp tài nguyên. Sau đó mua sắm tu luyện đan dược, tu vi rất nhanh tăng lên, thành tựu trường sinh đường.

Trình Chấn Toàn mở cờ trong bụng, cả ngày dừng lại ở độc lập bồi dưỡng trong phòng cẩn thận chăm sóc Hù Thi phong. Phải biết rằng vạn sự khởi đầu nan, bồi dưỡng cải tạo Hù Thi phong sau là tu luyện "Huyền Âm Bạo Phong thuật" trong trọng yếu nhất.

Không chỉ có muốn hao phí rất nhiều dược liệu, còn muốn đổ vào máu đen trong ngâm bảy bảy bốn mươi chín ngày, ở giữa mỗi ngày muốn gia nhập đại lượng mới lạ máu người. Thẳng đến Hù Thi phong về sau, hình thể sưng tấy làm mũ lớn mạnh gấp mười lần, bên ngoài thân vỏ ngoài hòa tan, hai cánh

thoái hóa.

Sau đó không lâu Hù Thi phong sau sẽ hội tiến vào ngủ say chính giữa, sau khi tỉnh dậy liền bắt đầu đẻ trứng, bởi đường thối nát thi thể tự bạo phong lúc này mới hoàn thành bước đầu tiên.

Trình Chấn Toàn giấu kín tại Lạc Vân trại, ngoại trừ ngẫu nhiên ra tay giúp "Hóa Cốt Lang Quân" Lục Chí Hà, đánh chết một ít khó giải quyết nhân vật, hầu như không ra cửa trại, một lòng làm lấy mộng đẹp, an tâm bồi dưỡng Hù Thi phong.

Thế nhưng là chuyện tốt đẹp không tồn tại mãi, có một buổi tối Lạc Vân trại cướp sạch trở về, tại trên quảng trường mở yến hội chúc mừng. Nghe nói cướp sạch một phương vọng tộc, thu hoạch cực lớn. Trên quảng trường hào tửu thịt ngon, còn có vũ nữ biểu diễn rất náo nhiệt.

Trình Chấn Toàn cũng không có cùng bọn son tặc cùng một chỗ ăn uống chơi đùa, đang tại bồi dưỡng trong phòng tu luyện. Tuy nói nơi đây linh khí mỏng manh, tu vi tăng trưởng thật chậm, nhưng có chút ít còn hơn không, Trình Chấn Toàn cũng không lãng phí quý giá này thời gian, dốc lòng tu hành.

Ngay tại bọn son tặc uống say mềm lúc, từ không trung rơi hạ một đạo lăng lệ ác liệt màu đỏ kiêu khí, rơi vào trên đài cao. Trên đài cao đang ngồi lấy đại đương gia Lục Chí Hà, còn có rất nhiều Lạc Vân trại tinh nhuệ. Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, gỗ đá dựng đài cao theo thanh âm sụp đổ.

"Hóa Cốt Lang Quân" Lục Chí Hà bạo toàn bộ đoạn, nhất thời huyết nhục văng tung tóe. Bọn son tặc trong lòng run sợ, cảm giác say đều không có, ngẩng đầu hướng lên nhìn qua khí, chỉ thấy ba vị tiên nhân ngự kiếm đứng ở giữa không trung. Nhưng vào lúc này hơn mười cái to lớn đại hỏa cầu, từ không trung cực nhanh rơi xuống, trong đám người nổ tung.

Nhất thời ánh lửa bắn ra bốn phía, gào khóc thảm thiết. Bọn son tặc rơi sợ mà chạy, giống như con ruồi không đầu giống như bốn phía tán loạn.

Trình Chấn Toàn tránh trong phòng sợ tới mức là hãi hùng khiếp vía, cái này cái nào là cái gì ba vị tiên nhân, rõ ràng chính là ba cái tu vi cao thâm tu chân giả. Chớ không phải là đến truy kích và tiêu diệt bản thân đây, nhưng mình một mực cẩn thận từng li từng tí, cũng không có lộ ra chân tướng.

Trình Chấn Toàn lập tức cõng lên "Phong Sào", dán chân tường thừa dịp cảnh ban đêm hướng về phía sau cửa sờ soạng. Lúc này ba vị không biết ở đâu ra tu chân giả, chính đang đuổi giết chạy trốn từ phía son tặc. Trình Chấn Toàn không dám vận công thi triển thân pháp chạy trốn, bởi vì như vậy càng thêm dễ người chú ý. Nếu như bị ba vị tu chân giả nhìn chăm chăm vào, như vậy hôm nay chính là ngày giỗ của hắn.

Ba vị tu chân giả tu vi cao thâm, tiện tay liền có thể đánh gục mấy người, nhưng son tặc thật sự là quá nhiều, nhất thời không thể toàn bộ tàn sát. Vẫn có không ít người sống sót trốn thoát. Trình Chấn Toàn chính là trong đó một vị, hắn xen lẫn trong đám người từ cửa sau đường nhỏ chạy ra son trại.

Chạy ra son trại sau đó không lâu, nhìn không có tu chân giả đuổi theo, móc ra một trương "Thần Hành phù" hướng trên thân một dán, "Vèo" một thoáng chạy trốn ra ngoài, không lâu sẽ không có thân ảnh. Một bên cùng chung chạy thực mạng vài tên son tặc, kinh hãi sững sờ ở tại chỗ, trong nội tâm thì thầm: Cái này không phải là gặp quỷ đi!

"Sư huynh! Có muốn đuổi theo hay không đi lên, những cái kia son tặc trốn không được xa." Tìm tòi một lát sau phát hiện Lạc Vân trong trại tại không người sống, trên mặt hung tướng Đường Bản, vài bước bước về phía Tư Mã Nham hỏi.

"Quên đi, Đường sư đệ. Thủ lĩnh đạo tặc đã đánh chết, chúng ta cũng giết lục không ít, đại thù đã báo. Còn là sớm đi hỏi sư môn bẩm báo, đã miễn sinh thêm sự cố." Mặt như băng sương Tư Mã Nham nhìn bốn phía cây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, lửa giận trong lòng cũng dần dần biến mất, suy tư sau liền trả lời.

"Đại ca! Cứ như vậy được rồi sao? Khả năng còn có hung thủ trốn." So sánh trẻ tuổi Tư Mã Tô, vẻ mặt không cam lòng lo lắng nói.

"Tô đệ, oan oan tương báo khi nào rồi, còn là tốc độ hỏi sư môn bẩm báo. Tại quay về trong tộc xử lý hậu sự, nhiều người thân còn chưa hạ táng, thi cốt không lạnh. Người không muốn bọn hắn trở thành cô hồn dã quỷ đi!" Tư Mã Nham bắt đắc dĩ nói ra, nói xong ánh sáng màu đỏ lóe lên liền ngự kiếm hướng không trung bay đi.

"Ai!" Tư Mã Tô một đập chân, bắt đắc dĩ cũng ngự kiếm bay về phía không trung, đi theo.

Ba đạo kiếm quang trên không trung cực nhanh chạy như bay, Tư Mã Nham sắc mặt tái nhợt, tay trái bày ở chỗ sau lưng nắm thật chặt thành quyền, hai mắt không khỏi chảy xuống một nhóm dòng nước mắt nóng. Nào có ngày thường hăng hái, lý tưởng hào hùng. Lộ ra uể oải không phấn chấn, có chút chán nản.

Tư Mã Nham cùng biểu đệ Tư Mã Tô, đều là một phương vọng tộc, Giang Lâm Tư Mã gia sau đó. Giang Lâm Tư Mã gia làm thế tục vọng tộc, các thời kỳ có người làm ra quan. Trên đại gia chủ Tư Mã Bình càng là lên làm tể tướng chi chức, nhất thời thanh danh lên cao, chùng có tiếng.

Tư Mã gia các thời kỳ làm quan ngay thẳng liêm khiết, tích thiện tích đức. Hay có câu "Làm điều thiện thì trời ban phước", Tư Mã gia một đời này có thể nói phúc tinh cao chiếu.

Tư Mã gia bản làm thế tục gia tộc, thư hương môn đệ, không muốn một nhà này đời cháu Tư Mã Nham cùng Tư Mã Tô, lại người mang tu tiên tư chất, và lại tư chất vô cùng tốt, chính là thiên linh căn. Bị tới nhà làm khách Vạn Dược cốc tu chân tiên nhân, phát hiện sau mang hỏi sư môn, từ nay về sau liền tại Vạn Dược cốc tu hành.

Này nhưng vui hết mức đương đại gia chủ Tư Mã Quang, trong nhà xếp đặt yến hội khoản đãi bốn phương quê nhà, hô to tổ tông phù hộ.

Trước đây không lâu, Tư Mã Nham cùng Tư Mã Tô mang theo sư đệ Đường Bản về nhà thăm người thân, ba người du sơn ngoạn thủy, cao hứng bưng bình. Có thể về đến trong nhà, thấy đúng là cửa nát nhà tan cảnh tượng, trong nhà phòng ốc đều thiếu hũy, đồ nát thê lương, thầy ngang khắp đồng, toàn tộc cao thấp hơn năm trăm người không một may mắn thoát khỏi.

Tư Mã Nham hai huynh đệ như gặp sét đánh, sững sờ ở phế tích ở bên trong, nước mắt rơi như mưa. Các loại sau khi lấy lại tinh thần, hai người bốn phía nghe ngóng tình huống, rất nhanh liền tra ra chân tướng.

Liên tại ngày trước do đại đương gia "Hóa Cốt Lang Quân" Lục Chí Hà, dẫn đầu Lạc Vân trại bọn sơn tặc tập kích Tư Mã gia, đoạt giết bắt người cướp của, việc ác bất tận.

Ba người nghe ngóng Lạc Vân trại phương hướng về sau, nén giận ngựa không dừng vó về phía Lạc Vân trại đánh tới, liền có vừa rồi một màn.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Quan Cương trấn

Trình Chấn Toàn lại mệt mỏi lại buồn, nằm bất an chỗ ngồi, vắt hết óc nghĩ đến đi con đường nào. Tuy nói ba vị này tu vi cao thâm tu chân giả, không là hướng về phía bản thân mà đến, nhưng gần nhất còn là yên tĩnh điểm, không muốn làm sát kẻ vô tội, cẩn thận dẫn họa trên người.

Tư Mã Nham trong lòng muôn phần hối hận, nếu không phải mình du sơn ngoạn thủy, làm trễ nải hành trình, sớm một ngày chạy về nhà trong liền sẽ không phát sinh thảm kịch.

Song thân của mình, bản thân tuổi nhỏ muội muội tự cũng không chết thảm. Nước mắt ngăn không được hướng phía dưới nhỏ xuống, nước mắt do ngàn thước không trung, đứt quãng rơi vào núi rừng hoang dã trong.

Trình Chấn Toàn may mắn đào thoát, chạy ra ngoài trăm dặm, nhưng hoang mang rối loạn bất an. Tại một chỗ phá hư núi trong miếu đặt chân.

Cái này Lạc Vân trại coi như là hủy, đáng tiếc một chỗ thoải mái dễ chịu chỗ ẩn thân. Quan trọng nhất là thi thể nguồn gốc đứt gãy, cái này như thế nào cho phải. Hủ Thi phong bồi dưỡng cũng không thể gián đoạn, bằng không thì liền kiếm củi ba năm thiếu một giờ rồi.

Một đêm không ngủ, Trình Chấn Toàn thật đúng là nghĩ ra biện pháp tốt. Còn là lão chủ ý, đang tìm một chỗ sơn trại chủ động gia nhập, vào rừng làm giặc cướp, giấu kín trong đó.

Đã an toàn, lại có thể đạt được ổn định thi thể nguồn gốc. Thì cứ như vậy Trình Chấn Toàn thường xuyên gia nhập bất đồng sơn trại, một cái sơn trại tối đa nghỉ ngơi ba tháng, liền sẽ chủ động ly khai, một lần nữa tìm kiếm một chỗ mới sơn trại gia nhập.

Như thế cẩn thận làm việc, là sợ chờ thời gian quá dài, sợ khiến cho người có ý chí chú ý, bại lộ bản thân. Như vậy liền hối tiếc không kịp, cái gọi là cẩn thận chạy nhanh được vạn năm thuyền.

Trình Chấn Toàn gia nhập Hắc Hồ trại cũng là như thế, như vậy lý kỳ làm việc, Lưu Ngọc có thể nào nghĩ đến.

Lưu Ngọc vắt hết óc cũng nghĩ không thông cái này tặc, vì sao vào rừng làm giặc cướp, cuối cùng vẫn không có đầu mối, Lưu Ngọc liền buông tha cho phỏng đoán, một lòng chạy đi. Nghĩ đến cái này tặc cũng sẽ không có cái gì chỗ dựa, bằng không thì như thế rơi vào chật vật như thế, chắc có lẽ không có cái gì tai họa trên thân.

Một đường chạy vội, sau nửa canh giờ, Lưu Ngọc chạy tới lúc ban đầu tiêu cực cùng sơn tặc giao chiến chi địa. Phóng nhãn nhìn lại, ngã trái ngã phải nằm đầy đất thi thể.

"Lưu công tử, người có thể tính đã trở về. Tổng tiêu đầu mang theo các huynh đệ đi Hắc Hồ trại hang ổ rồi." Hùng Siêu Khánh nhận Lưu Thanh mệnh lệnh tại nơi này đợi, nếu Lưu Ngọc chạy về, liền dẫn hãn cùng nhau đi tới Hắc Hồ trại hang ổ.

Hùng Siêu Khánh giao chiến lúc tay trái không cẩn thận đã trúng một đao, may mắn là không có tổn thương đến gân cốt, cũng không đáng lo. Lên thuốc trị thương, qua loa băng bó xuống, liền trốn ở bên đường trong bụi cỏ, nhìn Lưu Ngọc xuất hiện, lập tức vọt ra.

"Vị đại ca kia, cha ta hãn không có sao chứ!" Lưu Ngọc nhìn theo trong bụi cỏ, lao ra một thân lấy tiêu sư trang phục đích hãn tử mặt đen, nghĩ đến là người một nhà.

"Luru công tử, tổng tiêu đầu võ nghệ cao cường, như thế nào bị những thứ này mao tặc gây thương tích, một chút việc không có, chúng ta nhanh chút ít đuổi đi qua đi!" Hùng Siêu Khánh cười mở mồm cười nói.

Hắn đối với Luru Ngọc cái này Luru gia đại công tử, thế nhưng là rất bội phục, tuổi còn nhỏ đã là tiên thiên cao thủ, võ công cái thế. Ngày thường cũng là thập phần tuần tú, phong lưu phóng khoáng.

Hai người cũng không tại nhiều nói, tại Hùng Siêu Khánh dưới sự dẫn dắt hướng Hắc Hồ trại hang ổ tiến đến.

"Hiền chất, đã trở về." Điều Nhất Thiên chứng kiến Luru Ngọc hai người chạy đến, vội vàng nghênh đón tiếp lấy vui vẻ nói.

"Bá phụ, tặc tử đã bị ta chém giết." Luru Ngọc giơ lên trong tay vài bộ bao lấy đầu người trả lời, gây một bên vây xem tiêu sư đám, nhao nhao trầm trồ khen ngợi.

"Hiền chất, làm tốt, nhanh đến bên này nghỉ ngơi một chút." Điều Nhất Thiên chỉ vào bên cạnh một bụi cỏ địa, cao hứng nói.

"Bá phụ, cha ta đây!" Một mực không gặp Luru Thanh xuất hiện, Luru Ngọc không khỏi có chút bận tâm.

"Luru lão đệ, hẳn mang theo truy hồi tiêu hàng, đi trước Quan Cương trấn, cho người đi Như Ý khách sạn hội họp." Điều Nhất Thiên nhìn ra Luru Ngọc có chút lo lắng, liền báo chỉ tình hình thực tế.

"Bá phụ, ta đây cái này sẽ lên đường." Luru Ngọc nghe xong sẽ phải đứng dậy, tiến đến Quan Cương trấn.

"Không vội, trước uống ngụm nước." Điều Nhất Thiên tay trái đặt ở Luru Ngọc trên vai, nhẹ nhàng đè nặng, tay phải cầm xuống phiêu gian túi nước đưa tới.

"Cảm ơn bá phụ!" Luru Ngọc bôn ba gần nửa ngày, quả thật có chút khát nước, liền nhận lấy túi nước đại uống một ngụm.

"Hiền chất! Bá phụ hỏi người câu nói, người cần phải thành thật trả lời." Điều Nhất Thiên tới gần chút ít, nhỏ giọng nói.

"Bá phụ người hỏi đi! Tiểu chất biết sẽ không giấu." Luru Ngọc đem túi nước đưa tới trả lời.

"Nhìn hiền chất võ công kỳ lạ, lão phu chưa bao giờ thấy qua, không biết thầy từ chỗ nào." Điều Nhất Thiên suy nghĩ hội nhỏ giọng mà hỏi thăm.

"Bá phụ, kỳ thật ta tại Hoàng Thánh sơn tu hành, tu tiên văn đạo." Trầm ngâm một lát, Luru Ngọc cảm giác đối với Điều Nhất Thiên không có gì tốt giấu giếm đây, tựa như thực trả lời.

Tuy rằng Luru Ngọc nhỏ giọng trả lời, nhưng bốn phía tai nhọn tiêu sư đám, còn là hít một hơi lạnh khí, nguyên lai tổng tiêu đầu đại công tử là người tu tiên, trách không được như thế được.

Đồng thời may mắn cùng theo Luru Văn tiêu cục là theo đúng rồi, không xa nghe lên Lý Thiết sắc mặt có chút khó coi, nghĩ mà sợ không thôi. Hoàn hảo bản thân không có tùy tiện ra tay, bằng không thì thật sự là tự tìm đường chết. Xem ra sau này còn là an tâm dừng lại ở Luru Văn tiêu cục, không muốn lên cái gì thiếu thân cho thỏa đáng, trong lòng một ít tiểu tâm tư triệt để tiêu tán, thu vào.

"Luru lão đệ tốt phúc khí a!" Điều Nhất Thiên kỳ thật đã sớm đoán ra một chút, đầu là không thể xác định.

Hai người vừa rồi rảnh hàn huyên một hồi, Luru Ngọc đã muốn con khoái mã, liền dọc theo quan đạo hướng Quan Cương trấn tiến đến.

Lúc này đã đến chạng vạng tối, bầu trời phía tây treo một vòng mặt trời đỏ, nhuộm tầng mây như bắt lửa giống như. Trên quan đạo không có một bóng người, Luru Ngọc giục ngựa chạy như bay, móng ngựa đất đất âm thanh tại trong núi rừng tiếng vọng.

Dùng qua sau khi ăn xong, Luru Thanh đang mặc một bộ màu xanh tiêu sư sức trang phục, tay cầm trường kiếm đứng ở mái nhà lên, phía dưới đặt bày ra mười cỗ xe ngựa, chứa Phiêu Hương thảo cùng ngân lượng.

Luru Thanh không yên lòng, tại mái nhà trông coi. Phía dưới tiêu sư đám cũng tới quay về tuần tra, cẩn thận từng li từng tí. Luru Thanh trong lòng thập phần lo lắng, cũng không là sợ có người đến đây cướp tiêu, một mực lo lắng lấy bản thân hài nhi Luru Ngọc, sợ Luru Ngọc gặp chuyện không may.

"Đát đát..." Từ đằng xa truyền đến dồn dập tiếng vó ngựa, gây phía dưới tiêu sư đám, khẩn trương nắm chặt binh khí trong tay. Kinh nghiệm phong phú Luru Thanh theo tiếng vó ngựa nghe được ra, chỉ có một con khoái mã tại chạy tới, nội tâm có chút không hiểu chờ mong.

Cũng không xa góc đường, lao ra một thót tảo màu tuần mã, phía trên cưỡi một thân lấy tiêu sư trang phục khuôn mặt tuần tú thanh niên, có thể không phải là chạy tới Luru Ngọc.

Luru Thanh mừng rỡ như điên thả người nhảy lên, hướng đại bàng giống như bay về phía Luru Ngọc.

"Ngọc nhi, người có thể đã trở về." Luru Thanh trên không trung liên hô.

"Cha! Cái kia tặc tử đã toi mạng, đầu lâu ta mang về." Luru Ngọc ghì chặt khoái mã, trở mình nhảy lên, đỡ lấy Luru Thanh, hai người vững vàng rơi xuống mặt đường trên.

"Tốt Ngọc nhi, bá phụ người đám trên trời có linh thiêng có thể nghỉ ngơi, cái này đầu lâu muốn dẫn trở lại bọn họ trước mộ phần, cảm thấy an ủi bọn hắn trên trời có linh thiêng." Lưu Thanh vui mừng mà tiếp nhận gói kỷ đầu lâu, đối với mình nhà hài nhi càng phát ra cảm thấy thoải mái.

"Ngọc nhi, đi vào nói chuyện, còn chưa ăn cơm đi!" Lưu Thanh thân thiết mà vịn Lưu Ngọc đi vào khách sạn, cũng gọi tới tiểu nhị mang thức ăn lên.

"Tiểu đệ, người đã trở về. Không có bị thương đi!" Nghe vậy chạy tới Lưu Oánh, vây quanh Lưu Ngọc dạo qua một vòng, thân thiết mà hỏi thăm.

Ba người ngồi xuống về sau, nói không hết thân mình lời nói. Không lâu tiểu nhị liền trên đây một bàn rượu và thức ăn, tò mò Lưu Oánh vội vàng truy vấn Lưu Ngọc đầu theo ra đi chuyện sau này, Lưu Ngọc kinh không được lão tử lải nhải, liền đơn giản miêu tả dưới như thế nào đánh chết Trình Chấn Toàn, chỉ là tóm tắt về sau thu hoạch sự tình.

Đối với Lưu Oánh truy vấn trên lưng "Phong Sào" là vật gì, chỉ có thể gán cái dối, nói là kỳ lạ binh khí. Thế nhưng là lão tử này không dễ gạt gẫm, không nên Lưu Ngọc tiến hành phơi bày một ít, cuối cùng vẫn là Lưu Thanh quát lớn một thông, mới bỏ đi ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Cửu đại trở mạch

Mấy hôm nay vì chuyện tiêu diệt thổ phỉ, vẫn không thể an tâm tu luyện. Theo Hắc Hồ trại bị diệt, chuyện này rốt cục kết thúc.

Lưu Ngọc ngồi xếp bằng tại trên giường gỗ, tĩnh hạ tâm thần. Từ bình ngọc bên trong đổ ra một hạt đậu xanh lớn nhỏ được hoàn, chính là lúc trước hạ sơn thì mua "Mộc Xuân hoàn".

Nuốt vào trong bụng, chỉ cảm thấy mồm miệng lưu hương, tản ra một cỗ cây cỏ hương thơm. Sau đó không lâu, trong bụng dâng đi qua một cỗ nhiệt khí, Lưu Ngọc vận hành "Hoàng Thánh Bồi Nguyên Công" chuyên tâm hấp thu tỏa ra linh khí, Mộc Xuân hoàn sản sinh linh khí hết sức tinh thuần, đều là tinh thuần Mộc linh khí, hấp thu hết sức thư sướng.

Một hồi ban ngày hao tổn linh lực liền bỏ đầy, trong đan điền linh khí dâng trào tại cũng không chứa thêm nữa, lúc này Lưu Ngọc liền bắt đầu dẫn đạo dư thừa linh khí, xung kích tầng thứ sáu trở mạch Khí Hòa mạch.

Luyện Khí kỳ tu chân giả đan điền nhỏ hẹp, tồn không được thật nhiều linh khí, Luyện Khí kỳ tu chân giả tu luyện, vì chính là mở rộng đan điền, đề cao tự thân chứa đựng linh lực dung lượng.

Chỗ đan điền tại nhân thể trong bụng, bị vô số kinh mạch vờn quanh, những kinh mạch này đa phần nhưng dùng để hấp thu linh khí, như ngũ đại chủ kinh mạch: Đan Khí mạch, Đan Nguyên mạch, Đan Tinh mạch, Đan Mệnh mạch, Đan Dương mạch, còn thêm đông đảo vô danh trắc kinh mạch.

Nhưng những kinh mạch xung quanh, cũng không phải đều có thể hấp thu linh khí, còn có một chút kinh mạch không chỉ không trợ giúp hấp thu linh khí, còn trở ngại đan điền mở rộng.

Trong đó nghiêm trọng nhất liền kể ra luyện khí cửu đại trở mạch. Phân biệt vì Khí Nguyên mạch, Khí Thủy mạch, Khí Thụ mạch, Khí Thúc mạch, Khí Hòa mạch, Khí Chấn mạch, Khí Tàng mạch, Khí Chích mạch, Khí Uẩn mạch.

Đan điền như một chỗ bóng cao su, pháp lực sung nhập trong đó sẽ mở rộng biến lớn. Mà trở mạch tựa như cây mây, hiện lên võng hình dạng gắt gao vờn quanh tại bóng cao su mặt ngoài, bao lại đan điền không cho hắn tự do bành trướng.

Luyện Khí kỳ tu chân giả phải tiêu hao đại lượng linh khí, dùng để xung kích tan rã trở mạch, Luyện Khí kỳ tu chân giả hấp thu linh khí mười phần có chín, liền dùng tại trên chuyện này.

Luyện khí cửu đại trở mạch chính là Luyện Khí kỳ chín đại bình cảnh, mỗi luyện hóa một cái trở mạch, đan điền liền lớn mạnh một vòng, tu vi liền tiến tới một tầng.

Luyện khí cửu đại trở mạch phân biệt đối ứng Luyện Khí kỳ hai tới mười tầng, khi tu chân giả luyện hóa sau cùng một cái trở mạch Khí Uẩn mạch lúc, liền tiến giai Luyện Khí tầng mười, bắt đầu vì trúc cơ làm chuẩn bị. Lưu Ngọc hiện Luyện Khí tầng năm tu vi, trước bốn đầu trở mạch đã luyện hóa, bắt đầu xung kích tan rã đệ ngũ đầu trở mạch Khí Hòa mạch.

Lưu Ngọc tiến giai Luyện Khí tầng năm mới mấy tháng lâu, này mấy tháng tu luyện, liền là vì vững chắc vừa mở rộng đan điền, khiến đan điền cố hóa

không ở héo rút nhỏ đi. Gần nhất mới triệt để ổn định, này mới bắt đầu ném thử luyện hóa Khí Hòa mạch, nhưng trở mạch luyện hóa không phải chuyện một sớm một chiều, chỉ có hết sức công phu dùng linh khí chậm rãi tan rã.

Hai canh giờ về sau, được lực đã qua, Lư Ngọc thu công đứng lên. Đây "Mộc Xuân hoàn" được hiệu vô cùng tốt, ngăn ngừa hai cái canh giờ hiệu quả tu luyện, so với tại Hoàng Thánh sơn tu luyện một ngày đêm hoàn hảo. Khiến Lư Ngọc sản sinh tại phục một hạt xung động, nhưng Lư Ngọc hay là vì bản thân rút chén trà, bỏ đi loại này ý niệm trong đầu.

Tại mua được hoàn về sau, Lư Ngọc liền hướng chủ quán hỏi thăm này "Mộc Xuân hoàn" ra sao dùng hiệu quả tốt nhất, chủ quán nói cho hắn mỗi ba ngày một hạt, hiệu quả tốt nhất.

Cũng giải thích nói, dùng "Mộc Xuân hoàn" về sau, lập tức vận công hấp dẫn, thẳng đến được lực tiêu tán. Nhưng vẫn có bộ phận được hiệu tiềm tàng tại trong cơ thể, ba ngày bên trong vận công tu luyện nhưng toàn bộ hấp thu hết, nếu như ba ngày bên trong phục dụng lại sẽ tạo thành được lực xói mòn.

Mặt khác chủ quán nói trên, nếu như dùng người tài đại khí thô, vài hạt cùng nhau dùng, được hiệu sẽ rất tốt. Lư Ngọc trên người linh thạch mặc dù không ít, nhưng nơi phát ra cực ít, khi tính toán tỉ mỉ sử dụng tiết kiệm thì dùng được lâu cho thỏa đáng. Sau đó con đường tu hành, nhu cầu linh thạch to lớn, chỉ có đường thành cần kiệm lần gió, mới có thể tại con đường tu hành đi xa hơn.

Sau khi tĩnh tọa một hồi, Lư Ngọc nhìn xem bên cạnh trong phòng ánh đèn chưa diệt, liền đứng dậy ra cửa, đi tới sát vách gian phòng.

"Phụ thân! Ngủ không có." Lư Ngọc nhẹ nhàng hướng trong phòng kêu một tiếng.

"Ngọc nhi, vào đi! Có chuyện gì?" Lư Thanh lo lắng trong viện tiêu hàng, khẽ nằm tại trên giường, vẫn chưa đi ngủ, nghe được thanh âm liền đứng dậy trả lời.

"Phụ thân! Hắc Hổ trại đã diệt, còn có chuyện gì cần hài nhi xuất thủ sao?" Lư Ngọc vào nhà ngồi xuống về sau, thanh thanh âm hỏi thăm.

"Làm sao Ngọc nhi, ngươi muốn đi?" Lư Thanh nghe được Lư Ngọc nói, trong lòng không khỏi đau xót vội vã hỏi.

"Phụ thân, nếu như không có có chuyện quan trọng, hài nhi sẽ lên đường, trì hoãn mấy hôm nay, sợ không thể đúng hạn đến nơi sư môn chỉ phái." Cao Thương quốc đường xá xa xôi, Lư Ngọc sợ không thể đúng hạn đến, bị sư môn trách phạt.

"Không có gì sợ, chỉ là Ngọc nhi ngươi thực sự không quay về một chuyến, với ngươi nương nói cá biệt sao?" Lư Thanh sắc mặt tiêu tụy hỏi thăm.

"Phụ thân, thứ hài nhi bất hiếu, giúp ta hướng nương xin lỗi." Lư Ngọc mặt lộ thống khổ về gian nan trả lời.

"Sáng sớm mai đi sao? Phụ thân đưa tiễn ngươi." Lư Thanh xót xa hỏi thăm, hôn ánh đèn khắc ở thất lạc trên mặt, thoáng cái cảm giác già nua không ít.

"Phụ thân, hài nhi hiện tại sẽ xuất phát, những này là từ tặc tử trên người sư ra ngân phiếu." Lư Ngọc từ trong lòng móc ra một xấp nhỏ ngân phiếu chuyển đi qua, trọn vẹn có mười vạn hai.

"Cái gì, hiện tại đã đi?" Lư Thanh nắm Lư Ngọc tay, kinh ngạc hỏi thăm.

Hai phụ tử còn nói hội thoại, Lư Thanh một lần khắp nơi trên đất nói để Lư Ngọc bản thân bảo trọng thân thể. Hai người đi xuống lầu, Lư Thanh vì Lư Ngọc khiến một thót thiên lý khoái mã.

"Phụ thân, bảo trọng thân thể, hài nhi bất hiếu." Nói xong Lư Ngọc liền xoay người lên ngựa, chạy ào bóng đêm ở giữa.

Lư Thanh nhìn xem từ từ đi xa bóng lưng, nhìn không được lệ nóng doanh tròng. Đây từ biệt lại không biết bao thuở mới có thể gặp lại, hài nhi vừa trở lại trong nhà không lâu sau, lại hừng hực rời đi. Chỉ là vui mừng chính là Ngọc nhi đã trưởng thành, thành thực ổn trọng.

Lư Thanh thả người nhảy lên mái nhà, vì chỉ là có thể nhiều nhìn xem liếc mắt, trong bóng đêm bóng lưng mờ mờ, chậm rãi đi xa thẳng đến tại cũng nhìn không thấy, chỉ có thể nghe được "Đát, đát, đát" tiếng vó ngựa, sau cùng ngay cả tiếng vó ngựa cũng nghe không gặp, Lư Thanh vẫn thật lâu không muốn rời đi.

Trái phải hai bên bóng cây về phía sau bay ngược, Lư Ngọc trong đầu không ngừng hiện lên, đã nhiều ngày song thân với bản thân thân thiết, trong mắt hàm chứa nước mắt lưng tròng. Bước trên con đường tu tiên này, nhất định thừa thụ phần cô tịch này, phân ly biệt này.

Chỉ có kiên định tín niệm, chuyên tâm khổ tu, mới có thể quên lãng tình cảm tương tư này. Dưới ánh trăng, Lư Ngọc một người một con ngựa bước trên đi tới Cao Thương quốc dài dòng lộ trình.

Hai tháng gió giật mưa sa, trời non lợi suối, rốt cục chạy tới Viêm Nam thành. Đây Cao Thương quốc vùng khi ho cò gáy, người ở thưa thớt. Núi non trùng điệp, hành tẩu mấy ngày mới có thể nhìn thấy người ta.

Phong tục quần áo cùng Lư Ngọc gia hương Việt quốc rất khác nhau, đa phần người ăn mặc do thanh hắc sắc vải bố, chế nên ngay cả thân y, nam tử đầu quần hắc sắc vải, nữ tử đầu mang đồng đảo ngân sức, ngân sức hết sức tinh mỹ, trong lúc hành tẩu ngân quang thiểm thức, hết sức chói mắt.

Nơi đây nơi chốn hiện ra dị quốc phong tình, Lư Ngọc bận bịu chạy đi, đến là vô tâm thương thức ven đường vạn suối tranh chảy, đẹp không sao tả

xiết cảnh tượng. Chỉ là tại lúc tu luyện, rõ ràng cảm thấy một cỗ âm lãnh linh lực, này phần âm lãnh linh lực, trước đây chẳng bao giờ gặp phải, chắc hẳn liền cỗ thư bên trong ghi chép "Âm khí" .

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trấn Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Âm khí

"Âm khí" cũng là một loại linh lực trong thiên địa, cùng "Ngũ hành linh khí" đồng dạng.

"Ngũ hành linh khí" ôn tính bình thân, hấp thu về sau tẩm bổ nhân thể, dưỡng dục thần hồn. Mà "Âm khí" âm lãnh cuồng bạo, hấp thu về sau ăn mòn nhân thể, xâm phạm thần hồn.

Hai loại linh lực khác nhau khác chế lẫn nhau, như âm dương chi biệt. "Âm khí" đồng dạng cũng có thể dùng để tu luyện, "Âm khí" tu hành với tư chất yêu cầu cực thấp, không giống "Ngũ hành linh khí" có tương sinh tương khắc đặc tính, với linh căn yêu cầu hết sức khắc khe.

"Âm khí" tu hành chỉ cần thân hoà linh căn, người người đều có thể có "Thiên linh căn" đồng dạng tốc độ tu luyện. Cho dù là người mang ngũ hệ tạp linh căn, tiến hành tu luyện đồng dạng tiến bộ như bay.

Nhưng hiện nay tu chân giới tu luyện "Ngũ hành linh khí" là chủ lưu, sở hữu chính đạo môn phái đều tu hành "Ngũ hành linh khí" . Tu hành "Âm khí" tu chân giả, xưng là tà tu. Đối với tà tu, các môn phái chính đạo cũng không nương tay, áp dụng tru tận giết tuyệt thái độ.

Tu luyện "Âm khí" với nhân thể thương tổn cực đại, người tu luyện chưa già đã yếu, thọ nguyên hao tổn. Nhưng một ít tư chất thấp kém tu chân giả thường thường tự cam đoạ lạc, cố gắng mà luyện tu luyện "Âm khí", chỉ vì truy cầu cấp tốc tăng trưởng lực lượng.

Tu luyện "Âm khí" tà tu công pháp uy lực pháp thuật cực đại, đồng cảnh giới chính đạo tu chân giả, đa phần không phải đối thủ. Tà tu công pháp bá đạo vô cùng, là học cấp tốc phương pháp. Thường thường chọn dùng băng môn tà đạo, hại người ích ta phương pháp tu luyện.

Thượng cổ thời kỳ tà đạo thịnh hành, thường xuyên tàn sát phạm nhân tu hành, ngàn vạn giết chóc. Tu vi cao thâm tà tu vi luyện chế pháp bảo, đồ thành diệt trần cũng thuộc bình thường. Phạm nhân số lượng cực giảm, khổ không nói nổi, không có thiên lý.

Tu luyện "Ngũ hành linh khí" chính đạo tu chân giả, đồng dạng trốn đông trốn tây, rất sợ bị phát hiện. Tà tu xem chính đạo tu chân giả thân thể, thần hồn vì linh đan diệu dược, thôn phệ dùng để giúp thêm tu hành. Một khi phát hiện chính đạo tu chân giả, liền cùng vây công, ăn sống nuốt tươi.

Chính đạo tu chân giả tựa như tà tu của tu chân giới hiện nay đồng dạng, mai danh ẩn tích, hầu như diệt sạch.

Theo cỗ thư ghi chép, tà tu từ thịnh sang suy là nhân quả báo ứng, trời giáng lỗi kiếp, tu vi cao thâm tà tu đều chết tại dưới thiên kiếp, chính đạo tu chân giả mới có cơ hội thờ dốc.

Trải qua mấy nghìn năm chính tà thảm liệt mà không ngừng không nghỉ chiến tranh, chính đạo tu chân giả mới chuyển bại thành thắng. Lại trải qua mấy nghìn vạn năm nghỉ ngơi chính đồn, mới có cảnh tượng tu chân giới phồn vinh như hiện nay.

Viêm Nam thành là Cao Thương quốc một tòa phủ thành, quản hạt mười cái huyện thành. Trường kỳ ở lại bình dân sắp tới 30 vạn, bên trong thành tường đồ ngói cao, phòng ốc san sát trật tự, trên đường dòng người không ngừng coi như phồn hoa.

Lưu Ngọc mỗi ngày treo đeo lợi suối chạy đi, hồi lâu không thấy như vậy cảnh tượng, chưa phát giác ra tâm tình thư sướng. Một đường hướng người qua đường tìm hỏi Thiên Sư phủ chỗ phương hướng, sư môn nhiệm vụ quyền trục bên trên viết rõ, đến Viêm Nam thành Thiên Sư phủ, tìm Lý Tùng Lâm sư huynh đưa tin, do Lý sư huynh theo xếp cụ thể nhiệm vụ.

Sau đó không lâu liền tìm được Thiên Sư phủ, Thiên Sư phủ đại môn mở rộng, hai bên đại môn các đứng một đội mặc giáp vệ sĩ. Lưu Ngọc xuống ngựa đi ra phía trước, một vị trì đao vệ sĩ nhìn thấy liền tiến lên nghênh đón.

"Vị công tử này tìm ai, nơi này là Thiên Sư phủ, người rảnh rồi miễn nhập, không nên quấy rầy các thiên sư nghỉ ngơi." Trì đao vệ sĩ gặp Lưu Ngọc phong thái phi phàm, tuy rằng công một vật kỳ lạ hình trụ, nhưng coi như khách khí hỏi thăm.

"Ta tìm Lý Tùng Lâm, Lý sư huynh, nhưng ở trong phủ." Lưu Ngọc thuận miệng trả lời.

"Công tử nguyên lai là Lý thiên sư sư đệ a! Nhanh mời vào trong." Hà Tiểu Sơn trong lòng cả kinh, hoá ra đối diện vị công tử này cũng là tu tiên giả.

Vội vả gọi người giúp đỡ dẫn ngựa, bản thân mang theo Lưu Ngọc hướng bên trong phủ đi đến. Hà Tiểu Sơn thủ vệ Thiên Sư phủ nhiều năm, tình huống như vậy cũng gặp phải không ít. Từ trước đến nay cũng không dùng bả báo, thì có thể trực tiếp mang đến người vào phủ, chẳng bao giờ làm lỗi.

Tại Hà Tiểu Sơn xem ra, có ai không muốn sống nữa dám giả mạo tu tiên giả.

Lý Tùng Lâm nửa nằm ở bên trên ghế trúc, bên cạnh bày biện ngâm tốt Long Tinh trà, trong phòng phiêu tán Mạt Ly hoa xông hương, tỏ vẻ hết sức thông dong tự tại.

Lý Tùng Lâm Thủy hệ Thiên linh căn, tư chất ưu tú, năm gần 90, tu mi giao bạch, nhưng tinh thần hăng hái, không hiện già nua. Hiện nay Luyện Khí tầng mười tu vi, làm như Hoàng Thánh sơn tiêu quân sự, bị cắt cử đến Cao Thương quốc Viêm Nam thành xử lý sự môn một phương sự vật.

20 năm trước dùng một hạt Trúc Cơ đan, xung kích Trúc Cơ kỳ bất hạnh thất bại, bản thân bị trọng thương, sư hân xuất thủ tương trợ mới bảo toàn tính mạng, nhưng cuộc đời này tại hết khả năng trúc cơ, nản lòng thoái chí chủ động xin ra ngoài nhậm chức. Hiện nay dời nhà chuyển tới Nam Viêm thành, định cư tại đây.

"Công tử, đi ra. Phía trước là được." Hà Tiểu Sơn cung kính đi ở phía trước dẫn đường.

Lý Tùng Lâm từ cửa sổ thấy thủ vệ Hà thị vệ, cung kính mà dẫn dắt một thân mặc thanh bạch sắc đạo bào, phía sau lưng cõ quai đồ vật thanh niên, hướng trong phòng đi tới. Từ thanh niên quần áo và thần thái đến xem, hẳn là là sư môn tới người, liền đứng dậy nghênh đón đi, sẽ không biết tới người gây nên chuyện gì.

"Lý thiên sư, vị công tử này nói là sư đệ ngươi, tiểu nhân liền dẫn theo tiến đến, đại nhân chậm rãi trò chuyện." Hà Tiểu Sơn hướng Lý Tùng Lâm khom người cúi đầu, liền xoay người đi ra.

"Lý sư huynh, tiểu đệ Lưu Ngọc, sư môn phái tiểu đệ đến đây Viêm Nam thành, chờ đợi sư huynh sai phái." Lưu Ngọc từ trong túi trữ vật, xuất ra nhiệm vụ quyền trục và ngọc bài tông môn chuyển đi qua.

"Lưu sư đệ a! Nhanh ngồi xuống." Lý Tùng Lâm trước dẫn Lưu Ngọc đến bên cạnh bàn ngồi xuống, sau đó tỉ mỉ kiểm tra nhiệm vụ quyền trục và ngọc bài tông môn.

Chỉ thấy Lý Tùng Lâm xuất ra bản thân ngọc bài tông môn, đem hai khối ngọc bài tới gần chút, lúc này hai khối ngọc bài đều phát ra ánh quang. Thấy loại này cảnh tượng, Lý Tùng Lâm gật đầu liền đem ngọc bài trả lại cho Lưu Ngọc.

Hoá ra đây là Hoàng Thánh tông phân biệt đồng môn đệ tử một cái thủ đoạn nhỏ, chỉ cần cùng là Hoàng Thánh tông đệ tử, hai khối ngọc bài tông môn tới gần về sau sẽ phát ra ánh quang, như thế rất đơn giản, liền có thể phân biệt có hay không có người tạo giả mạo mạo xưng. Hơn nữa Hoàng Thánh tông ngọc bài tông môn hết sức tinh diệu, xa không chỉ một cái thủ đoạn nhỏ này.

Ngọc bài tông môn tại lúc phát xuống cho đệ tử, sẽ lấy tân đệ tử một sợi hồn ti và một giọt tinh huyết, dùng bí pháp phong tại trong ngọc bài.

Nếu như chủ nhân ngọc bài tử vong, ngọc bài tông môn sẽ tự động rạn nứt, hướng trăm dặm trong vòng ngọc bài tông môn phát ra tin tức. Trăm dặm trong vòng ngọc bài tông môn đều sẽ phát ra hồng quang, đồng thời ngọc bài biểu hiện ra gặp phải một cái chỉ hướng tiêu, chỉ hướng phương vị chỗ người chết.

"Sư đệ, tuổi trẻ tài cao a! Hoan nghênh đi tới Viêm Nam thành, tới trước uống một chén nước trà xanh, đi đi phong trần." Lý Tùng Lâm vì Lưu Ngọc ngâm vào nước chén trà nói ra.

"Tạ ơn sư huynh! Không biết này Thiên Sư chi chức phụ trách sự vật gì, còn thỉnh sư huynh giải thích nghi hoặc?" Lưu Ngọc không rõ ràng lắm hôm nay sư chức vì sao chức vụ, vẫn tốt kỳ.

"Không vội! Sư đệ mấy ngày nay trước nghỉ ngơi, qua ít ngày sư huynh mang người chung quanh nhìn một cái, người liền rõ ràng." Lý Tùng Lâm vuốt thật dài râu bạc trắng vừa cười vừa nói.

Hai người còn nói hội thoại, sau đó không lâu Lý Tùng Lâm dẫn Lưu Ngọc đến một chỗ sương phòng, để Lưu Ngọc nghỉ ngơi thật tốt.

Chạng vạng, Lý Tùng Lâm tới thỉnh Lưu Ngọc về lại trong nhà làm khách, Lý Tùng Lâm nhà mình viện từ cách Thiên Sư phủ không xa, tại trong đình viện rượu và thức ăn sớm đã chuẩn bị tốt. Có khác hai vị đồng môn sư huynh cũng tới vì Lưu Ngọc đón gió tẩy trần, hai người nhìn qua đều đã tới trung niên.

Một vị tên là Nguyên Mãn, lớn lên hơi gầy, lam sắc Thiên Sư bào có chút không hợp thân. Một vị khác tên là Tập Thần Dũng, ngày thường có chút thấp, so với bình thường thanh niên nam tử thấp một cái đầu. Theo Lý Tùng Lâm giới thiệu còn thêm một vị sư huynh bên ngoài đóng ở, ngay cả Lưu Ngọc bản thân tổng cộng có năm tên Hoàng Thánh tông đệ tử, tại Viêm Nam thành đảm nhiệm Thiên Sư chức.

Chương 28: Nhảy cửa sổ

Bốn người vẫn hát đến đêm khuya, mới tan cuộc. Lư Ngọc ít có nói, hát cũng không nhiều lắm, có chút không thoải mái loại trăng cảnh này.

Ba vị sư huynh khác đến là chuyện trò vui vẻ, uống không ít, hành tẩu cũng có chút lắc lư. Hai vị sư huynh cũng có vợ tại Viêm Nam thành, xa nhau về sau liền đều tự về nhà, Lư Ngọc cũng trở lại Thiên Sư phủ sương phòng. Sau khi tĩnh tọa một hồi, liền móc ra một hạt "Mộc Xuân hoàn" bắt đầu tu luyện.

Ba vị sư huynh cho Lư Ngọc cảm giác có chút quái dị, tại Hoàng Thánh sơn các sư huynh đệ đều khắc khổ tu hành, rất ít sống phóng túng, lại sẽ không say rượu, Lư Ngọc không nghĩ ra quái dị ở nơi nào.

Lư Ngọc tuổi trẻ khí thịnh, làm sao lý giải ba người nổi khổ tâm, trước tiên là nói về Lý Tùng Lâm sớm đã buông tha hướng về phía trước chỉ tâm, duy trì tu vi hiện tại liền cảm thấy mỹ mãn.

Nguyên Mãn nhìn qua đang tuổi tráng niên, thật ra đã có 63 tuổi, chẳng qua chỉ người tu tiên không hiện già nua. Hôm nay Luyện Khí tăng bảy tu vi, hòa, thổ song linh căn tư chất tốt, sinh ra tại một tu tiên tiểu gia tộc. Người tu vi cao nhất gia tộc chính là chính hắn.

Lúc đó vì đưa Nguyên Mãn vào Hoàng Thánh tông, đã tổn hao gia tộc toàn bộ tài lực, tài nguyên tu tiên thiếu thốn, trên người linh thạch thừa thớt, bị phái đến Viêm Nam thành về sau, ngoại giới linh khí loãng, lại không đan dược tu hành, tu vi trì trệ không tiến, chỉ có thể được chăng hay chớ. Với bản thân có thể hay không trúc cơ, đã không ôm hi vọng quá lớn.

Tập Thần Dũng cũng đã 60 tuổi, thủy, hỏa song linh căn tư chất tốt, hiện Luyện Khí tăng tám tu vi. Vì một tu tiên đại gia tộc Tập gia chi hậu, đáng tiếc chỗ vì gia tộc bằng chi, cũng không phải gia tộc chủ yếu đến đỡ đỡ tượng.

Tuy nói hàng năm cũng có thể phân được một bút linh thạch, khoảng chừng trăm khối để cấp linh thạch. Nhưng với Tập Thần Dũng hiện giai đoạn tu hành tới nói, như như muối bỏ biển, căn bản không đủ sử dụng. Cùng Nguyên Mãn đồng dạng tu vi trì trệ không tiến, mỗi ngày sống phóng túng, cũng đã mất tu luyện chỉ tâm.

Vài ngày sau, Lý Tùng Lâm mang theo Lư Ngọc đi một chuyến tri phủ phủ nha. Từ tri phủ đại nhân kia dẫn triều đình nhâm mệnh chiếu thư.

Trên chiếu thư viết:

Phụng thiên thừa vận, thánh đế chiếu viết: Khiến thế ngoại cao nhân Lư Ngọc vì bốn quốc Thiên Sư, quan bá thất phẩm, ban thưởng hoàng kim trăm lượng, linh thạch 50, nhìn Thiên Sư bảo hộ ta một phương an bình.

Cư nhiên còn thêm linh thạch ban cho, để Lư Ngọc có chút bất ngờ. Từ tri phủ trong tay đạt được 50 khối để cấp linh thạch, và một trương ngân lượng ngân phiếu. Đồng thời còn lĩnh một phương ngọc chế Thiên Sư quan ấn, hai bộ thiên lam sắc Thiên Sư quan phục.

Mấy thứ này lĩnh hết về sau, Lư Ngọc liền chính thức trở thành Cao Thương quốc một tên Thiên Sư. Trải qua Lý sư huynh giới thiệu thất phẩm Thiên Sư, mỗi tháng bổng lộc vì 100 lượng bạc, tại trong thế tục sinh hoạt, có thể trải qua sinh hoạt sung túc.

Buổi tối, tên là Lâm Từ Phong tri phủ, mang theo đủ loại quan lại tại Viêm Nam thành, tốt nhất từ lâu Đại Phong lâu mở tiệc chiêu đãi Lư Ngọc, chúc mừng Lư Ngọc nhậm chức Thiên Sư chức. Nhiều vị sư huynh cũng đều sẽ trình diện, Lư Ngọc từ chối không được, chỉ có thể đứng hạn đi đến.

"Tôi chúng ta kính Lư thiên sư một chén, hoan nghênh Lư thiên sư đi tới Viêm Nam thành." Lâm tri phủ giơ lên chén rượu đứng lên lớn tiếng nói ra. Tại ngồi đủ loại quan lại nghe xong, giơ lên chén rượu cùng đứng lên hướng Lư Ngọc kính rượu.

"Tạ ơn! Các vị." Lư Ngọc không thể không uống một chén, bình thường Lư Ngọc rất ít uống rượu.

Mở đầu về sau, liền càng bất khả thu thế, bị quán không ít rượu thủy. Hoàn hảo vận công xua tan mùi rượu, không thể không phải túy đồ bất khả. Yên hội giải tán về sau, Lư Ngọc vốn định quay về Thiên Sư phủ nghỉ ngơi. Nhưng Lâm tri phủ lôi kéo nói ở trên lầu đã chuẩn bị tốt sương phòng, đêm đã khuya, ở trên lầu nghỉ ngơi một đêm.

Lư Ngọc từ chối chẳng qua liền lên lầu, Lâm tri phủ nhìn xem Lư Ngọc lên lầu về sau, không khỏi len lén cười.

Dưới sự dẫn dắt của tiểu nhị, Lư Ngọc đẩy cửa vào sương phòng, nghĩ sớm đi nghỉ ngơi, vừa rồi một phen làm ầm ĩ, là có chút mệt mỏi. Không ngờ ngẩng đầu phát hiện bên giường lại ngồi một tên bạch y thiếu nữ, trong lòng mãnh liệt nhảy dựng.

"Tiểu thư chớ sợ, đi nhầm cửa, tại hạ cái này đi ra ngoài." Lư Ngọc cho rằng đi nhầm cửa, vội vàng nói xin lỗi.

"Công tử, chờ một chút." Gặp Lư Ngọc về phía sau xoay người muốn xuất môn, Lâm Hồng Vũ vội vã đứng dậy nói nhỏ giọng nói ra.

Tuyết trắng gương mặt lúc này hiện ra đỏ bừng, dưới ánh sáng đèn quỳn rũ động lòng người.

"Tiểu thư, có chuyện gì?" Lư Ngọc dừng lại hỏi.

Chỉ thấy dưới ánh nến nữ tử một đầu áo choàng tóc dài, hai tròng mắt chớp động, xấu hổ chậm rãi đi tới. Vừa rồi tình thế cấp bách không có nhìn tỉ mỉ, dưới ánh nến thiếu nữ băng cơ như tuyết, răng trắng môi hồng, duyên dáng yêu kiều hết sức đẹp.

"Công tử, người không có đi sai, tiểu nữ tử là tới hầu hạ ngài đi ngủ!" Nữ tử sau khi lại gần, cúi đầu nắm Lư Ngọc góc áo, ngọc thủ có chút run nhỏ giọng nói ra.

"Tại hạ không cần hầu hạ, tiểu thư mời trở về đi!" Nghe bạch y nữ tử nói như thế nói, Lư Ngọc liền đoán được cái này xác nhận Lâm tri phủ an bài.

"Công tử uống trước chén trà thanh giải rượu! Tiểu nữ nhân họ Lâm, tên là Hồng Vũ, công tử có thể báo cho tính danh." Lâm Hồng Vũ xem như không nghe thấy, lôi kéo Lư Ngọc góc áo hướng bên cạnh bàn đi đến.

Bất đắc dĩ bị kéo đến bên cạnh bàn ngồi xuống, Lư Ngọc tiếp nhận Lâm Hồng Vũ đưa qua nước trà trả lời: "Tại hạ, tính danh lư, tên ngọc, cảm ơn!"

Hô hấp giữa nghe thấy được nữ tử trên người toả ra mùi thơm của cơ thể, tươi mát thơm, để cho người ta lòng say thần mê. Lâm Hồng Vũ cầm lấy trên bàn tiểu la phiến, nhẹ nhàng mà vì Lư Ngọc quạt gió, hương gió thơm từ từ thổi tới. Ngồi gần về sau Lâm Hồng Vũ bạch sắc trong suốt thanh sa áo, bên trong một xóa hồng sắc như ẩn như hiện.

Lư Ngọc từ nhỏ lên núi, cùng nữ tử trẻ tuổi nói đều chẳng bao giờ nhiều lời qua, chưa trải qua loại trận thế này. Hai người nhất thời rơi vào vắng ngắt bên trong, huyết khí phương cương Lư Ngọc không khỏi có chút thất thường.

"Hồng Vũ tiểu thư, người hay là mời trở về đi! Ta muốn nghỉ tạm." Lư Ngọc hít và một hơi, nói đánh vỡ yên tĩnh khiến người hít thở không thông này.

Lâm Hồng Vũ cúi đầu xấu hổ đỏ mặt nói ra: "Kia tiểu nữ tử giúp Lư công tử xin hãy cởi áo ra sao!", nói qua nhiều lại đứng lên đến Lư Ngọc bên người, sẽ vì hắn xin hãy cởi áo ra.

"Cái này, không được, Lâm tiểu thư thỉnh tự trọng." Lư Ngọc không nghĩ tới, Lâm Hồng Vũ lại động thủ động cước, vội vã né tránh nói ra.

Gặp Lư Ngọc vẫn từ chối, Lâm Hồng Vũ trong lòng có chút thất lạc. Chẳng lẽ bản thân lớn lên không đẹp sao? Cái này tiên gia công tử lại chướng mắt.

Nhớ tới bá mẫu dạy một chiều sau cùng, hai mắt tròn xoe sáng ngời, khề cắn môi, hai tay run cời ra áo nút áo. Chỉ thấy thanh sa áo một chút chảy xuống đến mặt đất, thiếu nữ thân mang hồng sắc hoa đào yếm bại lộ tại không trung, hai vú đầy ắp dị thường, hoa đào yếm bị chống đỡ phồng lên, non nửa bên cạnh tuyết trắng dạng hình cầu da thịt che ngăn không được, bại lộ tại không trung.

Lư Ngọc gặp này mỹ cảnh, nhất thời sững sờ ở tại chỗ, toàn thân khí huyết bốc lên hô hấp sâu nặng, hạ thân lại có phản ứng.

Sau khi lấy lại tinh thần, Lư Ngọc trực tiếp kéo ra cửa sổ chạy trốn đi ra ngoài, cũng không quay đầu lại hướng Thiên Sư phủ đi đến. Đi ở trên đường cái, trong đầu thỉnh thoảng hiện lên vừa rồi một màn, thân thể vẫn cứ xao động bất an, Lư Ngọc hít một hơi thật sâu, rất nhanh ly khai nơi đây.

Lâm Hồng Vũ gặp Lư Ngọc lại từ cửa sổ chạy trốn đi ra ngoài, ôm áo cúi người ghé vào cửa sổ. Nhìn xem Lư Ngọc chạy trốn dường như hướng xa đi đến, nghĩ hô lại sợ bị người nghe, chỉ có thể lo lắng sưng, cấp nước mắt đảo quanh, mặc y phục về sau liền hướng dưới lầu đi đến.

Lâm Tử Phong nghe xong chất nữ Lâm Hồng Vũ miêu tả, vội vã an ủi khóc thành lệ nhân chất nữ. Phái người đuổi về quý phủ nghỉ ngơi, cái này Lư thiên sư lại chạy, để Lâm Tử Phong hết sức khổ não, không biết làm sao cho phải.

Phụ nhân nhà mình này thủ đoạn, Lâm Tử phong năm đó thế nhưng ném thử qua, thoáng cái liền rơi vào ôn nhu hương không kèm chế được. Đến nay vẫn bị phụ nhân nhà mình thủ đoạn nhỏ khống chế, chẳng bao giờ nạp thiệp.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29: Lâm Hồng Vũ

Lâm Tử Phong tại tri phủ bên trong mới gặp gỡ Lưu Ngọc, chỉ cảm thấy Thiên Sư trẻ tuổi mi thanh mục tú, hào hoa phong nhã, hết sức dễ nói chuyện. Gót bạn tốt Lý Thiên Sư nói chuyện phiếm lúc, nghe được cái này Lưu Ngọc vẫn chưa lập gia đình, vừa lúc mỹ mạo diệt nữ Lâm Hồng Vũ tại trong nhà người xem, trong lòng lại có tính toán.

Nếu như diệt nữ nhà mình có thể gả cho vị Thiên Sư trẻ tuổi này, kia đã có thể thật tốt quá. Và lại diệt nữ nhà mình Lâm Hồng Vũ sinh chính là hoa nhường nguyệt thẹn, chim sa cá lặn. Thế nhưng Viêm Nam phủ có tiếng mỹ nữ. Lâm Tử Phong càng phát giác có khả năng, liền nói cùng phu nhân của mình nghe, để Lâm phu nhân đi thuyết phục diệt nữ Hồng Vũ.

Lâm Hồng Vũ xuân xanh 18, mang tự khuê bên trong, chính là tiểu thư khuê các mỹ mạo có tiếng. Người cầu hôn tự nhiên nối liền không dứt, quan to quý nhân, tài tử phong lưu đều có. Thế nhưng Lâm Hồng Vũ đều chường mặt, chỉ cảm thấy tới mọi người thiếu chút thần thái.

Nghe bá mẫu nói có vị tiên gia công tử, chưa cưới vợ, để bản thân cùng hắn giao hảo. Bắt đầu có chút ngượng ngùng, không chịu đáp ứng, nhưng trong lòng đã có chút tâm động, đối với người tu tiên, Lâm Hồng Vũ vẫn tâm sinh hướng tới, thế nhưng bản thân không tư chất tu tiên, tu tiên vô vọng.

Nếu có thể trở thành thê tử của người tu tiên, kia cũng là vô cùng tốt. Thế nhưng bản thân cùng hắn chẳng bao giờ gặp gỡ, sao biết hắn tướng mạo ra sao. Cứ như vậy để bản thân cùng hắn giao hảo, tỏ vẻ bản thân có chút thấp hèn, chuyện này trăm triệu không thích hợp.

Lâm phu nhân nhìn xem khuyên bảo không động, đã nói cái phương pháp trung hòa, buổi tối yến hội mang Hồng Vũ đi đến, âm thầm quan cảm một phen, để chính cô ta lựa chọn. Dù sao không phải nữ nhi nhà mình không dễ cưỡng cầu, Lâm phu nhân không khỏi oán giận bản thân, sinh ba hài nhi đều là nam tử. Trong lòng vẫn muốn cái nữ nhi, hết lần này tới lần khác chính là không như nguyện.

Lưu Ngọc cùng đủ loại quan lại tại uống rượu lúc, Lâm Hồng Vũ len lén tới kiểm tra. Chỉ thấy Lưu Ngọc thân mang lam sắc Thiên Sư trường bào, mi thanh mục tú, lễ nghi rộng rãi. Tại đủ loại quan lại bên trong như hạc giữa bầy gà, phong thái phi phàm. Không khỏi mặt xinh đỏ bừng, vừa gặp đã yêu, tâm sinh ái mộ. Nếu có thể gả tại vị tiên gia công tử này, nghĩ đến hay là vô cùng tốt.

Bên cạnh Lâm phu nhân gặp này cảnh, sao có thể không hiểu, lời kéo diệt nữ liền lên lầu, giao cho cho diệt nữ một ít tâm đắc đối phó nam tử, lại có Lưu Ngọc vừa rồi gặp một màn.

Trở lại Thiên Sư phủ Lưu Ngọc, nội tâm vẫn động chạm nhảy loạn. Lưu Ngọc biết nếu như bản thân không ly khai, lúc này chắc hẳn nhuyển ngọc trong ngực, hưởng hết tề nhân chi phúc. Đối với chuyện nam nữ, Lưu Ngọc cũng tâm sinh hướng tới. Chỉ chẳng qua làm tu chân giả, đối với bầu bạn Lưu Ngọc có bản thân kiên trì.

Tu chân giả tu hành chú ý bốn điểm quan trọng "Pháp, tài, lữ, địa".

"Pháp" ý nghĩa, chỉ chính là công pháp, một bộ công pháp tốt với tu chân giả quá trọng yếu, vẫn tu hành cơ sở.

"Tài" ý nghĩa, hết sức rộng khắp, chỉ tài nguyên tu chân của chính bản thân tu chân giả, như đan dược, pháp khí, linh thạch các loại, tài nguyên phong phú, con đường tu chân liền bằng phẳng không trở ngại. Cái gọi là tài đại khí thô, tại tu chân giới đồng dạng áp dụng.

"Lữ" ý nghĩa, chỉ tu hành bầu bạn. Tu chân giả chú ý song tu phương pháp, nam nữ song phương giao hợp, cùng mây mưa tại Vu Sơn. Sau nhưng vận công hấp thu luyện hóa đối phương tinh nguyên, song phương tinh nguyên có thể xúc tiến kinh mạch mở rộng, tan rã trở mạch tăng tiến tu vi.

Tinh nguyên phân âm dương, nam tử tinh nguyên xưng là dương nguyên, nữ tử tinh nguyên xưng là âm nguyên. Rất có đặc thù song tu công pháp, phu thê hai người cộng đồng tu hành, uy lực cực đại.

Như Linh Băng cung "Băng Nguyên Âm Dương Quyết", này công pháp là Địa phẩm thượng đẳng công pháp. Tu tiên giới thịnh truyền "Băng Phách Song Tiên", Linh Băng cung một đôi Kết Đan kỳ phu phụ, chính là cộng đồng tu hành này công, hai người liên thủ nhưng phát ra Băng Phách Nguyên Quang, ít có địch thủ.

Lưu Ngọc trong lòng kiên trì, chính là muốn kết hôn một nữ tu làm vợ. Phải biết rằng phẩm nhân nữ tử âm nguyên, với tu chân giả tới nói tác dụng cực nhỏ, thậm chí không có tác dụng. Hơn nữa trong tu chân giới nữ tu tu vi càng cao, âm nguyên hiệu quả càng tốt. Nếu có thể kết hôn với một nữ tu, kết duyên cảm sát chỉ tốt.

Phu thê hai người cũng có thể cùng tu hành, song tức song phi. Cộng đồng đối mặt gian nan hiểm trở, cùng nhau bước trên con đường tu tiên hưng thịnh khúc chiết.

"Địa" ý nghĩa, chỉ nơi tu tiên, như danh sơn động phủ, nơi linh khí đậm đặc. Cũng chỉ sư môn tông phái, bái tìm danh môn cự phái, học tập công pháp nơi.

Một chỗ động tiên, sẽ đưa tới vô số tu chân giả tranh đoạt. Một chỗ nơi linh khí đậm đặc, có thể cực đại xúc tiến tu vi rất nhanh đề thăng. Bái nhập một phương danh môn, không chỉ có thể học thượng tầng công pháp, bình thường đạt được tiên nhân chỉ điểm. Hơn nữa có chỗ dựa cường đại, cảnh cáo bọn đạo chích đồ, tiên đồ biến đổi càng thêm thông thuận.

Nằm ở sương phòng Lưu Ngọc, tâm tư trọng trọng. Hoàn hảo tự mình chạy đi ra, nếu như xung động làm bản năng kia thuần khiết, bản thân liền chỉ có thể lấy hấn làm vợ. Con đường tu tiên liền sẽ càng thêm kiên khó, hoàn hảo bản thân đạo tâm kiên định.

Lưu Ngọc từ nhỏ học tập đạo gia tu thân cự 《Đạo Đức Kinh》, lễ nghi rộng rãi khéo, phẩm đức đạo đức tốt, trăm triệu làm không ra kia bội tình bạc nghĩa, không phụ trách nhiệm việc. Trong lòng không khỏi thầm khen bản thân xử sự quả đoán, nếu như kéo dài bị người phát hiện đã có thể hết đường chối cãi.

Nhưng mà tâm tình vẫn có chút thất lạc, mơ hồ có chút hối hận. Trong đầu thỉnh thoảng hiện lên kia một xóa tuyết trắng, khiến với lương tâm có chút ngáy thơ Lưu Ngọc, trần trọc, đêm nay đã định trước chính là một đêm không ngủ.

"Cái gì, từ cửa sổ chạy?" Lâm phu nhân không tin hỏi thăm, Lâm Hồng Vũ trở lại tri phủ trong nhà, liền đem sự tình hướng túc trí đa mưu bá mẫu nhất nhất nói tới.

"Không thể như vậy? Bá mẫu! Người nói hấn đây là vì sao?" Lâm Hồng Vũ vẻ mặt ủy khuất hỏi thăm.

"Lẽ nào hấn chê ta lớn lên xấu?" Lâm Hồng Vũ với bản thân tướng mạo, hay là rất tự tin.

"Làm sao sẽ, Vũ nhi lớn lên đẹp như vậy, toàn bộ Viêm Nam thành lại có ai sách được." Lâm phu nhân phủ định diệt nữ phỏng đoán,

Nghe được bá mẫu nói như thế, Lâm Hồng Vũ lòng khê vui. Liền lại hỏi: "Kia lại vì sao ly khai?"

Nhìn xem bên cạnh răng trắng môi hồng, vóc dáng lồi lõm có tới, có dung mạo chim sa cá lặn diệt nữ. Mã phu nhân không tin không ai có thể chống cự phần điểm phúc này. Do đó có thể thấy được vị Thiên Sư trẻ tuổi này, có ý chí kiên cường nhường nào.

Diệt nữ dung mạo tuyệt mỹ, nhất định khiến hấn thoải mái. Vị này Thiên Sư là người tu đạo, chắc là ghét bỏ diệt nữ thân phận.

"Vũ nhi, vị công tử này là người tu đạo, tuân thủ lễ nghi, nhất thời chắc hấn khó tiếp thu." Lâm phu nhân đoán ra tình hình thực tế, bất tiện nói rõ, chỉ có thể an ủi nói ra.

"Thật vậy chăng? Kia hiện tại làm sao cho phải." Lâm Hồng Vũ cũng hiểu được xác nhận như thế.

"Vũ nhi, người là thật tình thích vị thiên soái trẻ tuổi kia không?" Lâm phu nhân chăm chú hỏi, Lâm phu nhân vẫn muốn cái nữ nhi, nhưng vẫn không như nguyện. Liền đem diệt nữ Lâm Hồng Vũ xem như bản thân thân sinh nữ nhi, thường thường gọi về lại trong nhà du ngoạn. Thường thường tốn hao trọng kim mua đồ trang sức, tặng cho Hồng Vũ, ngày thường hết sức thương yêu.

"Lưu công tử, khiêm tốn lễ nhượng, là vị như ngọc lang quân." Lâm Hồng Vũ cúi đầu đỏ mặt trả lời.

"Cô gái nhỏ, còn xấu hổ." Lâm phu nhân trêu đùa, gây cho Lâm Hồng Vũ trên mặt càng thêm hồng nhuận.

Thu hồi trêu đùa, Lâm phu nhân thăm thía nói ra: "Vũ nhi, nếu như thật tâm hợp ý, kia liền đi nỗ lực tranh thủ. Cái này Lưu công tử khí độ bất phàm, gả tại hấn chắc hấn không kém. Quá mau, hấn vô pháp tiếp thu, chúng ta liền chậm rãi ở chung, cái gọi là lâu ngày sinh tình."

Lâm Hồng Vũ lập tức ngừng đầu hỏi: "Kia ra sao chậm rãi ở chung, thế nào lâu ngày sinh tình?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Âm hồn phụ thể

Lâm Hồng Vũ lập tức ngừng đầu hỏi: "Kia ra sao chậm rãi ở chung, ra sao lâu ngày sinh tình?"

Lâm phu nhân định liệu trước nói ra: "Kia Lưu công tử hiện ở tại Thiên Sư phủ, cô đơn một người đường xa mà tới, không người chăm sóc. Vũ nhi, người nhiều đi lại chút, đi đến lui cửa, cùng hấn nhiều lời nói, chiều cổ hấn ăn uống bắt đầu cuộc sống hàng ngày. Không lâu sau hấn liền sẽ đối với người tâm sinh ái mộ."

Lâm phu nhân thâm nghĩ: Vũ nhi cô nương dung mạo xinh đẹp tuyệt trần như vậy, mỗi ngày đi đến hỏi han ân cần, yêu thương nhưng nhớ. Hấn tuy rằng ghét bỏ Vũ nhi thân phận, nhưng mỹ sắc trước mặt, hấn đạo tâm kiên định có thể chịu được nhất thời, sao có thể liên tục chịu đựng.

Tình yêu nam nữ, nhưng hết sức huyền diệu. Hấn một cái ngây thơ sơ ca, sao có thể ngăn cản được. Đang nói có bản thân một bên chỉ điểm, cũng dễ như trở bàn tay.

Đối với không chế nam nhân thủ đoạn, Mã phu nhân tự hỏi hay là có chút tâm đắc, từ vũng vàng chốt lại Lâm tri phủ, chẳng bao giờ nạp thiếp cũng có thể biết một... hai....

Dưới ánh nến người đến trung niên Lâm phu nhân, thủy mị vẫn còn, da thịt tuyết trắng, khuôn mặt đẹp đẽ. Một kiện hồng sắc thêu hoa ngay cả thể cung trang kẻ sát ở trên người, trước ngực khôi động hai tòa núi cao, đặc biệt mê người. Có thể thấy được cái này Lâm phu nhân tuổi còn trẻ thì cũng nhất định sinh hoa như trăng thẹn, thảo nào có thể chốt lại Lâm tri phủ.

"Tất cả đều nghe thăm thăm, đã biết ngài hiểu rõ nhất ta." Lâm Hồng Vũ lôi kéo Lâm phu nhân tay, làm nũng phe phẩy.

Hai người lại nói chuyện hồi lâu, thẳng đến đêm khuya. Mới đầu tự trở về phòng, Lâm Hồng Vũ nằm ở trên giường nhớ tới hôm nay phát sinh tất cả, xấu hổ dùng hai tay gạt lại khuôn mặt, bản thân làm sao sẽ lớn mật như thế, ngấm lại đều mắc cỡ không được.

Lại nghĩ tới Lưu công tử gặp bản thân thân thể về sau, sững sờ ở kia tròn mắt há mồm ngốc dạng, trong lòng lại âm thầm vui mừng. Thiếu nữ tư xuân, thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, đêm nay lại cái người không ngủ.

Lý Tùng Lâm tìm đến Lưu Ngọc, gặp tuổi còn trẻ sư đệ còn chưa rời giường. Không khỏi cảm thấy vô cùng kinh ngạc, mấy ngày qua tìm Lưu Ngọc, mỗi lần không phải tại nghiên đọc cổ văn, chính là tại vận công tu hành. Hôm nay vì sao canh giờ này, còn nằm ở trên giường, chẳng lẽ là ngày hôm qua ban đêm uống nhiều.

"Sư huynh, người đã đến rồi." Lưu Ngọc vội vã đứng dậy, phủ thêm Thiên Sư ngoại bào.

"Sư đệ, đi theo ta, vừa lúc có cái bệnh nhân đến đây cứu trị, người ở bên quan khán." Lý Tùng Lâm chờ Lưu Ngọc quần áo nón này chỉnh tề, liền nói ra.

Hai người tới Thiên Sư phủ ngoại đường, đại đường bên trong đứng một đám bách tính, trên mặt đất bày biện một trương thật dày chăn bông, mặt trên nằm một cái trung niên nam tử, sắc mặt tái nhợt thân thể còn thì thoảng rung động.

Gặp Lưu Ngọc hai người tiến đến, đứng bách tính tất cả đều quý xuống kêu cứu. Trong đó có một vị đặc biệt tiểu tụy trung niên phụ nữ, khóc hô: "Thiên Sư đại nhân, cầu người cứu giúp nam nhân nhà ta, đại ân đại đức của người, tiểu nữ tử kiếp sau coi như làm trâu làm ngựa, cũng sẽ báo đáp."

"Được rồi, các người tản ra chút, bản thiên sư bây giờ sẽ bắt đầu cứu trị, đừng vội tranh cãi kịch liệt." Lý Tùng Lâm bình tĩnh nói ra.

Loại này tràng diện hẳn gặp nhiều, Lưu Ngọc đến là có hơi tò mò, nhưng cũng không nói chuyện, ở một bên nhìn xem.

Lý Tùng Lâm để cho người ta đón đỡ bệnh nhân ngồi dậy, bản thân ngồi xếp bằng tại bệnh nhân phía sau, vận công hai tay phách tại bệnh nhân trên lưng, hai tay nổi lên bạch quang. Sau đó không lâu, bệnh nhân liền xuất hiện kịch liệt run, trái phải hai bên thị vệ sớm biết như thế, hai tay gắng sức gắt gao ấn lấy bệnh nhân, không cho hắn lộn xộn.

Bách tính xem ở bốn phía thở mạnh cũng không dám, đột nhiên cảm thấy một trận gió mát thổi qua, Lý Tùng Lâm đã thu công đứng lên. Mọi người tại đây, chỉ có Lưu Ngọc cảm thấy bệnh nhân trên người, đột nhiên tuôn ra một cỗ âm khí.

Lý Tùng Lâm đứng lên đối trung niên phụ nữ nói ra: "Âm hồn đã trừ, bệnh nhân đã mất trở ngại, nâng trở lại trong nhà tu dưỡng cho tốt, ít ngày nữa liền sẽ khỏi hẳn.", chỉ thấy bệnh nhân trên mặt tái nhợt, đã lộ ra một tia huyết sắc.

Trung niên phụ nữ và xung quanh thân thích, vừa một phen mang ơn, quý thành một mảnh, lúc này mới nâng bệnh nhân do thị vệ đưa đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn Lý Tùng Lâm và Lưu Ngọc về sau, Lý Tùng Lâm mở miệng hỏi nói: "Lưu sư đệ, nhưng có cái gì nghi vấn?"

Lưu Ngọc nghi hoặc nói ra: "Sư huynh, người nọ trên người vì sao sẽ tuôn ra một trận âm khí."

Lý Tùng Lâm khẽ cười nói: "Lưu sư đệ, linh thức nhạy cảm a! Không sai, người nọ là vì âm hồn phụ thể mới bị bệnh."

"Âm hồn phụ thể? Tại cổ thư bên trên cũng có ghi chép, hôm nay nhưng tính kiến thức đã đến." Lưu Ngọc suy tư về trả lời.

Lý Tùng Lâm nói tiếp: "Cái này Cao Thương quốc cảnh nội âm khí tràn ngập, chắc hẳn sư đệ cũng cảm giác được. Người sinh ra đã có sinh hồn, ở Nê Hoàn cung. Người sau khi chết, sinh hồn liền rất nhanh tiêu tán, quy về hư vô. Nhưng có lúc bởi do âm khí kích thích, chịu âm khí tâm bổ, sinh hồn liền ly thể tự động hấp thu âm khí tu hành, liền thành âm hồn."

"Thì ra là thế!" Lưu Ngọc hiểu kỳ nói tiếp.

Lý Tùng Lâm lại nói tiếp: "Âm hồn lớn đến trình độ nhất định, lại có phụ thể khả năng. Gặp phải phạm nhân, chịu nhân thể tinh khí hấp dẫn, liền bám vào trong cơ thể hắn, xâm phạm nhân thể tinh khí tu hành. Nhân thể tinh khí xói mòn liền sẽ như sinh bệnh đồng dạng. Nhân thể tinh khí vì vật gì, chắc hẳn không cần vì huynh nhiều lời sao!"

Lưu Ngọc chuyên cần đọc kinh thư, với nhân thể tinh khí đương nhiên biết được. Nhân thể sẽ sản sinh nhiều loại nguyên thủy linh lực gọi chung vì "Tinh lực", nhân thể bên trong "Tinh lực" mảnh vì ba loại: Tinh khí, tinh huyết, tinh nguyên.

Nhân thể bên trong cái này ba cái như có tổn thương, liền sẽ thân thể không thoải mái, thể lực chống đỡ hết nổi, nghiêm trọng người thậm chí sẽ chết bất đắc kỳ tử, hồn quy thiên ngoại. Ba cái tổng cộng vì đồng nguyên, trên cơ thể người bên trong cộng sinh, đi thành một loại tự nhiên cân đối. Khi một trong ba cái đó yếu bớt, hai cái còn lại liền sẽ tan rã bản thân tới bổ sung.

Tỷ như người bị âm hồn phụ thể, tinh khí đại lượng xói mòn, tinh huyết, tinh nguyên liền sẽ tan rã bản thân, bổ sung xói mòn tinh khí. Cái này cũng liền tạo

thành tinh huyết, tinh nguyên đại lượng bị hao tổn, người bị phụ thể rơi vào hôn mê, mặt không có chút máu, một lúc sau liền sẽ tử vong.

"Sư huynh, kia ra sao cứu trị người bị âm hồn phụ thể gây thương tổn." Lư Ngọc nghĩ mình nguyên do, vội vã hỏi.

"Lư sư đệ, âm hồn nhập thể về sau, liền chiếm giữ trên cơ thể người trong đan điền, xâm phạm nhân thể tinh khí. Phạm nhân đan điền không có thứ gì, không như người tu đạo chúng ta, trong đan điền còn có pháp lực. Trong thế tục võ giả đan điền, đến là còn có một loại tên là "Nội lực" khí thể, với âm hồn có chút tác dụng, người nội lực hùng hậu cũng có thể tiêu trừ âm hồn. Cho nên người bị âm hồn phụ thể phần nhiều là bình dân bách tính."

Lý Tùng Lâm dừng lại uống nước bọt, gặp Lư Ngọc đang chăm chú lắng nghe, không khỏi gật đầu cảm thán nói: Người này hiểu học, trẻ nhỏ dễ dạy.

"Âm hồn vô hình, mắt thường không nhìn được. Nhưng âm hồn hấp thụ đại lượng âm khí, người tu đạo linh thức có thể nhận thấy được, vận công thúc giục ngũ hành linh lực, tiến nhập bệnh nhân đan điền, tiêu diệt âm hồn liền có thể chữa trị người bị thương." Lý Tùng Lâm chậm rãi nói ra nguyên lý.

"Thì ra là thế, sư huynh, chắc hẳn trị liệu âm hồn phụ thể, chính là Thiên Sư chức trách nhiệm?" Lư Ngọc bừng tỉnh đại ngộ về sau hỏi.

Lý Tùng Lâm cười trả lời: "Không sai, đây chính là Thiên Sư đông đảo chức trách một trong."

Lư Ngọc lại hỏi tiếp nói: "Kia còn thêm chức trách gì khác?"

"Sư đệ, không vội, đến lúc đó ngươi thì sẽ biết được, đến vì huynh quý phủ dùng cơm đi." Lý Tùng Lâm ha hả cười, mời nói.

"Sư huynh, hôm nay chuyện nghe thấy gặp phải rất nhiều, tiểu đệ nghĩ tĩnh tâm tìm hiểu một phen, sẽ không đi." Lư Ngọc kiên cự nói, nghĩ tĩnh tâm hảo hảo cân nhắc chuyện vừa gặp.

Lý Tùng Lâm cũng không có cưỡng cầu, hai người lại nói hội thoại, liền đều tự ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Hồi Dương cư

"Đông, đông, đông", trở lại sương phòng Lư Ngọc liền nằm ở trên giường, trở về chỗ cũ "Âm hồn phụ thể" việc, nghe được có người gõ cửa, nghĩ thầm có thể là nô bộc tới đưa cơm, bởi vì canh giờ đã tới buổi trưa.

Lư Ngọc thuận miệng nói ra: "Vào đi! Đặt lên bàn."

"Chỉ" một tiếng, tới người đẩy cửa tiến đến. Lư Ngọc ngẩng đầu nhìn lại không khỏi sùng sốt, chỉ thấy một thân mặc phù dung sắc kéo váy dài, yếu điệu nhiều vẻ nữ tử, dẫn theo một cô sắc hộp cơm đi đến.

Cũng không chính là tới hôm qua vị kia tên là Lâm Hồng Vũ nữ tử, nàng làm sao tìm tới.

"Công tử, tới dùng cơm sao! Đây chính là ta tự tay làm, sẽ không biết hợp không hợp ngài ăn uống." Lâm Hồng Vũ cường trang trấn định, hai tay khẽ run mà đem hộp cơm đặt tại trên bàn, ôn nhu nói ra.

Lư Ngọc vội vã đứng dậy hỏi: "Lâm tiểu thư, ngươi sao ở đây?"

Lâm Hồng Vũ bên cạnh từ hộp cơm bên trong, xuất ra từng đạo rượu và thức ăn bên cạnh nói ra: "Công tử, ta là tới nhà xin lỗi, ngài đại nhân đại lượng cần phải tha thứ tiểu nữ tử." Nhìn xem Lư Ngọc vẫn đứng, liền muốn đi kéo hán ngồi lại.

Lư Ngọc vội vã tự mình ngồi xuống nói ra: "Lâm tiểu thư, người nên xin lỗi là ta, tới hôm qua mạo phạm."

"Kia công tử, uống xong cái này chén rượu, ta liền tha thứ ngươi." Lâm Hồng Vũ tiếp nhận nói, vì Lư Ngọc rót chén rượu ngon.

Lư Ngọc không nghĩ tới thuận miệng vừa nói, lại khiến bản thân nằm ở hoàn cảnh xấu, chỉ có thể kiên trì tiếp nhận chén rượu về sau một ngụm uống cạn. Lâm Hồng Vũ len lén cười, quả nhiên như bá mẫu theo như lời, Lư Ngọc tính tình ôn hòa, nhất định rất dễ nói chuyện. Vốn đang có chút co quắp, thoáng cái liền biến mất.

"Công tử, ném thử cái này hạt thông quế ngư, còn hợp khẩu vị." Lâm Hồng Vũ cười vì Lư Ngọc gấp chút rượu và thức ăn.

"Không cần làm phiền, tự ta tới thì tốt rồi." Lư Ngọc cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ bận bịu nói ra.

Tuy rằng cúi đầu, không dám nhìn đối diện nữ tử xinh đẹp tuyệt trần dung nhan. Nhưng nữ tử trên người tràn ngập mùi hương cơ thể tươi mát, vẫn xông vào mũi, gây cho Lư Ngọc không tự chủ được hít thêm ít hơi.

Hai người bầu không khí hết sức mập mờ lại xấu hổ, Lâm Hồng Vũ luôn luôn tìm chút nói, mà Lư Ngọc thì ấp úng, nửa ngày cũng quay về không hơn. Lâm Hồng Vũ cũng không tức giận, kiên trì cùng Lư Ngọc cùng nhau dùng cơm.

Cơm về sau vì không khiến Lư Ngọc quá mức xấu hổ, Lâm Hồng Vũ chủ động ly khai. Bá nữu nói rất đúng, còn nhiều thời gian, lâu ngày sinh tình, Lâm Hồng Vũ càng phát giác được chuyện này khả thi.

Lâm Hồng Vũ đi rồi, Lư Ngọc thở phào một cái. Tuy rằng người đã đi, nhưng để lại đầy phòng nữ nhi hương, Lư Ngọc hô to ôn nhu hương chính là mộ anh hùng! Cái này Liễu Hạ Huệ không dễ làm a!

Buổi chiều, Lý Tùng Lâm kêu lên Lư Ngọc ra Thiên Sư phủ, đi tới không xa một chỗ y quán, tên là Hồi Dương cư. Chỉ thấy quán bên trong bệnh nhân đông đảo, có vội vàng xem bệnh, cũng có vội vàng bốc thuốc. Mặc bạch sắc ngoại sam y quán học đồ hết sức bận rộn, bồn tẩu liên tục.

"Đây chính là Viêm Nam thành lớn nhất y quán, Hồi Dương cư." Lý Tùng Lâm vừa nói vừa đi đi vào.

Y quán mọi người nhìn thấy hai người, đều dừng chuyện đang làm hành lễ bái kiến, bởi vì hai người đều ăn mặc Thiên Sư bào, tới thì người qua đường cũng đều lễ bái, có thể thấy được tại Cao Thương quốc Thiên Sư rất được người tôn kính.

"Lý thiên sư, ngài đã tới." Một vị thân mang thiên thanh sắc y bào lão giả, chào đón nói ra.

"Từ lão, đây là sư đệ ta Lư Ngọc, mới đến nhậm chức Thiên Sư." Lý Tùng Lâm chỉ vào Lư Ngọc nói ra.

Lý Tùng Lâm cùng cái này Từ lão đồng dạng đầu đầy tóc bạc, chỉ là trên mặt không giống Từ lão vậy vẻ mặt nếp nhăn. Hai người đứng chung một chỗ, phàm nhân cùng tu chân giả chênh lệch, nhìn một cái không sót gì.

"Sư đệ, vị này Từ lão chính là gian y quán này quán chủ." Lý Tùng Lâm lại chỉ vào lão giả vì Lư Ngọc giới thiệu.

Lão giả cung kính dẫn hai người tới bên trong phòng phòng bệnh, chỉ thấy rộng rãi phòng ốc bên trong, hai bên bày biện hơn mười trương giường bệnh. Đã có sáu trương trên giường bệnh nằm bệnh nhân, trạng huống cùng buổi sáng vị bệnh giả âm hôn nhập thể kia hết sức tương tự, sắc mặt tái nhợt không cảm giác.

Ba người đi vào phòng bệnh, chúng gia thuộc như thấy cứu tinh tới xông tới, bảy miệng tám lưỡi khóc hô cầu cứu. Lão giả họ Từ giật dử mắng mỏ một trận, để cho bọn họ đứng thẳng ra chút, không nên mạo phạm Thiên Sư đại nhân.

"Lý đại nhân lão gia ngài tới, phía trước ba vị này là vừa nâng vào, còn không có uống qua phù thủy. Phía sau ba vị ăn qua phù thủy về sau, không có hiệu quả, làm phiền Thiên Sư xuất thủ cứu trị." Một vị đồng dạng thân mang thiên thanh sắc y bào trung niên râu dài nam tử, cung kính nói ra.

"Đây là khuyến tử Từ Phúc, hai vị Thiên Sư đại nhân, hiện tại mà bắt đầu trị liệu sao?" Lão giả họ Từ chỉ vào râu dài nam tử vì Lư Ngọc giới thiệu, cũng dò hỏi.

Lý Tùng Lâm đi tới một chiếc ghế bên cạnh ngồi xuống nói ra: "Không vội, Từ đại phu, trước cho ba vị này ăn phù thủy sao!"

Lư Ngọc không biết trạng huống gì, liền đứng ở một bên quan khán, bên cạnh học đồ thức thời từ bên ngoài chuyển vào một trương chiếc ghế, để Lư Ngọc ngồi xuống.

"Tất cả đều nghe đại nhân phân phó, Phúc nhi còn chưa động thủ." Lão giả họ Từ đối Từ Phúc nói ra, bốn phía đứng dựa tường bệnh nhân thân thuộc, nội tâm tuy rằng hết sức sốt ruột, nhưng cũng chỉ có thể kiên chờ không dám nhiều lời nói.

Chỉ thấy Từ Phúc, từ bên trong phòng chuyển ra một khay, đặt tại trên bàn nhỏ. Trên khay bày biện một chi hồng sắc bút lông, một xấp lá phù, một đĩa nhỏ chu sa. Từ Phúc cẩn thận cầm lấy hồng sắc bút lông, dính bên trên chu sa sau đó tại một trương lá phù bên trên bắt đầu thi họa. Chỉ thấy Từ Phúc trong tay bút lông qua lại bay lượn, tỏ vẻ hết sức thuần thục.

Một ly trà công phu, liền họa tốt ba trương pháp phù. Bên cạnh học đồ bụng tới ba chén chứa thanh sắc dược thủy chén nhỏ, giúp đỡ Từ Phúc châm một trương pháp phù, pháp phù thiêu đốt về sau tro tàn rơi vào chén nhỏ bên trong, học đồ dùng đũa bạc cẩn thận quấy, thanh sắc dược thủy lập tức biến thành hắc hôi sắc.

Sau khi xong xuôi mọi thứ, các học đồ bụng lên dược thủy, cho bệnh nhân ăn xuống phía dưới, ba vị bệnh nhân gia thuộc vội vã bái tạ.

Lư Ngọc gặp Lý sư huynh một bộ định liệu trước hình dạng, ở một bên uống trà không nói gì. Trong lòng hết sức nghi hoặc nhưng lại không tiện mở miệng, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục xem tiếp.

Sau nửa canh giờ, ba vị ăn thực phù thủy bệnh nhân bên trong có một người tỉnh táo lại, có thể mở miệng nói chuyện, cái này nhưng vui hết mức một bên gia thuộc. Cái khác hai vị bệnh nhân chỉ là trên mặt nhiều chút huyết sắc, cũng chuyển biến tốt rất lớn. Có thể thấy được cái này phù thủy hay là có chút

hiệu quả.

"Từ gia Hôi Dương phù quả nhiên danh bất hư truyền a!" Lý Tùng Lâm cười với lão giả họ Từ nói ra.

Lão giả họ Từ vội vã chấp tay nói ra: "Chút tài mọn, tại Thiên Sư đại nhân trước mặt không coi là gì, đại nhân nói đùa."

"Sư đệ có hay không có chút nghi vấn, đợi lát nữa sư huynh nói cho người nghe." Lý Tùng Lâm nói với Lư Ngọc.

Sau đó đi tới đã thu thập tốt bàn nhỏ bên cạnh, hương phiêu giữa túi trữ vật sờ một hồi, xuất ra một xấp lá phù rỗng, đặt tại trên bàn nhỏ, sau đó lại móc ra một đĩa chu sa, một cây trúc chuôi bút lông. Lại cùng vừa rồi Từ Phúc bung ra gì đó đồng dạng, chỉ là bút lông có chút khác nhau.

Lư Ngọc nghe được Lý sư huynh nói như thế, vừa định hỏi ra miệng lại nuốt trở lại, chỉ có thể xem tiếp phía dưới lại sẽ phát sinh chuyện gì.

Chỉ thấy Lý Tùng Lâm cầm lấy bút lông dính chút chu sa, huy sái tự nhiên tại trên lá phù thi họa, trong vài hơi thở liền hoàn thành một trương. Lại đổi một trương phù rỗng, tiếp theo thi họa. Bốn phía đứng bách tính, chỉ thấy Thiên Sư đại nhân trong tay bút lông, phát ra nhàn nhạt bạch quang, đều âm thầm lấy làm kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Phàm khí

Chỉ chớp lát, Lý Tùng Lâm liền ngừng tay, cầm lấy họa tốt ngũ trương pháp phù hướng nằm bệnh nhân đi đến. Để cho người ta nhắc lên áo bệnh nhân, lộ ra bụng. Lúc này Lý Tùng Lâm cầm lấy một trương pháp phù dán tại bệnh nhân cái bụng bên trên, liền gấp pháp phù phát ra một trận quang mang, quang mang sau đó không lâu liền tắt.

Năm vị bệnh nhân mỗi người dán một trương pháp phù, dán hết về sau Lý Tùng Lâm trở lại ghé dựa ngồi xuống. Bốn phía đứng người gấp này kỳ cảnh đều về mặt vô cùng kinh ngạc, y quán người đến là sắc mặt bình thường, hiển nhiên không phải lần đầu tiên trông thấy cảnh này.

Sau một khắc, năm vị bệnh nhân lục tục tỉnh lại, gây gia thuộc hô ngay gấp thần tiên sống, tại một mảnh mạng on bên trong, Lý Tùng Lâm mang theo Lư Ngọc đi ra Hôi Dương cư.

Lý Tùng Lâm nhìn xem Lư Ngọc một bộ muốn nói lại thôi dáng dấp, khẽ cười nói: "Sư đệ có phải hay không muốn hỏi những bệnh nhân kia phạm vào bệnh gì, kia Từ Phúc họa là pháp phù gì, mà vi huynh lại họa là loại pháp phù nào."

Lư Ngọc kích động vội vã gật đầu nói ra: "Sư huynh nói rất đúng, còn thỉnh sư huynh giải thích nghi hoặc."

Lý Tùng Lâm chỉ chỉ bên cạnh trà lâu, nói ra: "Chúng ta đi kia ngồi vừa uống vừa trò chuyện."

Hai người đi vào trà lâu, tiểu nhị nhìn thấy vội vã chạy lướt tới, dẫn hai người đến trên lầu nhả gian, rất nhanh liền bên trên một ấm tốt trà. Lý Tùng Lâm thường thường tới nhà này trà lâu nghỉ ngơi, tiểu nhị tỏ vẻ rất nhiệt tình.

"Sư đệ, cái này Cao Thương quốc cùng Việt quốc nhưng có gì khác biệt?" Lý Tùng Lâm nhấp một ngụm trà thủy hỏi.

"Sư huynh, cái này Cao Thương quốc cùng Việt quốc phong tục rất khác nhau, vô luận quần áo, hay là bách tính ăn nói đều không đồng dạng. Bách tính với hành đạo tu tiên cũng không giống như xa lạ, cũng không như Việt quốc bách tính hiểu biết rất ít." Lư Ngọc suy nghĩ một chút đã nhiều ngày hiểu biết nói ra.

"Sư đệ, nói không sai. Cái này Cao Thương quốc không trung tràn ngập âm khí, khiến cho phong tục nhân tình phát sinh biến đổi lớn. Vừa rồi những bệnh nhân kia chính là không cẩn thận bị âm khí xâm thể, cũng được trọng bệnh đồng dạng."

"Tại gia hương người Việt quốc nhưng nghe nói qua có Thiên Sư chức, cũng chỉ có những này bị nồng đậm âm khí bao phủ quốc gia, mới có thể thiết lập Thiên Sư chức. Vì chính là cứu trị những này bị âm khí ăn mòn người bệnh, cho nên ở đây bách tính với người tu đạo, cũng không như Việt quốc bách tính như thế xa lạ." Lý Tùng Lâm mỉm cười nói ra.

"Cái này âm khí xâm thể chắc hẳn cùng âm hồn phụ thể đồng dạng sao!" Lư Ngọc suy nghĩ một chút hỏi.

"Không sai, âm khí nhập thể về sau, âm khí liền sẽ ăn mòn nhân thể tinh khí, cùng âm hồn na ná như nhau, chỉ là không có nghiêm trọng như vậy, đối phó

cũng đơn giản nhiều." Lý Tùng Lâm khen ngợi trả lời.

"Vậy cái này âm khí xâm thể lại nên như thế nào cứu trị?" Lư Ngọc lại hỏi.

"Âm khí xâm thể tình hình tại Cao Thương quốc hết sức phổ biến, căn cứ trong cơ thể xâm nhập âm khí bao nhiêu, cứu trị phương pháp cũng không đồng dạng. Bình thường nhất phương pháp chính là uống thuốc bổ, thuốc bổ có thể đại lượng bổ sung nhân thể tinh khí, nhân thể tinh khí dồi dào liền có thể trung hoà âm khí, đạt đến trị hết mất, loại này phương pháp là bổ liệu, chính là trung y khai căn. Thường thường càng là tinh khí suy nhược người, càng dễ bị âm khí xâm thể, như người ngã bệnh, trẻ em và gần đất xa trời lão nhân." Lý Tùng Lâm tỉnh tể nói ra.

Lý Tùng Lâm lại nói tiếp: "Thấy Hồi Dương cư dùng để tiếp lá phù tro tàn thành sắc dược thủy sao? Kia chính là Hồi Dương cư nổi danh thuốc bổ "Thanh Dương thang". "

"Sư huynh, kia dùng hòa thiêu pháp phù lại là chuyện gì xảy ra?" Lư Ngọc đương nhiên thấy kia thanh sắc dược thủy, lúc đó đã nghĩ hỏi, chỉ là không tiện mở miệng, thật ra hẳn với kia hòa thiêu pháp phù càng tò mò hơn liền hỏi nói.

"Vừa rồi nói đến dược liệu chỉ có thể trị liệu chút ít âm khí nhập thể bệnh nhân, nhập thể âm khí nếu như tương đối nhiều, liền chỉ có thể thỉnh phù thủy. Cái này thỉnh phù thủy liền như vừa rồi Hồi Dương cư, hòa thiêu pháp phù vậy. Vừa rồi kia pháp phù tên là "Hồi Dương phù", là Từ gia tổ truyền."

"Cái này thỉnh phù thủy là vu y gây nên, Hồi Dương cư sở dĩ trở thành Viêm Nam thành lớn nhất y quán, chính là dựa vào tổ truyền "Thanh Dương thang", "Hồi Dương phù". Trung y và vu y cùng tồn tại, cứu trị không ít người buồn bán nhỏ. Hồi Dương cư tại Viêm Nam thành danh tiếng cũng coi như hết sức vang dội."

Lý Tùng Lâm nghĩ bản thân có chút nói trật, lại nói tiếp: "Cái này thỉnh phù thủy phương pháp, tại Viêm Nam thành đủ loại, đa dạng đồng đảo. Liền lấy cái này "Hồi Dương phù" làm ví dụ, Hồi Dương phù bên trong còn có chút ít ngũ hành linh lực, thông qua hòa thiêu phương thức kích phát, dung nhập trong nước. Bệnh nhân nuốt phục phù thủy, liền chờ thông tại hấp thu chút ít ngũ hành linh lực, cái này nhưng dùng để tiêu trừ trong cơ thể âm khí."

"Từ Phúc là một giới phạm phu, cũng không một tia pháp lực, sư đệ cũng biết, hẳn vì sao có thể họa ra còn có linh lực "Hồi Dương phù"?" Lý Tùng Lâm nhấp một ngụm trà thủy, mỉm cười về phía Lư Ngọc vấn đề.

"Cái này, cái này" Lư Ngọc nghĩ tới nghĩ lui, cũng nghĩ không ra vì sao phạm phu tục tử có thể họa ra pháp phù, nhất thời không biết làm sao trả lời.

"Sư đệ, then chốt liền ở chỗ cái này bút lông trên." Lý Tùng Lâm xuất ra vừa dùng qua trúc chuôi bút lông, đặt tại trên bàn, ý bảo Lư Ngọc cầm lấy quan khán.

"Cái này bút lông linh lực yếu ớt, nhưng cũng không phải một kiện pháp khí." Lư Ngọc tỉ mỉ quan sát về sau nói ra.

"Cái này "Thanh Trúc bút" do trăm năm thanh trúc vì chuôi, thành niên đã lang phần cổ nhuộm lông vì đầu, trải qua đặc thù thủ pháp chế tác mà thành, xác thực không phải một kiện pháp khí, nhưng dùng để thư học một ít ẩn chứa chút ít linh lực pháp phù, đã dư dả. Cái này Thanh Trúc bút vẫn chưa đạt đến thấp nhất pháp khí yêu cầu, cho nên cũng không thể xưng là pháp khí. Cái này một loại bản thân đã có linh lực, nhưng cường độ không cao đồ vật, bị xưng là "Phạm khí". " Lý Tùng Lâm chỉ vào Thanh Trúc bút giải thích nói.

"Phạm khí?" Lư Ngọc lần đầu tiên nghe nói còn thêm loại này đồng tây.

"Kia Hồi Dương cư sở dụng hồng sắc bút lông, dùng mấy trăm năm đào mộc vì chuôi, tuyết lang bộ lông vì ngòi bút chế tác mà thành. Là Từ gia truyền gia chi bảo, tên là "Tuyết Đào", so với "Thanh Trúc bút" muốn tốt hơn nhiều, đã sắp tiếp cận nhất phẩm pháp khí, là hiếm có tinh phẩm phạm khí, bất được phường thị bán ít nhất giá trị 300 khối đề cấp linh thạch."

Lý Tùng Lâm có chút ước ao nói ra, phải biết rằng bản thân chính là người tu đạo, sở dụng vật phẩm còn không bằng phạm phu tục tử, cái này bảo hẳn làm sao chịu nổi.

"Sư huynh, người là nói phạm nhân có phạm khí nơi tay cũng có thể sử dụng linh lực?" Lư Ngọc kinh ngạc hỏi thăm.

"Không thể khái quát đơn giản như thế, tỷ như cái này Từ Phúc có thể họa ra Hồi Dương phù, không đơn giản là có Tuyết Đào bút nơi tay, còn thêm Từ gia gia truyền một đạo đơn giản phù chú, trải qua thời gian dài luyện tập lúc này mới có thể họa ra Hồi Dương phù."

"Nếu như đổi thành phạm nhân khác, kia cũng họa không ra Hồi Dương phù. Cái này Hồi Dương phù hết sức thô ráp, chỉ là đựng một tia ngũ hành linh lực. Đối với một ít rất nặng âm khí xâm thể bệnh giả, cũng không thể đạt đến khôi hẳn" Lý Tùng Lâm giải thích nói.

"Thì ra là thế a!" Lư Ngọc không khỏi cảm thán, bản thân có chút cô lậu quả văn.

"Kia sư huynh họa là loại linh phù gì?" Lư Ngọc đột nhiên nghĩ đến liền hỏi nói.

"Sư đệ, vi huynh họa, chắc hẳn người cũng hiểu biết. "Phá Âm phù" nhưng nghe nói qua." Lý Tùng Lâm liền biết Lư Ngọc sẽ như thế hỏi.

"Phá Âm phù", là nhị phẩm đề cấp pháp phù. Uy lực cường đại, nhưng dùng cho tiêu diệt âm khí tẩm bổ tà vật.

Lư Ngọc khi còn bé tại Sơ Nguyên điện học tập lúc, phu tử đến là đã dạy. Nhưng đồng thời nói này phù, cần nhị phẩm bút lông pháp khí mới có thể miễn cưỡng thi họa, với họa phù giả tu vi, thiên phú cũng có cực cao yêu cầu. Nhưng Lý sư huynh lúc đó họa phù lúc, tỏ vẻ hết sức nhẹ nhõm như

thường, cũng không như tại hội họa này phù, Luru Ngọc có chút nghĩ không ra.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Đạo tâm kiên định

"Phá Âm phù" tiểu đệ đến là biết được, nhưng sư huynh họa linh phù nhưng không giống như là phù này." Luru Ngọc nói ra bản thân nghĩ vẫn.

"Đương nhiên không phải "Phá Âm phù", vì huynh cũng không có loại nhãn nại kia. Chẳng qua chỉ là căn cứ phù này phù chú, pháp văn, tinh giảm sau đó một loại tân phù, tên là "Tiêu Âm phù". "

"Phù này về đơn giản, bao gồm linh lực cực yếu. Với người tu đạo chúng ta tới nói, như yếu. Nhưng dùng để trị liệu âm khí xâm thể bệnh giả, dư dã. Chuẩn bị chút ở trên người, cũng tốt cứu trị một ít nghiêm trọng bệnh nhân, cái này cũng là Thiên Sư nhất chức trách."

Lý Tùng Lâm nói xong, xuất ra một tá lá phù rồng, một hộp chưa mở ra chu sa, và một cây hoàn toàn mới Thanh Trúc bút đưa cho Luru Ngọc, ý bảo Luru Ngọc nhận lấy.

Luru Ngọc thoái thác nói: "Sư huynh đây là vì sao?"

Lý Tùng Lâm lại xuất ra một bản tiểu hoàng thư, đưa cho Luru Ngọc nói ra: "Những này đều là tông môn cấp phát cho nhậm chức Thiên Sư nhất chức đệ tử phúc lợi, người cất cho kỹ, cái này quyển sách bên trên có vài loại bất nhập lưu phù chú hàng mẫu, và kỹ càng tỉ mỉ hội họa kỹ xảo. Sư đệ chiếu tỉ mỉ luyện tập, rất nhanh liền có thể học được." "Tiêu Âm phù" chính là trong đó một loại."

Luru Ngọc tiếp nhận về sau, hưng phấn mà nói ra: "Tạ ơn sư huynh."

Lý Tùng Lâm mỉm cười nói ra: "Không cần cảm tạ ta, những này đều là sư môn phát ra. Vì để chúng ta có thể hảo hảo thực hiện Thiên Sư nhất chức, không mất đi tông môn danh tiếng."

"Sư huynh, hôm nay nghe người nói, mới biết bản thân là ếch ngồi đáy giếng. Nghe vua nói một buổi, hơn đọc sách mười năm a!" Luru Ngọc không khỏi cảm thán nói.

Nhìn xem Luru Ngọc hưng phấn mà lật xem tiểu hoàng thư, Lý Tùng Lâm không khỏi nhớ tới bản thân lúc tuổi còn trẻ, cũng đồng dạng bức thiết cầu đạo, tinh thần phấn chấn bông bột. Hiện bản thân đã tới tuổi xế chiều, được chăng hay chớ, không khỏi có chút thương cảm.

Hai người lại ngồi một hồi về sau, Lý Tùng Lâm liền mang theo Luru Ngọc, đến Viêm Nam thành y quán khác đi dạo, ở giữa lại cứu trị một tên bị âm khí xâm thể trọng hoạn.

Cho đến chạng vạng hai người lúc này mới xa nhau, Lý Tùng Lâm lại mời Luru Ngọc đi đến trong nhà làm khách. Nhưng đạt được họa phù chỉ pháp Luru Ngọc, nóng ruột quay về nơi ở thật tỉ mỉ nghiền ngẫm một phen, liên tục kéo léo chối từ. Lý Tùng Lâm thấy mời không được, liền tự hành đi về nhà.

Luru Ngọc trở lại Thiên Sư phủ về sau, một đường chạy chậm hướng cư trú sương phòng chạy đi, nghĩ thầm tốt đẹp nhìn xem cái này tiểu hoàng thư bên trên còn có cái gì phù.

"Luru công tử, người trở về." Chỉ thấy Lâm Hồng Vũ cười hi hi đứng ở trước cửa, dưới chân bày biện một cỗ sắc hộp com, hiển nhiên đã đợi một đoạn thời gian.

"Lâm tiểu thư, người sao lại ở đây?" Luru Ngọc sững sờ hỏi.

"Ta sợ hạ nhân làm com nước không hợp người ăn uống, cho nên bản thân làm chút rượu và thức ăn cho người đưa lại đây." Lâm Hồng Vũ nhắc lên dưới chân hộp com thấp giọng nói ra, biểu tình như đã làm sai chuyện, điềm đạm đáng yêu.

"Kia tiến đến ngồi đi!" Luru Ngọc đẩy cửa ra, bất đắc dĩ nói ra. Nghĩ thầm như thế xuống phía dưới có thể không làm được.

Lâm Hồng Vũ vào phòng, nhanh nhẹn bày mở rượu và thức ăn nói ra: "Công tử, com nước nhưng có thể có chút lạnh. Ngày mai, ta tại làm thêm một ít đưa tới."

Luru Ngọc có chút đau đầu, nên như thế nào cự tuyệt nàng, làm cho nàng hết hy vọng, cũng sẽ không khiến nàng bị quá lớn thương tổn. Kiên trì, tại Lâm

Hồng Vũ dưới ánh mắt quan tâm ôn nhu ăn chút rượu và thức ăn, xác thực so với hạ nhân làm tình mỹ. Luru Ngọc trong lòng cảm thán vô phúc tiêu thụ, tình kiếp khổ sở a!

"Công tử, là người tu đạo, chắc hẳn sẽ xem bệnh đi!" Lâm Hồng Vũ thu thập hết mặt bàn ngẩng đầu e thẹn hỏi thăm.

"Xem như là sẽ đi!" Luru Ngọc không biết nàng vì sao như thế đặt câu hỏi.

"Kia giúp ta nhìn một cái, tiểu nữ tử gần nhất com nước không nghĩ, cũng ngủ không được, công tử người xem là bị bệnh gì." Lâm Hồng Vũ dùng một đôi mắt to long lanh, nhìn chăm chăm Luru Ngọc kiều mị nói ra.

Nói xong liền nhắc lên ống tay áo trái, lộ ra trong suốt tuyết trắng cánh tay duỗi đến Luru Ngọc trước mặt, ý bảo giúp nàng bắt mạch.

Nhìn xem duỗi đến trước mắt êm dịu thon dài cánh tay, Luru Ngọc không khỏi hô hấp nặng thêm, tâm đung chạm nhảy lên lợi hại. Vươn tay phải đặt tại chỗ cổ tay trơn mềm, mềm mại nhẵn nhụi hết sức thoải mái. Cảm thấy Lâm Hồng Vũ tâm mạch mạnh hữu lực, khí huyết bình ổn.

Luru Ngọc liền nói ra: "Lâm tiểu thư, thân thể hết sức khỏe mạnh, không cần lo lắng."

"Luru công tử, thế nhưng bá mẫu nói ta là bị bệnh tương tư, người có biết đây là bệnh gì, có nặng lắm không." Lâm Hồng Vũ bướng bỉnh nói ra.

Luru Ngọc nhất thời không nói gì, không biết trả lời ra sao.

"Hong Vũ tiểu thư, thiên tư tú lệ, tại hạ cũng hết sức yêu thích, tiểu thư tâm ý tại hạ cũng biết được." Luru Ngọc suy nghĩ một chút, quyết định làm rõ liền nói ra.

"Thật vậy chăng?" Lâm Hồng Vũ vui sướng một chút kéo Luru Ngọc cánh tay nói ra.

"Chỉ là tại hạ là người tu đạo, lập chí chuyên tâm tu luyện truy cầu trường sinh đại đạo. Nữ nhân tình trường xem như yêu ma quỷ quái, chẳng bao giờ nghĩ tới cưới vợ sinh con sự tình, cô phụ tiểu thư một mảnh tâm ý, còn thỉnh lượng thứ." Luru Ngọc ăn nói bừa bãi nói ra.

Nghe lời nói ấy về sau, Lâm Hồng Vũ đáng tuổi cười chột tiêu thất. Thanh âm run hồi thẩm: "Kia Lý thiên sư cũng là người tu đạo, đồng dạng cưới vợ sinh con. Luru công tử thế nhưng tại lừa dối tiểu nữ tử, tiểu nữ tử thế nhưng có làm sai ở chỗ nào, công tử đều có thể báo cho, tiểu nữ tử chắc chắn chú ý."

Lâm Hồng Vũ có chút nói năng lộn xộn, hai mắt ửng đỏ.

"Lý sư huynh đạo tâm bất định, bị hồng trần thế tục vây khốn, đại đạo vô vọng, là chúng ta sỉ nhục. Lâm tiểu thư nếu như vô sự, liền mời trở về đi! Tại hạ muốn nghiền ngẫm đạo thư, bắt đầu tu luyện." Luru Ngọc giả bộ trấn định, sắc mặt nghiêm túc nói ra.

Thầm nghĩ trong lòng: Lý sư huynh, ngôn ngữ có bao nhiêu mạo phạm, thỉnh nhất định phải tha thứ sư đệ. Tình kiếp khổ sở, chỉ có thể ra này hạ sách.

Lâm Hồng Vũ gặp Luru Ngọc quay lưng đi, như thế quyết tình, hai mắt rung rung, khóc được lê hoa đài vũ xoay người tông cửa xông ra, thu thập tốt hộp com cũng không để ý đến lấy đi.

"Ai!" Gặp cảnh này, Luru Ngọc thờ dài một hơi. Bị thương một vị chung tình với mình, như hoa như ngọc nữ tử tâm, cảm thấy hết sức hồ thẹn, lại có chút cảm giác mất mát khó hiểu. Nhưng vì truy cầu tiên đạo, cũng chỉ có thể như thế.

Sau một hồi tĩnh tọa, thu thập bản thân khó chịu tâm tình. Luru Ngọc xuất ra Thanh Trúc bút, lá phù rồng, tốt nhất chu sa bày ở trên bàn, nâng lên tiểu hoàng thư, tỉ mỉ nghiền ngẫm về sau, liền chiếu mặt trên bản vẽ, bắt đầu luyện tập họa phù.

Tri phủ phủ nha hậu viện, Lâm Hồng Vũ trốn ở khuê phòng bên trong thấp giọng khóc rống. Chỉ cảm thấy bản thân không ngại thể diện, mọi cách lấy lòng, sau cùng rơi như thế hạ tràng, cảm thấy đặc biệt ủy khuất.

Lâm phu nhân nghe tin đuổi tới, đẩy ra cửa phòng gặp cảnh này, trong lòng trầm xuống, tiến lên vội vã an ủi. Vỗ Lâm Hồng Vũ phía sau lưng, thấp giọng hỏi thăm: "Hong Vũ, làm sao vậy, cho bá mẫu nói một chút."

"Bá mẫu. . ." Lâm Hồng Vũ khóc đem vừa rồi phát sinh tất cả, nói cho Lâm phu nhân.

"Ai! Hong Vũ, liền buông tay đi! Kia Luru thiên sư nếu là người chuyên tâm tu đạo, với nữ nhân sự tình có mâu thuẫn, mặc kệ hẳn đi thôi! Thiên hạ nam nhi tốt đông đảo, bá mẫu lại tìm cho người một cái tốt." Lâm phu nhân gặp Hồng Vũ khóc lợi hại như vậy, đau lòng nói ra.

Trong lòng không khỏi oán giận cái này Luru thiên sư, như vậy không biết tốt xấu, như thế quyết tình. Cũng không biết lời nói dịu dàng cự tuyệt, làm hại diệt nữ nhà mình khóc thành lệ nhân.

Chương 34 : Tiên thiên tinh nguyên

Trải qua Lâm phu nhân một phen cẩn thận an ủi, Lâm Hồng Vũ lúc này mới bình tĩnh trở lại, trong lòng cũng buông tha cho truy cầu Lưu Ngọc sự tình. Nhưng trong lòng nhưng có không cam lòng, sợ xúc cảnh sinh tình liền hướng bá mẫu tri biệt, nghỉ quay về Điền Bình huyện trong nhà đi.

Lâm phu nhân nhìn Hồng Vũ tâm tình cực kém, trở về trong nhà cũng tốt, liền không có ở đây giữ lại, an bài hạ nhân ngày mai tiễn đưa Lâm Hồng Vũ quay về Điền Bình huyện.

Ngày hôm sau, Lưu Ngọc liền làm cho người hầu đem hộp đồ ăn, đưa về tri phủ phủ nha. Sau đó mấy ngày, Lưu Ngọc liền đi theo Lý Tùng Lâm bên cạnh, tại Viêm Nam thành bên trong các đại y quán đi dạo, nhìn các đại y quán, như thế nào cứu chữa bị âm khí gây thương tích người bệnh. Còn dò hỏi chút ít dân gian vụ y, phát hiện bọn hắn tổ truyền phù chú đều cơ bản giống nhau, chỉ bất quá tên khác nhau rất lớn, nhưng đều thập phần vang dội. "Tam Thanh phù", "Thiên Tuế phù", "Bạch Thánh phù" vân... vân.

"Sư đệ, mấy ngày nay cũng đều nhìn thấy, thiên sư chức đến cũng nhẹ nhõm. Chỉ bất quá cứu cứu nặng chứng giả, tích thiện tích đức. Đợi lát nữa muốn đi địa phương, cũng là thiên sư chức trách một trong." Lý Tùng Lâm giống như thường ngày mang theo Lưu Ngọc ra Thiên Sư phủ nói ra.

"A! Sư huynh hôm nay chúng ta muốn đi nơi nào?" Lưu Ngọc tò mò hỏi.

Lý Tùng Lâm bán đi chỗ hấp dẫn nói ra: "Đã đến địa phương, sư đệ liền tự nhiên sẽ hiểu rồi."

Hai người đi bộ đã đi qua mấy con đường, đi vào một chỗ đại viện trước. Đại cửa sân có thị vệ thủ vệ, đại môn trên đỉnh bảng hiệu viết "Viêm Nam nghĩa trang". Cửa thị vệ thấy hai vị thiên sư đã đến, nhao nhao cung kính hành lễ, do một gã tuổi già bộ khoái dẫn vào trong nội viện.

"A! Lý sư huynh cùng Lưu sư đệ lại tới, mau tới ngồi." Một gian gian phòng đơn sơ trước, cao gầy Nguyên Mãn cao giọng hô, Nguyên Mãn Nguyên sư huynh vậy mà ở đây, Lưu Ngọc có chút kinh ngạc.

"Ta mang Lưu sư đệ đến xem." Ba người đi gian phòng, Lý Tùng Lâm vừa cười vừa nói.

Chỉ thấy trong phòng gian xếp đặt một cái bàn gỗ, bên cạnh để đó mấy cái ghế đầu. Trừ lần đó ra không còn vật khác, lộ ra thập phần đơn sơ.

"Không vội, trước uống ngụm nước trà nghỉ ngơi một chút, kia có cái gì tốt nhìn, mùi hôi hò hết đây." Nguyên Mãn lôi kéo hai người ngồi xuống, cho Lưu Ngọc cùng Lý Tùng Lâm phân biệt rót nước trà nói ra.

Nguyên Mãn buông ấm trà về sau, đôi chân này nhướng lên trêu đùa: "Nghe nói Lưu sư đệ gần nhất thập phần phong lưu, có vị tướng mạo đẹp tiêu nương từ chủ động yêu thương nhưng nhớ, rất là tiêu sái a!"

"A! Lưu sư đệ lại có việc này, như thế không có nghe nói người nhắc lên qua?" Lý Tùng Lâm nghe Nguyên Mãn vừa nói, cũng tới hào hứng.

"Ai! Nguyên sư huynh giấu cợt, chẳng qua là phạm vào hoa đào kiếp." Lưu Ngọc hàm hồ nói, không muốn nói tí mĩ.

Nguyên Mãn cười to nói: "Lý sư huynh, Lưu sư đệ thẹn thùng nói không cần thận, người hãy nghe ta nói."

"Nguyên sư đệ, nhanh nho nhỏ nói đến." Lý Tùng Lâm lông mày trắng giật giật nhảy dựng sốt ruột nói.

"Lâm Tử Phong có một chất nữ, kêu Lâm Hồng Vũ. Sinh thập phần xinh đẹp, có chim sa cá lặn chi sắc, Lý sư huynh có từng thấy qua." Nguyên Mãn cười híp mắt đối với Lý Tùng Lâm nói ra.

"Là có như vậy một vị cô nương, thường tại Lâm Tử Phong trong nhà làm khách. Xác thực sinh xinh đẹp, duyên dáng yêu kiều. Lần thứ nhất thấy lúc, ta còn tưởng rằng là Lâm Tử Phong tiểu thiếp đây." Lý Tùng Lâm trối chặt lông mày suy nghĩ hồi, đột nhiên nói ra.

"Ta là theo nhà ta nương từ cái kia lấy được tin tức, nằng theo Lâm phu nhân cái kia nghe nói, cái này Lâm tiểu thư coi trọng Lưu sư đệ, cơm nước không vào, mỗi ngày tự mình làm chút ít rượu và thức ăn, cho Lưu sư đệ tự mình tiễn đưa. Còn sẽ khiến ta gia nương từ gọi ta tại Lưu sư đệ trước mặt, nhiều lời tốt hơn lời nói." Nguyên Mãn thấy Lý Tùng Lâm cũng biết nằng này đã nói nói.

Lý Tùng Lâm bưng tỉnh đại ngộ nói ra: "Trách không được, mời Lưu sư đệ hồi phủ dùng cơm, mỗi lần đều từ chối, nguyên lai có mỹ nhân ở trong phòng chờ đợi, Lưu sư đệ diễm phúc sâu a!"

"Sư huynh đã hiểu lầm, nằng kia là tới quá lần, nhưng ta đã rõ ràng cự tuyệt. Mấy ngày nay đã không có ở đây xuất hiện, còn muốn hướng Lý sư huynh xin lỗi, từ chối lúc lung tung chửi bới sư huynh, nói đi một tí nói bậy." Thấy hai người càng nói càng hăng say, Lưu Ngọc vội vàng cắt ngang nói ra.

"Ai! Sư đệ như vậy tú lệ tiểu nương tử người sao có thể cự tuyệt, đáng tiếc a!" Nguyên Mãn vẻ mặt tiếc hận nói.

"A! Sư đệ đạo tâm kiên định, lại có đạt thành "Kim Đan" ý chí, vi huynh bội phục!" Lý Tùng Lâm cũng không thềm để ý Lưu Ngọc như thế nào chửi bới hần, làm Lưu Ngọc có thể cự tuyệt phần này điểm phúc tâm chí, cảm thấy bội phục đã nói nói.

Lưu Ngọc thấy sư huynh lại đã hiểu lầm nói gấp: "Sư huynh nói giỡn, tiểu đệ có tự mình biết rõ, sao dám vọng tưởng "Kim Đan" cảnh giới. Chẳng qua là muốn tìm vị cùng chung chí hướng nữ tu, kết thành liên cảnh."

Nguyên lai trong cơ thể con người tồn tại một đường tiên thiên tinh nguyên, bèn xuất núi sinh thời thiên địa ban cho chi tinh nguyên, thập phần trân quý. Nếu như tu tiên giả một mực bảo trì thân thể hoàn bích đến Trúc Cơ hậu kỳ, tiên thiên tinh nguyên không mất. Không chỉ có có thể gia tăng một chút Kết Đan thành công tỷ lệ, hơn nữa kết thành Kim Đan lúc, có thể đề cao kim đan phẩm chất.

Tiên thiên tinh nguyên phân hai loại, nam tính người mang tiên thiên tinh nguyên gọi là tiên thiên dương nguyên, nữ tính người mang tiên thiên tinh nguyên gọi là tiên thiên âm nguyên.

Tiên thiên tinh nguyên sau cùng dễ dàng mất đi tình huống, chính là nam nữ lần đầu sinh hoạt vợ chồng, nhận song phương tinh nguyên hấp dẫn tiến vào đối phương trong cơ thể. Tu tiên giả hấp thu đối phương tiên thiên tinh nguyên dùng cho tu hành, so với bình thường tinh nguyên hiệu quả càng thêm lộ ra. Tu tiên giả tiên thiên tinh nguyên trong người nuôi dưỡng thời gian càng dài, hiệu quả lại càng thần kỳ.

"Lưu sư đệ, cũng không nên hối hận a! Phải biết rằng đòi ta tu tiên nữ tử ánh mắt thế nhưng là rất cao, cũng không nên thật cao theo đuổi xa." Nguyên Mãn thôn thức nói, nghĩ đến bản thân tu vi trì trệ không tiến, cả ngày trầm mê ở tửu sắc. Lưu Ngọc kiên định cầu đạo hành vi, lộ ra bản thân có chút khó chịu nói.

Nguyên Mãn quê quán tại Tề quốc, trong nhà lấy có một thê hai thiếp. Thê tử đã tuổi già sắc suy, đến Viêm Nam thành nhậm chức thiên sư, chỉ dẫn theo tuổi ít nhất tiểu thiếp. Một năm trước, lại đã cưới một vị trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp nữ tử làm thiếp, cả ngày sa vào tại nữ sắc.

Lý Tùng Lâm nghe xong Lưu Ngọc nói, không khỏi nghĩ lên bản thân chết đi thê tử. Lý Tùng Lâm lúc tuổi còn trẻ anh tuấn tiêu sái, tư chất ưu tú. Trải qua không ngừng nỗ lực, rốt cuộc truy cầu đến một vị đồng môn điểm lệ nữ tu làm vợ, hai người tương thân tương ái. Lúc ấy có thể làm cho mặt khác các sư huynh đệ đỏ mắt không thôi, ghen ghét không được. Hai người đồng tâm hợp lực, tu vi tăng trưởng nhanh chóng.

Thế nhưng là thiên có bất trắc phong vân, có lần ra ngoài vây bắt linh thú "Cự Mộc măng xà" lúc, thê tử lại ngoài ý muốn vẫn lạc. Từ nay về sau Lý Tùng Lâm một mực không có khác lấy, thẳng đến Trúc Cơ sau khi thất bại đi vào Viêm Nam thành vừa rồi tái giá, chính là hiện nay quý phu Lý phu nhân.

Lý Tùng Lâm sau khi lấy lại tinh thần, đã bắt đầu đàm luận tâm tư. Liên đứng dậy nói ra: "Chúng ta đi phòng chứa thi thể nhìn xem."

Lưu Ngọc tò mò đứng dậy đuổi kịp, lúc này Nguyên Mãn nói ra: "Lý sư huynh các vị đi đi! Tiểu đệ cả ngày tại địa phương quý quái này ở lại đó, liền không đi."

Lý Tùng Lâm cũng không nhiều lời, mang theo Lưu Ngọc ra phòng hướng hậu viện đi đến. Chỉ thấy hậu viện có một gian cò tranh chế tạo phòng dài, bốn phía đất trên mặt tường, cửa gỗ trên đều dán pháp phù.

"Hai vị thiên sư đại nhân, có gì phân phó." Ngồi trong cửa một vị lão nha dịch, trông thấy hai người đã đến vội vàng đứng dậy hỏi.

"Tùy tiện nhìn một cái! Đứng chờ một bên." Lý Tùng Lâm không khách khí nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Định Thi phù

Lúc này Lưu Ngọc bị trong phòng cái này kỳ quái tình cảnh hấp dẫn, gian phòng thập phần rộng rãi, bày biện gần trăm phản. Trong đó hơn mười trương trên ván gỗ xếp đặt tử thi, có chút ăn mặc chỉnh tề thân thể nguyên vẹn, có chút thiếu cánh tay thiếu chân, đều khác biệt càng là hoàn toàn thay đổi.

Trong phòng tràn ngập một cỗ tanh tưởi, làm cho không người nào có thể hô hấp. Mỗi cỗ thi thể trên thân thể đều có dán một trương pháp phù, lộ ra thập phần quỷ dị.

"Lưu sư đệ, đi ra ngoài rồi hãy nói." Không đợi Lưu Ngọc tiến lên nhìn cẩn thận, liền bị Lý Tùng Lâm kêu đi ra ngoài.

Lý Tùng Lâm bị cái này nồng đậm thi thể thối hun đầu chóng váng não trướng, một khắc cũng không muốn chờ lâu.

Hai người lại trở về phòng trước, Nguyên Mãn trêu đùa: "Như thế không nhiều lắm ngốc một hồi."

Lý Tùng Lâm tức giận trừng mắt liếc hấn một cái, ngồi xuống nói ra: "Lư sư đệ, có thể có nghĩ vấn gì?"

"Sư huynh, vì cái gì mỗi cổ thi thể trên đều có dán pháp phù?" Lư Ngọc lập tức hỏi.

"Nguyên sư đệ, người tới nói." Lý Tùng Lâm thấy Nguyên Mãn ở một bên nhàn nhã uống trà, đã nói nói.

Nguyên Mãn cũng không tức giận, vừa cười vừa nói: "Sư đệ chắc hẳn đã biết rõ, cái này Cao Thương quốc không trưng phiêu tán âm khí, nhưng từ thi nhận âm khí kích thích khả năng phát sinh thi biến, sư đệ chắc hẳn sẽ không biết hiểu rồi a!"

"Thi thể biến?" Lư Ngọc về mặt mờ mịt mà hỏi thăm.

"Đúng vậy, từ thi thi biến sau có thể làm đi, thấy vật còn sống liền cuồng tính đại phát, thích nuốt huyết nhục, xưng là "Hành thi". Hành thi cùng thường nhân tương tự, chỉ bất quá không cảm giác đau, chỉ có đoạn đầu lâu của chúng nó mới có thể tiêu tan diệt. Hành thi cũng có thể hấp thu âm khí tu hành, nếu như hành thi dài lúc hấp thu âm khí, nuốt đại lượng huyết nhục, sẽ hội toàn thân dài ra màu xanh lông. Cái này màu xanh lông tang thi lực lớn vô cùng, thập phần không tốt đối phó, xưng là "Thanh mao cương thi". " Nguyên Mãn chậm rãi nói ra.

Thanh mao cương thi, sách cổ trên cũng có ghi chú rõ, làm từ thi biến thành, mặt xanh nanh vàng, thích ăn huyết nhục, cùng tu tiên giả Luyện Khí Kỳ tu vi tương đối, còn sống thời gian càng dài, tu vi càng cao.

Nghe Nguyên Mãn vừa nói như vậy, Lư Ngọc liền đã minh bạch, nguyên lai thanh mao cương thi là như thế này chuyển biến mà đến, không khỏi bưng tỉnh đại ngộ. Cổ ngữ viết: Đọc vạn quyển sách, không bằng đi ngàn dặm đường, quả nhiên nói cũng đúng.

"Đơn độc thi thể phát sinh thi biến khả năng rất thấp, nhưng đại lượng thi thể thả cùng một chỗ, liền rất có thể phát sinh thi biến. Vì vậy tại Cao Thương quốc một nơi, nếu như xuất hiện đại lượng thương vong, địa phương thiên sư phải nhanh một chút đi đến. Nghĩa trang đặt thi thể chi địa, càng là phải chú ý, đây không phải là sư huynh ta liền mỗi ngày canh giữ ở cái này." Nguyên Mãn nhún vai, bắt đầu đi nói tiếp.

"Cái kia dán tại từ thi trên pháp phù, tên là "Định Thi phù", là dùng để phòng ngừa thi biến pháp phù, vì vậy mỗi cổ thi thể đều muốn dán lên một trương. Mà trên tường, trên cửa dán pháp phù, tên là "Trở Âm phù", là dùng để ngăn cản âm khí pháp phù, phòng chứa thi thể dán lên này phù, liền là dùng để giảm xuống trong phòng âm khí độ dày. Cái này hai loại pháp phù, ngày hôm qua đưa cho người phù trên sách đều có, sư đệ có thể tự hành luyện tập." Lý Tùng Lâm tiếp nhận lại nói nói.

"A! Trách không được vừa cảm thấy những cái kia pháp phù có chút quen mắt." Nghe được Lý Tùng Lâm nói như vậy, Lư Ngọc liền toàn bộ đã minh bạch, xem ra thiên sư chức trách cũng không dễ dàng a!

"Cái này âm hồn, hành thi vừa hình thành lúc, hết sức yếu ớt dễ nhất đối phó, thời gian càng dài, càng khó giải quyết. Sư đệ về sau nếu gặp được, muốn nhanh chóng giết chết, miễn cho càng ngày càng phiền toái." Lý Tùng Lâm nghiêm mặt nói ra.

"Tạ sư huynh dạy bảo!" Lư Ngọc vội vàng cảm tạ.

"Tốt rồi, cũng nhanh đến giữa trưa, đi cùng tiến lên nhà ta. Nhà ta nương tử gần nhất tân học vài đạo món ăn mới, tư vị rất tốt." Nguyên Mãn ngắt lời nói.

"Chỉ có biết ăn thôi, đi thôi!" Lý Tùng Lâm khê nói.

Ba người liền rời đi nghĩa trang, đi thành nam Nguyên Mãn trong nhà. Cái này Nguyên Mãn thân cao gầy, nạp tiểu thiếp thể nhưng là đáng người đầy đặn, trước đột sau vênh. Trong nhà tỷ nữ hạ nhân thành đàn, thể nhưng là thập phần biết hưởng thụ.

Mấy ngày kế tiếp, Lư Ngọc tại Lý Tùng Lâm nhận định, một mình đi các đại y quán xem xét, dùng bản thân làm cho về "Tiêu Âm phù" thành công cứu chữa mấy vị âm khí nhập vào cơ thể bệnh giả. Điều này làm cho Lư Ngọc thập phần hưng phấn, cảm thấy rất mới lạ. Bệnh giả gia thuộc người nhà quý trên mặt đất tự đáy lòng cảm kích, cũng làm cho Lư Ngọc có chút cảm động.

Những thứ này bình dân chất phác trung hậu, bản thân có thể giúp bọn hắn đuổi đi thống khổ, nhìn bọn họ lần nữa có được tân sinh hưng phấn, bản thân cũng cao hứng theo đứng lên. Đạo tâm không khỏi có một tia xúc động, cái gọi là người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm, giúp người làm niềm vui, mấy ngày nay trôi qua hết sức thích ý.

"Sư đệ, đang vẽ phù a!" Buổi tối, Lư Ngọc đang luyện luyện tập thi họa "Định Thi phù", không nghĩ Lý Tùng Lâm lúc này đột nhiên tới chơi.

"Sư huynh, có chuyện gì quan trọng?" Lư Ngọc thả ra trong tay bút lông hỏi, cũng mời Lý Tùng Lâm vào ngồi.

Thuận tay rót chén trà thơm, Lý Tùng Lâm muộn như vậy có thể chưa từng có tới chơi qua.

"Những ngày này, sư đệ cũng nhìn thấy thiên sư chức ngày thường làm dễ dàng sự tình. Cũng học xong cứu chữa bình dân thủ đoạn, tính là trở thành một gã hợp cách thiên sư rồi."

Lý Tùng Lâm suy nghĩ một chút còn nói thêm: "Lần trước vì huynh nhắc tới còn có một vị đồng môn sư đệ, bên ngoài đóng giữ, tên là Thẩm Nguyên, tại

Điền Bình huyện đảm nhiệm thiên sư. Viêm Nam thành làm như phủ thành, phía dưới quân hạt lấy chín huyện thành, từng huyện thành đều có một vị thiên sư, ngoại trừ Thẩm sư đệ bên ngoài, khác tám gã thiên sư đều là tán tu, không môn không phái."

"A!" Luru Ngọc không nghĩ tới cái này thiên sư chức, có nhiều người như vậy. Có thể thấy được Cao Thương quốc thật là rừng thiêng nước độc chi địa, bình dân dân chúng ở vào trong nước sôi lửa bỏng.

"Nửa năm trước, Điền Bình huyện đảm nhiệm thiên sư đồng môn sư đệ tên là Bình Tùng Hàng, Bình sư đệ nhậm chức thời gian đã đến, liền cỡi chức quay về tông phục mệnh. Luru sư đệ người lúc này mới nhận đến sư môn nhiệm vụ, bị khiến phái đến Viêm Nam thành tới tiếp nhận. Tại người chưa tới trước khi đến, chính là do ba vị sư đệ thay phiên đến Điền Bình huyện đóng giữ." Lý Tùng Lâm một hơi nói xong liền nhìn xem Luru Ngọc.

"Sư huynh, người nói là sư môn phái ta đến nhậm chức địa phương, là Điền Bình huyện?" Luru Ngọc minh bạch, nhưng hỏi.

"Đúng vậy, những ngày này sư huynh chính là theo dạy người một ít thiên sư cần phải thủ đoạn, cùng ứng với biết sự vật. Vài ngày sau, liền lại đến thay phiên đi Điền Bình huyện, đóng giữ thời gian. Ngày mai sư đệ người liền tiến đến Điền Bình huyện tiếp nhận, thay thế Thẩm sư đệ." Lý Tùng Lâm có chút khó xử nói, sợ Luru Ngọc trẻ tuổi không hiểu.

"Tốt sư huynh, ngày mai ta liền tiến đến Điền Bình huyện." Luru Ngọc một cái liền đã đáp ứng.

"Tốt lắm, ngày mai buổi sáng sư huynh lại vì người tiến đưa. Thời điểm không còn sớm, ta liền đi trước, người nghỉ ngơi thật tốt." Thấy Luru Ngọc cũng không có gì mâu thuẫn, Lý Tùng Lâm thăm thò dài một hơi.

Luru Ngọc sáng khoái như vậy đáp ứng, là vì ban ngày tại nghĩa trang chứng kiến hết thấy, trong đầu nhảy ra một tia linh cảm. Nhìn nhìn bày ở bên giường "Phong Sào", Luru Ngọc như có điều suy nghĩ nâng chung trà lên uống một ngụm.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Tùng Lâm rất sớm liền đi tới Thiên Sư phủ trước để đưa tiễn.

"Sư đệ, đã đến Điền Bình huyện liền đi huyện nha tìm Thẩm sư đệ, Thẩm sư đệ hội mang người hiểu được bên kia tình huống." Lý Tùng Lâm làm cho người hầu đi dẫn ngựa đến, liền đối với Luru Ngọc nói ra.

"Đã biết, sư huynh." Luru Ngọc tiếp nhận cương ngựa đáp.

"Còn có chính là, một người tại Điền Bình huyện phải cẩn thận, nếu như gặp được cái bao nhiêu khó khăn, có thể phái người đến Viêm Nam thành, sư huynh hội nghĩ biện pháp giúp cho người." Lý Tùng Lâm dặn dò.

Nhìn xem có chí tiến thủ mạnh mẽ Luru Ngọc, Lý Tùng Lâm liền dường như giống như thấy được, lúc tuổi còn trẻ bản thân, đối với vị này trẻ tuổi tiểu sư đệ sinh ra hảo cảm.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Điền Bình huyện

"Tạ sư huynh, ta sẽ cẩn thận đây." Những ngày này đi theo Lý Tùng Lâm sau lưng, đã học được không ít đồ vật, vị sư huynh này đối xử với mình cũng thập phần thân thiết, không khỏi tự đáy lòng cảm tạ nói.

"Luru sư đệ, vị huynh mạo muội hỏi một câu, trên lưng người là vật gì." Lý Tùng Lâm lần thứ nhất thấy Luru Ngọc lúc, liền đối với trên lưng hình trụ hình vật thể có chút tò mò.

Chỉ là lần đầu gặp mặt, không tiện mở miệng hỏi thăm. Phải biết rằng tại tu tiên giới, nghe ngóng người khác công pháp, pháp khí thế nhưng là tối kỵ. Sẽ cho người nghĩ lầm người mưu đồ làm loạn, nghĩ mưu tài hại mệnh.

"A, bên trong có một cái sắp sửa để trứng tiểu linh phong phong hậu, tiểu đệ nghĩ dưỡng một ổ tiểu linh phong, dưỡng thành sau đến lúc đó ra linh mật, cho sư huynh tiến đưa chút ít đến." Luru Ngọc đem đã sớm nghĩ kỹ tìm cớ, ngữ khí tự nhiên nói ra.

Tu tiên giới có rất nhiều cấp thấp tu tiên giả, đều muốn dưỡng tiểu linh phong, bởi vì tiểu linh phong bồi dưỡng điều kiện đơn giản, ẩm thực cùng bình thường ong mật giống như, cho ăn phấn hoa, mật hoa là được. Chỉ cần nuôi thả tại đóa hoa nở rộ chỗ, liền phần lớn có thể dưỡng thành. Bồi dưỡng sau khi thành công, liền có thể đạt được linh mật.

Linh mật có thể là đồ tốt, tu tiên giả uống sau có thể thoải mái kinh mạch, ân cần săn sóc thân thể. Trường kỳ uống có thể rất nhỏ mềm hoá gân mạch, lúc tu luyện dùng để phụ trợ tan rã gân mạch.

Phàm nhân nếu trường kỳ uống liền có thể kéo dài tuổi thọ, có thể thấy được linh mật trân quý. Chỉ bất quá tiểu linh phong thành thời gian có chút dài đằng đẵng, theo trướng hóa đến thành thực thể muốn đem gần hai mươi năm.

"A! Sư đệ còn có này nhả húng." Lý Tùng Lâm không nghi ngờ gì cười nói.

Lý Tùng Lâm thâm nghĩ trong lòng: Sợ là vô phúc hưởng dụng, đợi tiểu linh phong thành thực, bản thân khả năng đã hồn quy thiên ngoại rồi.

"Nhận đến sư môn nhiệm vụ về sau, nghĩ đến thời gian quá dài, sợ trong lúc rảnh rỗi, liền mua được giết thời gian, sư huynh cũng đừng có giễu cợt ta." Lưu Ngọc tiếp theo biên nói.

"Còn có một chuyện quan trọng, thiếu chút nữa đã quên nói người. Chúng ta bị ngoại phái ở đây, sư môn nguyệt bổng mỗi nửa năm một phát, người tới lúc dùng không sai biệt lắm ba tháng, ba tháng sau về ta đây nhận lấy, cũng không nên quên." Lý Tùng Lâm thấy Lưu Ngọc lên ngựa đột nhiên nhớ tới nói ra.

"Sư huynh, người đến chỗ nào nhận lấy?" Lưu Ngọc nắm chặt cương ngựa nghi ngờ hỏi

"Vi huynh cách mỗi nửa năm sẽ hội đi Cao Dương thành một lần, Cao Dương thành là Cao Thương quốc trọng thành, có tông môn một cái cứ điểm ở đằng kia. Ta đi cái kia báo cáo Viêm Nam thành nửa năm tình huống, khi trở về liền thuận tiện mang về chúng ta năm người nguyệt bổng." Lý Tùng Lâm kiên nhẫn giải thích nói.

"Thì ra là thế, cái kia sư huynh, tiểu đệ liền lên đường, lần sau gặp lại." Lưu Ngọc chấp tay nói xong, liền quất một cái dưới háng tuần mã, chạy nhanh ra ngoài, hướng về Điện Bình huyện xuất phát.

Nhìn xem Lưu Ngọc thân ảnh càng ngày càng xa, Lý Tùng Lâm quay người hướng trong nhà đi đến, muốn trở về ngủ bù. Trong lòng thở dài: Thật vất vả lại tới người trẻ tuổi, trải qua trận có sức sống thời gian, hiện tại lại muốn quy về bình tĩnh, cùng theo mấy cái cang già càng lão luyện ngồi ăn rồi chờ chết.

Trải qua năm ngày màn trời chiếu đất chạy đi, Lưu Ngọc tại xế chiều giờ thân, chạy tới Điện Bình huyện thành.

So với Viêm Nam thành, Điện Bình huyện thành lộ ra có chút thua kém, trên đường thưa thớt có mấy cái người đi đường. Hai bên đường phổ phòng ốc, nhìn qua có chút năm tháng, lộ ra thập phần cổ xưa. Vừa hỏi người đi đường, rất nhanh liền tìm được huyện nha, cả con đường chỉ có huyện nha đại viện nhìn qua coi như khí phái.

Lưu Ngọc xuống ngựa, đem thiên sư quan ấn đưa cho chào đón nha dịch. Cũng hỏi: "Thẩm thiên sư ở đâu? Ta là hần sư đệ, tìm hần có việc."

Mã Nhất Minh kẻ đó tiếp đến ngọc quan ấn nhìn qua, lại càng hoảng sợ, người đến là vị thiên sư đại nhân. Vội vàng nịnh nọt ton hót nói: "Thẩm thiên sư ngày thường cũng không ở tại huyện nha, lúc này chắc hẳn tại Tiểu Tuyết lâu uống rượu.", cũng đem quan ấn hai tay bưng lấy trả lại cho Lưu Ngọc.

"Cái kia mang ta đi Tiểu Tuyết lâu." Lưu Ngọc nhướn mày nói ra, không nghĩ tới Thẩm sư huynh người cũng không có ở đây huyện nha.

"Thiên sư đại nhân, huyện lệnh Lâm đại nhân đang tại huyện nha bên trong, nếu không người trước vào bên trong nghỉ ngơi một chút, tiểu nhân cái này kêu là người đi truyền tin thẩm thiên sư." Mã Nhất Minh làm sai dịch nhiều năm, chớp mắt đã nói nói.

Hần nào dám một mình mang theo mới tới thiên sư đại nhân chạy loạn, muốn là xảy ra chuyện không may, bản thân bát cơm không bảo vệ được, nói không chừng còn muốn ném đi mạng nhỏ.

"Vậy được rồi!" Lưu Ngọc suy nghĩ một chút như vậy cũng tốt, liền đem ngựa giao cho bên cạnh một vị nha dịch, đi vào huyện nha.

Lâm Hồng Vũ dừng lại ở lầu hai khuê phòng, theo cửa sổ hướng ra phía ngoài xa nhảy, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lâm phu nhân nhìn nhà mình khuê nữ theo phủ thành sau khi trở về, cả ngày rầu rĩ không vui, đại môn không ra nhị môn không bước, chờ trong phòng không chịu đi ra ngoài. Nào có ngày xưa nghịch ngợm đáng yêu, hoạt bát hiếu động loại.

Mấy phen hỏi thăm, con gái cũng không nói tình hình thực tế, Lâm phu nhân vội vàng phái người đi Viêm Nam thành tìm hiểu tin tức. Trở về hạ nhân, đem tri phủ phu nhân theo như lời toàn bộ báo chỉ, Lâm phu nhân mới biết, Hồng Vũ đứa nhỏ này lại chịu lớn như vậy ủy khuất.

Tính khí nóng nảy Lâm phu nhân mắng to Lưu Ngọc không phải người, mặt người dạ thú. Nói muốn lên Viêm Nam thành, tìm cái này đàn ông phụ lòng hưng sư vãn tội.

Lâm huyện lệnh mặc dù không biết cần làm chuyện gì, nhưng vội vàng ngăn trở. Sợ nhà mình phu nhân đi gặp rắc rối, cái này thiên sư chức tuy chỉ có thất phẩm, cùng mình tương đối. Nhưng cái này thiên sư chức, triều đình căn bản không quản được, chính là hoàng thân quốc thích cũng vô dụng. Thân phận thật sự đặc thù, đều là thế ngoại cao nhân, thần tiên giống như nhân vật, có thể nào đắc tội.

May mắn Lâm Hồng Vũ trong sạch cũng không nhận làm bản, hay không giả Lâm phu nhân coi như là mạng nhỏ không muốn, cũng muốn đi hướng Lưu Ngọc lấy cái thuyết pháp.

Lâm Hồng Vũ nằm ở trên cửa, nhìn xem cảnh sắc bên ngoài có chút không thú vị. Lại không muốn đi ra ngoài, đi trên đường, tổng cảm thấy bốn phía người qua đường đối với nàng chỉ trở.

Đột nhiên trông thấy thủ vệ Mã bồ đầu, dẫn một vị đang mặc màu xanh áo tơ trắng công tử, vác trên lưng lấy cái kỳ quái vật thể hướng đại đường đi đến, chỉ cảm thấy vị công tử này thân hình có chút quen mắt.

Chờ đến gần sau thấy rõ diện mạo, mày kiếm mắt lang, da trắng mũi rất. Lâm Hồng Vũ chỉ cảm thấy trong đầu "Đùng" một thoáng, cái này chẳng phải là Lưu công tử sao?

Lưu công tử làm sao sẽ tới đây, chẳng lẽ là có ý tìm đến mình đây, có phải hay không hồi tâm chuyển ý rồi, hướng cha mẹ đề thân đây, Lâm Hồng Vũ trong lòng không khỏi bính bính thẳng nhảy dựng lên.

"Mẹ, mau đến xem" Lâm Hồng Vũ kinh hi về phía bên cạnh Lâm phu nhân nói ra.

"Vũ Nhi, chuyện gì?" Lâm phu nhân nhìn con gái lộ ra khuôn mặt tươi cười liền vội vàng hỏi, liền từ bên giường đi tới.

"Mẹ, người xem bên ngoài, Lưu công tử lại tới." Lâm Hồng Vũ chỉ vào bên ngoài trong sân nói ra.

"Cái nào Lưu công tử? Là ai a!" Lâm phu nhân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy Mã bồ đầu dẫn người trẻ tuổi, như một bạch diện thư sinh, chỉ là hơn nhiều chút ít phiêu dật thần thái.

"Chính là con gái, tại bá mẫu nhà làm khách, gặp phải vị kia Lưu công tử." Lâm Hồng Vũ hai má ửng đỏ thấp giọng nói ra.

"Cái gì? Chính là kia cái ra về đạo mạo gia hỏa." Lâm phu nhân nén giận mà hỏi thăm, nói đến đây, thoáng cái tính khí liền lên đây.

"Có thể chẳng phải là Lưu công tử, mẹ, người nói hán tới đây làm cái gì?" Lâm Hồng Vũ nháy xinh đẹp ánh mắt mong đợi mà hỏi thăm.

"Khá lắm đáng đồ lãng tử, còn dám tới, lão nương đến mau mau đến xem, hán nghĩ đùa nghịch bịp bợm cái gì." Lâm phu nhân đứng dậy hướng ra phía ngoài vừa đi vừa nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Lâm Tử Hà

Lâm Hồng Vũ vội vàng lên tiếng khuyên can, có thể đang tại nổi nóng Lâm phu nhân, cái nào có thể nghe đi vào, thờ phỉ phỉ mà hướng đi xuống lầu. Lâm Hồng Vũ một đập chân, nhanh chóng không biết làm sao, sau đó cũng theo xuống dưới.

Lâm Tử Hà năm nay tuổi hơn bốn mươi, bụng phệ, quan thái mười phần. Hiện đảm nhiệm Điền Bình huyện huyện lệnh chức, làm một phương quan phụ mẫu. Người đứng đầu Viêm Nam thành tri phủ Lâm Tử Phong là mình biểu ca, cha vợ càng là trong triều tam phẩm thượng thư. Sinh hoạt qua chính là vô ưu vô lự.

Đây không phải là đang tại huyện nha vô sự thường thức trà, tốt nhất trà long tỉnh, theo phía nam quốc gia đem tới, thập phần hiếm quý, những thứ này trà ngon còn là theo đại ca Lâm Tử Phong cái kia, thật vất vả như ý trở về.

"Đại nhân a! Đại nhân!" Mã Nhất Minh thấy nhà mình đại nhân còn nghiêng chân, nửa nằm ở trên ghế thái sư uống trà, vội vàng nhỏ chạy tới.

"Chuyện gì?" Lâm Tử Hà nghiêng đầu nhìn thoáng qua, đi theo miệng hỏi. Chẳng biết tại sao Mã bồ đầu vội vàng hấp tấp đây. Thấy đằng sau cùng theo người trẻ tuổi, công đeo cái kỳ quái sách lưng, có thể là tới bái phỏng bản thân thư sinh nghèo.

Trong lòng thầm nghĩ: Tới cửa trong tay liền kiện giống như loại lễ vật cũng không mang, như vậy không hiểu đạo lý đối nhân xử thế. Đợi chút nữa nếu cầu bản thân làm việc, nhất định phải làm cái này ngọc thư sinh đẹp mắt.

"Đại nhân a, đây là mới tới thiên sư đại nhân." Mã Nhất Minh cúi đầu, bám vào Lâm Tử Hà bên tai nói ra.

Chỉ thấy Lâm Tử Hà sau khi nghe xong, cò một thoáng đứng lên, còn đem một bên Mã Nhất Minh thiếu chút nữa đánh ngã, cười híp mắt bước nhanh đi ra ngoài đón.

"Không biết thiên sư đại nhân đến đây, không có từ xa tiếp đón, tội lỗi tội lỗi, mau mời ngồi." Lâm Tử Hà đỡ cái phình bụng, vẻ mặt tươi cười nói.

"Vị này chính là?" Lư Ngọc sau khi ngồi xuống hỏi.

"Bản thân Lâm Tử Hà, chính là bốn huyện huyện lệnh, đều là người một nhà." Lâm Tử Hà thiên về một bên trà một bên gần hơn quan hệ.

"Là Lâm đại nhân, tại hạ tên là Lư Ngọc, đến đây bốn huyện nhậm chức thiên sư chức." Lư Ngọc đã nói mình ý đồ đến.

"Là Lư thiên sư a! Khí độ quả nhiên không phải bình thường phàm phu tục tử, thật là thế ngoại cao nhân." Lâm Tử Hà mở miệng liền nịnh nọt nói.

"Hai vị đại nhân, tiểu nhân liền cáo lui." Thấy không có mình chuyện gì, Mã Nhất Minh ngoặt phiêu cúi đầu nói ra.

"Đi đi!" Lâm Tử Hà khoát tay chặn lại, không kiên nhẫn nói.

Lúc này Lâm phu nhân vọt vào, vốn là hai tay cầm phiêu vòng quanh Lư Ngọc dạo qua một vòng, sau đó đặt mông ngồi xuống. Ngừ khí khinh thường nói: "Cũng nhìn không ra có cái gì bất đồng, chỉ bất quá sinh trắng bạch chút ít."

Lâm Tử Hà nhìn nhà mình phu nhân động tác như thế quái dị, đang nghe lần này nói, thiếu chút nữa không khí ngắt đi. Cái này hảo hảo lại nổi điên làm gì, cũng không nhìn một chút thân phận đối phương.

"Lư thiên sư, đừng nên trách, đây là nhà ta phu nhân, bị bệnh toàn bộ nói chút ít mê sáng, người không nên tương thiệt." Lâm Tử Hà liền vội mở miệng giải thích nói.

Lư Ngọc đối với bên cạnh vị này có chút mập mạp phu nhân, có chút im lặng, mình cùng nàng theo không nhận thức, vì sao mở miệng bất thiện. Nhưng là không ra khỏi miệng trách tội, không tại nàng không chấp nhận.

Lâm Tử Hà dốc sức liều mạng mà lôi kéo nhà mình phu nhân, kéo đến một bên nhỏ giọng nói: "Phu nhân, không muốn hồ đồ. Vị này chính là mới nhậm chức thiên sư, cũng không thể đắc tội a. Bà cô!"

"Thiên sư làm sao vậy, có thể bội tình bạc nghĩa." Lâm phu nhân nói đến một nửa, Lâm Tử Hà vội vàng bịt miệng nàng lại, hắn là càng nghe càng hồ đồ, phu nhân đối với cái này Lư thiên sư tại sao có thể có lớn như vậy phản nản.

Tại Lâm phu nhân xem ra, nhà mình Vũ Nhi sinh chính là chim sa cá lặn, có thể vừa ý Lư Ngọc, là Lư Ngọc phúc khí. Bắt đầu không nói mình, bản thân chính là kiên định người tu đạo, sẽ không cưới vợ, làm cho Vũ Nhi trong lòng còn có ý muốn, cuối cùng mới mở miệng cự tuyệt, cái này là bội tình bạc nghĩa.

"Lư công tử, gần đây có mạnh khỏe." Lâm Hồng Vũ tránh ở ngoài cửa nghe lén một hồi, không muốn vào nhà, quá mức lúng túng. Chỉ là trong phòng càng ngày càng nghiêm trọng, không thể không tiến đến.

"Lâm tiểu thư!" Bưng chén trà tay run lên, nước trà trong chén đều đổ chút ít đi ra. Lư Ngọc trong đầu có chút hỗn loạn, cái này Lâm Hồng Vũ tại sao sẽ ở này.

"Lư công tử, đây là của ta cha mẹ." Lâm Hồng Vũ chỉ vào nhưng đẩy kéo đẩy kéo Lâm Tử Hà hai người.

"Nguyên lai Lâm tiểu thư về đến trong nhà, mấy ngày nay tại hạ vẫn muốn tìm cơ hội biểu hiện cảm tạ, cảm tạ Lâm tiểu thư vài ngày trước tắt lòng chiếu cố." Lư Ngọc trong lòng hồ đồ, chính mình không phải là chui đầu vô lưới sao? Đành phải tìm cái lý do thuận miệng nói ra.

"Không cần, rời nhà ta Vũ Nhi xa một chút, ngại cái này nguy quân tử." Lúc này Lâm phu nhân vọt lên qua thờ phi phi nói.

Lư Ngọc rốt cuộc biết cái này béo phu nhân, vì sao mở miệng gạt mình, nguyên lai là bởi vì Lâm Hồng Vũ. Lư Ngọc có miệng khó trả lời, chỉ có thể cho rằng không nghe thấy.

Lâm Tử Hà cũng là sững sờ, Vũ Nhi làm sao sẽ nhận thức mới nhậm chức Lư thiên sư, còn gọi như vậy thân mật. Khó đến có cái gì bản thân không biết ân tình.

"Vị nào sư đệ lại tới." Theo ngoài cửa truyền đến một câu gọi to, chỉ thấy một thân lấy thiên sư đạo bào, mọc ra nhô râu cá trê hơi mập trung niên nam tử vào trong đi tới.

"Sư huynh, tại hạ Lư Ngọc." Lư Ngọc đứng dậy hành lễ, cũng móc ra Lý Tùng Lâm tự tay viết thư lần lượt qua.

"Thăm thiên sư lại tới mau mời ngồi." Lâm Tử Hà vội vàng hô.

Thấy đã có hai vị thiên sư ở đây, Vũ Nhi ánh mắt lại thẳng nhìn chăm chăm vào trẻ tuổi thiên sư, chuyển không ra. Lâm phu nhân lôi kéo Lâm Hồng Vũ liền đi ra ngoài, Lâm Hồng Vũ có chút không vui, nhưng tóm bất quá mẫu thân liền đi theo ra ngoài.

"A, Lâm huyện lệnh cũng ở đây." Thăm Nguyên cười tiếp nhận thư, ngồi xuống liền mở ra nhìn kỹ đứng lên.

Thăm Nguyên càng xem càng cao hứng, nguyên lai cái này mới tới sư đệ đến đây tiếp nhận, trường kỳ đóng giữ Điền Bình huyện. Bản thân rốt cuộc có

khả năng rời cái này phá địa phương hướng, nơi này thâm son cùng cốc đây, liền không có một chỗ có thể chơi chi địa, chỉ có Tiểu Tuyết lâu còn có thể đãi người. Hắn sớm nghĩ Viêm Nam thành tiểu thiếp đảm rồi, không mang các nàng đến thật sự là hối hận.

"Nguyên lai Luru sư đệ là tới nhậm chức đây, Lâm huyện lệnh vừa vặn cũng ở đây. Hôm nay vì huynh sẽ cùng người giao tiếp, ngày mai ta sẽ hội lên đường quay về Viêm Nam thành." Thẩm Nguyên thu hồi thư, nhỏ râu cá trê nhảy dựng nhảy dựng nói.

"Cái kia hôm nay buổi tối tại Bình An khách sạn thiết yến làm Thẩm thiên sư tiễn đưa, đồng dạng chúc mừng Luru thiên sư nhậm chức." Lâm Tử Hà lập tức nói ra.

"Vây được rồi! Luru sư đệ chúng ta đi, vì huynh mang người xem một chút chỗ ở." Thẩm Nguyên thế nhưng là vội vã giao tiếp đã nói nói.

"Lâm huyện lệnh, cáo từ!" Luru Ngọc liền đi theo Thẩm Nguyên đi ra ngoài.

Hai người đi ra huyện nha vòng mấy vòng, liền tới đến một loạt mao trước nhà tranh.

"Vương lão đầu, Vương lão đầu." Thẩm Nguyên đứng ở trước phòng cao giọng hô.

"Thiên sư đại nhân, tiểu nhân ở." Theo cò tranh phòng đi ra mấy người, trước nhất một cái đầu đầy tóc trắng đang mặc lao dịch trang phục lão nhân vội vàng nói.

"Đây là mới tới Luru thiên sư, các vị nhận rõ, về sau có chuyện gì xảy ra trước tìm Luru sư đệ." Thẩm Nguyên không khách khí nói ra.

"Là. . ." Họ Vương lão nhân liên tục gật đầu.

"Cái này chính là nghĩa trang, Luru sư đệ đúng hạn muốn đến đây xem xét, lão nhân này chính là nơi đây bỏ đầu." Thẩm Nguyên chỉ vào lão nhân đối với Luru Ngọc nói ra, nói xong liền đi thẳng về phía trước.

"Đã biết." Luru Ngọc thâm ý sâu sắc về phía cò tranh phòng nhìn thoáng qua, thuận miệng trả lời.

"Cái này chính là ngày thường chỗ ở, tựa có chút ít quá đơn sơ rồi." Hai người đi về phía trước bất quá trăm bước, đi vào một gian viện phòng. Viện phòng cũng không tính đại, nhưng so với bốn phía khác bình dân nhà ngói, còn là rộng rãi không ít.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Bí mật của Trương gia

"Đại nhân, người đã trở về." Chỉ thấy một cái ăn mặc giản dị phu nhân nghe tiếng đi ra.

"Được rồi không tiến vào, ngày mai ta đi rồi, chính người tại chuyển vào đi thôi!" Thẩm Nguyên thấy phụ nhân kia đi tới, liền vội vàng quay người ly khai, giống như thập phần không muốn nhìn thấy người này.

Luru Ngọc bất đắc dĩ đuổi kịp, bản thân làm chạy đến Điền Bình huyện, bốn ba mấy ngày, thân thể có chút mệt mỏi. Nhưng này Thẩm sư huynh nóng lòng thoát thân, vội vàng nói rõ sự tình, lôi kéo bản thân bốn phía đi đi lại lại, chưa từng nghỉ ngơi một lát.

"Vừa rồi vị kia lão phụ, là chăm sóc ẩm thực hạ nhân. Người coi như trung thực, nếu nghĩ ăn chút gì, nhưng làm ngân lượng giao cho nàng, làm cho nàng đi thu xếp." Đi ở phía trước Thẩm Nguyên đột nhiên nói ra.

"A! Sư huynh chúng ta bây giờ đi đâu?" Luru Ngọc đáp, trong lòng đối với cái này Thẩm sư huynh có chút bất mãn.

"Viêm Nam thành quản hạt chín huyện, người biết vì cái gì chỉ có Điền Bình huyện, do tông môn đệ tử đóng giữ? Khác tám huyện thiên sư, đều là những cái kia vô dụng tán tu đảm nhiệm." Thẩm Nguyên thả chậm bước chân hỏi.

"Sư huynh, cái này là vì sao?" Luru Ngọc thật đúng là không nghĩ tới vấn đề này liền hỏi, trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ còn có cái gì ẩn tình.

"Chúng ta bây giờ đi địa phương, là Điền Bình huyện giàu có nhất Trương gia." Thẩm Nguyên thần bí nói. Sau đó liền đem nguyên nhân chậm rãi nói đến.

Nguyên lai Điền Bình huyện Trương gia là tu tiên gia tộc, trước kia thế nhưng là đại gia tộc, cũng xuất hiện mấy vị Trúc Cơ Kỳ tu tiên giả, chính là hơn hai

nghìn năm gia tộc, đầu chẳng qua hiện nay bị sa sút.

Ba trăm năm trước, Trương gia càng ngày càng suy yếu, trong tộc tu tiên giả càng ngày càng ít, tu vi cũng không cao. Trước kia tổ tiên lưu lại pháp khí cùng công pháp, không khỏi khiến cho một ít vong mệnh hung đồ ngấp nghé, mà gia tộc lại không có bảo hộ thực lực. Theo mấy lần trong gia tộc tu tiên giả không hiểu ngộ hại, cái kia một đời Trương gia gia chủ liền đem đại lượng pháp khí, công pháp, đan dược kính hiến cho Hoàng Thánh tông, dùng để đổi lấy Hoàng Thánh tông bảo hộ cùng hứa hẹn.

Lúc ấy Hoàng Thánh tông tại tu tiên giới truyền ra pháp lệnh: Điền Bình huyện Trương gia nhận Hoàng Thánh tông phù hộ, như có vô cớ tổn thương Trương gia người, liền coi là cùng Hoàng Thánh tông là địch, Hoàng Thánh tông nhất định ra mặt truy kích và tiêu diệt, không chết không thôi. Chỉ cần Hoàng Thánh tông tồn tại một ngày, này làm liền có hiệu lực một ngày.

Hoàng Thánh tông lên lút cho Trương gia hứa hẹn là: Như Trương gia hậu nhân tư chất đạt tới Hoàng Thánh tông thu đồ đệ tiêu chuẩn, Hoàng Thánh tông liền ưu tiên thu nhập trong môn cẩn thận dạy bảo. Và lại cách mỗi một trăm năm liền có thể tiến đưa một vị Trương gia hậu nhân đến Hoàng Thánh sơn tu hành, tu tiên tư chất không hạn, đây là phá lệ thu đồ đệ.

Hiện nay Trương gia là một đời không bằng một đời, gia thế cũng là càng ngày càng nhỏ. Trương gia tộc trong tu vi cao nhất người, tên là Trương Chấn Quang. Hòa, thổ, kim tam hệ tạp linh căn, tư chất hết sức bình thường, do Hoàng Thánh tông phá lệ thu làm đệ tử. Hiện Luyện Khí tầng tám tu vi, tại Hoàng Thánh sơn tu hành.

Trừ lần đó ra, Trương gia còn có sáu gã tu tiên giả, tư chất quá kém, không phải là năm hệ tạp linh căn, chính là bốn hệ tạp linh căn. Các loại tu vi thấp, cao nhất vì gia tộc tộc trưởng, mới Luyện Khí tầng năm tu vi. Thẩm Nguyên nói với Lưu Ngọc, tông môn phái đệ tử đến lúc này đóng giữ, có một bộ phận nguyên nhân liền vì tốt hơn bảo hộ Trương gia.

Còn có một bộ phận nguyên nhân chính là theo dõi Trương gia, nguyên lai Trương gia gia đạo sa sút, nhưng còn lưu lại có một khối linh điền nơi tay. Cái này khối linh điền phẩm chất tốt đẹp, trải qua một nghìn hai trăm năm dốc lòng quản lý, trở thành một khối hợp cách nhị phẩm trung đẳng linh điền, có thể gieo trồng không ít linh dược trân quý.

Trương gia liền tại đây khối linh điền trên gieo trồng nhị phẩm thượng đẳng linh dược "Âm linh hoa", "Âm linh hoa" sinh trưởng điều kiện đặc thù, muốn tại âm khí cùng ngũ hành linh khí cùng tồn tại chi địa mới có thể sinh trưởng, hai mươi năm một nở hoa, khai ra đóa hoa do sáu cánh hoa tổ lên, mỗi cánh hoa màu sắc bất đồng, chia làm xích, kim, bạch, thanh, hoàng, hắc, sáu màu, thập phần đẹp đẽ.

Thành thực âm linh hoa, là luyện chế tam phẩm hạ đẳng linh đan "Ngọc Linh đan" một mặt chủ dược, giá trị liền thành "Ngọc Linh đan" chính là Trúc Cơ Kỳ tu tiên giả dùng để tu hành linh dược, một ít bình "Ngọc Linh đan" tại tiệm thuốc muốn ít nhất cấp thấp linh thạch một nghìn hai trăm khối, bởi vậy có thể thấy được "Âm linh hoa" quý trọng.

Cái này khối nhị phẩm linh điền vốn là Trương gia sở hữu tư nhân, cùng Hoàng Thánh tông không có chút quan hệ. Nhưng bởi vì Trương gia thực lực quá mức nhỏ yếu, âm linh thành thực về sau, sẽ hội có tu vi cao thâm tu chân giả trước đề cướp đoạt. Những người này cô kỵ đến Hoàng Thánh tông hứa hẹn, đến sau cũng không bị thương người, đã đoạt thành thực âm linh hoa bỏ chạy. Trương gia thủ không được lao động thành quả.

Chỉ có thể lại cùng Hoàng Thánh tông đạt thành hiệp nghị, linh điền sản xuất âm linh hoa, trong đó năm thành hiến cho Hoàng Thánh tông, đổi lấy Hoàng Thánh tông mỗi đến âm linh thành thực lúc, phái pháp lực cao cường tu sĩ đến đây thủ hộ linh điền, thẳng đến Trương gia có năng lực bản thân thủ hộ mới thôi.

Mỗi hai mươi năm âm linh hoa một lần thành thực, Hoàng Thánh tông sẽ hội phái mấy tên Trúc Cơ Kỳ tu tiên giả, đến đây thủ hộ cái này khối nhị phẩm linh điền, cũng thu lấy năm thành thành thực âm linh hoa.

Tiếp qua vài năm sau, Trương gia linh điền trong âm linh hoa lại muốn thành thực. Lưu Ngọc nhiệm vụ chính là theo dõi Trương gia, không muốn làm chút ít mờ ám, coi chừng cái này khối nhị phẩm linh điền, không muốn xảy ra điều gì nhiều loạn.

"Sư đệ, ngươi muốn là phát hiện Trương gia có cái gì dị động, phái người tiến đưa tin tức đến Viêm Nam thành là được, sư môn thì sẽ xử trí." Thẩm Nguyên nhỏ giọng nói.

Hoàng Thánh tông cao tăng xem ra, Trương gia ở vào Hoàng Thánh tông thế lực quản hạt ở trong, trừ phi Trương gia bản thân thật sự có thủ hộ cái này khối linh điền năng lực, nếu không cái này năm thành âm linh hoa, Hoàng Thánh tông là muốn định rồi, không thể dễ dàng tha thứ bất luận cái gì thế lực khác nhúng chàm.

"Sư huynh, đã biết." Lưu Ngọc không nghĩ tới lại có như vậy ân tình, xem ra tại đây Điền Bình huyện, đảm nhiệm thiên sư chức, thật đúng là không thể qua loa.

Hai người rất nhanh liền đạt tới Trương gia, Trương gia đại viện thập phần khí phái, mấy cái viện tử liền cùng một chỗ, cao lâu đình các, tráng lệ. Tại Trương gia chỉ thấy được một cái tên là Trương Chấn Khí trung niên quản sự, là một gã Luyện Khí tầng ba tu chân giả. Nghe hắn nói Trương gia tộc trưởng cũng không trong phủ, tiến đến Linh Vụ sơn trang rồi.

Thẩm Nguyên liền dẫn Lưu Ngọc đứng dậy cáo từ, Trương Chấn Khí cố hết sức giữ lại hai người, tại Trương gia làm khách ở lại mấy ngày. Hắn cái này phái người đi mời tộc trưởng trở về, nhưng Thẩm Nguyên lấy có chuyện quan trọng làm do, mang theo Lưu Ngọc vượt qua Trương gia đại viện.

"Lưu sư đệ, cái này Linh Vụ sơn trang ở ngoài thành Linh Vụ sơn lên, phong cảnh đến là không tệ, chỉ là quá mức vắng vẻ. Cái kia khối linh điền liền tại trong sơn trang, hiện tại ngươi cũng cùng Trương gia tiếp xúc qua rồi, đến lúc đó bản thân đi nhìn một cái." Thẩm Nguyên nhẹ nhàng thở ra nói ra, đem

chuyện trọng yếu nhất nói rõ ràng, ngày mai hẳn liền có thể quay về Viêm Nam thành đi.

"Linh Vụ son trang?" Lư Ngọc tự nhủ, trong lòng nghĩ đến có rảnh lúc, nhất định phải đi hảo hảo bãi phỏng một thoáng.

Kế tiếp hai người lại đã trên đường mấy cái y quán đi lòng vòng, liền về tới huyện nha. Lư Ngọc tại Lâm huyện lệnh an bài trong sương phòng nghị nghị, Thẩm Nguyên cùng Lâm huyện lệnh nói chuyện phiếm một hồi, lại vội vàng đi ra, giống như có cái gì chuyện quan trọng hơn.

Lâm Từ Hà một nhà ba người, tại Lâm Hồng Vũ khuê phòng ngồi, Lâm Từ Hà tựa ở chiếc ghế lên, ánh mắt loạn chuyển không biết đang suy nghĩ gì. Hai mẹ con ngồi ở trên mép giường, đang nói chuyện.

"Phụ thân, Lư công tử thật sự chỉ là đến đây nhậm chức hay sao? Liền không có nói ra chuyện khác." Lâm Hồng Vũ có chút không cam lòng mà hỏi thăm.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trần Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thiên sư hảo sắc

"Nha đầu ngọc nhà ngươi, ngươi còn muốn hấn nói cái gì." Thấy con gái còn chưa từ bỏ ý định, Lâm phu nhân tức giận lớn tiếng nói.

Lâm Từ Hà đang nghe Lâm phu nhân đem tình hình thực tế nói ra về sau, vẫn trầm mặc không nói. Nhà mình Vũ Nhi lại coi trọng mới tới Lư thiên sư, vẫn còn chị dâu giật dẩy xuống dưới câu dẫn hấn. Lâm Từ Hà đối với chuyện này, đến không có gì phản đối ý tứ, nếu thành công, hấn cũng vui về ý tiếp nhận.

Chỉ là cái này kết quả cũng không tốt lắm, làm cho Lâm Từ Hà có chút buồn rầu. Tại hấn xem ra cái này Lư Ngọc tuổi còn trẻ, tu vi cao thâm, còn là danh môn đệ tử, nếu gả cho hấn, Hồng Vũ đến là tìm tốt vị hôn phu.

Hấn làm như Điền Bình huyện lệnh, biết rõ đây sự tình có thể so sánh Lâm Hồng Vũ hai mẹ con nhiều hơn nhiều. Lâm Từ Hà biết rõ mới nhậm chức thiên sư, nhiệm kỳ giống như làm mười năm. Chắc hấn cái này Lư Ngọc tại Điền Bình huyện cũng muốn nghỉ ngơi mười năm.

Cái này Lư Ngọc hiện tại là bởi vì mới vào hồng trần, đạo tâm kiên định, mới tuyên bố không cưới. Chờ thêm chút ít năm, đã bị cái này ngọc trong vàng son hồng trần thế tục dụ dỗ, còn có thể lập chí không cưới? Hấn cũng không tin cái này Lư Ngọc thật sự nhất tâm hướng đạo. Hấn thấy qua thiên sư số lượng cũng không ít, đối với nữ sắc cũng đều là ai đến cũng không có cự tuyệt, cùng phạm nhân cũng không có khác biệt.

Lâm Từ Hà nghĩ thầm, nhà mình Hồng Vũ dung mạo xuất chúng, tuổi cũng không lớn, chờ thêm một chút năm gả đi cũng không sao.

Không bằng liền cùng cái này Lư Ngọc giao hảo, ngày thường nhiều đi đi lại lại, lâu ngày sinh tình, đợi đến lúc cái này Lư Ngọc động thủ phạm tâm, đây còn không phải là gần thủy lâu đài. Hồng Vũ nếu gả cho cái này Lư Ngọc, bản thân đã có như vậy một vị tu tiên giả đem làm con rể, quan đồ đây còn không phải là một bước lên mây.

"Vũ Nhi, ngươi ngày thường cùng cái kia Lư thiên sư có thể thật nhiều đi đi lại lại, tăng tiến chút ít cảm tình. Một mình hấn đi vào Điền Bình huyện, không người chiều cổ cũng đáng thương đây." Lâm Từ Hà hiểu rõ ràng sau liền mở miệng nói ra.

"Nói cái gì đó! Ngươi mập mập chết bầm, nói bậy bạ gì đó." Lâm phu nhân nghe xong, tức giận đến lập tức đứng lên hướng Lâm Từ Hà quát.

"Phu nhân ngươi nghe ta từ từ nói . . ." Lâm Từ Hà liền đem mình suy nghĩ kỹ càng nói ra.

Lâm Từ Hà cùng hấn biểu ca Lâm Từ Phong, đều bị lão bà quản giáo gắt gao, đến nay không nạp thiếp. Lâm Từ Hà không phải là không muốn nạp thiếp, đầu sẽ không dám. Hấn biểu ca Lâm Từ Phong, đến thật sự là bị nhà mình phu nhân phong tình thật sâu hấp dẫn, không thể tự thoát ra được. Mà Lâm Từ Hà là bị lão bà sự hà đồng rỗng giống như khí thể áp chế, có tắc tâm không có tắc đảm.

Trước kia cái này Lâm phu nhân đến cũng được tú nữ, chỉ bất quá năm tháng như đao, hiện đã hoa tàn ít bướm. Có thể cha vợ là trong triều tam phẩm thượng thư, Lâm Từ Hà tại phu nhân trước mặt cho tới bây giờ đều kiên cường không đứng dậy.

"Vậy thì thế nào, nếu qua vài năm, cái kia Lư Ngọc còn là không cưới, không phải là làm trẻ nãi Vũ Nhi sao?" Lâm phu nhân nghe xong Lâm Từ Hà phân tích nhưng phản đối nói.

"Mẹ, ta không phải là còn trẻ sao?" Lâm Hồng Vũ đến là có chút động tâm.

"Phu nhân, người hãy nghe ta nói, Hồng Vũ có thể một bên cùng hán giao hảo, chỉ cần không ở trước mặt người ngoài lộ ra quá mức thân mật. Một bên nhưng có thể tìm ra tìm phù hợp như ngọc lang quân, nếu tìm được phù hợp liền gả cho, sẽ không chậm trễ đây." Lâm Tử Hà nỗ lực rắn dạy lấy Lâm phu nhân.

"Đúng vậy a! Mẹ, sẽ không chậm trễ đây." Lâm Hồng Vũ làm nũng nói.

"Mập mạp chết bầm, nếu Vũ Nhi bị cái gì ỳ ứ khuất, ta không để yên cho người." Lâm phu nhân thấy Hồng Vũ một bên hát đệm, có thể thấy được xác định vừa ý cái kia Lưu Ngọc rồi, liền thả câu lời nói tàn nhẫn coi như là đồng ý.

Thẩm Nguyên, kim, thủy song linh căn tư chất coi như tốt, hiện Luyện Khí bảy tầng tu vi, sinh ra ở một cái tiểu tu tiên gia tộc. Làm người hết sức háo sắc, đã cưới vợ thiếp hơn mười người, còn thường xuyên xuất nhập nơi bướm hoa. Theo huyện nha đi ra về sau, liền hướng chỗ ở tiểu viện đi đến, tại nhỏ cửa sân bồi hồi một lát về sau, liền kiên trì đi vào.

"Đại nhân, người đã trở về." Tại phòng bếp bận rộn Trương Thúy Lan nhìn thấy Thẩm Nguyên trở về, liền hỏi nói. Thế nhưng là Thẩm Nguyên tịnh không có để ý, trực tiếp vào phòng.

Thẩm Nguyên đem trong phòng mấy bộ y phục thu vào túi trữ vật, ngắm nhìn bốn phía cũng không có cái gì rồi. Liền đi ra ngoài, mau rời khỏi đại môn lúc hướng phòng bếp nhìn thoáng qua, chỉ thấy Trương Thúy Lan tựa ở cửa phòng bếp bên cạnh hướng bên này nhìn quanh, thấy Thẩm Nguyên nhìn sang, vội vàng quay người muốn đi làm việc.

Thẩm Nguyên đứng tại nguyên chỗ suy nghĩ hội, liền đi tới nhà bếp.

"Ta ngày mai liền muốn quay về Viêm Nam thành rồi, người tự giải quyết cho tốt đi! Đây là năm trăm lượng ngân phiếu." Thẩm Nguyên đi vào cửa phòng bếp nói ra, buông ngân phiếu sau liền cũng không quay đầu lại địa vượt qua tiểu viện.

Đưa lưng về phía đại môn Trương Thúy Lan, trong mắt nước mắt đảo quanh, cổ nén không khóc lên.

Trương Thúy Lan hiện tuổi hơn bốn mươi, trước kia để tang chồng tang tử, lại không có khác thân nhân. Bị nhiều chuyện giả gọi là tảo bả tình diễm xấu, một mực cơ khổ còn sống, tóc có chút lộn xộn, nhìn qua thập phần trông có vẻ già.

Tất cả mọi người gọi nàng Trương đại nương, nhưng thật ra là nàng không thể nào trang điểm, ăn mặc rộng thùng thình thô nhám màu áo cùng quần dài. Trên đầu cũng không có một kiện ngân sức, đầu tóc cuộn lại cùng một chỗ đâm căn mọc cây trâm. Tại rộng thùng thình y phục xuống, thân thể thập phần đầy đặn, làn da trắng nõn không giống trên mặt như vậy vàng như nền. Nhưng những thứ này nàng đều không biểu hiện ra đến, đến nay còn là một quả phụ, lẻ loi hiu quạnh.

Ngay tại một tháng trước buổi tối, Trương Thúy Lan tại trong phòng mình tắm rửa, bỏ đi quần áo. Đây là trong một ngày nàng thoải mái nhất thời điểm, dùng khăn mặt nhỏ nhỏ chà lau thân thể của mình.

Thế nhưng là uống rượu say Thẩm Nguyên đi nhầm gian phòng, lại xông vào, thấy hết Trương Thúy Lan thân thể. Thấy Trương Thúy Lan trắng nõn đầy đà thân thể, Thẩm Nguyên cũng không có lui ra ngoài, ngược lại thú tính đại phát cuồng gian Trương Thúy Lan. Sau đó, Thẩm Nguyên tỉnh lại, cho nàng một trăm lượng bạc, uy hiếp nàng không muốn lộ ra, không thể tự gánh lấy hậu quả.

Trương Thúy Lan khóc cả đêm, mắt đều sưng lên, nàng muốn đi cáo quan, nhưng nghĩ đến Thẩm Nguyên thân phận, nàng lại bỏ đi ý nghĩ này. Nàng cảm thấy thập phần ỳ ứ khuất, lại không có người trút hết nói.

Không nghĩ tới Thẩm Nguyên trải qua việc này về sau, lại đối với Trương Thúy Lan thập phần khách khí. Vốn rất ít tại tiểu viện cư trú Thẩm Nguyên, phá thiên hoang địa vài ngày lưu lại tiểu viện qua đêm. Đối với Trương Thúy Lan toàn bộ nói tốt hơn lời nói, còn mua cho nàng quần áo mới.

Sau đó không lâu một lúc trời tối, Thẩm Nguyên lại sờ đến nàng trong phòng, cưỡng gian nàng. Đắc thủ về sau, thì cứ như vậy rở rệt tại nàng trong phòng ngủ mấy đêm rồi, làm cho Trương Thúy Lan có một loại ảo giác, theo hán cũng không tệ.

Vài ngày sau đó, Thẩm Nguyên liền rất ít lộ diện, liền giống như trước giống như, mỗi ngày ở bên ngoài qua đêm, đối với Trương Thúy Lan cũng không có ở đây khách khí. Làm cho Trương Thúy Lan có chút nhảy lên tâm, một thoáng lâm vào hầm băng.

Nguyên lai Thẩm Nguyên đối với Trương Thúy Lan chẳng qua là đồ cái mới lạ, đối với nàng đầy đà thân thể có chút ưa thích, vài ngày xuống đối với nàng khô héo mặt, liền đã mất đi hào hứng, lại bắt đầu ăn chơi đàng điếm.

Buổi tối, Lâm Tử Hà mang theo mấy cái tiểu quan, cùng địa phương thân sĩ. Làm Lưu Ngọc mời khách từ phương xa đến dùng cơm, cũng vì Thẩm Nguyên tiền đưa, tại trong huyện tốt nhất quán rượu Bình An khách sạn thiết yến.

Lưu Ngọc cùng theo Lâm Tử Hà cùng nhau đi tối, không nghĩ tới Lâm Hồng Vũ cũng đi. Lâm Hồng Vũ mặc một bộ đồ thắm kéo dài quần áo, chải lấy như ý búi tóc, cầm một căn bay phượng ngọc trâm, vốn là sinh xinh đẹp, hiện tại càng là xinh đẹp động lòng người.

Lâm Hồng Vũ đi tại Lưu Ngọc bên cạnh, tìm được chút ít lời ong tiếng ve trò chuyện, Lưu Ngọc cũng không tiện cự tuyệt, liền có lời nói không có lời nói trò chuyện.

Đang sau cùng theo tổng bộ đầu Vương Luân, bị Lâm Hồng Vũ hấp dẫn, thỉnh thoảng liền tiếp nhìn nhau, trong mắt ẩn chứa nồng đậm ái mộ chi tình.

Đối với cái này trẻ tuổi Lưu thiên sư, trong lòng có loại đạo không rõ không thích.

Vương Luân tại bốn huyện sinh trưởng ở địa phương, chính là luyện võ kỳ vật liệu. Hai mươi ngoài liền đã thông hai mạch nhâm đốc, trở thành giang hồ cao thủ nhất lưu. Trong tay lạc điệp đao chính là sư truyền, hàn quang bốn phía, do trăm năm tinh thiết rèn luyện mà thành, là chuỗi hiếm có thần binh.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Trấn Đạo Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40 : Tiểu Tuyết lâu

Yến hội thập phần thuận lợi, toàn huyện nổi danh gia đình giàu có đều đã trình diện. Lâm Tử Hà trước mặt mọi người giới thiệu Lưu Ngọc, đoàn người nhao nhao tán thưởng Lưu Ngọc tuổi trẻ tài cao, phong lưu phóng khoáng. Vậy cũng là Lưu Ngọc tại Diên Bình huyện lần đầu công khai thể hiện thái độ, trải qua lần này yến hội, đoàn người nhớ kỹ người này khí vũ bất phàm trẻ tuổi thiên sư.

Mãi cho đến đêm khuya yến hội mới tan cuộc, Lưu Ngọc buổi tối liền ở tại huyện nha phòng trọ. Lâm Hồng Vũ đã tới một lần, buông xuống một chén canh giải rượu, không lâu liền rời đi. Điều này làm cho Lưu Ngọc đại sinh hảo cảm, nàng này đến thật là hội quan tâm người. Mặc dù mình không thể tiếp nhận phần này nhân duyên, nhưng mà làm như một vị hảo hữu đến phải không sai.

Thẩm Nguyên ly khai quán rượu đi Tiểu Tuyết lâu, Tiểu Tuyết lâu là Diên Bình huyện duy nhất gió trăng nơi. Phần lớn là chút ít dung tư thể tục phần, chỉ có cái này tên đứng đầu bảng Bạch Tuyết đến là trời sinh quyến rũ tương mạo, làm cho Thẩm Nguyên tâm ngứa. Tại Diên Bình huyện đóng giữ trong mấy tháng này, Thẩm Nguyên hầu như mỗi ngày lúc này qua đêm.

Thẩm Nguyên nghĩ đến: Ngày mai liền phải ly khai, buổi tối đem làm hảo hảo hưởng thụ một phen, bản thân sợ chắc là sẽ không lại đến cái này thâm sơn cùng cốc chi địa.

Tiểu Tuyết lâu tú bà, nghe nói Thẩm Nguyên ngày mai liền phải ly khai, mặt ngoài giả bộ làm đau lòng khó bỏ, nhưng trong lòng trong bụng nở hoa. Đến từ nơi này Thẩm Nguyên lại tới Tiểu Tuyết lâu, mỗi ngày liền chiêm cứ Bạch Tuyết, cho bạc cũng không nhiều, làm cho hắn có cực khổ nói, không dám đắc tội.

Có một lần, một vị phú gia công tử ra giá cao, muốn tại Bạch Tuyết trong phòng ngủ lại một đêm, không nghĩ tới bị Thẩm Nguyên gặp được, hung hăng bị đánh một trận đau nhức, sau đó bản thân còn thương không ít y dược tiền. Hiện tại lão hỗn đản kia muốn đi, trong lòng không khỏi cầu nguyện hắn lại cũng sẽ không trở về.

Bạch Tuyết cô nương có thể là trên tay mình cây rụng tiền, lại có thể cho là mình lợi nhuận đến nhiều tiền rồi. Tâm tình thật tốt mụ mụ, không khỏi ngóng trông ngày mai sớm chút đã đến.

"Lưu công tử, nếu không ở thêm mấy ngày." Lâm Hồng Vũ ôn nhu nói. Lưu Ngọc sáng sớm liền tới cáo từ, nói muốn dọn đi tiểu viện ở, cảm tạ tối hôm qua ngủ lại.

"Không cần, Thẩm sư huynh hôm nay trở về Viêm Nam thành rồi, tiểu viện liền trống không, chỗ đó cách nghĩa trang gần, cũng tốt thuận tiện chiếu khán." Lưu Ngọc không muốn tại quấy rầy, sợ lại sinh thêm sự cố.

"Lưu hiền đệ a! Cái kia vị huynh sẽ không lưu lại ngươi rồi." Lâm Tử Hà thân thiết nói. Lâm Tử Hà vì cùng Lưu Ngọc gần hơn chút ít quan hệ, mảy dạn mặt dày nói ra.

Lưu Ngọc theo huyện nha đi ra về sau, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hướng ngày hôm qua dẫn đường nha dịch hỏi: "Ngươi biết Thẩm thiên sư lúc này sẽ ở cái nào sao?" Lưu Ngọc nghĩ đưa tiền Thẩm Nguyên, mặc dù đối với cái này sư huynh, không có gì quá lớn hảo cảm, nhưng dù sao cũng là giống nhau một tông môn, lễ nghi hay là muốn đây.

"Đại nhân, lúc này Thẩm thiên sư chắc hẳn tại Tiểu Tuyết lâu, còn không có đứng lên đây!" Mã Nhất Minh chớp mắt liền trả lời, cái này Lưu thiên sư bản thân có thể muốn hảo hảo nịnh bợ một thoáng.

"Tiểu Tuyết lâu? Ở đâu?" Lưu Ngọc nghi ngờ hỏi.

"Cái này Tiểu Tuyết lâu là địa phương nào, đại nhân ngươi đi thì biết. Tiểu Vương, ngươi mang thiên sư đại nhân đi Tiểu Tuyết lâu." Mã Nhất Minh đối với bên cạnh gác trẻ tuổi nha dịch nói ra.

Lưu Ngọc liền đi theo người này nha dịch tiến đến Tiểu Tuyết lâu, trên đường hỏi cái này danh trẻ tuổi nha dịch, mới biết được cái này Tiểu Tuyết lâu

nguyên lai là gió trăng nơi. Không khỏi lắc đầu, cái này Thẩm sư huynh thật là có nhục sư môn danh dự.

Theo vừa rời tình hình đến xem, cái này Thẩm sư huynh trường kỳ tại đây tàng ô nạp cấu chỗ qua đêm, và lại người ở đây mọi người đã biết hiểu, Lư Ngọc đối với cái này Thẩm Nguyên cảm thấy tùy tâm chán ghét.

"Ôi! Vị công tử này tốt lạ mặt a! Sáng sớm đã tới rồi, rất là hầu gấp a! Các cô nương tới gặp khách a!" Một vị đang mặc đủ mọi màu sắc hoa váy, trên mặt thoa dày đặc son phấn người đẹp hơi có tuổi, kỳ dị nói.

Trương tú bà thấy một cái khí độ bất phàm người trẻ tuổi đi đến, liền nghênh đón tiếp lấy, nhìn kỹ thật đúng là ít thấy. Tới đây Tiểu Tuyết lâu đều là chút ít dài dạng không đứng đắn, gầy lùn béo xấu nam nhân, có rất ít loại này về mặt chính khí bạch diện thư sinh.

Tên kia nha dịch mang Lư Ngọc đến Tiểu Tuyết lâu về sau, liền rời đi quay về đi nha môn đi. Lư Ngọc đi vào cửa liền gặp phải Tiểu Tuyết lâu tú bà, tại bên tai liên tục đánh trống reo hò. Ngắm nhìn bốn phía, sáng sớm thấp phần thanh tĩnh, một ít trang điểm trang điểm xinh đẹp nữ tử hướng về phía hán trêu chọc, lầu viện phân tầng bốn, bố trí chương khí mù mịt.

"Thẩm thiên sư có ở đây không nơi đây." Lư Ngọc mở miệng nói rõ ý đồ đến.

"Người là?" Trương tú bà thấy vị này khí độ bất phàm công tử là tới tìm Thẩm thiên sư đây, liền thu hồi trêu chọc âm thanh.

"Ta là hán sư đệ, hán ở đâu?" Lư Ngọc không kiên nhẫn giải thích nói.

"Tại, tại, người đi kêu dưới Thẩm thiên sư, đã nói có vị sư đệ tìm đến hán." Trương tú bà gọi tới một gã tỳ nữ nói ra, lại vội vàng mời Lư Ngọc ngồi xuống, trong lòng không khỏi mắng đến tại sao lại đến một vị đại gia.

"Đại nhân, có vị công tử nói là người sư đệ, tìm đến người." Thẩm Nguyên chính trên giường ôm mềm mại không xương Bạch Tuyết nói chút ít lời tâm tình, một vị tỳ nữ đột nhiên đến truyền lời.

"Ai! Sớm như vậy tới làm cái gì." Thẩm Nguyên tại Bạch Tuyết cao ngất mềm mại chỗ, mãnh liệt sờ soạng vài thanh, cái này mới đứng dậy.

Chọc cho Tiểu Tuyết lâu tên đứng đầu bảng Bạch Tuyết khách cười không ngừng, vền vền ăn mặc vài tấm vải thân thể, cảnh xuân hiện ra, đẹp không nhiều thu. Màng lớn da thịt tuyết trắng biểu lộ trên không trung, Thẩm Nguyên chứng kiến cảnh này, không khỏi mê đã quên mặc quần áo, lại đưa tay đi lên sờ chút, thì cứ như vậy hai người vui đùa âm ỉ một hồi lâu mới đi xuống lầu.

"Sư đệ, tới sớm như thế." Thẩm Nguyên ngữ khí bất mãn nói, lại để cho một bên tỳ nữ đi trên bữa sáng, tựa như tại chính mình nhà giống như.

"Sư huynh, tiểu đệ là đến đây làm người tiền đưa đây, đến chính là sớm chút ít." Lư Ngọc đề nặng lửa giận nói ra.

"Trầm đại nhân, vị công tử này là sư đệ của ngươi, không phải là huyện chúng ta mới nhậm chức thiên sư đại nhân đi! Tiểu nữ hữu lễ." Cái này Bạch Tuyết đối với Lư Ngọc yêu mị nói. Cái này Bạch Tuyết thấy Lư Ngọc dài đến là tuần tú, so với cái này Thẩm Nguyên thế nhưng là mạnh mẽ gấp trăm lần, trong lòng có loại không hiểu chờ mong.

"Lư sư đệ, Bạch Tuyết cô nương hướng ngươi vãn an, cũng không biết quay về một tiếng." Thẩm Nguyên thấy Lư Ngọc tấm lấy cái mặt, có chút không vui nói.

"Sư huynh, ta cáo từ trước, Chúc sư huynh lên đường bình an!" Lư Ngọc đứng lên nói ra, không muốn chờ ở loại địa phương này, Thẩm Nguyên cũng nhìn được, coi như là tổng hành, liền ý định ly khai.

"Sư đệ, buổi sáng còn không có ăn đi! Đừng vội, cùng một chỗ chịu chút, ngày hôm qua còn có chút sự tình không có nói rõ ràng, đợi chút nữa muốn người nói." Lư Ngọc gây nên, làm cho Thẩm Nguyên cảm thấy mình rất không có mặt mũi, liền gấn cái sợ, lấy cớ làm cho Lư Ngọc lưu lại.

"Hai vị đại nhân, mời chậm dừng." Một bên tỳ nữ bụng tới bữa sáng nói ra, Thẩm Nguyên liền bắt đầu ăn, còn bắt chọt cùng bên cạnh Bạch Tuyết trêu chọc.

Lư Ngọc đứng dậy ngồi vào nơi xa trên ghế dài, nhắm mắt dưỡng thần, mắt không thấy, tâm không phiền. Lư Ngọc làm dễ dàng gây nên, tại Thẩm Nguyên xem ra chính là đang giả bộ, trong lòng nghĩ đến giả bộ cái gì đạo đức tốt, hừ!

"Lư thiên sư, muốn không cùng lúc chịu chút." Bạch Tuyết cười hi hi hỏi, hai mắt chứa xuân, tò mò nhìn từ trên xuống dưới Lư Ngọc.

"Trương mục mục, tới đây." Thẩm Nguyên cao giọng nói ra, thấy một bên Bạch Tuyết đối với Lư Ngọc giống như có chút ý tứ, Thẩm Nguyên liền quyết định mang đi Bạch Tuyết, cũng không thể tiện nghi Lư Ngọc tiểu tử này.

